

KESKIVIikko 21. LOKAKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Eurooppa-neuvoston valmistelu (29. ja 30. lokakuuta 2009) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Eurooppa-neuvoston valmistelusta.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, ensi viikolla on Eurooppa-neuvoston kokous. Esityslista on laaja, ja se sisältää paljon meidän kaikkien hyvinvointiin liittyviä asioita. Keskustelemme ilmastonmuutoksen torjunnasta, keinoista EU:n johtamiseksi ulos rahoitus- ja talouskriisistä sekä energiavarmuuden edistämisestä ja tarkastelemme laittoman maahanmuuton ongelmaa.

Euroopan unionilla on parhaat valmiudet tarkastella kaikkia näitä asioita, jos perussopimusasia on selvä. On tärkeää, että Lissabonin sopimus tulee voimaan mahdollisimman pian, muun muassa jotta voimme jatkaa uuden komission nimitystyötä. Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto tarkastelee myös tätä asiaa.

Aloitin asioista, joiden tiedän herättävän vahvaa kiinnostusta Euroopan parlamentissa. Ensi viikon lopulla valtioiden tai hallitusten päämiehet pyrkivät saamaan aikaan selvyyden Lissabonin sopimuksen ratifioinnista ja siitä, kuinka prosessi etenee. Sopimuksen puolesta äänestäneiden ylivoimainen enemmistö Irlannissa sekä Puolan presidentin allekirjoitus ovat antaneet työlle uutta pontta, mutta kuten me kaikki tiedämme, sopimus ei voi tulla voimaan ennen kuin kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen – 26 27:stä on tehnyt niin, mutta odotamme edelleen Tšekin tasavallan ratifiointia. Valtion parlamentin alahuone ja senaatti hyväksyivät sopimuksen, mutta sitten 17 senaatin jäsentä vetosi Tšekin perustuslakituomioistuimeen ja pyysi sitä selvittämään, onko Lissabonin sopimus yhteensopiva Tšekin tasavallan perustuslain kanssa.

Meidän on tietenkin kunnioitettava demokraattista prosessia Tšekin tasavallassa. Valtion perustuslakituomioistuin pitää asiasta julkisen kuulemisen 27. lokakuuta, toisin sanoen ensi viikolla. Uskomme tuomioistuimen antavan ratkaisunsa hyvin pian sen jälkeen, mutta meillä ei ole tiedossa ajankohtaa. Kuten tiedätte, presidentti Klaus on myös esittänyt joitakin ehtoja sopimuksen allekirjoittamiselle. Odotamme ja yritämme selvittää, mitä nämä vaatimukset ja ehdot tarkoittavat ottaen huomioon. Eurooppa-neuvoston keskustelut riippuvat siis pitkälti Tšekin tasavallan tapahtumista. Tšekin perustuslakituomioistuimen lausunto ja sitä seuraava menettely ovat ratkaisevia sen määrittämisessä, koska Lissabonin sopimus voi tulla voimaan.

Eurooppa-neuvostossa keskustelemme myös tähän mennessä tehdyistä valmisteluista sen varmistamiseksi, että sopimuksen voimaantulo toteutuu mahdollisimman sujuvasti. Tämän osalta puheenjohtajavaltio esittää raportin, jossa kuvataan tilannetta kaikkien näiden seikkojen osalta. Raportissa esitämme jäsenvaltioiden näkemyksiä esimerkiksi Euroopan ulkosuhdehallinnosta – josta keskustelemme myös tänä iltapäivänä – sen toimialasta, oikeudellisesta asemasta, henkilöstöstä ja rahoituksesta. Olen lukenut jäsen Brokin mietinnön, jonka perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta hyväksyi maanantaina. Kuten totesin, keskustelemme tästä tarkemmin tänä iltapäivänä.

Voi jo sanoa, että ensi viikon kokousta silmällä pitäen mietintö tarjoaa ohjeistusta korkealle edustajalle, jotta tämä voi sopimuksen tultua voimaan hyvin nopeasti laatia virallisen ehdotuksen Euroopan ulkosuhdehallinnon tulevasta toiminnasta. Neuvoston pitäisi voida hyväksyä ehdotus hyvin nopeasti, toivottavasti parin seuraavan kuukauden aikana. Olemme keskustelleet monista näistä aiheista Euroopan parlamentin kanssa ja toivomme, että tämä jatkuu tulevana viikkoina.

Merkittävin aihe Eurooppa-neuvostossa on ilmastonmuutos. Tavoitteemme on, että neuvosto tekee asianmukaisia päätöksiä, myös rahoituksesta, jotta EU voi edelleen toimia johtavassa asemassa ja edistää osaltaan onnistuneen tuloksen aikaansaamista Kööpenhaminassa.

Eilisessä Ecofin-neuvoston kokouksessa käytiin pitkä ja perusteellinen keskustelu rahoituksesta. Puheenjohtajavaltio teki kaikkensa sopimukseen pääsemiseksi, mutta lopulta päätettiin, että asiasta päättää

Eurooppa-neuvosto. Joissakin jäsenvaltioissa tarvitaan vielä lisää keskustelua, jotta voimme edetä tässä asiassa. On hyvin tärkeää, että pääsemme yhteisymmärrykseen, jotta prosessi ei hydy. Kansainvälisten neuvottelujen tässä vaiheessa olemme hyvin tietoisia kohtaamistamme vaikeuksista. Tämän vuoksi EU, jossa olisi sovittu rahoituksesta, voisi edistää merkittävästi neuvotteluja.

Eurooppa-neuvoston kokous osuu sopivaan ajankohtaan, hieman ennen YK:n hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin Barcelonan neuvotteluja ja G20-maiden ministerien tapaamista St Andrewsissa. Kööpenhaminassa päästään sopimukseen vain, jos kaikki osapuolet toteuttavat toimia. EU:n ympäristöministerit ovat parhaillaan koolla ja keskustelevat ilmastomuutosta koskevista päätelmistä. Tavoitteena on voida esittää kattava kuva EU:n kannasta neuvottelun kohteena olevista asioista.

Merkittävä osa ympäristöasioita käsittelevän neuvoston päätelmiä on EU:n päästöjen pitkän ajanjakson vähentämisstrategian selventäminen. On myös pyrittävä pääsemään sopimukseen, joka helpottaisi päätöstämme päästövähennystavoitteemme nostamisesta 20:sta 30 prosenttiin verrattuna vuoden 1990 tasoihin. Eurooppa-neuvoston päätelmissä käsitellään myös päätöstä EU:n ehdotukseksi kansainvälisen lentoliikenteen ja meriliikenteen päästövähennyksiä koskevissa neuvotteluissa, kehitetään EU:n strategiaa kehityksmaissa toteuttavien toimenpiteiden osalta investointien mittaamisen, raportoinnin ja tarkistamisen osalta sekä alakohtaisten mekanismien asemasta ja kehitetään edelleen EU:n strategiaa metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjumiseksi, jotta neuvotteluja voidaan nopeuttaa.

Eurooppa-neuvosto arvioi myös edistystä EU:n rahoitusmarkkinoiden valvonnan uuden kehyksen luomisessa. Kuten tiedätte, valtioiden tai hallitusten päämiehet pääsivät kesäkuussa hyvin kunnianhimoiseen sopimukseen, ja tavoitteena on perustaa erityinen elin, joka vastaa EU:n rahoitusjärjestelmän makrovalvonnasta, ja kolme eurooppalaista valvontaviranomaista pankki-, arvopaperi- ja vakuutusmarkkinoille. Komissio esitti lainsäädäntöehdotuspaketkinsa syyskuun lopussa. Tämä on yksi puheenjohtajavaltion aivan esisijaisista tavoitteista, ja olemme asettaneet kunnianhimoisen aikataulun. Tavoitteemme on pasta sopimukseen koko paketista vuoden loppuun mennessä.

Olen tämän vuoksi tyytyväinen siihen, että Ecofin-neuvostossa onnistuttiin eilen ottamaan merkittävä askel eteenpäin ja saatiin aikaan laaja poliittinen sopimus uuden makrovalvontaelimen perustamisesta estämättä kuitenkaan keskustelua kansallisissa parlamenteissa. Valtiovarainministerit pyysivät puheenjohtajavaltio Ruotsia myös jatkamaan vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa. Meillä on vuoropuhelusta erinomaisia kokemuksia ja katsomme sen toimivan hyvin.

Nyt on tärkeää tarttua mahdollisuuteen edistää tätä työtä mahdollisimman nopeasti. Meidän on näytettävä, että teemme kaikkemme estääksemme kriisit tulevaisuudessa ja että kannamme jaetun vastuunmme takaamalla, että kuluttajat ja sijoittajat saavat takaisin luottamuksensa rahoitusjärjestelmään.

Haluan sanoa pari sanaa myös Euroopan työllisyydestä, asiasta, jota tiedän Eurooppa-neuvoston käsittelevän. Olemme hiljattain havainneet varovaisia vihjeitä talouden elpymisestä. Tilanteen odotetaan kuitenkin vielä huononevan työmarkkinoilla, ja tarvitsemme edelleen kannustimia ja tukitoimenpiteitä.

Yksi seikka, jota Eurooppa-neuvoston on tärkeä tarkastella, on se, kuinka voimme selviytyä kriisin vaikutuksista ja samaan aikaan saavuttaa pitkän ajanjakson tavoitteemme työvoimatarjonnan lisäämisestä. Kestävä julkinen talous edellyttää korkeaa työllisyystasoa. Myös talouskasvu, ihmisten hyvinvointi ja sosiaalisesti entistä yhteenkuuluvampi Eurooppa edellyttävät korkeaa työllisyysastetta.

Tässä yhteydessä haluan myös muistuttaa, mitä totesimme strategioista kriisistä selviytymiseksi. Valtiovarainministerit vahvistivat, että elpyminen on alkanut, mutta se on edelleen heikkoa. Tämän vuoksi meidän on tärkeää jatkaa kasvuhakuista rahoituspolitiikkaa. Neuvoston kokouksen keskusteluissa päästiin sopimukseen strategioiden laatimisesta niiden periaatteiden pohjalta, joista valtiovarainministerit keskustelivat epävirallisessa tapaamisessaan Göteborgissa.

Haluan sanoa muutaman sanan myös energiavarmuudesta. Kesäkuussa 2009 annettujen päätelmien mukaisesti Eurooppa-neuvosto arvioi ensi viikolla aikaansaannoksia energiainfrastruktuurien (yhteenliittännät) ja kriisimekanismien alalla. Olemme laatineet raportin edistymisestä tammikuusta alkaen. Eurooppa-neuvosto pane merkille tämän raportin.

Eurooppa-neuvosto hyväksyy myös Euroopan unionin Itämeren alueen strategian. Kävimme tästä hyvin onnistuneen keskustelun parlamentin täysistunnossa syyskuussa. Valtioiden tai hallitusten päämiehet hyväksyvät puheenjohtajavaltion päätelmät, jotka yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston on määrä hyväksyä maanantaina. Strategia muodostaa yhden kehyksen kohtaamiemme haasteiden tarkastelulle ja edistää osaltaan EU:n taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota. Olen vakuuttunut siitä, että strategia

voi toimia innoituksen lähteenä muille makroalueille EU:ssa ja näin vahvistaa Euroopan yhtentymistä. EU:n Tonavan aluetta koskeva strategia on jo muodostumassa, ja se esitellään ajallaan Unkarin puheenjohtajakaudella vuonna 2011.

Puheenjohtajavaltio on hyvin tyytyväinen voidessaan nyt esitellä tämän aloitteen tulokset, ja aloite on tietenkin lähtöisin Euroopan parlamentista. Toivomme, että Eurooppa-neuvosto kykenee vetoamaan kaikkiin keskeisiin toimijoihin, jotta strategiaa aletaan panna hyvin nopeasti täytäntöön. Se on aivan välttämätöntä, jos haluamme ratkaista vakavia ympäristöongelmia ja saavuttaa strategian tavoitteet.

Eurooppa-neuvosto arvioi myös Välimeren maahanmuuttotilannetta koskevien päätelmien täytäntöönpanon edistymistä. Neuvosto on tyytyväinen toteutettuihin lyhyen ajanjakson toimenpiteisiin – esimerkiksi Maltaan kokeiluhankkeen käynnistämiseen – sekä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisen edistymiseen. On myös pantava merkille, että EU ja Turkki ovat käynnistäneet uudelleen maahanmuuttoa koskevat keskustelut.

Odotamme Eurooppa-neuvoston kehottavan lisäponnistuksiin Välimeren alueen nykytilanteen ratkaisemiseksi sekä jatkamaan jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen perustuvien pitkän ajanjakson ratkaisujen työstämistä. Odotamme neuvoston myös korostavan tarvetta lisäponnistuksiin EU:n maahanmuuttoa koskevan kokonaisuutensa lähestymistavan täytäntöönpanossa. Neuvostoa kehoitetaan vahvistamaan Frontexia ja esittämään Frontexin operaatioita merellä koskevat yhteiset säännöt.

Lopuksi järjestetään keskustelu ulkosuhteista. Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto kehotti kesäkuussa toimielimiä tarkastelemaan, kuinka EU voisi kiinnittää enemmän huomiota Afganistaniin ja Pakistaniin. Ensimmäisestä luonnoksesta keskusteltiin syyskuussa Gymnichin epävirallisessa tapaamisessa, ja jäsenvaltiot tarkastelevat parhaillaan yksityiskohtaista ehdotusta työryhmissä. Ensi viikon ulkoministerien kokouksessa EU hyväksyy suunnitelman Afganistanin ja Pakistanin entistä voimakkaammasta tukemisesta. Suunnitelmassa keskitytään valtion ja instituutioiden valmiuksien vahvistamiseen molemmissa valtioissa. On äärimmäisen tärkeää, että suunnitelma voidaan panna täytäntöön välittömästi.

Tarvitaan merkittäviä kansainvälisiä toimenpiteitä, jos halutaan vaikuttaa Afganistanin ja Pakistanin kehitykseen. Sotilaalliset ratkaisut eivät koskaan voi sellaisenaan johtaa kestäväan ratkaisuun. Ilman turvallisuutta ja valvontaa talouskehitys menee hukkaan. Tarvitaan myös investointeja demokraattisiin instituutioihin ja kansalaisyhteiskunnan vahvistamiseen. EU:lla on hyvin merkittävä asema tällä alalla molemmissa valtioissa. On olemassa sekä yhteisiä ongelmia että alueellisia näkökohtia, ja lähestymistapa tietenkin vaihtelee kahdessa eri valtiossa. Tästä keskustellaan ensi viikolla Eurooppa-neuvostossa, ja olen tietenkin valmis kuuntelemaan parlamentin jäsenten mahdollisia huomautuksia ja kysymyksiä.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen pitkälti samaa mieltä Cecilia Malmströmin Eurooppa-neuvoston puolesta esittämistä linjauksista. Haluaisin tarkastella kahta asiaa, ensin Lissabonin sopimusta ja kaikkia institutionaalisia kysymyksiä ja sitten ilmastonmuutoksen torjuntaa ja Kööpenhaminan mahdollisuuksia.

Ensinnäkin katson, että tämän Eurooppa-neuvoston olisi voitava tehdä lopullinen päätös Lissabonin sopimuksen voimaantulosta. Olemme jo useita vuosia tienneet, että uuden perussopimuksen ratifiointi ei ole helppo asia. Olemme kokeneet paljon takaiskuja ja joitakin pettymyksiä, mutta joka kerta sopimuksen ensisijainen merkitys on voittanut – vastustamaton ajatus demokraattisesta ja tehokkaasta Euroopasta. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että näin tapahtuu nyt viimeisenkin esteen ylittämässä ja että Lissabonin sopimus tulee voimaan Irlannin kansan sille antaman voimakkaan tuen jälkeen.

Ratifiointiprosessin päätyttyä Puolassa voimme nyt todeta, että kaikki jäsenvaltiot ovat demokraattisesti hyväksyneet Lissabonin sopimuksen. Vielä tarvitaan ratifiointiprosessin loppuunsaattamista Tšekin tasavallassa. On tietenkin kunnioitettava Tšekin tasavallassa meneillään olevaa perustuslaillista prosessia, mutta on myös vastattava demokraattiseen tahtoon saada sopimus voimaan. Tšekin tasavallan parlamentti osoitti selkeästi tämän poliittisen tahdon, joten toivon, ettei lopulliselle ratifiointille nyt aiheuteta keinotekoisia esteitä tai viivästyksiä.

Olen jo esittänyt tälle parlamentille, kuinka tärkeää on minimoida viivästykset Euroopan komission nimittämisessä. Meidän on kuitenkin tehtävä kaikki voitavamme saadaksemme Lissabonin sopimukseen perustuvan komission näinä Euroopan kriittisinä aikoina. Meidän on kyettävä edistämään agenda, jota tämä parlamentti tuki valitessaan minun puheenjohtajaksi uudelle kaudelle. Tämän saavuttamiseksi ja jotta saamme toimielimet toimimaan asianmukaisesti, me tarvitsemme Lissabonin sopimuksen ratifiointia, jos haluamme

vahvan, yhtenäisen ja tehokkaan Euroopan unionin. Teen siis jälleen kerran selväksi, että Eurooppa-neuvoston on kannettava vastuunsa, on ymmärrettävä asian kiireellisyys ja se, että yhteisölle aiheutuu todellisia kustannuksia niin kauan kun yhteisön toimet eivät voi toimia asianmukaisesti.

Samanaikaisesti on oikein edistää täytäntöönpanotyötä ja valmistautua sopimuksen voimaantuloon. Tiedän, että parlamentti on täysin sitoutunut tähän työhön. Olen tyytyväinen voidessani tehdä kanssanne yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikki sopimuksen hyödyt tulevat käyttöön mahdollisimman nopeasti. On monia aloja, joilla parlamentti on jo aloittanut työnsä ja antanut merkittävän panoksensa, kiteyttämällä ajatuksia eurooppalaisen kansalaisaloitteen kaltaisilla aloilla. Tiedän, että keskustellette iltpäivällä Euroopan ulkosuhdehallintoa koskevasta Elmar Brokin mietinnöstä. Mietinnössä lähdetään juuri oikeasta lähtökohdasta sen varmistamiseksi, että kuten muillakin sopimuksen innovaatioilla myös ulkosuhdehallinnolla tehdään yhteisön järjestelmästäme entistä voimakkaampi ja paremmin toimiva.

Tiedän, että alusta asti on ollut huolta siitä, että Euroopan ulkosuhdehallinnosta tulee jonkinlainen hallitusten välinen elin, joka kelluu Euroopan unionin järjestelmän ulkopuolella, mutta se on ankuroitava tiukasti Euroopan unionin järjestelmään. Sen on ehdottomasti tehtävä hyvin tiivistä yhteistyötä kaikkien toimielinten kanssa, ensisijaisesti komission kanssa. Komissio, tai YUTP-asioissa neuvosto, tekee sen valmistelemat päätökset. Itse asiassa olen vakuuttunut, että ulkosuhdehallinnon menestys riippuu siitä, että sillä varmistetaan Euroopan unionin ulkoisten toimien olevan enemmän kuin sen institutionaalisten osien summa. Jos se kykenee työskentelemään parlamentin demokraattisella tuella, neuvoston yhteyksillä kansallisiin hallintoihin sekä komission asiantuntemuksella ja eurooppalaisella näkemyksellä, siitä voi tulla todella Euroopan unionille voimakas väline kansainvälisen tason tavoitteiden saavuttamiseksi. Yhteisön ulkosuhdehallinto, joka perustuu yhteisömenetelmään, on Euroopalle suuri etu ja yhdentyneelle Euroopalle vahva väline sen vaikutusvallan osoittamiseksi koko maailmassa.

Eurooppa-neuvoston on samanaikaisesti edistettävä aktiivista poliittista ohjelmaa. Sen on pidettävä yllä tehokasta työtämme talouskriisin ratkaisemiseksi, erityisesti työttömyyteen kohdistuvien vaikutusten osalta. Meidän on jatkettava työtä, josta sovittiin G20-maiden kokouksessa. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme sen varmistamiseksi, että komission ehdotukset rahoitusvalvonnasta tulevat mahdollisimman pian voimaan. Meidän on vauhditettava energiavarmuutta koskevaa ohjelmaamme.

Politiikanaloista merkittävin asia neuvostossa on Kööpenhaminan kokous. Kööpenhaminan kokouksen menestyksellä tulos on eurooppalaisille ensisijainen huolenaihe ja kansainvälisen yhteisön merkittävä tehtävä. Kööpenhaminan kokoukseen on alle 50 päivää. Neuvottelut etenevät edelleen hitaasti. On jälleen Euroopan unionin tehtävä osoittaa johtotaitoa ja pitää vauhtia yllä. Esittämämme tavoitteet ovat tarjonneet muille kannustimia vauhdittaa toimiaan, mutta me kaikki tiedämme, että on otettava askel todellisen maailmanlaajuisen toiminnan voimistamiseksi. Meidän on autettava kehitysmaita tarjoamalla niille konkreettisia rahoitusta koskevia ajatuksia, kuten Euroopan komissio ehdotti viime kuussa. Arvioimme, että vuoteen 2020 mennessä kehitysmaat tarvitsevat noin 100 miljardia euroa lisää vuosittain. Kotimainen rahoitus pääasiassa suurissa kehittyvissä talouksissa – kehitysmaiden kehittyvissä talouksissa – sekä hiilimarkkinat kattanevat tästä suuren osan, mutta on suunniteltava myös laaja-alaista kansainvälistä julkista rahoitusta, ja Euroopan unionin on maksettava tasapuolinen osuutensa.

Kööpenhaminan esityslistalla ei ole pelkästään ilmastonmuutos. Se on tietenkin pääasiallinen aihe, mutta ilmastoon liittyy myös kehitysyhteistyö, emmekä saa unohtaa tätä hyvin merkittävää ulottuvuutta. Tämä edellyttää suurta sitoutumista erityisesti aikana, jolloin julkisiin talouksiin jo kohdistuu paineita, mutta tiedämme, että kustannukset vain kasvavat odotettaessa. Eurooppa-neuvoston tehtävänä on siis jälleen löytää luovia ratkaisuja, osoittaa, että Euroopan unioni on yhdistynyt tarpeessa torjua ilmastonmuutosta.

Ensinnäkin Kööpenhaminassa on osoitettava, että päästövähennysten toteuttaminen on käynnissä, on osoitettava, että olemme valmiita auttamaan niitä, jotka ovat valmiita ottamaan tämän askeleen. Tämä on paras tapa todistaa Lissabonin sopimuksen mukaista aktiivista eurooppalaista toimintaa – edistää politiikkaa, joka osoittaa Euroopan unionin tuovan todellista etua kansalaisilleen.

Kunnianhimoinen politiikka edellyttää tehokasta toimielinkehystä, josta palaan ensimmäiseen aiheeseeni. Lissabonin sopimus on ensimmäinen laajentuneen Euroopan unionin perussopimus. Tämä sukupolvi, erityisesti ystävämme Keski- ja Itä-Euroopassa, muistavat hyvin jakautuneen Euroopan, mutta me emme ole aina täällä siitä muistuttamassa. Toimielimet ovat pysyviä, joten me tarvitsemme laajentuneen unionin toimielimet. Lissabonin sopimus on 2000-luvun Euroopan unionin perussopimus, se käsittää voimakkaat toimielimet, jotka kykenevät saamaan aikaan konkreettisia tuloksia 27 jäsenvaltion yhteisössä, jossa on tulevaisuudessa enemmänkin jäseniä. Pelkät toimielimet eivät kuitenkaan riitä. Tarvitaan vahvaa poliittista

tahtoa tavoitteiden saavuttamiseksi, ja toivon Eurooppa-neuvoston tämän kuun lopussa osoittavan tätä tahtoa voimakkaan ja kunnianhimoisen tuloksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) odottaa Eurooppa-neuvoston saattavaan päätökseen yhteisön toimielimiä jo aivan liian kauan koskeneen epävarmuuden ajanjakson ja tarjoavan tarvittavan ponnen Lissabonin sopimuksen mukaisen uuden komission sekä pysyvän neuvoston puheenjohtajan ja korkean edustajan tehtävän perustamiseksi.

Ennen kaikkea neuvoston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kasvun elpymisen vauhdittamiseksi ja parhaan mahdollisen tilanteen aikaansaamiseksi, jotta Eurooppa kykenee luomaan työpaikkoja, sillä kriisi jatkuu siihen asti, kunnes sosiaalinen koheesio on palautettu.

Ensinnäkin toimielimistä haluan muistuttaa kaikkia, että Puolan presidentin päätös allekirjoittaa sopimus merkitsee sitä, että yhtä lukuun ottamatta kaikki jäsenvaltiot ovat valmistaneet tietä yhteisön edistymiselle tuhlaamatta aikaa.

Kaksi päivää ennen Eurooppa-neuvoston kokousta, 27. lokakuuta, Tšekin perustuslakituomioistuin tarkastelee perussopimuksen yhteensopivuutta valtion perustuslain kanssa. Kunnioitamme luonnollisesti päätöstä, olipa se millainen tahansa.

Toisaalta ryhmämme pahoittelee sitä, että Tšekin presidentti on esittänyt uuden verukkeen allekirjoituksensa viivästykselle, vaikka Tšekin parlamentti on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen sellaisenaan, sillä kaikki tietävät, että kyse on tekosyystä. Minusta on valitettavaa, että muut valtiot seuraavat hänen esimerkkiään ja vaativat vuorostaan vakuutuksia yhdestä ja toisesta sopimuksen näkökohdasta. Me emme saa antaa periksi houkutuksella avata tätä Pandoran lipasta, ja kiitän puheenjohtajavaltiota sen ääneen sanomisesta.

PPE-ryhmä odottaa Eurooppa-neuvoston ilmaisevan selvästi, ettei Euroopan unioni hyväksy mitään viiväytystaktiikoita. Kaikki ovat Euroopassa suoraan tai välillisesti tukeneet Lissabonin sopimusta, ja nyt meidän on siirryttävä eteenpäin. Me kaikki tiedämme, että niin kauan kun eurooppalainen julkinen keskustelu pyörii vain toimielinasioiden ympärillä ja niin kauan kun yhteisöllä ei ole tarvittavia välineitä päätösten tekemiseen demokraattisesti ja tehokkaasti, todellisia poliittisia, taloudellisia, sosiaalisia ja ekologisia kysymyksiä ei käsitellä niiden edellyttämällä vauhdilla ja vakavuudella. Voimme todeta olevamme patti-tilanteessa.

Parlamentin on voitava jatkaa tulevien komission jäsenten kuulemisia mahdollisimman pian ja sen on voitava päättää kaikista nimityksistä komissiossa ja neuvostossa avoinna oleviin virkoihin ennen vuoden loppua, jos mahdollista.

PPE-ryhmä odottaa Eurooppa-neuvostolta myös joitakin selkeitä ohjeita talouspolitiikan alalla, päätelmiä G20-maiden Pittsburghin huippukokouksesta, jonka tulokset olivat sekalaisia, ja lehdistössä ollaan kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Euroopan on tehtävä kaikkensa, jotta sen yritykset voivat palata riittävälle toimintatasolle palkatakseen työntekijöitä ja investoidakseen tutkimukseen. Euroopan on myös tehtävä kaikkensa tasapuolisen kaupallisen ympäristön luomiseksi.

Lopuksi odotan Eurooppa-neuvoston laativan ilmastoalalla tilanteeseen sopivan strategian, toisin sanoen kumppaneidemme tähän mennessä esittämien sitoumusten heikkouteen, kun Kööpenhaminan kokoukseen on alle kaksi kuukautta. Esitän selkeän kysymyksen: millä tavalla aiomme painostaa Yhdysvaltoja, Kiinaa ja kaikkia kehittyviä valtioita? Maltillisella ja kohteliaalla tavalla vai ko voimakkaalla painostuksella? Vaikka olenkin ylpeä siitä, että Eurooppa on alan suunnannäyttäjä, se ei voi olla ainoa osapuoli, joka toteuttaa tarvittavat ponnistukset ilmaston lämpenemisen torjumiseksi.

Kööpenhaminan huippukokoukseen on enää 50 päivää – ja 50 päivää ei ole paljon, mutta se riittää, jos osaamme olla vakuuttavia, ja tämän vuosi pyydän teitä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja ja arvoisa komission puheenjohtaja, kertomaan meille kuinka aiotte käyttää nämä 50 päivää.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Eurooppa-neuvoston lokakuun istunto on ratkaiseva ja se tulee osoittamaan, onko Eurooppa tietoinen kiireellisestä tarpeesta toimia talouden ja sosiaalisten kysymysten aloilla sekä päästä yli institutionaalisista kiistoista. PPE-ryhmämme vetoaa EU:n kaikkien 27 jäsenvaltion vastuuntuntoon.

(Suosionosoituksia)

Hannes Swoboda, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, ennen institutionaalisten asioiden tarkastelua haluan esittää lyhyen huomautuksen Kööpenhaminan huippukokouksesta.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, olette aivan oikeassa, ja komission puheenjohtaja Barroso vahvisti sen, että yksi keskeisistä päätöksistä, joka meidän on tehtävä, koskee Kööpenhaminaa. Tarvitaan sitovia tavoitteita yleisten lausuntojen sijaan. Tätä ei ole helppo saavuttaa, sillä amerikkalaiset eivät vielä ole saattaneet loppuun lainsäädäntöprosessiaan. Meidän on myös tehtävä joitakin päätöksiä Kööpenhaminan jälkeen ensi vuoden aikana. Prosessin päätteeksi on kuitenkin oltava sitovia tavoitteita. Se on ehdottoman tärkeää.

Toiseksi, mitä tulee rahoitusmarkkinoihin ja taloustilanteeseen, tällä hetkellä maksettavat bonukset ovat törkeitä ja provokatiivisia. Tämä koskee erityisesti Yhdysvaltoja, mutta tilanne tulee olemaan sama Euroopassa. Tämä ei ole keskeisin ongelma, mutta se osoittaa, kuinka monet johtajat eivät vielä ymmärrä, mitä uuteen rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn sisältyy ja mitä vastuuta heillä on koko väestöön nähden. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, olette oikeassa siinä, että erityisesti työllisyyspolitiikka on katsottava ensisijaiseksi. Ei ole kyse pelkästään talouden elvytysuunnitelmaan liittyvien kannustimien säilyttämisestä. Tarvitaan myös uusia toimenpiteitä työllisyyden lisäämiseksi.

Komission puheenjohtaja vastasi eilen myönteisesti Stephen Hughesin pyyntöön. Olen hyvin iloinen siitä, että olemme kyenneet pääsemään yhteisymmärrykseen edes siitä, että työllisyyspolitiikan on oltava toimintamme keskiössä seuraavien viiden vuoden ajan.

Nyt haluan sanoa pari sanaa Lissabonin sopimuksesta. Ensinnäkin mitä tulee presidentti Václav Klausin allekirjoituksen puuttumiseen, oletan perustuslakituomioistuimen tekävän myönteisen päätöksen. Minusta on tuomittavaa, että Benešin asetuksia käytetään tällä tavalla, että kysymys voidaan ottaa uudelleen käsittelyyn ja viivästyttää allekirjoitusta. Haluan muistuttaa tšekkiläisille kollegoilleni, että ennen heidän liittymistään laadimme Benešin asetuksista mietinnön – muistatte tämän varmasti, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, sillä olitte tuolloin yksi meistä – jossa tutkittiin sitä, ovatko asetukset este Tšekin tasavallan liittymiselle. Tuolloin enemmistö katsoi, etteivät olleet. Asetuksilla ei nyt ole erilaista vaikutusta, mutta niillä oli vaikutusta silloin, kun ne laadittiin. Kun toteamme, etteivät Benešin asetukset olleet este Tšekin tasavallan liittymiselle, se tarkoittaa, ettei ole hyväksyttävää nyt käyttää samoja asetuksia verukkeena Lissabonin sopimuksen allekirjoittamisesta kieltäytymiselle. Meidän on tehtävä kantamme hyvin selväksi tässä asiassa.

Lissabonin sopimuksella on kaksi pääasiallista tavoitetta: ensinnäkin enemmän demokratiaa Eurooppaan, mikä merkitsee enemmän parlamentaarista demokratiaa, erityisesti Euroopan parlamentissa

(Vastalauseita)

– ette halua sitä, koska ette kannata demokratian laajentamista – ja toisaalta enemmän tehokkuutta. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, tärkeä tehtävämme on nyt varmistaa muutaman seuraavan viikon aikana, että institutionaaliset kysymykset ja henkilöstökysymykset eivät ole tässä esteenä. Komission puheenjohtaja Barroso totesi eilen aivan oikein, että tarvitsemme sellaisen neuvoston puheenjohtajan, johon meillä ei ole vaikutusvaltaa, mutta joka kykenee hyvään yhteistyöhön komission – ja tähän lisäksi myös Euroopan parlamentin – kanssa ja joka uskoo, että yhteisömenetelmä on päätöksentekoprosessin keskiössä. Tämä on hyvin tärkeää. Emme tarvitse tärkeilevää neuvoston puheenjohtajaa, joka sokaisee kaikki ja pyrkii hämäämään meitä. Tarvitsemme neuvoston puheenjohtajan, joka kykenee tehokkaaseen yhteistyöhön kanssamme.

Tietenkin tarvitsemme ulkosuhteiden hallintoa, ei pelkästään komission puheenjohtajan mainitsemista syistä ja tehokkaiden yhtenäisyyttä ja yhteistä ulkopoliittikkaa koskevien säännösten laatimiseen, vaan myös parlamentaarisen valvonnan syistä. Ei voida hyväksyä, että asioita yhtäkkiä poistetaan Lissabonin sopimuksesta, jolla on tarkoitus lisätä parlamentaarista valvontaa, siten että meillä lopulta olisi vähemmän parlamentaarista valvontaa, jos ulkosuhdehallinnosta tulee täysin itsenäistä.

Tiedän, että meidän on päästävä kompromissiin. Teidän on kuitenkin tiedettävä, että me – sekä esittelijä Brok – olemme täysin samaa mieltä komission puheenjohtajan kanssa siitä, että tarvitaan selkeä rakenne. Ratkaiseva tekijä meille on jälleen kerran parlamentaarinen valvonta, myös ulkosuhdehallinnon sekä korkean edustajan laatiman ulkopoliittikan valvonta, vaikka tietenkin tunnustamme neuvoston aseman. Koska olitte kerran yksi meistä ja taistelitte tämän edestä ulkoasiainvaliokunnassa, katsomme teidän olevan taistelukumppanimme tällä alalla. Toivon, että voimme panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen kuten se

oli tarkoitettu saadaksemme enemmän demokratiaa, enemmän parlamentaarista valvontaa ja entistä tehokkaampaa ulkopoliittikkaa.

(Suosionosoituksia)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hyvä jäsen Swoboda, totesitte, että Tšekin tasavalta oli liittymisensä aikaan vakuuttunut siitä, etteivät Benešin asetukset olleet huolenaihe, koska ne eivät koskeneet asiaa. Oletteko tietoinen siitä, että näiden asetusten vakavat seuraamukset jatkuvat yhä? Jos siis sovellamme tässä oikeusvaltion periaatteita ja haluamme niitä sovellettavan koko Eurooppaan, niin tältä osin Tšekin tasavallalla on vielä selvitettävissä asioita niin Sudetti-Saksan kansalaisten kuin unkarilaistenkin kanssa.

Puhemies. – (PL) Jäsen Swoboda, voitteko vastata tähän?

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen hyvin selvillä tästä asiasta, sillä monet sudettisaksalaiset asuvat Itävallassa, ja minä tunnustan heidän oikeutensa, vaikeutensa ja huolensa. Meidän on kuitenkin luovuttava menneisyyden aaveista ja katsottava tulevaisuuteen. Tulevaisuudessa ei ole kyse Benešin asetuksista. On kyse vapaasta Euroopasta ja sen vapaista kansalaisista, joiden oikeudet perustuvat perusoikeuskirjaan. Tämä on minun näkemykseni Euroopasta.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, juna on mennyt jo niin kovaa ja niin kauas, ettei sitä luultavasti enää voi pysäyttää tai kääntää. Lainasin presidentti Klausia, ja tämä on kenties ainoa kerta, kun olen hänen kanssaan samaa mieltä, että juna on mennyt jo niin kovaa ja niin kauas, ettei sitä luultavasti enää voi pysäyttää tai kääntää.

Tämä on merkittävä lausahdus presidentti Klausilta, sillä ilmeisesti hän on hyväksynyt sen toiseikan, ettei mikään enää voi viivyttää Lissabonin sopimusta pidempään. Minusta on luonnollista, että kun 27 jäsenvaltiota on ratifioinut ja hyväksynyt sen, voimme odottaa myös hänen allekirjoitustaan.

Uskon, että hänen asennemuutostaan voidaan selittää vain määrätietoisuudellamme koko Lissabonin sopimuksen mukaisen prosessin loppuunsaattamisessa, ja meidän on jatkettava näin tulevana päivinä ja viikkoina. Toivottavasti päivinä, ei viikkoina. Toisin sanoen minusta paras tapa varmistaa presidentti Klausin allekirjoitus ja sopimuksen lopullinen ratifiointi on yksinkertaisesti, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, jatkaa koko prosessia ja täytöntöönpanoa. Hänen mukaansa juna on mennyt niin kovaa, ettei sitä enää voi pysäyttää, joten junan on jatkettava.

Tässä yhteydessä on aivan välttämätöntä, että neuvosto vauhdittaa uuden komission nimittämismenettelyä ja esittää mahdollisimman nopeasti pakettiaan neuvoston puheenjohtajaksi ja korkeaksi edustajaksi. Toistan vielä, että tämä on paras tapa osoittaa presidentti Klausille, että hän on oikeassa, että juna kulkee päivä päivältä kovempaa ja ettei hänellä ole muuta vaihtoehtoa kuin allekirjoittaa sopimus. Jos odotamme, hänkin odottaa. Jos jatkamme, hän allekirjoittaa. Tämä on minun mielipiteeni.

Toinen asiani koskee ulkosuhdehallintoa. Toivon, että neuvosto pääsee tästä sopimukseen, muttei mihin tahansa sopimukseen. Meidän on vältettävä päällekkäisyyksiä. Pelkään, että rakennamme nyt kahta rinnakkaista rakennetta: toinen on komissio ja unionin edustustot uuden perussopimuksen mukaisesti, mikä tekee tänä päivänä paikallinen henkilöstö mukaan luettuna yli komissiolle ja komission puheenjohtajalle työtä tekevää 6 000 henkilöä. Toinen rakenne on uusi ulkosuhdehallinto, jossa useita tuhansia henkilöitä toimii korkean edustajan alaisuudessa.

Tämän koko prosessin jälkeen meidän on selvästikin välttämätöntä päätyä vain yhteen ulkosuhteista vastaavaan rakenteeseen, ei tällaiseen toisaalta komission edustustojen ja toisaalta ulkosuhdehallinnon rinnakkaisjärjestelmään. Toivon, että neuvostossa päästään sopimukseen, mutta toivon myös, että kyseessä on sopimus, jossa on täysin selvää, ettei komission rakenteita voida toisintaa toisaalta komission edustustoiksi ja toisaalta ulkosuhdehallinnoksi.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, aluksi haluan todeta Tšekin tasavallasta, että minusta presidentti Klaus on hyvin huono häviö ja että hänen toimensa edustavat aivan tietynlaista poliittista hävyttömyyttä. Pyydän teitä todellakin olemaan vastaamatta huonolle häviäjälle, joka ilmeisesti ei kunnioita edes Tšekin tasavallan lainsäädäntöä, koska ei kunnioita sopimuksen puolesta Tšekin tasavallassa äänestäneen perustuslaillisen enemmistön tahtoa eikä piittaa Tšekin tasavallan lainsäädännöstä vaatiessaan Tšekin tasavallalle opt-out -järjestelyä perusoikeuskirjan soveltamisessa. Minusta se olisi askel liian pitkälle tämän tšekkiläisen riidanhaastajan osalta. Tšekin tasavallan kansalaiset, jotka ovat tehneet niin paljon Euroopan

yhdentymisen puolesta, kun saksalaiset pakenivat sieltä, ansaitsevat jotain parempaa. Siinä kaikki, mitä haluan sanoa presidentti Klausille.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, ilmastonmuutoksen osalta olette harvoin kuullut minulta niin myötäsukaisia sanoja kuin tänään. Olen hyvin, hyvin innoissani siitä, että olette jälleen kerran täällä todennut, kuinka tärkeää on, että Euroopassa sitoudutaan selkeästi osoittamaan tietty summa kehitysmaiden ilmastonsuojelutoimenpiteiden kansainväliseen rahastoon. Eilen häpesin lukiessani, että Saksan valtiovarainministeri, joka osallistui neuvotteluihin Luxemburgissa, vertasi neuvotteluja pokeripeliin. Hän sanoi, että pokeria pelattaessa kättä ei paljasteta kenellekään. Kööpenhaminan kokouksen valmisteluissa ei kuitenkaan todellakaan ole kyse pokerista. Kuten liittokansleri Merkel ja muut Euroopan unionin johtavat poliitikot ovat toistuvasti todenneet, kyse on kaikkien aikojen suurimmasta haasteesta. Kyse on kaikkein suurimmasta haasteesta tällä planeetalla yhdessä elävien ihmisten yhteisölle. Minusta tähän on suhtauduttava vakavasti.

Vuodesta 2020 alkaen tarvitaan 100 miljardia euroa kehitysmaiden auttamiseksi täyttämään ilmastonsuojelua koskevat velvoitteensa, jotka niiden on tuolloin täytettävä sopeutumistoimien toteuttamisen lisäksi. Tämä vastaisi Saksan kaltaiselle valtiolle noin kolmea miljardia euroa vuodesta 2020 lähtien. Verrattuna siihen, mitä nyt asetamme saataville talouden elvytyspaketeissa tai rahoitusalan pelastamiseksi, kyse on pikkurahoista. Olen häpeissäni siitä, että epäonnistuminen Kööpenhaminassa ja tämä kauhea, noloistuttava pokeripeli hyväksytään. Tapa, jolla Euroopan unioni eilen neuvotteli Luxemburgissa osoittaa, ettei se ole liikkeellepaneva voima. Se ei ole ottanut itselleen johtajan asemaa kansainvälisessä ilmastonsuojelussa. Sen sijaan se on yksi edistymisen suurimmista esteistä. Teidän on ymmärrettävä, että kaikkia tämänpäiväisiä neuvotteluja Luxemburgissa ja ensi viikolla Brysselissä seurataan kaikkialla maailmassa.

Voin vain kehottaa komission puheenjohtaja Barrosoa kiireesti varmistamaan, että komissio pysyy kurssissa. Kansainvälisen rahaston rahoituksen on oltava avointa. Olemme puhuneet tästä jo kaksi vuotta, aina Balista lähtien. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, minusta ruotsalaiset toimivat oikein neuvotteluissa. On pysyttävä johdonmukaisena ja kunnioitettava ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestystä. Tavoitteena on vähentää hiilidioksidipäästöjä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Jos pienennämme tavoitettamme, emme koskaan pääse kahden asteen tavoitteeseen.

Minulla on ongelma neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsin uskottavuuden kanssa. Minusta teidän on lopultakin vakuutettava valtion omistama yhtiönnä Vattenfall siitä, ettei se saa investoida johdonmukaisesti ja rajoituksetta hiileen kaikkialla Euroopassa ja erityisesti olemaan investoimatta pääasiassa sinne, missä ei tarvitse hankkia lupia. Vattenfallin strategia on ristiriidassa hyvän maineenne kanssa valmistauduttaessa maailmanlaajuisiin ilmastoneuvotteluihin. Pyydän teitä myös varmistamaan, että Vattenfallin Saksan liittotasavaltaa vastaan käynnistämistä oikeustoimista Saksan ympäristölainsäädännön muuttamiseksi Vattenfallin hiilivoimaloille myönteiseksi luovutaan. Minusta teillä on valitettavasti pieni, mutta kasvava musta tahra muutoin tahrattomassa maineessanne. Teidän on varmistettava, että kaikki on kunnossa, ennen kuin lähдете Kööpenhaminaan.

Puhemies. – (PL) Hyvät kollegat, noudattakaa teille osoitettua puheaikaa. Puheenvuoronne on hyvin merkittäviä, mutta minulla on kuitenkin toinen sinisen kortin kysymys. En aio ottaa vastaan kaikkia sinisiä kortteja, sillä keskustelun on edettävä. Muutaman minuutin kuluttua saamme toisen pyynnön, jos se liittyy työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohtaan, otan sen vastaan.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella Ruotsin hallitusta yleisesti sen puheenjohtajakaudesta ja erityisesti tavasta, jolla se on pyrkinyt edistämään hyvin merkittävää ilmastonmuutoksen käsittelyä ja ratkaisemaan meitä kohtaavaa talous- ja rahoituskriisin. Mielestäni pääministeri Reinfeldt ja hänen hallituksensa ansaitsevat kiitoksemme tavasta, jolla ovat tämän tehneet, mutta kuten niin monissa puheenjohtajavaltioissa, he ovat joutuneet myös mukautumaan suuriin sisäisiin institutionaalisiin häiriötekijöihin – tässä tapauksessa Lissabonin sopimuksen yhteydessä.

Institutionaalinen teologia ei ole Euroopan kansalaisille ensisijainen ala. Me tarvitsemme tietenkin Lissabonin toimintaohjelmaa, emme niinkään Lissabonin sopimusta.

Lissabonin toimintasuunnitelmalla on jalo tavoite: tehdä Euroopasta maailman dynaamisin tietoon perustuva talous, joka kykenee kestäväan talouskasvuun, luomaan uusia ja laadukkaampia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä ympäristön kunnioittamista vuoteen 2010 mennessä.

Sen olisi pitänyt saada aikaan todellista muutosta miljoonien ihmisten elämässä ja luoda vankka pohja taloutemme tulevaisuudelle, ja kuitenkin, kuten pääministeri Reinfeldt itse totesi, Lissabonin toimintasuunnitelma on epäonnistunut.

Miksi emme koskaan saa aikaan tuloksia, joilla olisi merkitystä kansalaisille? Laekenin julkilausuman kunnioitettavat tavoitteet eivät aikoinaan toteutuneet, ja nyt Lissabonin toimintasuunnitelma kohtaa saman merkityksettömyyden ja saavutusten puutteen.

Arvoisa puhemies, niin lähellä ja kuitenkin niin kaukana, ja jälleen jäsenvaltioiden talouksia koskevien aloitteiden on oltava selvästi ymmärrettäviä tavallisille ihmisille. Työpaikkojen luomisessa ei ole kyse työpaikkojen luomisesta entisille pääministereille neuvoston puheenjohtajina tai fanaattisille maailmanmatkaajille ulkosuhteiden korkeina edustajina.

Nämä kaksi tehtävää tuskin auttavat tiukoilla olevia pieniä ja keskisuuria yrityksiä missään jäsenvaltiossa. Ne eivät helpota miljoonien perheiden juuri nyt kokemaa kriisiä.

Institutionaaliset muutokset eivät auta myöskään ilmastonmuutoksessa. Meidän on kohdattava suurimmat maailmaamme uhkaavat riskit, ja on löydettävä käytännöllisiä ja toimivia ratkaisuja. Tuhannet sivut tekstiä, josta suurin osa on liian monimutkaista kansalaisten ikinä ymmärrettäväksi, yksinkertaisesti kuluttaa puita, joita meidän on suojeltava.

Painostakaamme maailmanyhteisöä yhdistymään ja pelastamaan planeetan tuleville sukupolville, alkäämme tuhlatko voimia niihin, jotka eivät suhtaudu yhteisön toimielimiin yhtä tunteikkaasti kuin eräät.

Kaikesta tästä huolimatta toivon puheenjohtajavaltio Ruotsin kykenevän jäljellä olevana aikanaan kiinnittämään kaikkien eurooppalaisten johtajien huomion kansalaisia huolettaviin merkittäviin asioihin – niihin asioihin, joihin keskityttiin puheenjohtajakauden alussa, nimittäin yhteisöön ja todellakin ilmastonmuutokseen. Toivon kaikkea hyvää jäljellä olevalle kaudelle ja kiitän tähänastisesta työstä.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barroso, viimeisten kolmen kuukauden aikana on spekuloitu paljon henkilöstökysymyksillä sekä Lissabonin sopimuksen mahdollisella voimaantulolla, jonka ryhmäni tuomitsee kolmesta hyvästä syystä.

Me yksinkertaisesti haluamme ensinnäkin, että ensisijaiseksi katsotaan pikemminkin sosiaalinen Eurooppa kuin radikaali markkinasuuntautuminen. Toiseksi haluamme aseriisuntaa sotilaallisten valmiuksien kehittämisen sijaan ja kolmanneksi haluamme enemmän välitöntä demokratiaa eliiteistä muodostuvan yhteisön sijaan.

Meidän olisi lopultakin keskityttävä erityiseen sisältöön. Samaan aikaan kun väittelemme nimistä ja tehtävistä yhä useammat ihmiset menettävät työpaikkansa. Pankit on tietenkin pelastettu. Samaan aikaan komission puheenjohtaja Barroso vaatii meitä saattamaan pian päätökseen talouden elvytysuunnitelmat – eilen määräämme asetettiin vuodelle 2011 – ja vähentämään nopeasti jäsenvaltioiden talousarvioiden alijäämää. Tämä merkitsee alennuksia palkoissa ja eläkkeissä, leikkauksia julkisissa palveluissa ja sosiaaliturvassa, korkeampia arvonlisäveroja sekä työehtosopimusten puuttumista. Yksi ajankohtainen esimerkki tästä on Saksan kaupallinen siivousala, joka on ollut lakossa kolme päivää.

Euroopan kansalaisia vaivaat tällaiset ongelmat, ja näitä ongelmia neuvoston olisi tarkasteltava. Sen sijaan pääasiallinen huolenaihe on lausekkeiden lisääminen Lissabonin sopimukseen, jotta rohkaistaisiin Tšekin presidenttiä allekirjoittamaan se. Jos asia on niin yksikertainen kuin käytännössä vaikuttaa, pyydän hallitusten päämiehiä harkitsemaan tarkemmin sosiaalista edistymistä koskevan lausekkeen sisällyttämistä Lissabonin sopimukseen. Se vaikuttaisi asianmukaiselta.

Parlamentin toimikauden alussa esitettiin lukuisia myönteisiä ehdotuksia EU:n entistä sosiaalisemmasta politiikasta. Tämä ei koskenut pelkästään sosiaalista kehitystä koskevaa lauseketta. Kyse oli myös Euroopan uudesta talouden elvytysuunnitelmasta työpaikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi sekä investointien lisäämisestä ja vihreästä kasvusta.

Vaadittiin eurooppalaista työllisyysuunnitelmaa uusien ja entistä parempien työpaikkojen luomiseksi, samapalkkaisuutta, työntekijöiden oikeuksien lisäämistä ja parempia työoloja. Keskusteltiin jäsenvaltioiden välisestä entistä lujuemmasta solidaarisuudesta sekä sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien kestävyysvarmistamisesta.

En ole vielä havainnut jäsenvaltioiden tai komission politiikassa mitään strategiaa, joka voisi johtaa näihin tavoitteisiin. Neuvoston on tietenkin nyt tarkasteltava uuden komission nimittämistä ja mahdollisia muutoksia Lissabonin sopimukseen. On kuitenkin keskityttävä mainitsemini ongelmiin ja niiden ratkaisemiseen. Ryhmäni äänestys komissiosta kollegiona riippuu tästä.

Nigel Farage, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja Barroso sanoi tänä aamuna, että kaikki jäsenvaltiot ovat demokraattisesti ratifioineet sopimuksen. Se ei pidä paikkaansa. Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset eivät ole saaneet sanoa kantaansa, vaikka heille luvattiin niin, ja niin kauan kunnes saamme tästä kansanäänestyksen, minä kieltäydyn tunnustamasta sopimuksen legitimiyyttä.

(Vastalauseita)

Kaikkien katse on nyt suunnattu presidentti Klausiin ja odotetaan, mitä hän tekee tai ei tee ensi viikolla, ja se on mielenkiintoista. Tiedän, että te kaikki vihaatte presidentti Klausia, koska hän uskoo kansalliseen demokratiaan.

(Vastalauseita)

Itse asiassa hän kuitenkin puolustaa Tšekin tasavallan kansallisia etuja. Hän pelkää saksalaisten vaativan sudettialueita, ja kuunneltuani saksalaisten poliitikkojen puheita tästä, katson hänen olevan aiheellisesti peloissaan.

Joten sinnitellä vain, presidentti Klaus; jos ette saa mitä haluatte, alkää allekirjoittako. Jos saatte haluamanne, sopimus on ratifioitava uudelleen 25 jäsenvaltiossa, mikä tarkoittaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa järjestetään kansanäänestys, ja uskon, että demokraatteina te kaikki haluatte Yhdistyneeseen kuningaskuntaan kansanäänestyksen tästä sopimuksesta. Minä ainakin haluan.

Lisäksi olen miettinyt, onko meillä tulevan huippukokouksen jälkeen todella Euroopan keisari? Onko se Tony Blair keisarinna Cherien kanssa? No minä olen päätenyt siihen, että haluan Tony Blairin. Nimittäkää siis Tony Blair, mies, joka antoi pois kaksi miljardia puntaa Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenmaksuallennuksesta tyhjää vastaan. Mies, joka lupasi meille kansanäänestyksen perustuslakisopimuksesta ja kielsi sen sitten meiltä.

On täysin selvää, että tässä Euroopan unionissa hinta Kansan pettämisestä on todella korkea. Pyydän teitä näin ollen nimittämään Tony Blairin. Se saa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset näkemään totuuden, että Euroopan unionissa merkittäviä eivät ole vaaleilla valitut edustajat, vaan ihmiset, jotka luovuttavat kansallisen demokratian Euroopan unionille saadakseen huippuvirkoja. Olkaa siis niin hyvät ja antakaa meille Tony Blair Euroopan ensimmäiseksi presidentiksi.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on valitettavaa – joskaan ei yllättävää – että neuvosto ja komissio määrätietoisesti edistävät Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Tiedän, ettei tämä kenties saa yleistä kannatusta täällä parlamentissa, mutta minä uskon aidosti, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa olisi järjestettävä sopimuksesta kansanäänestys. En ymmärrä, mikseivät konservatiivit ja Labour-puolue ole halukkaita tähän.

Tänä aamuna haluan kuitenkin kiinnittää huomionne, arvoisa ministeri, erityisesti Eurooppaa edelleen riivaavaan rahoituskriisiin. Englannin pankin pääjohtaja Mervyn King totesi eilen, että Yhdistyneet kuningaskunnat lainasi pankeille lähes biljoona puntaa. Hän todellakin totesi, ettei koskaan aiemmin ole ollut tilannetta, jossa niin harvat ovat näin paljon velkaa niin monelle näin vähäisin uudistuksin. Pääjohtaja King totesi edelleen, ettei pankkien sääntely ole riittävää, vaan että tämän pankkikriisin ytimessä on moraalinen dilemma, koska rahoitus- ja pankki-instituutiot tiesivät olevansa liian suuria kaatumaan ja että veronmaksajien, olipa kyse Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai mistä tahansa alueesta Euroopassa, olisi aina autettava niitä, johtuipa kriisi mistä tahansa. Arvoisa ministeri, tämä on hyvin vakava syytös, ja sen esitti yksi pankkimaailman omista johtohenkilöistä. Neuvoston kokouksissa on löydyttävä tahtoa puuttua tähän moraaliseen dilemmaan, ja parlamenttia kiinnostaa kuulla, minkälaista tahtoa löytyy ja mitä aiotaan tehdä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitos, että annoitte minulle mahdollisuuden esittää joitakin huomautuksia nyt, vaikka pysyn täällä luonnollisesti keskustelun loppuun asti.

Ensin haluan vastata jäsen Verhofstadtille. En minäkään usko, että juna enää voitaisiin pysäyttää. Toivon junan saapuvan asemalle hyvin pian. Voin vakuuttaa jäsen Verhofstadtille ja arvoisille parlamentin jäsenille, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on tiiviissä yhteydessä Tšekin tasavaltaan ja toivomme voivamme hyvin

pian antaa täsmällisemmän ja lopullisen vastauksen siihen, mitä sopimukselle tapahtuu ja koska. Toivomme kovasti teidän laillanne, että palaset loksahdelevat paikoilleen mahdollisimman nopeasti, niin avoimien virkojen kuin Euroopan parlamentille kuulemistanne varten esitettävän komission jäsenluettelon osalta. Huippukokouksessa teemme kaikki tarvittavat päätökset, joiden tekeminen on mahdollista. Saamme kaikki valmistelut valmiiksi siihen, että Lissabonin sopimus voi tulla voimaan heti kun kaikki ovat sen ratifioineet.

Haluan myös kiittää siitä valtavasta tuesta, jota parlamentin jäsenet kaikista ryhmistä ovat osoittaneet puheenjohtajavaltion aivan ensisijaiselle tavoitteelle, nimittäin sopimukseen pääsemiselle Kööpenhaminassa. Se on äärimmäisen tärkeää. Euroopalla on valtava vastuu rahoituksen järjestämisessä siten, että voimme osoittaa kantavamme osamme globaalista vastuusta lähettää asianmukaisia signaaleja.

Hyvä jäsen Daul, meillä on hyvin tiiviit yhteydet muihin osapuoliin. Vain muutaman viikon sisällä meillä on huippukokous Venäjän ja Kiinan kanssa sekä Yhdysvaltojen kanssa, ja ilmasto- ja energia-asiat ovat ensisijaisia aiheita keskusteluissa kaikkien näiden valtioiden kanssa. Kymmenen päivän sisällä on myös työryhmien kokoukset ja Barcelonan huippukokous. Lisäksi valtiovarainministerit tapaavat St Andrew'ssa, joten tästä on monta mahdollisuutta keskustella. En ole tyytyväinen tähänastisiin tuloksiin, mutta suhtaudun aivan optimistisesti siihen, että voimme vielä pasta sopimukseen Kööpenhaminassa. Ihmiset ympäri maailmaa odottavat meidän tekevän niin.

Uskon myös, että on hyvä asia, jos EU kykenee saamaan aikaan tuloksia rahoitusalan kriisin hoitamisessa. Vaikka nyt onkin havaittavissa joitakin myönteisiä merkkejä, emme saa unohtaa sitä, että tarvitsemme valvontaelimiä, jotta olemme paremmin valmistautuneita torjumaan vastaavien kriisien ilmenemisen vastaisuudessa ja tunnistamaan ne ajoissa. Tämän vuoksi toivon, että seurantajärjestelmät ja makrovalvontaelin voidaan perustaa mahdollisimman pian.

Myös toimielinkysymykset ovat hyvin merkittäviä. On tärkeää, että Euroopan unioni kykenee päätöksentekoon, ja että se tapahtuu demokraattisesti ja tehokkaasti. Tämän osalta Lissabonin sopimus on merkittävä väline. Samalla Euroopan unioni ei koskaan voita kansalaisten luottamusta, jos emme saa aikaan ratkaisuja erityisissä asioissa. Talouskriisin ja ympäristöasioiden käsittely ovat asioita, joista ihmiset ovat kiinnostuneita ympäri maailman ja varsinkin Euroopan unionissa. Jos voimme edistyä ja saavuttaa tuloksia huippukokouksessa ja myöhemmin syksyllä, uskon sen luovan hyvän perustan legitiimiyden ja yhteisön toimielimiin kohdistuvan luottamuksen lisäämiselle.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, katson Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puheenjohtaja Joseph Daulin ja Rebecca Harmsin esittäneen joitakin hyvin tärkeitä kysymyksiä.

Kuinka voimme varmistaa menestyksen Kööpenhaminassa varsinkin kun muut kumppanit eivät ponnistele yhtä paljon? Itse asiassa vaikeuksia on, sillä joissakin teollisuusvaltioissa on selkeää kunnianhimon puutetta päästövähennyksiä koskevien konkreettisten sitoumusten osalta. Myös kehitysmaiden suurimmat kehittyvät taloudet ovat haluttomia sisällyttämään kansallisiin lieventämissuunnitelmiin maailmanlaajuisia sopimusta, ja tällä hetkellä ei ole uskottavaa rahoitussuunnitelmaa.

Mitä me sitten voimme tehdä tässä tilanteessa?

Ensinnäkin katson, ettei nyt ole oikea aika sitoa Euroopan kunnianhimoisia tavoitteita. Se antaisi tekosyyin luopua ponnisteluista. On siis meidän tehtävämme osoittaa edelleen kunnianhimoa ja johtajuutta yhtäaikaaisesti, ja nyt vastaan konkreettisesti Joseph Daulille ja totean, että tarjouksemme, erityisesti rahoitusta koskeva tarjouksemme on ehdollinen. Olemme valmiit auttamaan niitä valtioita, jotka ponnistelevat aidosti vähentääkseen päästöjä. On siis tärkeää tehdä rahoituksen osalta ehdollinen tarjous, mutta kunnianhimoisten tavoitteidemme sitominen olisi virhe.

Uskon menestyksen vielä olevan mahdollinen Kööpenhaminassa. Meillä on myös myönteisiä näkökohtia. Yhdysvallat on palannut neuvottelupöytään. On muistettava, että muutama vuosi sitten Yhdysvallat ei varsinaisesti osallistunut prosessiin, mutta nyt se on sitoutunut neuvotteluihin. On myös muistettava, että Australia ja Japani ovat ilmoittaneet kunnianhimoisista tavoitteista – ei vielä sitovista, mutta poliittisella tasolla. Jopa Kiina, Meksiko, Brasilia ja Etelä-Korea ovat ilmoittaneet kunnianhimoisista kansallisista suunnitelmista, mutta eivät vielä ole suostuneet sisällyttämään niitä maailmanlaajuisen sopimukseen.

Tämän vuoksi meidän on korostettava näitä myönteisiä näkökohtia ja saatava aikaan muutosvoimaa. Toivon, ettei kuukauden lopussa kokoontuva Eurooppa-neuvosto tarjoa lisäpanoksia skeptikoille ja ennustajille, jotka jo väittävät meidän tarvitsevan suunnitelmaa B. Olen jo todennut, ettei ole olemassa suunnitelmaa B,

koska ei ole myöskään planeettaa B. Tarvitaan konkreettisia toimia, emmekä saa menettää Kööpenhaminan tarjoamaa historiallista mahdollisuutta.

(EN) Haluan ilmaista viimeisessä kommentissani hämmästykseni. En olisi ikinä odottanut parlamentin brittiläisen jäsenen kyseenalaistavan loistavaa instituutiota, Yhdistyneen kuningaskunnan parlamenttia. Yksi Britannian suurimmista panoksista sivilisaatiollemme oli ja on edelleen Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti.

(Suosionosoituksia)

Haluan tehdä tämän selväksi: Britannian hallitus neuvotteli sopimuksen. Britannian hallitus allekirjoitti sopimuksen. Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti – alahuone ja ylähuone – hyväksyi sopimuksen. Kuningatar on ratifioinut sopimuksen. Yhdistyneen kuningaskunnan ratifiointivälineet ovat Roomassa.

Yhdistynyt kuningaskunta on siis ratifioinut Lissabonin sopimuksen, ja toivon kaikkien, erityisesti parlamentin brittiläisten jäsenten, kunnioittavan Yhdistyneen kuningaskunnan demokraattista järjestelmää.

(Suosionosoituksia)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jäsen Farage on lähdössä. Toivon, ettei parlamentissa ole ketään, joka vihaisi sitä, mitä hän vihjasi meistä. Viha on eurooppalaisen ilmapiirin vastaista, ja itsekkyyks, protektionismi ja nationalismi ovat Euroopan unionin yhteisön suurimpia vihollisia.

Toiseksi toivon, ettei kukaan täällä parlamentissa aseta parlamentaarista demokratiaa ja kansalaisia toisiaan vastaan ja koe jonkinlaista jakoa meidän ja työme kansalaisten edustajina välillä, kuten hän vihjasi.

Olemme kaikki nähneet kipinöinnin valmistauduttaessa huippukokoukseen ja toivomme perustuslakituomioistuimelta ratkaisevaa vapauttavaa tuomiota. Odotamme neuvoston kantavan vastuunsa Euroopasta ja ettei se anna yhden henkilön pitää itseään panttivankina vaan tekee tarvittavat päätökset henkilöstöstä, toimielimistä, aikataulusta, sisällöstä ja rahoituksesta.

Kehotan kuitenkin myös hallituksia olemaan etsimättä pienintä yhteistä nimittäjää valitessaan ja nimittäessään komission jäseniä, vaan pikemminkin löytämään parhaan ratkaisun yhteisölle, johon me kaikki kuulumme. Kehotan hallituksia luopumaan vanhoista tutuista poliittisista peleistä komission jäseniä valitessaan ja asettamaan sen sijaan yhteisen eurooppalaisen vastuun valintaprosessin keskiöön. Kehotan komission puheenjohtajaa laatimaan kunnianhimoiset vaatimukset komission jäsenille ja jäsenvaltioille.

Toinen huomautukseni koskee rahoitusmarkkinoiden valvontaa. Kannatan makrovalvontaa koskevia ehdotuksia, mutta niissä ei mennä läheskään tarpeeksi pitkälle. Tarvitaan myös mikrovalvontaa, ja minusta komission ehdotus edustaa pienintä yhteistä nimittäjää, vähimmäismäärää. Meidän on mentävä pidemmälle. Meidän on perustettava Euroopan rahoitusmarkkinoille valvontaelin, joka on toimivaltainen toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, kuten Euroopan keskuspankki.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, presidentti Václav Klausin lisäystä perusoikeuskirjaan koskeva pyyntö on mielivaltainen ja turha. Se on kuitenkin helppo torjua, sillä perusoikeuskirjassa viitataan ainoastaan EU:n lainsäädäntöön ja sitä sovelletaan ainoastaan tulevaisuudessa. Tämän vuoksi neuvoston on tarvittaessa annettava poliittinen julkilausuma. Sopimuksen ratifioinnin, jota olemme odottaneet yhdeksän vuoden ajan, on määrä tapahtua muutaman viikon aikana.

Eurooppa-neuvoston on tehtävä tarvittavat valmistelut, mutta sen ei pidä tehdä hätiköityjä johtopäätöksiä. Tämä koskee myös ulkosuhdehallintoa. Korkean edustajan vastuulla on ehdottaa ulkosuhdehallinnon konseptia, ei neuvoston byrokratian. Pyydän tämän vuoksi neuvoston puheenjohtajavaltiota varmistamaan, ettei ulkosuhdehallinnon asemasta tule itsenäistä, vaan että se integroidaan yhteisön järjestelmään, kuten puheenjohtaja Barroso sanoi.

Sopimus tarjoaa meille oikeusperustan yhteiselle energiapolitiikalle ja yhteiselle ilmastonsuojelupolitiikalle. Voin vain toivoa sumun hälvenevän ennen Kööpenhaminaa, sillä nämä kysymykset eivät saa jäädä avoimiksi konferenssiin asti. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on esittänyt selkeitä vaatimuksia, myös rahoituksen osalta. Toivon, että huippukokouksessa päästään ensi viikolla sopimukseen rahoituskonseptista. Lisäksi tarvitaan EU:n sisäistä taakanjakoa. Saksan ja muiden valtioiden on osoitettava tietä, sillä me tarvitsemme tasapuolisen sopimuksen niin EU:n sisällä kuin EU:n ja koko maailman kehitysmaiden välille.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kolme kysymystä.

Ensinnäkin tarkastelen ilmastonmuutosta. Kuka tahansa ymmärtää, että Euroopan unionilla on erityisen velvollisuus johtaa maailman valtioita Kööpenhaminassa. Jotta tämä voi toteutua, meidän on oltava vaativia ja kunnianhimoisia tavoitteiden osalta, mutta meidän on myös tunnustettava velkamme kehitysmaille. Jokaisen valtion on suostuttava asianmukaisiin rahoituspyrkimyksiin. Tämä ei onnistu, elleimme kykene osoittamaan solidaarisuutta.

Toinen huomautukseni koskee maahanmuuttoa. On luonnollisesti hyvä parantaa Frontexin operaatioita, mutta jos todella haluamme auttaa eteläisen Euroopan valtioita, meidän on edettävä kohti turvapaikkaoikeuksien yhdenmukaistamista, tarkistettava Dublinin yleissopimusta ja ennen kaikkea laadittava lopultakin aitoa maahanmuuttopolitiikkaa. Uskon, että tämä on ainoa tapa käsitellä asiaa rauhallisesti ja vastuullisesti.

Lopuksi kolmantena asiana on ulkopoliittikka. Neuvosto aikoo edistää ulkoasianhallinnon toteuttamista. Mitä nopeammin, sen parempi! Saamme todennäköisesti korkean edustajan. Mitä nopeammin, sen parempi! Sitäkin parempaa olisi kuitenkin puhua yksiaanisesti, ainakin maailmaa järjestyttävistä konflikteista. Tarkoitin erityisesti Afganistania, josta haluan huomauttaa, että eurooppalaisten sotilaiden määrä on lähes sama kuin amerikkalaisten.

EU:n ja Yhdysvaltojen välinen huippukokous pidetään 3. marraskuuta, ja eurooppalaisilla on erityinen vastuu. Meidän on ehdotettava strategiaa, joka ei ole yksinomaan sotilaallinen. Jos me emme sitä tee, ei sitä tee kukaan muukaan.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Lissabonin sopimus on loppusuoralla, ja nyt on aika katsoa tulevaisuuteen. Meidän on tehtävä Euroopasta entistä sosiaalisempi, ympäristöystävällisempi ja demokraattisempi. Meillä on erityisesti näillä aloilla vielä paljon tehtävää.

Minä toivon Eurooppaa, jossa kansalaiset eivät pitäisi itseään Euroopassa vain tarkkailijoina tai objekteina, vaan subjekteina. Toivon Eurooppaa, jonka kansalaiset kokevat kansalaisten Euroopaksi, mutta meillä on paljon tehtävää tämän saavuttamiseksi.

Sanoin Lissabonin sopimuksen olevan loppusuoralla, mutta juuri tässä se voi helposti horjautua kurssiltaan.

Minua harmittaa se, että juuri ennen ratifiointiprosessin loppuun saattamista, havaitaan yhä enemmän eurooppalaisen ilmapiirin vastaisuutta ja yhteisön oikeuden rikkomista. Eräs yksittäinen eurooppalainen presidentti pyrkii saamaan kansastaan, valtiostaan ja koko Euroopasta lunnaita. Nyt hän yhtäkkiä väittää, ettei perusoikeuskirjaa pitäisi soveltaa hänen valtiossaan. Jos eilen kuulemani on totta, hänelle on jopa lupailtu tällaista. Tämä olisi todella pöyristyttävää, ja olisin iloinen, jos asiaa voitaisiin selvittää ja antaa selkeä vastaus, ettei tällaisia lupauksia ole annettu. Muuten vaikuttaa siltä, että olemme palaamassa keskiajalle, ja itsevaltiat antavat alamaishilleen vain sellaisia oikeuksia, joita tahtovat antaa. Emme kuitenkaan elä keskiajalla vaan Euroopassa, ja Eurooppa on lainsäädäntöön ja demokratiaan perustuva yhteisö.

Tšekin parlamentti ja senaatti ovat jo äänestäneet sopimuksen puolesta vaatimatta mitään tällaista. Ne ovat tietenkin tehneet sen hyvästä syystä, sillä ne haluavat perusoikeuskirjaa sovellettavan Tšekin tasavallassa. Perusoikeuskirja on sopimuksen olennainen osa, emmekä voi sallia sopimuksen ytimen repimistä ilman hyvää syytä.

Perusoikeudet ovat kaikkien kansalaisten luovuttamattomia oikeuksia, jotka eivät voi olla vain joidenkin ulottuvilla. Eurooppa on lainsäädäntöön ja demokratiaan perustuva yhteisö. Se ei ole mikään basaari. Tämä tarkoittaa, että meidän on estettävä tällaiset kauheat sopimukset perusoikeuskirjasta eikä meidän pidä missään olosuhteissa sallia sen kyseenalaistamista. Emme saa sallia tällaisia asioita koskevia neuvotteluja ja Euroopan muuttumista basaariksi.

Nämä tapahtumat osoittavat, kuinka tärkeää meidän on vahvistaa demokratiaa Euroopassa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluan vastata edelliseen puheenvuoroon. On täysin selvää, että Eurooppa-neuvoston seuraavaa kokousta leimaavat institutionaaliset kysymykset ja Lissabonin sopimuksen ratifiointi. Keskusteluissa EU:n tulevasta suunnasta meidän on mielestäni käytädyttävä toisiamme kohtaan asianmukaisen nöyrästi

ja samaan aikaan meidän on rauhallisesti kunnioitettava eri jäsenvaltioiden suvereenia päätöksentekomekanismeja ja niiden perustuslaillisia toimijoita.

Nyt siirryn omaan aiheeseeni. Henkilökohtaisesti katson makroalueellisen strategian olevan yhtä merkittävä aihe neuvoston esityslistalla. Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jo edellisessä parlamentissa sovittiin, että Itämeren alue olisi sopiva pilottihankkeeseen, jonka tavoitteena olisi makroaluetta koskevan EU-strategian täytäntöönpano, joten olen iloinen siitä, että juuri tätä koskeva neuvoston päätös todennäköisimmin ratifioidaan.

Samalla katson, että nyt on aika ajatella myös sitä, kuinka pilottistrategiaa voidaan toisintaa. Jos tarkastelemme tässä yhteydessä Euroopan karttaa, havaitsemme, että suurimmat erot, olivatpa ne taloudellisia, sosiaalisia tai kulttuurisia, vaikuttavat edelleen entisen sosialistiblokin ja Länsi-Euroopan kapitalististen valtioiden välisellä rajalla. Nämä erot ovat havaittavissa myös täällä parlamentissa. Kaksikymmentä vuotta Berliinin muurin murtumisen jälkeen puhumme edelleen uusista ja vanhoista jäsenvaltioista. Kaksikymmentä vuotta samettivallankumouksen jälkeen me edelleen sovellamme poikkeuksia henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen hyödyntäessämme siirtymäaikoja työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen. Nämä ovat täysin selviä esteitä, jotka olisi purettava järjestelmällisesti...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvoston ja komission julkilausumat tulevasta Eurooppa-neuvoston huippukokouksesta osoittavat Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden hallitusten ruohonjuuritason vastaisen politiikan eskaloitumista ja uutta suurta hyökkäystä työväenluokkaa vastaan. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden hallitusten, olivatpa nämä sitten keskustaioikeistolaisia tai keskustavasemmistolaisia, on turvata monopolien tuottavuuden jatkuminen siirtämällä kapitalistisen talouskriisin taakka työväenluokalle kaikkialla Euroopan unionissa.

Vaikka Euroopan unioni on tukenut monopolihirviöitä satojen miljardien eurojen tukipaketeilla eikä uutta rahoituskierrosta voida sulkea pois, tässä vaiheessa kannatetaan edelleen kapitalististen uudelleenjärjestelysuunnitelmien nopeaa edistämistä Lissabonin sopimuksen yhteydessä. Työväenluokan vastaisen hyökkäyksen keskiössä on kahdeksantuntisen työpäivän ja työehtosopimusten lakkauttaminen sekä joustoturvan ja väliaikaisten, joustavien ja huonopalkkaisten työpaikkojen yleinen soveltaminen lisäämällä paikallisia työsopimuksia ja harjoittelua. Sosiaaliturva, terveydenhuolto, hyvinvointi ja opetusjärjestelmät uhrataan, tehdään jatkuvia muutoksia työntekijöiden haitaksi, valmistellaan monopolististen yritysryhmien pääsyä näille hyvinvointialueille kapitalismin vuoksi. Samaan aikaan joukkoirtisanomiset, jotka koskivat yli viittä ja puolta miljoonaa viime vuonna, työnantajien terrorismi ja työntehostaminen ovat luoneet työpaikoille keskiaikaiset olosuhteet. Tyypillinen esimerkki on France Telecomin kauan jatkunut rikollinen toiminta työntekijöitään kohtaan, joka on johtanut 25 työntekijää tekemään itsemurhan sietämättömien työolojen ja lisääntyvän orjuuttamisen vuoksi.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten jäsen Bisky totesi aiemmin, jäsenvaltioiden suurin ongelma on työllisyyskriisi. Nuorisotyöttömyys on 24 prosenttia Ranskassa, 25 prosenttia Italiassa ja 39 prosenttia Espanjassa.

Voimme kuitenkin olla varmoja, että Eurooppa-neuvosto kokouksessa annetaan mahtavia vakuutuksia joukkotyöttömyydestä. Voitonriemu ovat sopimatonta ja häpeällistä ja osoittaa eliitin kuvittelevan saaneensa Lissabonin sopimuksensa.

Tähän mennessä kaikki askeleet kohti eurooppalaista supervaltaanne ovat toteutuneet varastamalla ja manipuloidulla, ja Lissabonin sopimuksen yhteydessä manipulointi on ollut niin häpeämätöntä ja räikeää, ettei sopimuksella ole demokraattista legitimiyyttä. Tästä ei selvitä ilman seurauksia. Voin siteerata, ”he soittavat nyt kelloja, kohta he vääntelevät käsiään.”

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyvät kollegat, keskustelut Lissabonin sopimuksen allekirjoittamisesta ovat turhia niin kauan kunnes olemme selvittäneet keskenämme, mitä ovat perusarvomme. Esitän teille esimerkin, joka koskee Euroopan suurinta ilman oikeuksia jäänyttä vähemmistöä, nimittäin Karpaattien alueen ulkopuolella asuvien unkarilaisten yhteisöä. Oletteko tietoisia siitä, että esimerkiksi kaksimiljoonaisen unkarilaisyyhteisön alueellinen itsemääräämisoikeus yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa ei ole sielläkään esityslistalla, vaikka me kaikki tiedämme, että alueellinen autonomia on oikeudellinen instituutio?

Tiedättekö, että samassa valtiossa, Romaniassa, kymmenet tuhannet csángó-unkarilaiset eivät tänäkään päivänä voi harjoittaa uskontoaan ja saada opetusta äidinkielellään? Sitten meillä on minua nuorempi valtio, Slovakia, ja sen slovakialainen kielilainsäädäntö, jonka voimme perustellusti sanoa olevan Euroopalle häpeäksi. Kaiken huipuksi on halveksittavia poliitikkoja, jotka käyttävät epäinhimillisiä Benešin asetuksia neuvotteluperustana. Minkälaisessa diktatuurissa, rasisisessa Euroopassa me oikein elämme, kun Benešin asetuksia voidaan pitää neuvotteluperustana? Olemme saaneet tarpeeksemme diktatuureista, jotka aina esitetään valheellisesti demokratiana.

Me Jobbik-puoluetta edustavat parlamentin jäsenet haluamme elää Euroopassa ilman Benešin asetuksia, ilman slovakialaista kielilainsäädäntöä ja ilman Lissabonin sopimusta. Haluamme, ettei yhtään unkarilaista vainota etnisen alkuperän ja äidinkielen vuoksi. Haluankin kysyä jäsen Swobodalta: jos Benešin asetukset eivät ole voimassa, koska uhrin ovat saaneet korvauksensa?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Eräät täällä parlamentissa puhuvat keskustelunaiheesta riippumatta aina samasta aiheesta, eivätkä aina asianmukaisella tavalla.

Ensisijaisena tavoitteena Eurooppa-neuvoston kokouksessa on luonnollisesti oltava ratkaisun löytäminen, jotta Tšekin tasavalta voi saattaa päätökseen Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin. Ratkaisun on kuitenkin oltava tasapuolinen kaikkia muita jäsenvaltioita kohtaan.

Samalla emme saa unohtaa kohtaamaamme talouskriisiä, johon myös on löydettävä välittömiä ratkaisuja. Talous- ja rahoituskriisi sekä viime vuonna hyväksytyt erityiset rahoitustoimenpiteet ovat huolestuttavalla tavalla epävakauttaneet Euroopan unionin jäsenvaltioiden enemmistön julkista taloutta. Tähän mennessä komissio tarkkailee 17:ää 27 jäsenvaltiosta liiallisesta alijäämästä, ja kolmen muun jäsenvaltion arvioidaan pian olevan samassa tilanteessa.

Taloudellisesta mahdollisuudesta huolimatta jäsenvaltiot ovat ylittäneet luvut, joihin ne ovat sitoutuneet, sillä kriisi on aiheuttanut jyrkän laskun talousarvioiden tuloissa ja kasvussa suunniteltuihin julkisiin menoihin nähden. Itse asiassa lähitulevaisuudessa on selkeitä edellytyksiä elpymiselle, ja tämän vuoksi voimme käynnistää keskustelun rahoituskannustimien vähentämisestä tietyillä aloilla.

Jokaisen jäsenvaltion erityistä tilannetta on kuitenkin tarkasteltava erikseen ja yhteisön toimielinten on tunnustettava, ettemme vielä ole vaiheessa, jossa julkisesta tuesta voitaisiin luopua täysin kaikilla talouden aloilla. Jäsenvaltioiden on suostuttava jatkamaan elvytysstrategiaa ja sovittava sopivista välineistä sen tukemiseksi, myös rakenneuudistusten sopeuttamisesta, joka voi keskipitkällä aikavälillä vähentää alijäämää ja luonnollisesti osaltaan edistää talouden elpymistä.

Jos elpymisen jälkeistä ajanjaksoa ei hallinnoida jäsenvaltioissa asianmukaisesti, se voi aiheuttaa epävakautta Euroopan unionin sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi julkisen tuen jatkamista koskevien myönteisten päätösten ja lupien perustuttava jokaisen valtion erityiseen tilanteeseen.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä Euroopan parlamentin jäsenen Marinescun kanssa siitä, että seuraavassa neuvostossa pitää löytyä ratkaisu kahteen asiaan. Toinen on Lissabonin sopimuksen loppuunsaattaminen ja toinen on uudet lääkkeet talous- ja finanssikriisiin. Me elämme nyt Euroopan taloushistorian syvintä kriisiä. Tämä kriisi jakaa ihmisten mahdollisuudet, tulot, eläkkeet ja työt aivan uudelleen, ja meidän täytyy olla tietoinen tästä.

Euroopan unioni aloitti elvytyksen erittäin hyvin. Kiitos siitä komissiolle. Komissio ja Euroopan keskuspankki toimivat jopa niin nopeasti, että Yhdysvallat seurasi Eurooppaa esimerkkinä. Sitten tuli kummallinen hyöttäminen ja alettiin puhumaan siitä, että kriisi on ohi. Kriisi on kuitenkin itse asiassa edessä, siis kriisi on edessä, koska Euroopan unionin yllä on neliteräinen giljotiini: kasvava työttömyys, velkaantuvat kansantaloudet, ikääntyminen ja suuri rakennemuutos, jota tapahtuu metsäteollisuudessa, autoteollisuudessa ja niin edelleen.

Oikeastaan ainoa hyvä piirre tässä talouskriisissä on se, että politiikkaa vaaditaan nyt ratkaisemaan ongelmat. Mitä tulee uuteen finanssiarkkitehtuuriin, komissio on tässä aika kunnianhimoton. Toivottavasti se, että parlamentti on perustanut oman talouskriisityöryhmän, antaa uusia eväitä. Tavoitteena tulee olla finanssimarkkinoiden sääntely. Ylisääntely ei kuitenkaan saa estää kasvua ja työllisyyttä.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa komission varapuheenjohtaja Wallström, arvaan että teillä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, on niin paljon keskustelunaiheita, että käyttäisitte ensi viikon huippukokoukseen mieluummin kaksi viikkoa kuin kaksi päivää. On aiheita, jotka ovat todella merkittäviä

Euroopan kansalaisille, kuten talouskriisi ja se, miten siitä selvitään, uusien työpaikkojen luomisen mahdollisuudet ja tietenkin Afganistan. Nämä eivät ole uusia aiheita. Uutta tällä kertaa on kuitenkin se, että kaikesta voidaan keskustella siitä näkökulmasta, että EU voi todellakin toimia entistä tehokkaammin ja että saamme uuden sopimuksen.

Tämä on jännittävä tulevaisuudennäkymä, joten nyt on toimittava nopeasti Euroopan rahoitusmarkkinoiden uuden yhteisen valvontarakenteen täytäntöönpanemiseksi, yhteisen ulkopoliittikan laatimiseksi ja Kööpenhaminan huippukokoukseen valmistautumiseksi. On myös nopeasti selvitettävä, mikä EU:n tuleva johtorakenne on ja luovuttava itsekeskeisyydestä. Tarvitaan vähemmän omaan napaan tuijottamista ja enemmän raportteja Euroopan unionin menestyksestä. Tämän vuoksi toivon teille tarvitsemaanne menestystä, onnea ja auktoriteettia.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan korostaa, etten voi puhua katalaaniksi, sillä se ei vielä ole virallinen kieli, vaikka onkin yli 10 miljoonan Euroopan kansalaisen kieli. Tämän vuoksi puhun tänään italiaksi.

Suomen hallitus tunnusti hiljattain kaikkien kansalaisten oikeuden saada Internet-laajakaistayhteys yleispalveluna. Itse asiassa tämä palvelu on talouskehityksen, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja alueellisen tasapainon osatekijä, koska sillä taataan tiedon saatavuus, millä torjutaan digitaalista kuilua. Kohtuuhintainen laajakaistan saatavuus on myös ratkaisevaa Lissabonin tavoitteiden mukaisen tietoon perustuvan talouden kehittämisessä.

Toteuttaako Eurooppa-neuvosto toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni kokonaisuudessaan toimii esimerkkinä muulle maailmalle tälläkin alalla?

Martin Callanan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvostossa keskustellaan monista tärkeistä asioista, mutta minusta yksi tärkeimmistä on Lissabonin sopimuksen tulevaisuus.

Monet tähän keskusteluun osallistuneet ovat puhuneet ilmeisen tosissaan Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomasta lisääntyneestä demokratiasta ja EU:n toimielinten lisääntyvästä vastuusta unohtaen, että he tarkoituksella katsoivat, ettei sopimuksen edistämiseksi tarvittu demokratiaa tai vastuullisuutta. Hallitusten päämiesten kesken oli aktiivinen salaliitto sopimusta koskevien kansanäänestysten välttämiseksi siltä varalta, että kansalaiset olisivat niin hankalia, että ilmoittaisivat, etteivät halua sitä.

Kuuntelin puheenjohtaja Barroson aiempia huomautuksia suurella mielenkiinnolla. Selitän hänelle, miksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ollaan tästä niin vihaisia. Yhdistyneen kuningaskunnan vuoden 2005 vaaleissa kaikki kolme suurinta poliittista puoluetta sitoutuivat ohjelmajulistuksissaan kansanäänestykseen silloisesta Euroopan perustuslaillisesta sopimuksesta. Myöhemmin siitä tuli Lissabonin sopimus, vaikka kyse on samasta asiakirjasta. Alahuoneen äänestyksessä kaksi näistä puolueista kuitenkin söi lupauksensa ja eväsi kansalta kansanäänestyksen, joten kyse on perusluottamuksesta ja vastuusta politiikassa. Ihmiset haluavat heille luvattua kansanäänestyksen. Jos heille ei olisi luvattu sitä, puheenjohtaja Barroson huomautukset olisivat olleet asianmukaisia ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentaarinen ratifiointiprosessi olisi ollut tavanomainen.

Tuon puheenjohtaja Barroson uudelleevalintaa, mutta emme tarvitse hänen luentojaan luottamuksesta ja vastuusta politiikassa, kun hän samaan aikaan pyrkii tukemaan niitä, jotka kieltävät kansalaisilta kansanäänestyksen. Tässä siis lyhyesti selitys siihen, miksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa on niin voimakkaita mielipiteitä kansanäänestyksestä. He katsovat meren yli Irlantiin ja näkevät, että irlantilaisia on pyydetty äänestämään kahdesti asiakirjasta, josta me emme ole saaneet äänestää lainkaan. Ei voida toisaalta väittää sopimuksen lisäävän EU:n demokratiaa ja vastuullisuutta ja samalla kieltää EU:n kansalaisilta mielipiteensä esittäminen asiakirjasta.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan esittää pari seikkaa, joita Lissabonin sopimuksen mahdollisen voimaantulon osalta on tarkasteltava, ja ennen kaikkea haluan korostaa Saksan perustuslakituomioistuimen hiljattain Lissabonin sopimuksesta antaman lausunnon hyvin merkittävää vaikutusta.

Haluan erityisesti keskittyä demokraattisen legitiimiyden puutteeseen, joka on seurausta kahdesta seikasta: väestörikkaimpien valtioiden riittämättömästä edustuksesta Euroopan parlamentissa ja yhteisön eri toimielimissä sekä kansallisten parlamenttien piittaamattomuudesta harjoittaa suvereenia valtaa Euroopan unionin tasolla.

Haluan mainita vielä yhden, mielestäni merkittävän puutteen Lissabonin sopimuksessa, sillä siinä ei käytännössä oteta huomioon alueellisten parlamenttien asemaa. Vaikka kansallisia parlamentteja ei juuri ajatella, katson, että toissijaisuusperiaatteelle on annettu eräänlainen kuolinisku nykyisessä Lissabonin sopimuksessa.

Saksan perustuslakituomioistuimen päätöksen olisi nimenomaan auktoriteettinsa ja voimansa ansiosta pitänyt johtaa, ja se voisi vieläkin johtaa, laaja-alaiseen oikeudelliseen ja poliittiseen keskusteluun täällä parlamentissa niistä vaaroista ja riskeistä, joita saattaa ilmetä tällä sopimuksella käynnistettävässä Euroopan unionin federalisointiprosessissa.

Haluan myös mainita valtiottomien kansojen Padaniasta Bretagneen ja Korsikasta Valle d'Aostaan oikeudet. On kymmeniä valtiottomia kansoja, jotka olisi mainittava, ottaen huomioon että yhteisön perustajaisät halusivat rakentaa kansakuntien Euroopan, eivät federalistista Eurooppaa tai suurimpien etujen Eurooppaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, mitä tulee Euroopan unioniin suuntautuvaan laittomaan maahanmuuttoon, haluan korostaa, että se on lisääntynyt hyvin paljon ja hyvin vakavalla tavalla kuluneen vuoden aikana. Komission mukaan laittomien maahanmuuttajien määrä on noussut noin 63 prosenttia.

Vuonna 2008 EURODAK-tietokantaan sisällytettiin 62 000 kiinni otetun laittoman maahanmuuttajan sormenjäljet. Emme voi edes arvailla niiden maahanmuuttajien määrää, jotka eivät ole jääneet kiinni.

Kotimaani Itävallan maantieteellinen asema tekee siitä erityisen suositun kohteen, ja tästä on katastrofaalisia seurauksia. Esimerkiksi hiljattain kiinni jääneistä 64 kurdista 58 katosi vastaanottokeskukseen ja jätti välittömästi turvapaikkahakemukset, ja tästä seuraa pitkittynyt menettely.

Jatkuvasti kasvavan laittomien maahanmuuttajien määrän aiheuttama taakka – ja korostan tässä sanaa laittomien – on muodostumassa sietämättömäksi EU:n kansalaisille. Jos emme ratkaise asiaa nopeasti, meidän ei pidä yllättyä kansalaisten EU:ta kohtaan tuntemasta yhä suuremmasta skeptisyydestä ja etäännyttämisestä. Tämän vuoksi pyydän Eurooppa-neuvostoa tarkastelemaan tätä asiaa 29. ja 30. marraskuuta.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Wallström, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, hyvät kollegat, Lissabonin sopimuksen on nyt tultava voimaan ja se on pantava nopeasti täytäntöön. Yli kymmenen vuoden ajan jatkuneet toimielinten väliset keskustelut ovat riittävät. Tarvitsemme viimeinkin näitä välineitä voidaksemme auttaa Euroopan kansalaisia. Erityisesti tämän talouskriisin aikana meidän on tehtävä jotain kansalaisten hyväksi työttömyyden torjunnassa ja vastaavanlaisissa ongelmissa. Tästä syystä meidän on saatava nämä keskustelut nopeasti päätökseen.

Tämän vuoksi pyydän presidentti Klausia tekemään tietä sopimukselle, joka on ratifioitu kaikissa 27 valtiossa. Tšekin tasavallassa perustuslakituomioistuin on hyväksynyt sopimuksen kahteen otteeseen ja tekee sen vielä kolmannen kerran. On myös täysin selvää, että perusoikeuskirjaa sovelletaan ainoastaan yhteisön lainsäädännön puitteissa. Maaomaisuuteen liittyvä sääntely kuuluu yksinomaan kansallisille viranomaisille. Yhteisön lainsäädännöllä ei tehdä pätemättömäksi lainsäädäntöä, joka oli voimassa ennen sitä. Nämä kolme suojalauseketta ovat olemassa, joten hänellä ei ole syytä huoleen. Tarvittaessa Eurooppa-neuvoston on jälleen selvennettävä tätä antamalla julistus.

Haluan esittää tässä yhteydessä toisenkin huomautuksen. Sopimuksen täytäntöönpanossa on otettava huomioon perustuslakiluonnoksen ja valmistelukunnan kolme periaatetta: tehokkuus, avoimuus ja demokratia. Tässä kohtaa haluan mainita erityisesti ulkosuhdehallinnon, sillä keskustelemme asiasta jälleen tänään iltapäivällä. Avoimuutta, demokratiaa ja varsinkaan yhteisöperiaatetta ei pidä uhrata tehokkuuden saavuttamiseksi. Tarvittavat turvalausekkeet on saatava. Voidaan sanoa, että osa komissiosta on erityislaatuinen, mutta täällä on mahdollista keskustella kaikenlaisista asioista. Tämän vuoksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, pyydän teitä luopumaan hallituksenne nykyisistä suunnitelmista ja olemaan laatimatta ulkosuhdehallintoa koskevia suuntaviivoja Eurooppa-neuvoston ensi viikon kokouksessa, sillä se rajoittaisi neuvottelumahdollisuuksia, vaan tekemään sen sijaan lopulliset päätökset asiasta yhdessä uuden korkean edustajan kanssa, jotta saamme yhteiset ja tasapuoliset perusteet neuvotteluille.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Hyvä jäsen Brok, mainitsitte 10 vuotta kestäneet keskustelut Lissabonin sopimuksesta. Onko mieleenne juolahtanut, että kymmenen vuoden keskustelujen aikana te ja kolleganne olette yksinkertaisesti epäonnistuneet vakuuttamaan tarpeeksi ihmisiä ja että tämän vuoksi olette

kollegojenne kanssa joutuneet turvautumaan räikeään manipulointiin, johon aiemmin viittasin, saadaksenne sopimuksen läpi?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Haluan vastata kollegalleni, että Nizzan sopimukseen, perustuslailliseen sopimukseen ja Lissabonin sopimukseen liittyvillä toimielinmuutoksilla on aina ollut Euroopan kansalaisten laaja kannatus ja eurooppalaisten valtioiden enemmistön laaja kannatus. Aina on ollut yksittäisiä valtioita, jotka ovat tehneet erilaisia päätöksiä, osin sisäpoliittisista syistä. Nyt päätös on tehty 27 valtion parlamenteissa – eivätkö parlamentit ole toisluokkaisesta demokratian muoto – tai kansanäänestyksissä, kuten Irlannissa. Suuri enemmistö kannattaa siis nyt Lissabonin sopimusta, myös enemmistö kotimaanne kansalaisista.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Haluan esittää Eurooppa-neuvoston kokouksen alla muutaman huomautuksen Lissabonin sopimuksen ratifiointista kotimaassani Tšekin tasavallassa. Tšekit ovat selkeästi hyväksyneet Lissabonin sopimuksen parlamentin molempiin kamareihin valittujen edustajiensa välityksellä. Kaikki mielipidemittaukset osoittavat, että he haluavat presidentti Klausin allekirjoittavan sopimuksen nopeasti. Tšekit haluavat myös takeet samoista ihmisoikeuksista, kansalaisoikeuksista ja sosiaalisista oikeuksista kuin muillakin Euroopan kansalaisilla. Tämän vuoksi he ovat selkeästi hyväksyneet myös perusoikeuskirjan. Presidentti Klaus tunnetaan perusoikeuskirjan pitkäaikaisena vastustajana, erityisesti sen sosiaalisten osien. Hän pyrkii nyt sudettiuhana tekosyillä pelaamaan aikaa ja neuvottelemaan Tšekin tasavallalle ulkopuolelle jättäytymistä koskevan lausekkeen.

Euroopan unionin ei pidä osallistua tähän häpeälliseen peliin. Tšekin kansan enemmistö haluaa perusoikeuskirjan kokonaisuudessaan, myös sen sosiaaliset osiot. On surullista, valitettavaa ja Tšekin presidentin arvoa alentavaa vetää sudettisaksalaiset peliin 65 vuoden kuluttua toisen maailmansodan päättymisestä. Sekä tšekit että sudettisaksalaiset ovat kokeneet enemmän kuin tarpeeksi kauhua ja kärsimystä sodassa ja siirtymisessä. Uskon vakaasti niin tšekien kuin sudettisaksalaistenkin oppineen traagisista kokemuksistaan. Uskon myös, että tšekit, saksalaiset ja sudettisaksalaiset haluavat elää yhdessä ja rakentaa uutta yhdentynyttä Eurooppaa rauhassa ja yhteistyössä.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsi ja komissio viittaavat molemmat siihen, kuinka tärkeää on saada aikaan EU:n sopimus kehitysmaiden ilmastomuutostojenpiteiden rahoituksesta. Olen siitä samaa mieltä. Komission esittämä tarjous on kuitenkin vain hämäystä, jonka kehitysmaat aivan oikeutetusti kyseenalaistavat.

Komission puheenjohtaja Barroso totesi juuri, että kehittyvien maiden hiilimarkkinat kattavat suurimman osan siitä 100 miljardista eurosta, jonka ilmastomuutoksen lieventämisen ja siihen mukautumisen arvioidaan maksavan vuosittain.

Ei kuitenkaan ole varmuutta siitä, että kansainväliset hiilimarkkinat ohjaisivat 38 miljardia euroa vuodessa kehittyvien maiden rahoitukseen. Olemme havainneet, kuinka epävakaa hiilen hinta on EU:n päästökauppajärjestelmässä ja kuinka kauan asianmukaisten hiilimarkkinoiden syntymiseen kuluu.

Toinen suuri virhe on olettaa, että kehittyvät valtiot ja nopeasti kehittyvät maat mielellään rahoittavat omia energiatehokkuustoimenpiteitään. Se on mieletöntä. Omissa jäsenvaltioissamme energiatehokkuutta hidastaa välittömän rahoituksen mekanismin puuttuminen, ja kuitenkin olemme, että kehitysmaat löytävät tähän rahaa. Tarvitaan lisärahoitusta.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan esittää kolme huomautusta tulevasta neuvoston kokouksesta. Ensinnäkin Irlannin kansanäänestyksen myönteinen tulos on mielestäni pääasiassa seurausta rahoituskriisistä, kun pankit pelastettiin vuosi sitten veronmaksajien rahoilla. Nyt pankkiirit saavat taas ennätyspalkkioita. EU:ta tullaan varmuudella arvioimaan sen osalta, kykeneekö se lopettamaan miljardien eurojen veronmaksajien rahojen katoamisen tähän mustaan aukkoon.

Toiseksi Lissabonin sopimuksen seurauksena EU:n huippuvirkoihin tulee uusia kasvoja. Heidän ammatillinen pätevyytensä on varmuudella toisluokkaista, koska suurin osa ehdokkaista on epäonnistuneita poliitikkoja, jotka on äänestetty pois kotimaansa vallankahvasta. Kuka nyt edustaa EU:ta? Neuvoston puheenjohtaja, korkea edustaja vai komission puheenjohtaja? Kaaos muodostuu varmasti.

Arvoisa puhemies, kolmas huomautukseni on seuraava: jos Tšekin tasavallan presidentti Václav Klaus allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen sillä ehdolla, että siihen sisällytetään alaviite, jolla varmistetaan Benešin asetusten voimassaolo edelleen, toisin sanoen kansainvälisen oikeuden ja ihmisoikeuksien vastaisten asetusten, sen seurauksena on olemassa kahdenlaisia perusoikeuksia, yhdet saksalaisille, sudettisaksalaisille, ja toiset kaikille muille. Sitä ei voida hyväksyä.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen voimaantulon lähestyessä me odotamme marraskuun Eurooppa-neuvoston edistävän yhdessä ensisijaisessa asiassa – Euroopan ulkosuhdehallinnossa. Euroopan parlamentti on jatkuvasti vaatinut aidon yhteisen eurooppalaisen diplomatian luomista. Ulkosuhdehallinnolla on mahdollisuus varmistaa ulkoisten toimiemme yhtenäisyys ja johdonmukaisuus, mikä on hyvin suotavaa, jos unionin on määrä toimia yksinäisesti ja vastata energiavarmuuden kaltaisiin ulkoisiin haasteisiin tehokkaasti.

Odotamme neuvoston tarttuvan ulkosuhdehallinnon perustamisen tarjoamaan mahdollisuuteen ja ottavan huomioon Euroopan parlamentin perustuslakivaliokunnassa tällä viikolla hyväksytyn kannan ja erityisesti seuraavaa. Vahvan ulkopolitiikan vuoksi meidän on varustettava eurooppalaisen diplomatian uusi johto asianmukaisin välinein, jotta tämä voi vahvistaa ulkopoliittikaamme. Ulkosuhdehallinnon on perustuttava yhteisömenetelmään, ja komission ja Euroopan parlamentin on oltava selkeästi osallisina. Korkean edustajan toimivallan on oltava laaja, ja siihen on kuuluttava YUTP kanssa yhteydessä olevat politiikat, kuten laajentumis-, naapuruus-, kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikka.

Voimakkaan ja johdonmukaisen ulkopolitiikan edellytys on demokraattinen legitimiys, jonka vain Euroopan parlamentin voimakas osallistuminen voi tarjota. Tätä osallistumista on tarkasteltava kahdella tasolla: parlamentin kuuleminen etukäteen ulkosuhdehallinnon perustamisprosessissa ja parlamentin kuuleminen etukäteen ulkopolitiikan tavoitteiden asettelussa. Kun korkea edustaja ja ulkosuhdehallinto ovat aloittaneet toimintansa, Euroopan parlamentilla on oltava selkeä mandaatti aktiivisena toimijana EU:n ulkopolitiikan ja ulkosuhdehallinnon valvonnassa.

Täytäntöönpanovaiheessa meidän ei pidä sallia Lissabonin sopimukseen perustuvien ulkopoliittikkaa koskevien määräysten lieventämistä. Uuden ulkosuhdehallinnon demokraattinen legitimiys riippuu myös sen kokoonpanosta. On otettava huomioon unionin maantieteellinen tasapaino. Kaikkien jäsenvaltioiden tasapuolinen edustus EU:n toimielimissä on keskeinen periaate, eikä ulkosuhdehallinnon pidä olla poikkeus tästä.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, yli neljän kuukauden kuluttua tämän Euroopan parlamentin vaaleista aiotte kokoontua Eurooppa-neuvostoon Euroopan unionin päättämättömyyden aikana, kun komissio on edelleen tehtävässään hoitaakseen päivittäisiä tehtäviään.

Jos emme halua ajaa Euroopan kansalaisia täysin epätoivon partaalle, minusta tämän Eurooppa-neuvoston on lähetettävä kaksi viestiä. Ensimmäinen viesti on se, että yhden vuoden kuluttua kaikkien Euroopan valtioiden pankkeja kohtaan osoittamasta solidaarisuudesta teidän on aloitettava eurooppalainen keskustelu valuuttasiirtojen verosta tai osuudesta, joka pankkien on osoitettava jäsenvaltioiden talousarvioihin vastavuoroisena solidaarisuutena.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, komission puheenjohtaja kertoi meille eilen Euroopan komission puolesta, että hän tukee tänään esitettyä talousarviota, ja ettei siihen sisällytetä mitään uutta vuoden kuluttua elvytysuunnitelmasta. Kuluneen vuoden aikana tilanne työllisyysrintamalla ja velkarintamalla on kuitenkin heikentynyt merkittävästi. Meille tänään esitetyllä talousarviolla ei voida rahoittaa edes vuosi sitten suunnittelemaanne elvytysuunnitelman toista osaa. Tässä siis neuvo Eurooppa-neuvostolle: liiketoimivero, pankkien solidaarisuus jäsenvaltioiden talousarvioita kohtaan sekä todellinen elvytysuunnitelma, kuten vuosi sitten esitettiin, vaikka sitä silloin kritisoitiin riittämättömänä.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ensinnäkin iloinen nähdessäni täällä entisen kollegani Cecilia Malmströmin, varsinkin kun irlantilaiset ovat vakuuttavasti hyväksyneet Lissabonin sopimuksen, jonka Puolan demokraattisesti valittu presidentti on sittemmin allekirjoittanut. Uskon ja toivon näiden kahden kannattavan eleen auttavan puheenjohtajavaltio Ruotsia toimimaan puheenjohtajana koko Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin ajan.

Suurin osa Euroopan kansalaisista on kuitenkin kiinnostuneempi siitä, mitä EU tekee nykyisen talouskriisin ratkaisemiseksi, kuin Lissabonin sopimuksen yksityiskohdista. Sanon siis euroskeptisille ystävilleni: koettakaa päästä siitä yli. Ennen irlantilaisten myönteistä äänestystä 27 miljoonaa EU:n kansalaista oli äänestänyt ”kyllä” ja 24 miljoonaa ”ei”. Sitä on demokraattinen legitimiys.

Ryhdytäänpä elämään todellisessa maailmassa. Tässä yhteydessä haluan puhua Progress-mikrorahoitusjärjestelystä, jolla annetaan työttömille mahdollisuus uuteen alkuun ja tehdään tietä kohti yrittäjyyttä. Järjestelystä tarjotaan sata miljoonaa euroa ja sillä voi olla vipuvaikutus 500 miljoonaan euroon mikrorahoitusta. Sanon kuitenkin komissiolle ja neuvostolle, ettei tämä ole läheskään riittävää. Tämä

on EU:lle todellinen mahdollisuus vastata kansalaisten todellisiin tarpeisiin, mutta investointeja tarvitaan lisää.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että Euroopan unioni vähän aikaa nautiskelee Irlannin kansanäänestyksen menestyksestä. Saamme olla kiitollisia myös siitä, että on otettu merkittävä askel kohti Lissabonin sopimuksen toteutumista. Olemme tietenkin kaikki huolestuneita Tšekin tasavallasta. Odotamme kunnioittaen tuomioistuimen päätöstä, mutta olkaa kärsivällisiä ja maltillisia presidentti Klausia kohtaan. Häntä kohtaan hyökkäämisellä voi olla hyvinkin kielteinen vaikutus.

Kööpenhamina ja konferenssin onnistuminen antavat toivoa, ei pelkästään Euroopalle vaan koko maailmalle. Kestävyys on teknologisen kehityksen avain. Merkittävä teknologian kehitys Euroopassa, esimerkiksi hiilidioksidin varastoinnissa, voi auttaa myös talouskriisistä toipumisessa.

Tästä pääsen kolmanteen kohtaan: talouskriisiin. Me haluamme kansalaisten Eurooppaa. On kiinnitettävä enemmän huomiota työllisyyteen, ja neuvoston tätä koskevat suunnitelmat ovat hyviä. Suunnitelmat ovat kuitenkin vielä hyvin etäisiä monille kansalaisille, jotka eivät juurikaan tiedä niistä. Myös pankkilaitosten rahoitusvalvonta on hyvin tärkeää, ja toivon teidän edistävän tässäkin ensi viikolla.

Lopuksi tarkastelen lähestymistapaa turvapaikka-asioihin. Kannatan voimakkaasti puheenjohtajavaltio Ruotsin aikomuksia, mutta konkreettisia tuloksia myöskään neuvoston keskusteluista ei ole onnistuttu saamaan aikaan. Viime viikolla kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kokouksessa esitettiin valitus, jonka mukaan komissio, neuvosto ja parlamentti edelleen saavuttavat liian vähän konkreettisia tuloksia.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katson, että parlamentin on aika lopettaa Lissabonin sopimusta koskevat loputtomat keskustelut, joita olemme tänäänkin kuulleet.

Katson, että meidän on kunnioitettava tämän parlamentin tahtoa, suurten eurooppalaisten valtioiden tahtoa, niiden 27 ja 26 valtion tahtoa, jotka ovat eri tavoin, mutta demokraattisesti, ratifioineet tämän sopimuksen, ja näin ollen meidän on myös hylättävä sopimukseen ja sen demokraattiseen sisältöön kohdistuvat hyökkäykset. Katson myös, että neuvoston kokous kuun lopussa on merkittävä tilaisuus vahvistaa tarve herättää uudelleen voimiin Eurooppa-ajatus Lissabonin sopimuksen jälkeen ja piristää taloutta sekä varmistaa, ettei Eurooppa peräänny merkittävässä ilmastomuutosasioissa. Tästä näkökulmasta katson, että se mitä olemme viime aikoina kuulleet neuvoston puheenjohtajalta, myös se, mitä kuulimme tänään, ei ole riittävää.

Lissabonin sopimuksen jälkeinen Eurooppa ei onnistu tulkitsemaan uuden sopimuksen vahvaa sisältöä eikä noudattamaan sopimuksen ehtoja. Jos me 500 miljoonaa eurooppalaista siis haluamme edelleen olla maailman suurin talousmahti, joka valmistautuu tulemaan merkittäväksi poliittiseksi toimijaksi kansainvälisellä näyttämöllä, kehotan komissiota toimimaan täysimääräisesti mandaattinsa mukaan ja ehdottamaan yhteisön lainsäädäntöä talouteen, talouden elpymiseen ja työmarkkinoiden elpymiseen liittyvissä merkittävässä asioissa ja muuttamaan pitkän luettelon otsakkeita todelliseksi poliittiseksi toiminnaksi auttaakseen taloudellisten vaikeuksien ratkaisemisessa.

Tämä meiltä minusta puuttuu. Meiltä puuttuu merkittävä talouden elvytyssuunnitelma, puuttuu toimia merkittävillä aloilla, kuten infrastruktuuripolitiikan elvyttäminen euro-obligaatioilla, ja meiltä puuttuu korkean profiilin eurooppalainen lähestymistapa. Tätä me odotamme kuun lopussa kokoontuvalta Eurooppa-neuvostolta.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, talouskriisin torjuminen on hyvin tärkeää, ja se merkitsee myös pienten ja keskisuurten yritysten auttamista. Meidän on sitouduttava Stoiberin ryhmän tuloksiin, ja haluan kuulla sekä komissiolta että neuvostolta, ovatko ne sitoutuneet tähän prosessiin ja mitä me aiomme tehdä, sillä byrokratiaa on vähennettävä.

Toinen asia, jonka haluan nostaa esille, on Ankarin sopimuksen lisäpöytäkirja. Turkin ulkoasiainministeri totesi Haagissa julkisessa haastattelussa, ettei Turkki ratifioi tai pane täytäntöön Ankarin sopimuksen lisäpöytäkirjaa. Tällaisen lausunnon hän antoi haastattelussa, jonka *de Volkskrant* julkaisi 7. lokakuuta 2009. Mitä me aiomme tehdä? Me emme voi vain esittää uutta kohteliasta pyyntöä, kuten komission jäsen Rehn totesi ulkoasiainvaliokunnassa. Määräaika päättyy 1. marraskuuta. Mitä me aiomme tehdä?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hauska nähdä teidät täällä! Haluan nostaa esiin kaksi asiaa ennen Eurooppa-neuvoston kokousta. Niistä ensimmäinen koskee ilmastoa. Minusta on tärkeää mennä neuvotteluihin pyrkien siihen, että paras ratkaisu asiaan on ratkaisu, jossa kaikki tekevät yhteisiä sitoumuksia. Sanon näin koska toisinaan keskusteluissa puhutaan

ikään kuin kyse olisi parhaan ratkaisun laatimisesta täällä Euroopassa tai jossain tietyssä valtiossa. Se ei kuitenkaan riitä, jos emme onnistu saamaan mukaan Kiinaa, Intiaa ja kaikkia niitä muita valtioita, jotka eivät tällä hetkellä osallistu yhteisiin ilmastositoumuksiin. Tämä merkitsee, että etusijalla on oltava käytännöllisyyden ja tulosten. Tällaisen ratkaisun on myös perustuttava siihen, että kaikki valtiot ovat valmiita sitoumuksiin. Ei voida hyväksyä tilannetta, jossa sitoumukset ja politiikka muissa maailman osissa perustuu jatkuviin investointeihin Euroopasta. Sen sijaan niiden on perustuttava järkevään talouteen, vankkaan kasvuun ja uusien mahdollisuuksien järkevään kehittämiseen – Euroopan ja rikkaiden maiden avustuksella.

Toinen huomautukseni koskee rahoitusmarkkinoita. Minusta on tärkeää korostaa sitä, että rahoitusmarkkinoiden vakaus edellyttää enemmän kuin mitään muuta niin kutsuttua vakaata makrotaloutta, toisin sanoen vakaata julkista taloutta. Tämä merkitsee, että keskustelu suurista alijäämistä pääsemisestä on paljon tärkeämpää kuin se, miltä yksittäisten rahoitusmarkkinoita koskevien säännösten olisi näytettävä. Vakaat rahoitusmarkkinat edellyttävät meiltä kuitenkin myös vakaata kasvua, vakaita investointeja ja uusien työpaikkojen luomista. Tämä tarkoittaa, että laatiessamme lainsäädäntöä rahoitusmarkkinoita siihen on sisällyttävä entistä paremman valvonnan, rajat ylittäviä toimenpiteitä ja avoimuutta, mutta sääntelyn määrä ei saa johtaa siihen, että investoinnit ja kasvu toteutuvat toisissa maissa. Silloin vaarantuisivat oman taloutemme ja omien rahoitusmarkkinoidemme vakaus.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Irlannin kansanäänestyksen myönteinen tulos tekee Lissabonin sopimuksen voimaantulosta uskottavamman ja välittömämmäksi kuin koskaan. Tämä on hyvä uutinen, sillä se tarkoittaa, että saamme lopultakin toimintakykyiset toimet. Ensinnäkin ne voivat auttaa meitä selviytymään tästä kriisistä ja tarkastelemaan sen sosiaalisia ulottuvuuksia, erityisesti uusien työpaikkojen luomista. Tämän lisäksi kuitenkin myös ilmastomuutoksen, energian ja tasapuolista kauppaa koskevien sääntöjen on oltava esityslistalla.

Huippukokous tarjoaa myös mahdollisuuden tarjota tarvittavan alun, jotta ryhdyttäisiin toteuttamaan toden teolla uuden komission jäsenten nimeämistä, ja olemme jo kuulleet puheenjohtaja Barroson ennusteita valintakriteereistä.

Haluan korostaa kahden seikan merkitystä. Ensinnäkin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenenä katson, että komission jäsenyyden on oltava tasapainossa. S&D-ryhmä mainitsi, kuinka tärkeää on, että korkea edustaja kuuluisi tähän poliittiseen perheeseen, mutta epäilemättä myös sukupuolien välisen tasa-arvon varmistaminen on tärkeää.

Toisaalta ryhmä mainitsi myös salkkujen jakautumisen ja viittasi yhteen niistä, joka on minulle vapaudelle omistautuneena lakimiehenä sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajana tärkeä. Kyse on oikeus- ja sisäasioiden pääosaston jakautumisesta kahteen pääosastoon, joista toinen tarkastelee oikeus- ja perusoikeusasioita ja toinen turvallisuutta.

Minusta tämä ei ole oikea ratkaisu. Oikeaan ratkaisuun ei liity oikeuden alistamista turvallisuuden merkitykselle tai niiden vastakkain asettelua, vaan pikemminkin jakaminen oikeus- ja perusoikeuksia koskevien asioiden pääosastoon, sisäasioiden pääosastoon ja kolmanteen pääosastoon, jossa ei yhdistetä turvallisuutta ja maahanmuuttoa vaan pikemminkin erotetaan ne toisistaan, luomalla turvallisuuden pääosasto ja toinen, maahanmuuttoa, turvapaikka-asioita ja pakolaisia tarkasteleva pääosasto, joka käsittää myös perusoikeudet.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskusteluissamme näistä huippukokouksista havaitaan, jos palataan yli kymmenen vuoden aikaisiin tapahtumiin, että parlamentin jäsenet, neuvoston jäsenet ja myös komission jäsenet ovat esittäneet monia samankaltaisia ajatuksia, suunnitelmia tai ehdotuksia, ja kulunut vuosi on ainakin osoittanut minulle, että kun unioni toimii solidaarisesti yhdessä suurine suunnitelmineen ja kunnianhimoisesti, se vaikuttaa koko maailmaan. Kenties nyt on suurempien suunnitelmien ja kunnianhimoisempien tavoitteiden aika, mitä tulee etenemiseen.

Monet ovat puhuneet työttömyyden vitsauksesta, joka on kohdannut niin monia viime kuukausien aikana, ja todenneet, että nyt on aika toteuttaa merkittäviä toimenpiteitä turhan painolastin poistamiseksi sääntelystä sekä yritysten ja yrityksiä luovien yrittäjien kohtaamien turhien esteiden poistamiseksi.

Tahdon sanoa, että kun puhumme solidaarisuudesta, kyse ei ole pienten ja suurten vastakkainasettelusta, ja minulla on pelko, että uudella G20-kokouksella voi olla kielteinen vaikutus pieniin ja keskiuuriin valtioihin, jotka kasvavat näillä uusilla markkinoilla.

Lopuksi sananen neuvoston puheenjohtajalle: voisitte ottaa neuvoston ja puheenjohtajavaltio Ruotsin esityslistalle tekijänoikeuksien voimassaoloajan jatkamisen.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun Lissabonin sopimus on juuri tulossa voimaan, nyt on historiallinen hetki keskittyä ensinnäkin Euroopan yhteiseen tulevaisuuteen ja yhteiseen etuun. Pelkäänpä, että nyt ei ole sopivaa käyttää näitä viimeisiä hetkiä kansallisten etujen edistämiseen, muiden kumppanien hermoille käymiseen.

Eurooppaan kohdistuvia maailmanlaajuisia haasteita ei voida ratkaista ilman tehokkaita yhteisiä toimenpiteitä ja yhteistä politiikkaa. Nykypäivän Eurooppaa tarvitsee kuitenkin enemmän kuin koskaan kaukonäköisyyttä, moraalista sitoumusta ja käsitystä yhteisistä eurooppalaisista arvioista, jotka aikoinaan innoittivat perustajaisät lopettamaan historian noidankehän ja luopumaan kansallisesta itsekkyydestä. Tämän vuoksi Euroopan edistyminen ja uskottavuus maailmassa eivät välttämättä edellytä hyviä asiantuntijajoukkoja vaan todellisia valtiomiehiä, vahvoja demokraattisia johtajia, joilla on näkemystä ja auktoriteettia muutoksen aikaansaamiseksi myös Euroopassa.

Tarvitaan siis selkeää sitoutumista yhteisiin eurooppalaisiin toimenpiteisiin ja niiden käytännön täytäntöönpanoa. Tarvitsemme yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ulkosuhdehallintoineen, mutta tarvitsemme myös yhteistä energiapolitiikkaa. Eurooppa-neuvosto hyväksyy myös Itämeren strategian. Kiitän jälleen komissiota ja puheenjohtajavaltio Ruotsia tämän asian mukaan ottamisesta. Neuvoston tehtävänä on nyt täytäntöönpano aikaa hukkaamatta. Toivon Itämeren strategian saavan ansaitsemansa huomion, myös puheenjohtajavaltioilta Espanjalta ja Belgialta. Kannatan ministeri Malmströmin ajatusta siitä, että Itämeren strategia voidaan katsoa mallipilotihankkeeksi muille Euroopan makroalueille. Mitään EU:n strategiaa ei kuitenkaan oteta vakavasti, jos sen täytäntöönpanoon ei ole riittävästi resursseja. Budjettikohtaan tarvitaan rahaa ja uskottavuutta.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Haluan esittää kaksi lyhyttä huomautusta. Ensimmäinen koskee Lissabonin sopimusta. Irlannin myönteisen äänestystuloksen ja Puolan presidentin allekirjoituksen jälkeen Tšekin tasavallan perustuslakituomioistuimen lausuntoa odotetaan, ja sitten presidentti Klausin on allekirjoitettava sopimus. Neuvosto ei saa antaa periksi Tšekin tasavallan presidentin kiristykselle. Lissabonin sopimus on olennainen yhteisön toimielinten paremman toiminnan kannalta ja siihen liittyy myös muita etuja, kuten Euroopan parlamentin toimivallan kansalaisten oikeuksien vahvistaminen. Tämän vuoksi on niin tärkeää, että Lissabonin sopimus tulee pian voimaan. Neuvoston ja komission on esitettävä presidentti Klausille määräaika, jotta tämä alkaisi käyttäytyä kuin Euroopan unionin jäsenenä olevan demokraattisen valtion presidentin kuuluu. Emme voi hetkeäkään antaa elätellä ajatusta, että jonkun johtajan oikku voisi voittaa enemmistön tahdon.

Toinen asiani koskee Kööpenhaminan konferenssia. Hyvät kuulijat, maailmassa tarvitaan maailmanlaajuinen sopimus ilmastomuutoksen torjunnasta. Niin teollisuusmaiden kuin kehitysmaidenkin on yhdessä pysäytettävä planeetan likikuumeneminen, joten niiden on yhdistettävä voimansa ja tehtävä rohkea päätös. Kööpenhaminan konferenssi on suuri mahdollisuutemme välttää katastrofi, kuten tiedemiehet sanovat. Ei ole mitään syytä vedota rahoitusalan kriisiin perusteena Kööpenhaminaa varten tehtyjen suunnitelmien viivyttämiseksi tai niistä luopumiseksi, eikä tällaisiin pyrkimyksiin pidä suhtautua vakavasti. Jos haluamme pelastaa planeetan, tarvitaan kunnianhimoa.

Gay Mitchell (PPE). (EN) Arvoisa puhemies, seuraavan sukupolven aikana Euroopan unionin väestö tulee olemaan kuusi prosenttia maailman väestöstä. Emme ole nyt kaukana siitä, joten emme yksinkertaisesti voi jatkaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuuden kierrättämistä kuuden kuukauden välein ja antaa jopa viiden henkilön edustaa unionia ulkoasioihin liittyvissä aiheissa. Saman sukupolven aikana maailman väestö kuitenkin kasvaa noin kahdella miljardilla ihmisellä. Yhdeksänkymmentä prosenttia tästä kasvusta toteutuu nykyisissä kehitysmaissa, joissa kuolee vuosittain jopa 11 miljoonaa lasta, joista noin viisi miljoonaa sellaisten lääkkeiden puutteeseen, jotka ovat olleet yli 30 vuotta saatavilla siellä, mitä me kutsumme länsimaiksi.

Tässä yhteydessä ei ole pelkästään tärkeää, että olemme organisoituneet johtamaan Eurooppaa sisäisesti. On myös tärkeää, että olemme varustautuneet kohtaamaan tällaisia tilanteita kehitysmaissa, minkä vuoksi kannatan vahvaa, erillistä komission jäsentä vastaamaan kehitysavusta omine selkeine määrärahoineen ja toimivaltuineen. Tämän on oltava vastuussa Euroopan parlamentille kehitysapuvaliokunnan kautta.

On aivan ratkaisevan tärkeää, että korkea edustaja tai ulkoasiainministeri, miksi häntä sitten tullaanko kutsumaan, saa suuren toimivallan, paljon tehtävää, mutta yksi ainoa asia vaatii ja sen pitää vaatia erityistä huomiota. Haluan edistää voimakkaasti sitä, että meillä on oltava edelleen kehitysyhteistyökomissaarin virka, mutta tämä salkku on annettava henkilölle, joka on tehtäviensä tasalla ja pyrkii määrätietoisesti varmistamaan, että näitä lyhyen matkan päässä olevia Euroopan unionin naapureitamme kohdellaan kunnioittavasti sekä itsekkäistä että epäitsekkäistä syistä.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kaikkein tärkein asia tulevassa neuvoston kokouksessa on saattaa päätökseen Lissabonin sopimuksen ratifiointi ja sopimuksen saattaminen eloon.

Lissabonin sopimuksella käynnistettävä prosessi vahvistaa unionia niin sisäisesti kuin maailmanlaajuisessa yhteydessä. Unionin aseman vahvistaminen liittyy läheisesti nykyisen kolmannen pilarin alan yhteistyön vahvistamiseen. Unionista tulee entistä avoimempi, tehokkaampi ja demokraattisempi. Suurin haaste ja ensisijainen tavoite on taata perusoikeudet ja -vapaudet sekä yhtenäisyys ja turvallisuus Euroopassa. Nämä tavoitteet ovat saavutettavissa nykyisen lainsäädännön sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien suojeluun liittyvien välineiden täysimääräisellä tukemisella, tehokkaalla täytäntöönpanolla ja asianmukaisella kunnioituksella.

Tukholman ohjelmassa korostetaan näiden oikeuksien puolustamista erityisesti oikeuden ja turvallisuuden aloilla. Meidän on katsottava ensisijaisiksi mekanismit, joilla helpotetaan kansalaisten pääsyä tuomioistuimiin, jotta heidän oikeuksiaan ja laillisia etujaan voidaan valvoa kaikkialla unionissa. Strategiaamme on kuuluttava myös poliisiyhteistyön vahvistaminen, oikeuksien valvominen sekä turvallisuuden parantaminen Euroopassa. On kehitettävä sisäistä turvallisuusstrategiaa, jolla pyritään torjumaan ääriliikkeiden kasvamista jäsenvaltioissa, poistamaan vastuuttomien poliitikkojen synnyttämää jännitettä ja löytämällä konkreettisia ratkaisuja sellaisiin arkoihin asioihin kuten esimerkiksi maahanmuuttoon, turvapaikkapolitiikkaan, romanien ja kansallisten vähemmistöjen tilanteisiin siten, etteivät äärioikeistolaiset voi käyttää näitä asioita hyväkseen.

Asianmukaisesti organisoitu maahanmuutto voi olla kaikille osallisille eduksi. Euroopassa tarvitaan joustavaa maahanmuuttopolitiikkaa, jolla voidaan vastata yhteiskunnan ja työmarkkinoiden tarpeisiin EU:n eri jäsenvaltioissa.

Pitkällä ajanjaksolla kestävä ja uskottava maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan osalta meidän on kuitenkin kiinnitettävä tarkkaan huomiota laittoman maahanmuuton ongelmaan, joka on suuri huolenaihe kansalaisille.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olkaa rohkeita, rohkeampia, tällaisen suosituksen haluan esittää neuvoston kokouksen alla, ja tämän vuoksi kun keskustellaan uusien komission jäsenten, Euroopan unionin uuden ulkoasiainministerin ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan nimityksistä – siis henkilöistä, joiden on puheenjohtaja Barroson ja muiden komission jäsenten kanssa valvottava yhteisön politiikkaa lähitulevaisuudessa – ainoa päätöksentekotapa on tarkastella Euroopan kansalaisten ensisijaisia etuja.

Tämän vuoksi valituksi tulevien henkilöiden on oltava syvällisiä niin poliittikkoina kuin ihmisinäkin, heidän kansalliseen ja yhteisön politiikkaan liittyvien toimien on oltava leimallisesti yhteiseen hyvään pyrkiviä. Tältä perustalta meidän on jatkossa tarkasteltava merkittäviä asioita, kuten ilmastonmuutosta, kenties selvittämällä lisää eri talouksien vaatimuksia ja talouskriisiä Eurobondsien kaltaisten rohkeiden aloitteiden tuella, ja meidän olisi saatava tämäkin tulevan neuvoston kokouksen esityslistalle.

Lopuksi haluan lainata Paavi Benedictus XVI:n hiljattain lausumia sanoja – ja olisin iloinen, jos näistä pidettäisiin kerrankin kiinni myös Eurooppa-neuvostossa – sillä niissä muistutetaan ajankohtaisesti kaikkien kansalaisten ja poliittisten edustajien yhteisestä vastuusta, pyrkimäämme yhtenäisyyteen ja yhteiseen totuuden etsintään liittyvän vaatimuksen täyttämisestä, siitä merkittävästä kannusteesta, jota tarvitsemme rakentaaksemme jotakin tärkeää itsellemme ja tuleville sukupolville.

Edistys ja sivistys syntyvät yhtenäisyydestä, ja Eurooppa on tehnyt suuren teon välittämällä näitä kristillisestä uskosta johdettuja perusarvoja ja tekemällä niistä kansallista kulttuuriperintöä ja -identiteettiä. Tämän vuoksi katson olevan selvää, mitä polkua meidän on kuljettava, jotta voimme selviytyä valtavasta haasteesta käynnistää uudelleen Euroopan toiminta maailmanvaltana.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus on keskeinen asia. Tšekin perustuslakituomioistuimen oikeuskäytäntö on johdonmukaista, enkä usko, että tuomioistuin ensi viikkoon mennessä päättäisi perussopimuksen olevan Tšekin perustuslain vastainen. Epäilen kuitenkin sitä, että maan presidentti lopettaisi vastustustaan. Tšekin tasavalta ei kuitenkaan ole presidentillinen järjestelmä, ja hallitus voi käynnistää oikeustoimet presidenttiä vastaan tämän toimivallan ylittämisestä. On tosiasia, että Václav Klaus kieltäytyi vuosien ajan nimittämästä erästä lakimiestä tuomariksi vain sen vuoksi, että oli hävinnyt tälle tuomioistuimessa, eikä presidentti kunnioita korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä. Tämän lakimiehen lisäksi presidenttimme päähänpistojen panttivangiksi on joutunut 500 miljoonaa Euroopan kansalaista. Vahingot eivät ole vähäisiä. Kriisiaikana uuden komission nimittäminen pitkittyi, parlamentilla ei ole toimivaltaa ratkaista talousarviota, samaan aikaan kansalliset parlamentit eivät voi käyttää keltaista tai

punaista korttia emmekä voi hyödyntää uutta toimivaltaamme torjuaksemme epidemioita, energiakriisejä, terrorismia ja järjestäytyntä rikollisuutta tai uusia väestönsuojelun ja humanitaarisen avun periaatteita.

On mahdollista, että perusoikeuskirja hylätään, pelkästään kuolleiden Benešin asetusten vuoksi. Tämä on yksinkertaisesti mieletöntä, ei pelkästään ajankohdan vuoksi vaan myös siksi, ettei sille ole oikeudellisia perusteita. Lissabonin sopimuksen 345 artiklassa jopa todetaan selvästi, ettei sitä sovelleta jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin. Perusoikeuskirjalla ei luoda uusia laillisia mahdollisuuksia jo olemassa olevien lisäksi sovellettaviksi omistusoikeuskiistoihin Tšekin tasavallassa. Lisäksi tuomioiden tunnustamista koskevaa 44 artiklaa ei sovelleta 50 vuotta vanhoihin omistuskiistoihin. Epäilykset kuitenkin kuohuvat Tšekin tiedotusvälineissä. Mitä Tšekin tasavallassa todella tapahtuu? On selvää, että Tšekin tasavallan seuraavista presidentinvaaleista tulee tiukka taistelu, ja Václav Klaus pyrkii tällä teatteriesityksellään luomaan itsestään käsitystä voimakkaana johtajana, joka yhdellä kädellä pyörittää koko EU:ta ja puolustaa tšekien omaisuutta ulkomaalaisia vastaan. Arvostan sitä, ettei EU painostanut Tšekin tasavaltaa, ja kehotan odottamaan kärsivällisesti, kunnes presidentin aikaansaama demokratiavaje saadaan ratkaistua kotimaassani, hyvissä ajoin ennen Yhdistyneen kuningaskunnan vaaleja. Lopuksi haluan vielä kehottaa neuvostoa tukemaan Tšekin tasavaltaa ja vastustamaan Kanadan Tšekin kansalaisille yksipuolisesti asettamia viisumivaatimuksia sekä tekemään päätöksen yhteisistä sanktioista.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Arvoisa puhemies, keskityn puheenvuorossani kolmeen seikkaan. Niistä ensimmäinen on talouskriisi. Kriisi on iskenyt tasapuolisesti kaikkiin talousjärjestelmiin, niin vahvoihin kuin vähemmän vahvoihin. Jos tulkitsemme kymmenen vuoden kokemuksia EMU:sta talouskriisin kannalta, on selvää, että talouspolitiikkaa on yhteisöllistettävä entistä enemmän. On myös selvää, että taloudelliset riskit on yhteisöllistettävä. Luottamus on hyvä asia, valvonta vielä parempi.

Toinen asiani koskee ilmastonmuutosta. Euroopan unioni on aivan perustellusti edelläkävijä maailmanlaajuisessa ekologisessa diplomatiassa. Olen täysin samaa mieltä komission puheenjohtaja Barroson kanssa siitä, että valmistauduttaessa Kööpenhaminan huippukokoukseen ei ole olemassa suunnitelmaa B. Ekologinen velka rasittaa poikkeuksetta kaikkia. Kannatan ajatusta maailmanlaajuisesta ilmastopankista, joka saa varoja päästöpankista rahoittaakseen kehitysmaiden pyrkimyksiä luoda ympäristöystävällisiä kehitysnormeja.

Kolmas asiani koskee maahanmuuttoa. Meidän on selvästikin edettävä entistä nopeammin yhteisen maahanmuuttopolitiikan luomiseksi. Maahanmuuttoon liittyy kuitenkin myös ulkopoliittisia näkökohtia. Meidän on edettävä mahdollisimman nopeasti luodaksemme tehokkaat ulkopoliittiset suhteet kolmansiin maihin, sillä erityisesti eteläisen Euroopan valtioihin kohdistuu suuria paineita. Haluan todeta varsin selvästi, että Turkin asenne on provokatiivinen. Olin iloinen kuullessani puheenjohtajavaltio Ruotsin korostavan tätä. Euroopan unionin viesti Turkille – ja muillekin valtioille – on sanottava ääneen, selkeästi ja tehokkaasti. Tämä kehys on osa yhteisön säännöstöä, ja kaikkien on noudatettava sitä.

Peter Liese (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja Malmström ja komission puheenjohtaja Barroso tarkastelivat ilmastonmuutosta ja Kööpenhaminan huippukokouksen valmisteluja. Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, joiden mukaan neuvoston on tehtävä kunnianhimoisia päätelmiä. Neuvon kuitenkin olemaan tarkastelematta pelkästään teollisuutta, johon päästökauppajärjestelmää on sovellettu vuodesta 2005 lähtien, tarkasteltaessa sekä rahoitusta että sitä, kenen on toteutettava vähennyksiä.

Taakan jakamiseen tarvitaan useampia aloja. Yli 50 prosenttia päästöistä ei vielä sisälly päästökauppajärjestelmään. Tarvitsemme useampia aloja kantamaan vastuuta, jotta voimme saavuttaa tavoitteemme ja taata rahoituksen. Tarkoitan lentoliikennettä ja merenkulkualaa. Olen pettynyt neuvoston ja komission tähänastisiin toimiin. Pittsburghiin valmistauduttaessa tämä asia ei sisällynyt neuvoston päätelmiin.

Jos toivomme menestystä Kööpenhaminassa, on tärkeää nopeuttaa toimiamme. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta toimi näin maanantaina. Pyydän neuvosto ja komissiota tarkastelemaan asiaa yksityiskohtaisemmin.

Toiseksi haluan sanoa, että tiedän käytävien keskustelujen olevan hyvin epävirallisia, mutta neuvoston on tarkasteltava myös uuden komission kokoonpanoa. Haluan aivan vaatimattomasti esittää ehdotuksen. Historiallisista syistä lääkelainsäädäntö kuuluu teollisuuden pääosaston ja teollisuudesta vastaavan komission jäsenen toimivaltaan. Lääkelainsäädäntö liittyy tietenkin myös teollisuuteen, mutta se liittyy myös terveydenhuoltoon. Kaikissa jäsenvaltioissa, Euroopan parlamentissa ja jopa Yhdysvalloissa ala kuuluu terveydenhuoltopolitiikkaan. Tämän vuoksi olisi kenties aika pyrkiä muutokseen tällä alalla. Olkaa niin hyvät, pyytäkää komission puheenjohtajaa tarkastelemaan asiaa.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja mainitsi eilen kauniissa vastauksessaan jäsen Faragelle, että tarvitsemme EU:ssa aidosti eurooppalaisen neuvoston puheenjohtajan. Olen varma, että te molemmat ja monet täällä ovat samaa mieltä. Tarvitsemmeko myös jonkun, joka kyseisessä virassa voisi olla aito gazpromilainen, kuten Gerhard Schröder, Paavo Lipponen jne.? Tai kenties katsotte, että nämä piirteet ovat jokseenkin yhteensopivia, joten paras eurooppalainen olisi hyvä gazpromilainen, erityisesti jos tämä äänesti ystävällisten ja lahjovien suhteiden puolesta. Tällä tavalla voisimme nopeuttaa EU:n nykyistä kehittymistä GU:ksi – Gazprom-unioni – ja välttää tilanteen, jossa Venäjä ei lainkaan piittaa EU:sta samalla kun pyrkii jakamaan sitä. Mikä on kantanne gazpromilaisten aseisiin uusissa viroissa?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimusta ei ole vielä ratifioitu, ja se on edelleen vain poliittinen asiakirjaluonnos. Tämä merkitsee sitä, että yksimielisyysperiaate sitoo meitä edelleen Euroopan unionissa. Jokaisella valtiolla on oikeus esittää varauksiaan. Tšekin tasavallan presidentti Václav Klaus toimii voimassa olevien sääntöjen mukaisesti. Presidentin painostaminen ei itse vaikuta vain häneen henkilökohtaisesti vaan myös miljooniin niiden Euroopan valtioiden kansalaisiin, jotka ovat esittäneet vakavia varauksia asiakirjasta. Tulevassa Eurooppa-neuvostossa Euroopan unionin jäsenvaltioiden johtajien on pohdittava syvällisesti sitä, onko viisasta tietoisesti ohittaa edustamiensa kansalaisten tahto sekä tämän seurauksia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eurooppa-neuvostoa kehoitetaan hyväksymään Euroopan unionin Itämeren alueen strategia. Minusta se on hyvä malli Euroopan unionin tulevalle Tonavan alueen strategialle.

Tonavan alue kattaa kymmenen valtiota, joista kuusi on Euroopan unionin jäsenvaltioita 200 miljoonaisine kansalaisineen. Lukuun sisältyy 75 miljoonaa ihmistä, jotka asuvat Tonavan rannoilla. Tämän vuoksi katson tärkeäksi soveltaa mallia myös Tonavan alueen strategiaan, jolle on tulevina vuosina laadittava toimintasuunnitelma ja toimintaohjelma.

Edelleen Eurooppa-neuvoston ohjelmasta, katson myös, että meidän on hyvin tärkeää hyväksyä yhteisön tasolla ympäristöhokkaan talouden kehityksen edellyttämät rahoitusvälineet. Tarkoitin tässä tapauksessa erityisesti rakennusten energiatehokkuutta ja kestäväää liikennettä.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa Euroopan komission varapuheenjohtaja, kysymykseni koskee Lissabonin sopimuksen soveltamista, erityisesti irlantilaisille annettua lupaa jokaisen valtion omasta komission jäsenestä.

Joulukuussa 2008 sovittiin, että Eurooppa-neuvosto toteuttaa tarvittavat oikeudelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että saamme jokaisesta valtiosta yhden komission jäsenen. Arvoisa ministeri Malmström, mitä ovat nämä oikeudelliset toimenpiteet? Liikkuu tietoja, joiden mukaan Lissabonin sopimusta tarkistetaan Kroatian liittymissopimuksella, vai onko muita asianmukaisia oikeudellisia järjestelyjä? Voitteko kertoa tästä meille? Kuinka olette ajatellut lisätä parlamentin jäsenten määrää 18 jäsenellä, sillä Lissabonin sopimuksen mukaan seuraavassa Euroopan parlamentissa on 18 uutta jäsentä?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tulevassa neuvoston kokouksessa aivan ensisijaisena aiheena on oltava niiden liberaalien politiikkojen muuttaminen, jotka johtivat vakavaan taloudelliseen ja sosiaaliseen kriisiin. Nyt on aika ottaa huomioon köyhyys, jonka kokee noin 80 miljoonaa Euroopan unionin kansalaista, myös yli 30 miljoonaa työntekijää, joiden palkka on niin matala, että he pystyvät hädin tuskin elättämään itsensä ja perheensä, eikä heillä ole keinoa päästä köyhyydestä. Nyt pitäisi olla aika sitoutua ratkaisemaan vakavan työttömyyden ongelma, joka vaan kasvaa ja joka saattaa tavoittaa ensi vuonna 30 miljoonaa kansalaista, elleimme toteuta välittömästi tarvittavia toimenpiteitä.

Tulevan neuvoston kokouksen merkittävin haaste on näin ollen sanoutua irti Lissabonin strategian ja vakaussopimuksen uusliberalistisesta politiikasta. Se on korvattava todellisella edistystä ja sosiaalista kehitystä koskevalla ohjelmalla, jossa edistetään korkealaatuisia julkisia palveluita, tuetaan tuotantoa sekä mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä, arvostetaan työn tekijöitä ja luodaan uusia työpaikkoja oikeuksineen, myös työpaikkoja naisille ja nuorille.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kuulijat, joidenkin kuulemiini huhujen mukaan liikkeellä on ajatus siitä, kuinka kenties saataisiin Tšekin tasavallan presidentti Klaus mukaan yhteistyöhön, ja kyse on Benešin asetusten sisällyttämisestä jollakin tavalla Lissabonin sopimukseen jälkikäteen. Toivon meidän torjuvan tällaisen vehkeilyn ja hölmöilyn kolmesta syystä. Ensinnäkin katson, että loisisimme vaarallisen ennakkotapauksen, jonka nojalla perustuslakiasiantuntijat katsoisivat voivansa puuttua sopimukseen jälkikäteen, ja kuten olemme nähneet, tämä on vaarallista, sillä Slovakian hallitus on jo ilmoittanut, että jos

presidentti Klaus voi tehdä näin, hekin haluavat. Katson tämän vuoksi, että tästä tulisi vaarallinen ennakkotapaus.

Toiseksi on väärin mainita irlantilaiset esimerkkinä. Se mitä irlantilaiset vaativat, oli myös alun perin sisällytetty Lissabonin sopimukseen, eivätkä he vastustaneet sellaista, mitä siinä ei ollut. Irlantilaisten pyynnölle ei siis ollut laillisia esteitä. Kolmanneksi 13:lla kaikkiaan 143 Benešin asetuksesta riistetään unkarilaisilta ja saksalaisilta näiden oikeudet. Minusta Euroopan unioni ei voi sallia viittausta tällaisiin asiakirjoihin.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan toistaa eilisessä puheenvuorossani esittämäni argumentin Kööpenhaminan huippukokouksen valmisteluista ja puhua sitten eilisestä Ecofin-kokouksesta, joka ei ollut valtavan menestyksekkäs.

Esitin kysymyksiä velvollisuudesta, joka meillä teollisuusmailla on käyttäytyä siten, että kehitysmaat voivat seurata esimerkkiämme ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Emme voi toimia Kööpenhaminassa ikään kuin meillä kaikilla olisi samat valmiudet – tämä merkitsisi, että aloittaisimme kaikki samasta lähtökohdasta emmekä etenisi mihinkään. Saadaksemme kehitysmaakumppanimme vakuutettua yhteistyöhön osallistumisesta meidän on luonnollisesti tarkasteltava niille annettavaa tukea emmekä voi odottaa Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksia.

Seuraavassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa ja ilmastomuutosta koskevassa tärkeässä asiassa 27 valtion on ehdottomasti sovittava siitä, miten Euroopan unioni suhtautuu kehitysmaille annettavaan tukeen.

Kuten sanoin, valtiovarainministerien eilisessä Ecofin-neuvostossa ei onnistuttu saamaan aikaan yhteistä kantaa näihin ongelmiin. Tiedämme kuitenkin, että asia on erittäin tärkeä. Euroopan komissio oli jo esittänyt ehdotuksensa, ja toivon todella, että voimme tehdä aloitteen ja saada kumppanimme mukaan saavuttaaksemme tarvittavan globaalin solidaarisuuden ilmastomuutoksen ongelmien ratkaisemiseksi.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, kysymykseni on osoitettu neuvoston puheenjohtajalle. Tiedätte, että keskeinen kysymys, joka liittyy Eurooppa-neuvoston tulevaan puheenjohtajaan, on se, aikooko tämä suosia yhteisömenetelmää kaikissa olosuhteissa. Katsotteko, että tästä olisi tehtävä ennakkoodellytys neuvoston puheenjohtajan nimittämiseksi?

Olemme hiljattain silloin tällöin havainneet suuntausta hallitusten väliseen toimintaan. Minusta sen aika on nyt lopetettava ja on palattava Euroopan yhdentymisprosessin alkuun ja pysyttävä uskollisena Robert Schumanin ja Jean Monnet'n perinnölle.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhumme aina niin kutsutusta talous- ja rahoituskriisistä. Miksi emme puhu rakenteellisesta kriisistä? Kaikki alkoi todellisesta pankkikriisistä, johon joutuivat investointipankit. Kyse on yhdestä alasta, mutta koko maailman talous kärsi sen seurauksena.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hyvät kuulijat, Kööpenhaminan konferenssi on aivan pian, mutta me olemme edenneet vasta pienen askeleen viime vuoden konferenssin jälkeen. Meidän olisi pitänyt saavuttaa paljon enemmän ja toimia määrätietoisemmin. Me painimme edelleen sekä rahoituksen parissa että myös tehdäksemme sitoumuksia yksittäisten valtioiden päästövähennystavoitteista.

Teollisuusmaiden on oltava näkyvämmässä asemassa tässä tehtävässä, ja meidän on lähetettävä Amerikan yhdysvalloille selkeä viesti. Erityinen ongelma, jonka kohtaamme Yhdysvaltojen osalta on, että tiedämme, ettei se oli joulukuussa vielä saanut voimaan tarvittavaa kansallista lainsäädäntöä. Minusta meidän on sanottava selkeästi ääneen, että odotamme presidentti Obaman täyttävän yhden tärkeimmistä ennen vaaleja esittämistään tavoitteista, toisin sanoen että Yhdysvallat valitsee ennakoivan asenteen ilmastomuutoksen torjumiseksi. Meidän on selvästi sanottava ääneen myös se, että odotamme presidentti Obaman hyödyntävän henkilökohtaista läsnäoloaan konferenssin menestyksekkääseen loppuunsaattamiseen.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Eurooppa-neuvosto on kiistatta merkittävä elin, ja tämän vuoksi sen on ratkaistava perustavaa laatua olevia ongelmia. Ensimmäinen asia on tarjota töitä, jotta voidaan varmistaa ihmisten kohtuullinen elintaso. Olen yllätynyt toistuvista merkityksettömistä puheenvuoroista, joilla peitetään tietämättömyyttä ja joissa sekoitetaan typerällä tavalla revanssivaatimukset ja äärimmäisen liberaalit menetelmät oudoksi keitoksi. Eurooppa-neuvoston on hylättävä alkuunsa tällaiset vaatimukset ja annettava samalla selkeä signaali siitä, että sen ensisijainen tavoite on saada teollisuus jälleen käyntiin ja ratkaista maatalouden kriittinen tilanne. Jos se tämän sijaan suostuu sosiaalialan leikkauksiin ja helpotuksiin pankeille ja kaikkein rikkaimmille, ei voida odottaa myönteisiä impulsseja, varsinkaan jos edelleen vaaditaan talouden

vakauden abstraktin edellytyksen täyttämistä. Lopuksi haluan sanoa niille, jotka ovat epätoivoisesti vastustaneet Lissabonin sopimuksen ratifiointia kansanäänestyksissä: siivotkaa ensin oma tonttinne, ja jos ette kykene selittämään omille kansalaisillenne, mitä hyvää tässä sopimuksessa on, niin älkää saarnatko muille.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan mainita haasteet, jotka meidän on kohdattava ja voitettava vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella. Meidän on luotava asianmukainen yhteinen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikka, ulkorajojemme tehokas valvonta, tehokas kotoutus- ja palauttamispolitiikka, uskottava ja luotettava Eurojust sekä yhteisön asiaa edistävä Europol Euroopan parlamentin valvontaan. Meidän on edistytävä siviili- ja rikosoikeuden yhdenmukaistamisessa, tehostettava luottamukseen ja tasa-arvoon perustuvia transatlanttisia suhteita erityisesti Yhdysvaltojen kanssa ja löydettävä oikeudenmukainen ratkaisu SWIFT-tietoja koskevassa asiassa. Tarvitsemme tehokasta tietosuojapolitiikkaa, euron entistä parempaa suojelua väärennöksiä vastaan sekä perusoikeuskirjan aktiivista edistämistä.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kysymykseni on hyvin yksinkertainen. Meillä on hiljattain nimitetty uuden komission puheenjohtaja, mutta koska saamme uuden komission? Näinä vaikeina aikoina on mahdotonta tehdä työtä sellaisen komission kanssa, jonka jäsenistä puolet jo pakkailee tavaroitaan. Euroopassa tarvitaan uutta vauhtia – me tarvitsemme pian uuden komission.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi Irlannin hiljattaisesta kansanäänestyksestä opittu asia on, että hyvällä PR-kampanjalla on suuri merkitys. Kesäkuussa 2008 Irlannin kansalaiset äänestivät Lissabonin sopimusta vastaan. Hieman yli vuotta myöhemmin he äänestivät kahden kolmasosan enemmistöllä sen puolesta. Oliko Euroopan unionilla paljon suurempi vaikutus heidän elämäänsä väliaikana? Ei ollut, mutta Euroopan unionin viesti meni paljon paremmin perille sen kannattajien toisessa kampanjassa.

Erityisesti nyt Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan katson, että on tärkeää tehdä paljon hyvää työtä uusilla toimivaltuuksilla. Komission on kuitenkin myös sitouduttava asianmukaiseen PR-kampanjaan tämän hyvän työn saattamiseksi kansalaisten tietoisuuteen. Kysynkin komissiolta, mitä suunnitelmia sillä on sen osalta, että tulevat kansanäänestykset sujuvat paljon helpommin kuin menneisytydessä.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, nimeni on Luhan, ei Luman. Olen hyvin tyytyväinen siihen, että poliittiset ryhmät kannattavat ratifiointiprosessin edistämistä. Sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni voi toimia tehokkaasti, me tarvitsemme Lissabonin sopimusta, ja sen on tultava voimaan mahdollisimman pian.

Tällä hetkellä Tšekin tasavalta on ainoa jäsenvaltio, joka ei vielä ole ratifioinut sopimusta. Kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä on jo todennut, kehotamme presidentti Klausia osoittamaan vastuullista asennetta ja ratifioimaan sopimuksen lokakuussa kokoontuvan Eurooppa-neuvoston istuntoon mennessä. Muuten jumitumme tähän institutionaaliseen keskusteluun emmekä voi keskittyä tavallisten kansalaisten kohtaamiin todellisiin ongelmiin, kuten talous- ja rahoituskriisiin, työttömyyteen ja sosiaaliseen osallistamiseen, emmekä kykene vahvistamaan käsitystä Euroopan unionista aidosti maailmanlaajuisena toimijana.

Olemme mielestäni puhuneet niin paljon tämän sopimuksen eduista, ettei meidän enää kannata käynnistää siitä keskustelua. Nyt meitä kiinnostaa se, että seuraavassa Eurooppa-neuvostossa voimme vahvistaa ratifiointiprosessin loppuun saattamisen kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voimme edetä seuraavaan vaiheeseen, komission kollegion perustamiseen.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos kysymyksistänne ja huomioistanne. Puhumme usein kansalaisten Euroopasta, ja tulkitsemme sen sitten sopivan omiin poliittisiin tarkoituksiimme. Ei siinä varsinaisesti mitään väärää ole, mutta jos kansalaisilta kysytään, mitä he haluavat Euroopalta, he vastaavat haluavansa tiettyihin arvoihin perustuvaa yhteistyötä, jolla ratkaistaan yhteisiä ongelmiamme – joita ovat esimerkiksi talouskriisi, työttömyys, ilmastoasiat, kansainvälinen rikollisuus, maahanmuutto-ongelmat ja niin edelleen.

Sitä varten me olemme täällä. Monia näistä asioista tarkastellaan huippukokouksessa kymmenen päivän kuluttua. Emme tietenkään pysty ratkaisemaan niitä kaikkia, mutta pystymme toivottavasti ottamaan joitakin merkittäviä askelia oikeaan suuntaan ja luomaan vähän enemmän kansalaisten Eurooppaa. Nämä päätökset on tehtävä demokraattisella ja avoimella tavalla.

Meillä kaikilla voi olla erilaisia näkemyksiä Lissabonin sopimuksesta. Puheenjohtajavaltio Ruotsin ja neuvoston sekä uskoakseni parlamentin enemmistön näkemyksen mukaan Lissabonin sopimuksella viedään Eurooppaa lähemmäs kansalaisia. Teemme päätöksiä entistä tehokkaammalla ja demokraattisemmalla tavalla ja lisäämme myös Euroopan unionin voimaa ja painoarvoa maailmanlaajuisissa suhteissamme. Tämän vuoksi on tärkeää saada sopimus voimaan, ja voin taata teille, että teemme kaikkemme sen varmistamiseksi, että tämä tapahtuu mahdollisimman pian.

Tšekin presidentin osalta ei ole vielä ratkaisua. Olen kuullut, että täällä spekuloidaan jotain, mutta ratkaisua ei kuitenkaan vielä ole. Käymme tiivistä keskustelua ystäviemme kanssa Prahassa, ja toivomme voivamme hyvin, hyvin pian esittää teille ehdotuksen tämän asian ratkaisemiseksi. Haluan korostaa, että meidän on tietenkin odotettava Tšekin perustuslakituomioistuimen päätöstä ennen kuin voimme edetä.

Samaan aikaan jatketaan yhteispäätöstä parlamentin kanssa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa koskevia valmisteluja, joista keskustelemme iltapäivällä. Palaan moniin täällä esitettyihin näkemyksiin ja muihin Lissabonin sopimusta koskeviin kysymyksiin. Yhteistyömme puhemiehenne Jerzy Buzekin ja hänen kollegoidensa kanssa on ollut oikein rakentavaa. Olemme tarkastelleet sitä, kuinka parlamentti, neuvosto ja komissio voivat tehdä yhteistyötä uusien sääntöjen tultua voimaan.

Täällä esitettiin joitakin Afganistania koskevia kysymyksiä. Kyllä, hyvä jäsen de Sarnez, toivomme voivamme edistyä keskusteluissa entistä yhdenmukaisemmasta eurooppalaisesta näkemyksestä Afganistanin osalta. Sen on perustuttava niin Euroopan unionin nykyiseen sotilaalliseen läsnäoloon että yhä suurempaan tukeen kansalaisyhteiskunnalle sekä demokraattiselle valtion kehittämisprosessille. Parhaillaan käydään intensiivisiä keskusteluja siitä, kuinka voimme tukea 7. marraskuuta järjestettäviä vaaleja. Ne ovat hyvin pian. On vaikeaa saada eurooppalaisia vaalitarkkailijoita paikalle näin lyhyessä ajassa, mutta teemme tietenkin kaikkemme.

Euroopan unionin pitkän ajanjakson tavoite, jota kannatamme, on yhteinen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka. Sitä ei saada aikaan vuoden loppuun mennessä, osittain koska Lissabonin sopimuksen on ensin tultava voimaan. Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne siitä, että se on tärkeää. Tässä välissä edistämme Tukholman ohjelmaa, ja yksi tässä yhteydessä tarkasteltavista asioista ovat maahanmuuttoasiat. Ne ovat luonnollisesti hyvin monimutkaisia aiheita ja koskevat yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, kauppaa, kehitysapua sekä mahdollisuutta luoda puitteet, joiden myötä myös laillinen maahanmuutto Eurooppaan on mahdollista. Keskustelut koskevat myös solidaarisuutta ja vastaanottojärjestelmiä. Komissio raportoi tähänastisesta edistymisestä tällä alalla. Teemme sitten lisää päätöksiä joulukuussa.

Hyvä jäsen van Baalen, Ankaran pöytäkirjaa koskeva asia on tärkeä. Toistamme usein turkkilaisille ystävillemme, että heidän on ratifioitava Ankaran pöytäkirja ja pantava se täytäntöön. Asiasta ei keskustella tässä huippukokouksessa, mutta laajentumisesta keskustellaan myöhemmin tänä syksynä ja päätös tehdään mahdollisesti joulukuussa. Palaan siis varmasti tähän asiaan uudelleen.

Mitä tulee komission jäsenten lukumäärään, Eurooppa-neuvosto on tietenkin päättänyt, että jokaisella valtiolla tulee olemaan yksi komission jäsen. Nykyisellä sopimuksella asiaa olisi mahdollista muuttaa vuonna 2014. Kun sopimus on voimassa, meillä on aikaa tarkastella mahdollisesti tarvittavia lainsäädännöllisiä muutoksia, joilla taataan, että jokaisella valtiolla säilyy oma komission jäsen, ja me teemme sen. Käymme keskusteluja eri oikeuselinten kanssa tarkistaaksemme, tarvitaanko sopimukseen lisää tarkistuksia vai riittääkö Eurooppa-neuvoston yksimielinen päätös.

Samaa koskee Euroopan parlamentin 18 uutta jäsentä. Kun sopimus on voimassa, aloitamme tätä koskevat valmistelut. Tietysti valtiot ovat jo tehneet valmisteluja ollakseen valmiita lähettämään kyseiset jäsenet tänne nopeasti. Hyvä jäsen Audy, joissakin valtioissa kansallinen äänestysjärjestelmä on hieman monimutkaisempi. Se voi näin ollen viedä vähän aikaa. Toivon valmistelujen käynnistyvän heti kun se on mahdollista. Olen hyvin iloinen siitä, että Euroopan parlamentti on antanut näiden jäsenten olla tarkkailijoina odottaessaan virallista Euroopan jäsenen asemaansa. Teemme yhdessä tulevan puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa parhaamme sen varmistamiseksi, että asia etenee mahdollisimman nopeasti ja sujuvasti.

Lopuksi haluan esittää kiitokseni, ei pelkästään tästä keskustelusta, vaan myös siitä voimakkaasta tuesta, jota parlamentti antaa puheenjohtajavaltiolle ilmastoasiassa. Teemme kaikkemme, jotta Eurooppa-neuvoston kokouksessa olisi mahdollista tehdä päätöksiä yhteisön rahoituksesta, joka perustuisi yhteisön rahoitusosuuteen sekä rahoitusosuuteemme suhteessa kehitysmailhin, jotta voimme lähettää voimakkaan signaalin ja antaa kansainvälisille neuvotteluille lisäpotkua mahdollisimman suuren menestyksen takaamiseksi Kööpenhaminassa. Sukupolvemme vakavin ja merkittävin tehtävä on toteuttaa asianmukaisia konkreettisia

toimia maapallon lämpenemisen torjumiseksi ja saada aikaan maailmanlaajuisia sääntelyä. Olen todella kiitollinen Euroopan parlamentin osoittamasta tuesta ja sitoutumisesta tässä asiassa.

Margot Wallström, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan kiittää vilkkaasta ja mielenkiintoisesta keskustelusta. On hyvin selvää, että kiireinen tarve Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoon on kouriintuntuva täällä parlamentissa ja tässä keskustelussa. Kuten ymmärrätte, komissio odottaa parlamentin tavoin innokkaasti uuden sopimuksen voimaantuloa.

Me kaikki tiedämme, että kaikissa jäsenvaltioissa poliittista hyväksymisprosessia ei ole saatettu päätökseen. Jokaisen jäsenvaltion on tietenkin saatettava ratifiointiprosessi päätökseen ja niin tehdessään noudatettava omia sisäisiä menettelyjään, mutta on myös selvää, ettei yksikään yksittäinen jäsenvaltio toimi tyhjiössä. Niiden päätöksillä ja viivästyksillä on vaikutusta kaikkiin.

Toivomme tietenkin Tšekin tasavallan hyvin pian voivan ratifioida sopimuksen. Haluan myös muistuttaa kaikkia täällä lojaalista yhteistyöstä, joka on yksi Euroopan unionin periaatteista ja tärkeimmistä ominaisuuksista. Minusta on aivan ratkaisevaa, että jäsenvaltiot voivat luottaa toisiinsa tehdyissä sitoumuksissa.

Haluan myös esittää huomautuksen siitä, että monet parlamentin jäsenet erottivat täällä selkeästi toisistaan toisaalta todellisuuden – työttömyyden ja talouskriisin – ja toisaalta Lissabonin sopimustekstin, mutta tietenkin ajatus on, että Lissabonin sopimuksen testin avulla voidaan ottaa huomioon konteksti ja että meillä on paremmat valmiudet tehdä tehokkaita päätöksiä maahanmuutosta tai turvapaikkapolitiikasta, energiavarmuudesta ja niin edelleen. Tämä on se keskeinen ajatus, ja meidän on erottelun sijaan yhdistettävä ne toisiinsa, mutta toivomme hyvin pian pääsevämme tästä ikuisesta institutionaalisesta keskustelusta ja pääsevän käyttämään uusia tehokkaita välineitä.

Komissio valmistautuu nyt aktiivisesti sopimuksen täytäntöönpanoon sen tultua voimaan. Tiedän, että keskustelette iltapäivällä erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Tämän vuoksi nyt ei ole aika käydä tätä keskustelua. Haluan kuitenkin sanoa, että tämä on todellinen haaste.

On haastavaa yhdistää ulkosuhteiden alan eri toimijat, ja ensisijaisen tavoitteen on oltava diplomaattisen synergia saavuttaminen. Tarvitaan jonkin verran luovaa ajattelua, ja samalla on kunnioitettava toimielinten välistä tasapainoa.

Ulkosuhdehallinnon on myös vastattava täysimääräisesti toiminnastaan Euroopan parlamentille. Uskon vahvasti, että ulkosuhdehallinnon perustaminen voi olla menestys, jos neuvosto, parlamentti ja komissio tekevät tiivistä yhteistyötä. Meidän on myös otettava huomioon, että ehdotuksen esittävät korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja komission suostumuksella.

Toisesta merkittävästä asiasta, Euroopan kansalaisaloitteesta, komissio aikoo antaa vihreän kirjan marraskuun puolivälissä. Aiomme järjestää kansalaisten, kansalaisyhteiskunnan ja kaikkien sidosryhmien laaja-alaisen kuulemisen voidaksemme esittää lainsäädäntöehdotuksia hyvin pian Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen.

Talous- ja rahoituskriisin seuraukset ovat etusijalla neuvoston esityslistalla. Tämä aihe mainittiin monesti keskustelussa. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat, ettei itsetyytyväisyydelle ole sijaa. On totta, että kriisiin vastaamispolitiikka alkaa kantaa vähäisiä hedelmiä – rahoitusmarkkinat alkavat vahvistua ja luottamus paranee – mutta olemme vielä kaukana täydellisestä elpymisestä ja työttömyyden seuraukset ovat ja tulevat olemaan hyvin vakavia. On jatkettava poliittisia pyrkimyksiä tukea aktiivista työmarkkinapolitiikkaa.

Komissio seisoo luonnollisesti talousarvioehdotuksensa takana – tämä vastaukseksi joihinkin keskustelun aikana esitettyihin kysymyksiin. Toivomme parlamentin myös vahvistavan kunnianhimoiset tavoitteemme äänestyksessä. Kuten puheenjohtaja Barroso eilen totesi kyselytunnilla, ei ole tehty läheskään tarpeeksi.

Työllisyystilanne on sellainen, että meidän kaikkien on tehtävä enemmän yhteisön tasolla mutta myös kansallisella tasolla. Työttömyys on nyt ensisijainen huolenaiheemme ja toivomme voivamme luottaa siihen, että Euroopan parlamentti jatkaa työtään tässä asiassa, ja toivomme voivamme painostaa neuvostoa ja kansallisella tasolla, jotta ehdotuksemme rakennerahastojen hallinnoinnin helpottamisesta hyväksytään, sillä siitä olisi todellakin apua.

Toinen asia, joka otettiin esiin, on hallinnollinen taakka. Komissio antaa tänä torstaina hyvin kauaskantoisen tiedonannon hallinnollisen taakan vähentämisestä. Tiedonannossa esitetään, mitä tähän mennessä on saatu aikaan ja mitä on vielä tehtävä. Se perustuu myös Stoiberin ryhmän merkittävään työhön. Kyseisen mietinnön mukaan kuva on hyvin myönteinen, ja hallinnollisen rasituksen keventämistä koskeva ehdotus on valmis.

Valitettavasti suurin osa ehdotuksista on pysähtynyt neuvostoon, joten toivomme jälleen Euroopan parlamentin auttavan meitä jäsenvaltioiden painostamisessa, jotta ne etenisivät todella näissä asioissa.

Haluan myös sanoa jotain rahoitusmarkkinoiden valvonnasta, joka luonnollisesti on säännöllisesti ollut komission esityslistalla viime kuukausina. On perustettava täysin uusi valvontakehys EU:n tasolla, ja olemme iloisia siitä, että asiassa on edistytty jonkin verran. Makrovakaushallinnasta vastaava järjestelmäriskikomitea koskeva komission ehdotus sai laajaa kannatusta neuvostossa. Toivomme parlamentin antavan tässä tuensa. Tarvitaan vielä paljon työtä, mitä tulee mikrovakaushallinnon valvontaviranomaisiin, ja luotamme jälleen neuvostoon ja parlamenttiin siinä, että ne pääsevät mahdollisimman pian kunnianhimoiseen ja tehokkaaseen ratkaisuun.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan aiheesta, joka on korkealla myös puheenjohtajavaltio Ruotsin esityslistalla, nimittäin ilmastonmuutoksesta, sillä Kööpenhaminan konferenssiin on enää muutama viikko. Minusta monet teistä tarkastelivat sitä, mikä on keskeinen menestystä tai epäonnistumista määrittävä tekijä. Kutsun sitä ilmasto-oikeudeksi, sillä kyse on kehitysmaiden ja teollisuusmaiden välisestä suhteesta sekä halusta esittää uskottava ehdotus niin ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen liittyvien toimien rahoituksesta sekä tavasta, jolla osoitamme halukkuutemme näyttää tietä.

Komissio on ainoana elimenä esittänyt ehdotuksen rahoituksesta. Monet ovat kritisoineet ehdotusta riittämättömäksi. Olen varma siitä, ettei se ole riittävä, mutta kyse on ensimmäisestä askeleesta, ja toivottavasti se saa muutkin esittämään omia pyrkimyksiään ja tuomaan pöytään jotain, josta voimme neuvotella Kööpenhaminassa. Jatkamme tietenkin yhtä aktiivisesti emmekä laske kunnianhimoisia tavoitteitamme, vaan pikemminkin rohkaissamme kaikki muita osapuolia ottamaan täysimääräisesti osaa ja osallistumaan neuvotteluihin – myös Yhdysvaltoja, ensimmäistä kertaa – jotta voimme vastata kaikkiin kansalaisten huolenaiheisiin.

Voin vakuuttaa teille, ettemme aio laskea kunnianhimoisia tavoitteitamme vaan pikemminkin varmistaa ennakoivan työn hyvän sopimuksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Gerard Batten (EFD), kirjallinen. – (EN) Tony Blairin mahdollisesta nimityksestä Euroopan unionin ensimmäiseksi Lissabonin sopimuksen / Euroopan perustuslaillisen sopimuksen mukaiseksi presidentiksi spekuloidaan kuumeisesti. Lähes 38 tuhatta henkilöä on allekirjoittanut Euroopan laajuisen vetoomuksen, jolla vastustetaan tätä. On helppo ymmärtää miksi. Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerinä Blair osoittautui valehtelijaksi ja haaveilijaksi. Suhteellisen vaatimattomalla pääministerin palkalla hän onnistui salaperäisesti tulemaan monimiljonääriksi. Parlamentissa vellovassa parlamentin jäsenten menoja koskevassa skandaalissa vain yhden parlamentin jäsenen menotiedot ovat kadonneet. Ne ovat Tony Blairin. Jaan Tony Blairin presidenttiehdokkuuteen kohdistuvan vastenmielisyyden. Mutta kukapa sopesi Tony Blairia paremmin presidenttiehdokkaaksi unionille, joka perustuu petokseen, valheisiin ja korruptioon? Tony Blair ajoi Britannian tuhon partaalle. Hän voi tehdä saman EU:lle. EU ja Tony Blair ansaitsevat toisensa.

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, oletamme tulevan Eurooppa-neuvoston kokouksen esityslistalla olevan myös talouskriisin, erityisesti Opelin tilanteen. Opelin hankinta ja tässä yhteydessä luvattu massiivinen valtiontuki on Euroopalle enemmän kuin ennakotapaus. Kyse on Euroopan komission uskottavuudesta, sillä sen on varmistettava, ettei laittomia valtiontukia myönnetä. On tuomittavaa, että terveitä, tuottavia tehtaita suljetaan, koska jäsenvaltio, jossa ne sijaitsevat, ei kykene tarjoamaan yhtä paljon valtiontukea kuin toinen, suurempi ja voimakkaampi jäsenvaltio.

Meidän on otettava Opelin tapauksesta opiksemme. Ei ole vielä liian myöhäistä käynnistää yhteisön koordinoitua autoalan strategiaa. CARS 21 oli kiitettävä suunnitelma ja on sitä edelleen, mutta se ei todellakaan riitä. Yhteisössä on laadittava kurinalainen suunnitelma tulevaisuutta varten, jotta voidaan merkittävästi nopeuttaa kestävä sähkötalon kehittäminen. Tätä varten meidän on saatava eurooppalaiset autonvalmistajat yhdessä neuvottelupöytään, ja tähän on keskitettävä varoja seitsemännessä puiteohjelmasta. On aika ryömiä esiin puolustusasemistamme ja antaa kaikille Euroopan suurimman teollisuusalan työntekijöille myönteinen signaali.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Yksi tulevan Eurooppa-neuvoston kokouksen ensisijaisia tavoitteita on varmistaa joulukuussa Kööpenhaminassa pidettävän ilmastonmuutosta koskevan YK:n konferenssin onnistuminen.

Neuvoston päätelmät EU:n kannasta Kööpenhaminan konferenssissa ovat ratkaisevia sen varmistamiseksi, että EU puhuu yksiaanisesti. On tärkeää säilyttää kunnianhimoinen neuvotteluasema. EU:n on osoitettava, että se on yhdistynyt, ja näytettävä esimerkkiä johtajuudesta erityisesti auttamalla kehitysmaita, jotka kohtaavat vuodesta 2020 alkaen noin 100 miljardin euron kustannukset vuosittain mukautuakseen ilmastomuutoksen vaikutuksiin ja vähentääkseen päästöjään.

Rahoitusjärjestelmän rakenteen luominen kehitysmaita varten, erityisesti vähiten kehittyneitä maita varten, on hyvin tärkeää. On myös määritettävä rahoituksen lähteet ja sen määrä, jotta voidaan varmistaa sopimukseen pääsy Kööpenhaminassa.

Sopimuksen avulla voidaan saada voimaan pöytäkirja, jolla korvataan Kioton pöytäkirja 1. tammikuuta 2013 alkaen ja jolla varmistetaan kasvihuonekaasupäästöjen tehokas vähentäminen ja annetaan samalla eurooppalaiselle taloudelle mahdollisuus pysyä kilpailukykyisenä maailmanlaajuisilla markkinoilla.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Toivomme, että viimeistään Eurooppa-neuvoston viimeiseen lokakuun istuntoon mennessä loputkin esteet ovat hävinneet Lissabonin sopimuksen voimaantulolta. Sopimus voi monin tavoin inspiroida Euroopan unionia entistä tehokkaamman päätöksentekoprosessin muodostamisessa. Haluan korostaa yhtä esimerkkialaa, energiavarmuutta. Yksi edistymisen merkki on se, että toisin kuin tähän mennessä, energiapolitiikalle on varattu erillinen osio EY:n sopimuksessa. Muutaman viime vuoden tapahtumien perusteella uskon, että uusi luku tulee ohjaamaan EU:n energiapolitiikkaa. Sen kannatettavia tavoitteita ovat muun muassa energiatehokkuuden kehittäminen, uusiutuvien energialähteiden käytön ja verkostojen yhteenliittäntöjen tukeminen. Uutta jäsenvaltiota edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä olen erityisen tyytyväinen siihen, että solidaarisuuskäsite esiintyy myös uudessa energiaa koskevassa luvussa. Lissabonin sopimuksessa ei kuitenkaan millään tavoin ainakaan energiapolitiikan osalta esitetä valmiita ratkaisuja. Uuden luvun sisällyttäminen on pikemminkin varoitus: Euroopassa on kiireesti toteutettava toimia riippuvuuden vähentämiseksi ja ympäristönäkökohtien edistämiseksi.

Lissabonin sopimuksessa itsessään ei tarjota mitään takeita, vain mahdollisuus. Tämä on jäsenvaltioille mahdollisuus vahvistaa EU:n yhteisen energiapolitiikan perusteita tietoisina omista eduistaan. Vaihtoehtojen toimitusreittien kehittämistä, verkostojen yhteenliittäntöjä tai edes suojelua ulkoisilta hankinnoilta ei voida tulevaisuudessa suunnitella ilman asianmukaista poliittisen määrätietoisuuden tasoa ja jäsenvaltioiden yhteistyötä.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimuksen hyväksymisen Irlannissa vaikutukset tuntuvat kaikkialla Euroopan mantereella. Sopimuksen tarkoituksena on tietenkin yksinkertaistaa päätöksentekoprosessia EU:n itälaajentumisen jälkeen. Tätä taustaa vasten irlantilaisten kumppanimme välittämä viesti tukee Euroopan kansalaisten välistä solidaarisuutta. Puhumme myös yhdestä viimeisistä Eurooppa-neuvoston kokouksista EU:n kiertävän puheenjohtajuuden järjestelmässä. Tämä on sitäkin merkittävämpää, koska valintaprosessi koskee tärkeimpien virkojen täyttämistä tuleviksi vuosiksi. Tämä asia on herättänyt vilkasta keskustelua, johon liittyy lukemattomia poliittisia herkkyyksiä. Minusta tehtävämme on tarkastella asiaa, jossa selkeiden periaatteiden on oltava ensisijaisia hetkellisten ylpeyden tunteiden sijaan. Meidän tehtävämme on tarjota Euroopan unionille jatkuvuutta, tehokkuutta, pitkän ajanjakson tulevaisuus ja tasapainoinen kehitys kaikilla alueilla, jotta se voi vastata maailmanlaajuisen politiikan haasteisiin, olipa kyse sitten talouskriisistä, ilmastomuutoksesta, yhteisestä identiteetistämme ja niin edelleen. Euroopan unioni saa ansaitsemansa vahvuuden todellakin vasta kun olemme samalla aaltopituudella maailmanlaajuisella tasolla ja kun meidät voidaan tunnistaa yhtenäisiä toimia toteuttavaksi kokonaisuudeksi.

(Istunto keskeytettiin muutamaksi minuutiksi)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

3. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Esityslistalla ovat seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

3.1. Tiedonvälityksen vapaus Italiassa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, pyydän puheenvuoroa työjärjestyksen 157 artiklan 1 kohdan nojalla. Haluan puhua Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) esittämästä toisesta tarkistusluonnoksesta yhteiseen päätöslauselmaesitykseen tiedonvälityksen vapaudesta Italiassa ja muissa jäsenvaltioissa.

Ehdotettu tarkistus saattaa Euroopan parlamentin häpeään, eikä siitä totuuden nimessä pidä edes keskustella, saati sitten äänestää. Sen peruslähtökohdat ovat valheellisia ja perustuvat puhtaaseen harhaluuloon, jota portugalilaiset poliittiset puolueet elättelivät vaalikampanjan aikana. Portugalilaiset äänestäjät vastasivat tähän selvästi.

On kuitenkin kiistatonta (ja minulla on tässä siitä näyttöä), että tämän tarkistuksen jättänyt Euroopan parlamentin jäsen osoitti eilen web-sivustollaan suvaitsemattomuuttaan ja inkvisitorista ajatteluaan vaatimalla kirjallisuuden Nobel-palkinnon saanutta kirjailija José Saramagoa luopumaan Portugalin kansalaisuudesta. Vaikuttaa varsin selvältä, kuka hyökkää mielipiteenvapautta vastaan.

– Ennen äänestystä yhteisestä päätöslauselmaehdotuksesta RC-B7-0090/2009:

David-Maria Sassoli, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, haluan muistuttaa työjärjestyksen 147 artiklan mukaisesti, että ihmisoikeuksia maailmassa vuonna 2007 koskeneessa keskustelussa parlamentti päätti olla toimimatta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ehdottamalla tavalla viitata korkeita hallinnollisia tai uskonnollisia instituutioita edustaviin henkilöihin poliittisten argumenttien vahvistamiseksi.

Pyydämme teitä näin ollen soveltamaan samaa toimenpidettä PPE-ryhmän päätöslauselmaamme esittämiin tarkistuksiin, joissa viitataan suoraan Italian tasavallan presidenttiin Giorgio Napolitanoon.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Sassoli, esititte, ettei tarkistuksia voida ottaa käsiteltäväksi työjärjestyksen 147 artiklan nojalla. Tämän vuoksi puhemiehistö, erityisesti puhemies Buzek, on tutkinut asian perusteellisesti, kuten voitte kuvitella. Hän analysoi asiaa seuraavien periaatteiden mukaisesti. Ensinnäkin tarkoitettamanne tarkistukset, nimittäin tarkistukset 7, 8 ja 9, liittyvät suoraan tekstiin, joita niillä pyritään muuttamaan. Toiseksi niillä ei pyritä poistamaan tai korvaamaan koko tekstiä. Niillä ei myöskään muuteta tekstin eri kohtia eikä voida väittää, etteivät ne vaikuttaisivat kaikkiin kielitoisintoihin.

Puhemies katsoi siis, että 147 artiklaa tiukasti noudattaen ne täyttävät kaikki käsiteltäväksi ottamisen edellytykset. Puhemies päätti siis, että ne voidaan ottaa käsiteltäväksi.

Mitä tulee presidentti Napolitanoa, entistä ja pidettyä kollegaa koskevaan viittaukseen, on olemassa ennakkotapaus, joka mahdollistaa henkilöiden, poliitikoiden nimen sisällyttämisen teksteihimme.

Hyvä jäsen Sassoli, jos haluatte jatkoa pyynnöllenne, voitte tietenkin turvautua muihin toimiin työjärjestyksen mukaisesti, kuten suulliseen tarkistukseen ja tietenkin äänestämällä edellä mainittuja tarkistuksia vastaan.

Mario Mauro, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, yhdyn täysin puhemiehistön tarkistuksia koskevaan tulkintaan. Minulla on suullinen tarkistus, joten säilytämme kaikki tarkistukset ja ehdotamme yksinkertaisesti Italian tasavallan presidentin nimen ja etunimen poistamista.

Tavanomaisen käytäntömme mukaan ehdotukseeni ei sisälly viittauksia henkilöihin ja siitä poistetaan ”Giorgio Napolitano”, joten jäljelle jäävät tarkistukset ja mahdollisuus äänestää niistä. Minusta voimme näin osoittaa eräänlaista kunnioitusta, jota tunnemme Italian entistä presidenttiä kohtaan, joka todellakin sanoi mitä sanoi ja johon kaikki puhujat kaikista poliittisista ryhmistä viittasivat.

Niccolò Rinaldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, panin merkille puhemiehistön päätöksen tarkistusten käsiteltäväksi ottamisesta, ja pyydän yksinkertaisesti tarkistusten laatijoita peruuttamaan ne poliittisesti tarkoituksenmukaisesti.

En usko, että Italian tasavallan presidentin nimen ja etunimen mainitsematta jättäminen juurikaan muuttaa asiaa, koska kyseisten tarkistusten aihe on Italian tasavallan presidentti. Minusta tämä on työllemme rituaalinomaista. En ole koskaan nähnyt muita jäsenvaltioita edustavien parlamentin jäsenten mainitsevat

Englannin kuningatarta tai Saksan presidenttiä päätöslauselmissamme mahdollisesti hyväksikäyttöön tähtäävänä. Pyydänkin yksinkertaisesti perumaan päätöslauselmaan esitetyt tarkistukset 7, 8 ja 9.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Sassoli, koska te esitte kysymyksen ja jäsen Mauro esitti ehdotuksen vastaukseksi, haluatteko vielä puheenvuoron vastataksenne?

David-Maria Sassoli, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatamme Italian presidentin nimen ja etunimen poistamista. Äänestämme luonnollisesti näitä tarkistuksia vastaan.

Puhemies. – (ES) Siinä tapauksessa poistamme Italian valtionpäämiehen nimen ja etunimen.

– Ennen 3 kohdasta toimitettua äänestystä:

Nuno Melo (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, suullinen tarkistukseni kuuluu seuraavasti: pahoittelee ja pitää valitettavana Portugalin sosialistihallituksen vaikutusvallan käyttöä, joka johti *Jornal Nacional* -ohjelman lakkauttamispäätökseen Portugalin television TV1-kanavalla, ja panee merkille, että Portugalin sääntelyviranomaisen tutkii parhaillaan päätöstä.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

– Johdanto-osan D kappaleesta toimitetun äänestyksen jälkeen:

József Szájer (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan muistuttaa parlamenttia siitä, ettei Euroopan parlamentin pidä hyväksyä kaksinaismoralistisia päätöslauselmia. Esitän tämän vuoksi esimerkin kotimaastani Unkarista, jossa valtiovarainministeri nosti rikossyytteen toimittajaa vastaan, koska ei pitänyt siitä, mitä tämä hänestä kirjoitti.

Tämän vuoksi katson, että Italian pääministerin italialaisia ja eurooppalaisia sanomalehtiä vastaan nostamien syytteiden mainitseminen tekstissä ja tämän tapauksen mainitsematta jättäminen – minusta Unkarin tapahtumat ovat vakavampia – on kaksinaismoralismia. Kehotan siis kollegojamme vasemmistossa olemaan äänestämättä tätä tarkistusta vastaan, sillä se ainoastaan osoittaisi ja tekisi selväksi, että toimintanne on pelkkää esitystä – esitystä, jolla härnätään sellaisen maan pääministeriä, jossa ei ole vasemmistoa.

(Suosionosoituksia)

Hallitus ei kuulu perheeseen, mutta ette sovelta samoja sääntöjä, kun kyse on sosialistihallituksesta. Tarkistus on siis oikeilla linjoilla.

(Suosionosoituksia)

”ottaa huomioon, ettei Euroopan parlamentti hyväksy kaksinaismoralismia; ottaa huomioon, että painostaakseen poliittisesti korkeisiin virkamiehiin ja vallassa olevien puolueiden poliitikkoihin liittyneitä korruptiotapauksia paljastaneita toimittajia, Unkarin hallitus on hiljattain aloittanut rikosoikeudellisen syytteen valmistelun tiedotusvälineiden jäseniä vastaan;” – tämä koskee *Magyar Hírlapin* toimittajaa Tamás Pindrochia – ”ottaa huomioon, että rikosoikeudelliset syytteet nostettiin entistä korkeaa hallituksen virkamiestä ja yhtä Euroopan komission jäsen ehdokasta koskevia skandaaleja tutkivaa toimittajaa vastaan; ottaa huomioon, että tämän seurauksena lehdistöön kohdistuu Unkarissa poliittista painostusta”.

Pyydän teitä tukemaan tarkistusta uskottavuutenne säilyttämiseksi. Se voisi tehdä selväksi, ettette kiusaa tiettyä henkilöä, josta ette pidä ja joka ei jaa poliittisia näkemyksiänne vaan että tuette todella lehdistönvapautta Euroopassa.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

Puhemies. – (ES) Äänestys on päättynyt.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa kertoakseni hyvin vakavasta tapahtumasta, joka ei liity mitenkään tähän äänestykseen ja josta pyydän parlamentin puhemiehistöä hankkimaan tietoja mahdollisimman nopeasti, jotta voimme toteuttaa toimia puolustaaksemme etuoikeuksiamme ja koskemattomuuttamme.

Italian poliisin joukot tekivät tänä aamuna valtuuskuntamme jäsenen yksityisasunnossa kotietsinnän tämän ollessa täällä Strasbourgissa. Hänen oli tämän vuoksi lähdettävä kiireesti Strasbourgista asunnonleen italialaisen

tuomioistuimen määräyksestä, sillä se oli määrännyt Euroopan parlamentin jäsenen, toisin sanoen tämän yksityisasunnon kotietsinnän, mikä on selkeä etuoikeuksiemme ja koskemattomuutemme perusnäkökohtiin kohdistuva rikkomus.

Pyydän yksinkertaisesti parlamenttia ja puhemiehistöä tarkistamaan, ovatko tuomioistuimen ja Italian poliisijoukkojen toteuttamat toimet tuomittavia tekoja ja koskemattomuutemme räikeää rikkomista.

Puhemies. – (ES) Parlamentin puhemies tarkastelee asiaa puolustaakseen etuoikeuksiamme ja koskemattomuuttamme.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon aiemman valitettavan äänestyksen liettualaisesta laista, joka ei ole vielä edes tullut voimaan, auttaneen monia kollegoja ymmärtämään vaaran, että Euroopan unionista muodostuu neuvostoliitto, mikä on estettävä.

4. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

– Tiedonvälityksen vapaus Italiassa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, toivon, että oikeusviranomaiset asettavat Berlusconin syytteeseen rikoksista, joihin tämä on syyllistynyt, ja että hänen valtansa lehdistöön päättyy. Tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten, jotka eivät äänestäneet tuomion puolesta, olisi oikeasti tarkasteltava sitä mitä Italiassa tapahtuu, sillä vapauden osalta asia on vakava. Se vaikuttaa kaikkiin eurooppalaisiin ja koskee näitä, olipa äänestystulos tänään mikä tahansa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Äänestin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän yhdessä muiden ryhmien kanssa laatiman päätöslauselman puolesta, koska tiedonvälityksen vapaus, ilmaisuvapaus ja mielipiteiden moninaisuus on varmistettava kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tiedonvälityksen vapaus on vapaan demokraattisen yhteiskunnan perusta, ja perusoikeuskirjan mukaan jokaisella on oikeus sananvapauteen ja oikeus sisältää mielipiteenvapauden sekä vapauden vastaanottaa ja levittää tietoja ja ajatuksia viranomaisten siihen puuttumatta. Meidän Euroopan parlamentin jäsenten on tämän vuoksi tuettava riippumattomien tiedotusvälineiden kehitystä ja reilua kilpailua kansallisella tasolla. Todellisen lehdistönvapauden varmistamiseksi hallitusten instituutioiden on oltava valmiita puolustamaan sananvapautta ja vaalimaan sen kehitystä, sillä se on kaikkein tärkein tapa varmistaa Euroopan unionin perusarvot ja -oikeudet.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, ”sitä mitä toukka kutsuu maailmanlopuksi, muu maailma kutsuu perhoseksi”. Tällä kiinalaisen filosofin ajatuksella on merkitystä tässä keskustelussa, kun tarkastellaan sitä, että presidentti Obama voitti Nobelin rauhanpalkinnon huolimatta siitä, että oli hyökännyt hänelle vihamielistä televisiointia vastaan, ja täällä me keskustelemme väitetystä vapauden puutteesta vain yhden asian motivoimina: Berlusconin kohdistuvan vihan kulttuuriin.

Vihan kulttuuri, jota osoittaa lehdistönvapautta vaatineessa punalippuisessa ja herjaavassa mielenosoituksessa käytetty kuva pääministeristä telkien takana. Tästä vihan kulttuurista parlamentin on kannettava vastuunsa, jos se aikoo estää jakobiinilaisen vasemmiston häpeällisen demokratian vastaisen hyökkäyksen.

Voi olla, että Eurooppa, joka on aina joutunut tekemään töitä sietääkseen voimakasta ja määrätietoista Italiaa, teeskentelee olevansa tietämätön tästä kaikesta hillitäkseen Italian valtaa. Italialaiset eivät hyväksy tätä; he eivät hyväksy epärehellisten eurooppalaisten voimien pyrkimystä rationalisoida Italiaa, koska tietyt italialaiset vaalivat vihan kulttuuria vain kumotaan keskustaoikeiston demokraattisen vaalivoiton.

Korkeimpien levikkimäärien italialaisista sanomalehdistä 18 vastustaa hallitusta tai ei myötäile sitä ja vain viiden voidaan katsoa olevan keskustaoikeistolaisia, ja kuulemme kaikenlaisia loukkauksia. Tämä on totuus, ja demokratian vuoksi tämän parlamentin on aika puhua italialaisesta vasemmistosta, joka on demokratian vastainen ja addiktoitunut vihan kulttuuriin.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Lähettäkäämme viesti unkarilaisille valehtelijoille, jotka väittävät, ettei Jobbik-puolueella ole eikä tule olemaan sijaa Euroopan parlamentissa, ja kertokaamme, että Unkarin kolmijäsenisen Jobbik-valtuuskunnan äänet määräisivät, etteivät epäoikeudenmukaiset ja syrjivät voimat voi tuomita Italiaa. Tämä on ensimmäinen asia, jonka haluan sanoa. Toiseksi, emme tehneet tätä ryhmäkuriin perustuen, vaan oikeuden edellytysten mukaan. Otimme myös huomioon ensinnäkin sen, että he yrittäisivät

kaksinaismoralismia. Minä todellakin valitin eilen puheenjohtaja Barrosolle, että Unkarissa sosialistiliberaali hallitus on rikkonut mielipiteenvapautta, ei lehdistön tai tiedotusvälineiden keskittymisen kautta, vaan ampumalla ihmisiä silmiin, vangitsemalla näitä, kiduttamalla näitä vankilassa ja järjestämällä teeskenneltyjä oikeudenkäyntejä. Puheenjohtaja Barroso vastasi tähän, että kyse on sisäisestä asiasta. Kuinka se voi olla sisäinen asia, kun Italian tapaus ei ole sisäinen asia? Jobbik ei hyväksy tällaista kaksinaismoralismia parlamentissa.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöissäkin on havaittu, että Italian oppositiosta on tullut harhaista, se kuvittelee asioita, joita ei ole olemassa.

Emme tietenkään voi iloita tästä, sillä olisimme mieluummin tulleet parlamenttiin keskustelemaan todellisista ongelmista, joihin ihmiset pyytävät meiltä ratkaisuja, mutta voimme ainakin lohduttautua sillä, että yhteisössä on sentään annettu tuomio, jota edes Antonio Di Pietro ei voi kyseenalaistaa. Itse asiassa tämä tapahtui jo vuonna 2004, ja myös silloin keskushahmona oli jäsen Di Pietro muiden jäsenten tuella, ja nyt hän on lähettänyt muut tänne tekemään samoin, mutta tämä liike ei vaikuta iloiselta.

Lisäksi italialaiset äänestäjät halusivat kommunistit pois parlamentaariselta areenalta, eikä heitä enää istu täällä. Lehdistönvapaus Italiassa on vain kustannusryhmien, tuomarien ja poliitikkojen pyrkimys heikentää pääministerin ja tämän hallituksen legitimiyyttä. Tämä on kuitenkin johtanut ajojahtitilanteeseen, joka kohdistuu vain yhteen mieheen pakkomielleisesti, sekä kansalaissotaan, joka tiettyjen vasemmistolaisten tekijöiden lietsomana voi johtaa hyvin vakaviin seurauksiin.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) On monia tapoja tuhota tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, syöttää kansalaisille yksipuolista tietoa ja torjua erilaisia mielipiteitä. Yksi mahdollisuus on monopolisoida tiedotusvälineet taloudellisesti omistussuhteiden kautta, mutta se ei ole ainoa tapa. Tiedotusmonopoli saadaan aikaiseksi esimerkiksi täyttämällä johtavien julkisen median elinten virat yksittäisen puolueen jäsenillä – siis vallassa olevan puolueen jäsenillä – ja tukahduttamalla muiden mielipiteet. On muitakin esimerkkejä, ja olemme kuulleet niistä tässä keskustelussa. Ne ovat todennäköisesti totta.

Kaikki tämä osoittaa, että jos Eurooppa haluaa olla demokraattinen, tarvitaan sääntöjä, tarvitaan direktiivejä tiedotusvälineiden moniarvoisuuden luomiseksi. Tämän vuoksi kannatin ALDE-ryhmän, sosialistien ja vihreiden esittämää päätöslauselmaa, jossa tehdään juuri tämän tyyppisiä ehdotuksia.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan korjata ensimmäistä ja toista äänestystäni – minun piti äänestää tyhjää, mutta toimin hätiköiden ja painoin väärää nappulaa. Kaksi ensimmäistä äänestystäni olivat tyhjää koko päivän äänestysistä.

Haluan todeta seuraavaa. Tähän keskusteluun johtaneessa alkuperäisessä ehdotuksessa on vakava perisynti, jonka Italian tasavallan presidentti on jo tuonut esiin. Tämän synnin lisäksi on opportunistia käyttää Italian pääministerin oikeustoimia joitakin sanomalehtiä vastaan – kyseinen prosessi on täysin lainmukainen – keinona hyökätä häntä vastaan.

Emme siis äänestäneet Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ja muiden ehdotuksen puolesta, mutta emme äänestäneet myöskään Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) esityksen puolesta, koska vaikka siinä ansiokkaasti puolustetaan Italian omanarvontuntoa, siinä sivuutetaan täysin ongelma tiedotusvälineiden ja muun valtionvallan välisestä tasapainosta, joka Euroopassa esiintyy ja joka on vakava ongelma myös Italiassa. Tämä ei koske pelkästään Italian pääministerin eturistiriitoja alalla, vaan se koskee muitakin ongelmia.

Toisaalta kansallisella tasolla puolueeni UDC haastaa enemmistön jatkuvasti tässä asiassa. Minusta meidänkin on lähetettävä viesti tuestamme ja äänestettävä tyhjää.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, keskustelu on osoittanut, kuinka kauas Italian vasemmisto on ajautunut kansalaisten tunteista. Italialaiset ovat nousseet vastarintaan; oikeusalan, julkaisualan ja politiikan alan eliitti on tehnyt poliittisen tempun kumotakseen kansalaisten muutama kuukausi sitten antaman laillisen tuomion.

Hyvät kollegat, ne jotka ovat täällä parlamentissa viime päivinä sanoneet, että italialaiset ovat huolissaan Berlusconiin muodostamasta uhasta lehdistönvapaudelle, valehtelevat ja tekevät sen tietoisesti. Kaikki rehelliset italialaiset tunnustavat, että Italiassa on vapaasti toimivia sanomalehtiä, radioasemia ja TV-kanavia, että monilla näistä sanomalehdistä on Italian pääministerin politiikkaa vastustava sisältöpolitiikka, että jos moniarvoisuutta jostakin puuttuu, niin yhdestä ainoasta – hyvät kollegat, korostan sanaa ainoasta – italialaisten

toimittajien tunnustamasta ammattiliitosta, joka on häpeämättömän vasemmistosuuntautunut, ja että ohjelmantekijät, kommentaattorit ja näyttelijät, joiden näkemykset poikkeavat Italian pääministerin näkemyksistä, löytävät helposti töitä valtion johtamilta televisiokanavilta tai Italian pääministerin omistamilta televisiokanavilta, eikä heidän vapauttaan uhata.

Jos italialaiset siis kokevat pelkoa ja huolta jostain, arvoisa puhemies, kuten kaikkialla Euroopassa ne liittyvät kriisiin, laittomaan maahanmuuttoon, työpaikkoihin ja eläkkeisiin, mutta eivät takuulla tiedonvälityksen vapauteen, joka ei ole koskaan ollut uhattuna ja joka sitä vastoin on vasemmiston partisaanien päivittäisten hyökkäysten kohteena.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, siteeraan John Stuart Millia ja jatkan sitten ruotsiksi. ”Jos koko ihmiskunta yhtä lukuun ottamatta olisi yhtä mieltä, ihmiskunnalla ei olisi sen suurempaa oikeutta vaientaa tätä yhtä henkilöä kuin kyseisellä henkilöllä olisi vallassa ollessaan oikeutta vaientaa ihmiskuntaa.”

(SV) Italia kuuluu eurooppalaiseen demokratian kehtoon. Tämän vuoksi on valitettavaa, että Italian tiedotusvälineet ovat nyt tässä tilanteessa. Perustavaa laatua olevien ihmisoikeuksien kunnioittaminen kaikissa Euroopan valtioissa on EU:n yhteistyön ydin. On täysin väärin väittää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän tavoin, ettei tästä ole kyse. PPE-ryhmä piiloutuu tällaisten argumenttien taakse ja ajaa näin tehdessään Silvio Berlusconiä asiaa.

Tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen liittyy paljon erilaisia toimijoita, joilla on mahdollisuus toimia ilman että valtio puuttuu sisältöön. Jotta voimme käydä eloisaa keskustelua Euroopassa, tarvitaan riippumattomat tiedotusvälineet jokaisessa jäsenvaltiossa. Se, kuinka tämä saavutetaan, ei kuulu EU:lle. Toisaalta lehdistönvapauden varmistaminen itse asiassa on asia, jota on tarkasteltava EU:n tasolla. Tämän vuoksi pahoittelen tiedonvälityksen vapautta Italiassa koskevan päätöslauselman tämänpäiväistä äänestystulosta.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, Silvio Berlusconiä poliittinen ja moraalinen johtajuus ei tee minuun vaikutusta, ja valitettavasti Italia ei ole lehdistönvapauden kärkimaita. Tiedonvälityksen ja lehdistön vapaus on kuitenkin asia, joka kuuluu ensisijaisesti Italialle itselleen. Italialaisten on itse ryhdyttävä toimiin. Onneksi he aikovatkin tehdä niin, esimerkiksi poistamalla Italian pääministerin koskemattomuuden. Lisäksi hiljattain ilmestynyt *Il Fatto Quotidiano* osoittaa, että Italiassa on myös kriittistä lehdistöä, ja sillä on toimintavapaus.

Kehotan siis italialaisia itseään pysymään valppaina lehdistönvapauden kohdistuvien hyökkäysten osalta kotimaassaan. Toivon, ettei Brysselin byrokratian tarvitse puuttua tähän. Me emme loppujen lopuksi halua enempää EU:n toimia, vaan pikemminkin Euroopan, jossa keskitytään keskeisiin tehtäviin. Vain siten Eurooppa voi voittaa äänestäjät puolelleen.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, tiedonvälityksen vapaus on erittäin tärkeä asia ja äänestin osaltani tiedonvälityksen vapauden puolesta. Meidän täytyy kuitenkin muistaa, että vapaus sisältää myös vastuun ja me tarvitsemme Eurooppaan kriittistä ja avointa tiedonvälitystä. Meidän pitää huolehtia siitä, että asiat ovat näin myös jatkossa. Euroopan historia kertoo siitä, minkälaisiin kauheuksiin on johtanut se, kun tiedotusvälineitä on suljettu ja näin ollen tieto ei ole vapaasti päässyt kulkemaan.

Tässä kysymyksessä minun mielestäni meidän Euroopan parlamentissa pitää katsoa koko Eurooppaa, eikä vain yksittäistä jäsenvaltiota. Sen vuoksi tätä aihetta pitää laajentaa ja meidän pitää luoda periaatteet, joista me pidämme kiinni, olipa sitten vallassa sosialistit, liberaalit tai oikeisto. Kaikille pitää olla samat pelisäännöt ja kaikissa olosuhteissa meidän pitää toimia sen puolesta, että tiedonvälityksen vapaus tulee säilymään. Se on yksi niistä perusvapauksista, jonka toivon Euroopan unionissa säilyvän myös tulevinä vuosina. Toivon myös, että kaikkia kohdellaan samoilla standardeilla.

Chris Davies (ALDE). – (EN) arvoisa puhemies, Euroopan unioni väittää vaalivansa hienoja vapautta ja demokratiaa koskevia periaatteita, ja ne toistetaan ja vahvistetaan Lissabonin sopimuksessa, mutta aina uudelleen me olemme piittaamatta yhdessä tai toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvasta räikeästä sääntöjenvastaisuudesta. Me emme osoita sormella niitä, jotka eivät kunnioita periaatteita, joille Euroopan unioni perustuu. Emme halua keinuttaa venettä, mutta tänään meillä oli mahdollisuus sanoa ääneen, että Italian pääministerin tiedotusvälineiden valvonta on selkeää vallan väärinkäyttöä.

Ongelmia on muissakin jäsenvaltioissa, mutta Italiassa se on räikein. Kiitos Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen ja brittiläisten konservatiivien, hävisimme tänään yhdellä äänellä: kyse oli yhdestä äänestä. Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit sanovat haluavansa sosiaali- ja työllisyyspolitiikan

takaisin Euroopan unionilta. He eivät sano, että haluavat myös estää Euroopan unionia ottamasta minkäänlaista asemaa demokratiaa kaikkialla Euroopassa tukevien perusvapauksien puolustamisessa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin olen iloinen siitä, että päätöslauselma hylättiin äänestyksessä, sillä parlamentin hyväksikäyttöä tiettyyn poliittikkoon kohdistuvassa noitavainossa ei voida hyväksyä. On yhtälailla tuomittavaa, että parlamentti ryhtyy eräänlaiseksi eurooppalaiseksi Big Brotheriksi, yleiseksi syyttäjäksi, joka puuttuu suoraan asiaan, joka on puhtaasti ja yksinkertaisesti yksittäisen jäsenvaltion asia.

Ne jotka täällä huutavat tiedonvälityksen vapauteen kohdistuvasta uhasta Italiassa, mikä on täysin kuvitteellinen uhka, ajavat ensimmäisten joukossa vaientavia lakeja, joilla puhtaasti ja yksinkertaisesti pyritään eliminoimaan poliittista toisinajattelua. Vasemmiston tekopyhyys on kammottavaa. Itse asiassa, jos Belgiassa olisi puoletkin Italian tiedotusvälineiden vapaudesta, olisimme edistyneet jo paljon.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentille ei ole ansioksi, että koko tämän päivän esityslistamme, koko äänestyksemme on mennyt asiaan, jota ei koskaan olisi pitänyt tuoda Euroopan parlamenttiin. Se ei kuulu parlamentin vastuualueeseen vaan yhden jäsenvaltiomme yksinomaiseen toimivaltaan.

En kannata erityisesti Silvio Berlusconiä. Olen tyytyväinen siihen, etteivät brittiläiset konservatiivit enää kuulu samaan ryhmään hänen puolueensa kanssa Euroopan kansanpuolueessa, mutta en varmasti ole ainoa, joka tuntee vastenmielisyyttä sitä farisealaista omahyväisyyttä kohtaan, jota olemme tänään kuulleet toiselta puolelta. He valittivat sitä, että Silvio Berlusconi on syytesuoja mainitsematta sitä, että Euroopan parlamentin jäsenenä hekin nauttivat vastaavanlaisesta koskemattomuudesta. He valittivat siitä, että hän dominoi tiedotusvälineitä, mutteivät maininneet sitä, että tämä parlamentti käyttää kymmeniä miljoonia euroja julkisia varoja itsensä mainostamiseen.

Päätöslauselma ja se, että me käsitelimme sitä tänään, ei ole ansioksi kenellekään – ei italialaisille, jotka väittivät täällä parlamentissa, että he olivat hävinneet omassa kansallisvaltiossaan, eikä meille muille, jotka olemme voimamme puuttua asiaan. Tällaiset asiat on asianmukaisesti määritettävä Italian tasavallan kansallisin demokraattisin mekanismein ja menettelyin. Toistan vielä pyyntöni, että Lissabonin sopimuksesta äänestettäisiin. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, uskon meidän kaikkien täällä parlamentissa olevan huolissamme tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta. Me kaikki toivomme entistä suurempaa tiedotusvälineiden moniarvoisuutta kaikkialla EU:ssa. Olen huolestunut tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tilasta monissa jäsenvaltioissa. Olen huolissani tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta monessa EU:n ulkopuolisessa valtiossa, joista sosialistit eivät kuitenkaan koskaan aloita keskustelua, kuten esimerkiksi Kuubassa ja Pohjois-Koreassa. Sosialistit ovat varsin vaitonaisia tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta näissä valtioissa.

Tässä on kuitenkin yksi hyvin tärkeä periaate. Rolling Stones sanoi: "You can't always get what you want", ja silloin kun et saa sitä mitä haluat, luotat kotimaasi demokraattiseen prosessiin, jotta kansalaiset vakuuttuisivat tarpeesta poistaa hallitus, jota et tue. Ei voi vain päättää tulla Euroopan parlamenttiin ja pyrkiä täällä kumoamaan demokraattisia päätöksiä. Tämä periaate on konservatiiveille tärkeä, ja tämän vuoksi olen ylpeä siitä, että Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä antoi panoksensa ja äänesti kumoon tämän halveksittavan päätöslauselman.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, katson parlamentin demokraattisen äänestyksen kiistatta osoittaneen asian, jonka kaikki tietävät todeksi, nimittäin että tiedonvälitys on Italiassa vapaata.

Te kaikki näette, että vasemmisto yritti etsiä väitteitä, voidakseen esittää vastalauseensa – miksi? Koska kuten Brysselissä jo on todettu, Italiassa on niin paljon sanomalehtiä, mutta he eivät tiedä mitä kirjoittaa, joten he voivat vain väittää – ja viivästyttää tällä parlamentin työtä kuukauden ajan – että he tukevat ilmaisua, ettei tiedottaminen ole vapaata Italiassa.

Lukuisissa sanomalehdissään he eivät voi kirjoittaa, että hallitus on siirtänyt Aquilan maanjäristyksen uhreja telttakylistä oikeisiin rakennuksiin neljässä kuukaudessa. He eivät voi kirjoittaa, että Berlusconiin johtama uusi hallitus on kolmessa kuukaudessa poistanut Napolin kaduilta roskakaset, joiden he olivat antaneet kasvaa vuosien ajan. He eivät voi sanoa, että OECD:n mukaan Italiassa on menetetty vähiten työpaikkoja talouskriisistä huolimatta. He eivät voi kirjoittaa sanomalehdissään, että Italiassa pankit eivät

ole romahtaneet eivätkä säästäjät menettäneet rahojaan talouskriisistä huolimatta. He eivät voi sanoa, ettei kukaan lue heidän lehtiään, ettei kukaan usko niihin, ja sitten he syyttävät keksittyä tiedonvälityksen vapauden puutetta.

Tiedättekö mitä me sanomme Italiassa? Me sanomme, että he ovat kuin aitauksen avanneet, jotka päästivät härät karkuun ja etsivät torvia. He ovat menettäneet härät, äänestäjät, kannatuslukunsa Italiassa – arvoisa puhemies, lopetan tähän – etsiäkseen niitä Euroopasta, jossa heillä myös oli enemmistö ja jossa he myös ovat menettäneet enemmistönsä.

Kaikella kunnioituksella niitä kohtaan, jota täällä pyrkivät osoittamaan, että totuus on päinvastainen, demokratia on jälleen osoittanut, että tiedotusvälineiden vapaus elää ja voi hyvin Italiassa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen tämänpäiväisen päätöslauselman äänestystulokseen, sillä Italia on Euroopan unionin jäsenvaltio, ja sen sisällyttäminen täällä käsiteltävään esitykseen on jokseenkin tarpeetonta. Toivon kuitenkin, että meillä on tulevaisuudessa mahdollisuus keskustella tiedonvälityksen vapaudesta, lehdistönvapaudesta ja yksittäisten toimittajien vapaudesta ilmaista mielipiteensä elimissä, joissa työskentelevät. Meidän olisi myös varmistettava, että tämä pätee kaikkialla Euroopan unionissa, sillä meidän ei pidä keskustella yhdestä yksittäisestä valtiosta. Tämä oli hyvä päivä Euroopan unionille ja hyvä päivä demokratialle.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, kuten tavallista, päädyimme keskustelemaan ja äänestämään yksinomaan kansallista etua koskevasta asiasta Euroopan parlamentissa, ei siis Italian edustajainhuoneessa tai Italian senaatissa.

Jälleen kerran, sen jälkeen kun parlamentissa oli esitetty maahanmuuttoon liittyviä syytöksiä Italian hallitusta vastaan, ja näitä syytöksiä esittivät opposition jäsenet, jotka eivät ole oppositiossa erikoisen salaliiton vuoksi, jonka uhreiksi katsovat joutuneensa, vaan suvereenin kansan tahdosta, täällä esitettiin opportunistinen, naurettava ja omaan etuun tähtäävä pyrkimys väristää Italian todellista tilannetta. Ainoana tavoitteena oli haukkua hallitusta ja valtiotamme pääministeri Silvio Berlusconiä kautta.

Vähemmistöpuolueet ovat pyrkineet menestymään vaaleissa yksipuolisilla julkisuuskampanjoilla kompensoidakseen poliittisten ohjelmien ideologian ja sisällön puutetta kampanjalla, jolla pyrittiin aiheuttamaan järjestelmällistä haittaa valtiollemme yhteisössä. Italian oppositiota tukeneiden Euroopan parlamentin jäsenten olisi keskityttävä pelkästään omia kotimaitaan koskeviin asioihin tarkastelematta Italian tilannetta maanmiesten valheellisen kuvan kautta. He kuuluvat puolueeseen, joka on erottautunut joukosta vuosien ajan vain yhdestä asiasta muodostuvan politiikkansa ansiosta: Italian pääministerin, 17 miljoonan italialaisen demokraattisesti valitseman hallituksen johtajan järjestelmällisestä ja kohdennetusta kaltoin kohtelusta.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Tiedonvälityksen vapaus Italiassa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jättämän tiedonvälityksen vapautta koskevan päätöslauselman puolesta, koska katson, että lehdistönvapaus on yksi kannattamani vapaan ja demokraattisen yhteiskunnan tukipilareista, ja meidän on oltava valmiita puolustamaan sitä aina kun se on uhattuna, kuten nyt Italiassa. Italiassa sananvapaus ja lehdistönvapaus ovat selvästi vakavassa vaarassa.

Se, että pääministeri valvoo, suoraan tai epäsuorasti, laajaa kustantamoimperiumia, sanomalehtiä ja aikakauslehtiä sekä kolmea televisiokanavaa on selvästi ristiriidassa Silvio Berlusconiin poliittisen viran, demokraattisen valtion ja EU:n jäsenvaltion vaatimusten kanssa. Tämän lisäksi ovat vielä pyrkimykset painostaa ja manipuloida julkista televisiokanavaa. Meidän on muistettava, että talouskriisi on edelleen heikentänyt tiedotusvälineitä, jotka ovat entistä herkempiä mainosyhtiöiden ja julkisten instituutioiden painostukselle. Euroopan komission on lopultakin annettava tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja keskittymistä koskeva ehdotus direktiiviksi, jossa selvennetään säännöt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava tässä asiassa, joka on demokratialle elintärkeä.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin sen puolesta, että päätöslauselmaluonnoksen otsikkoa olisi muutettu Euroopan komission 8. lokakuuta 2009 antaman julkilausuman mukaisesti poistamalla siitä sana Italia. Vaikka tilanne Italiassa on hyvin huolestuttava, koska julkisten tai yksityisten tiedotusvälineiden

ja joidenkin poliittisten voimien omistus- ja/tai valvontasuhteissa on eturistiriitoja, jaan useiden kollegojeni mielipiteen, jonka mukaan Euroopan parlamentin ei pidä osoitella sormella yksittäisiä jäsenvaltioita.

Liam Aylward, Brian Crowley ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestimme tänään erilaisista päätöslauselmista ja tarkistuksista. Pääasiassa näitä olivat tänään käsitelty ehdotukset, joissa tuomittiin tiedonvälityspalveluiden johtoa Saksassa, Portugalissa, Unkarissa ja Italiassa.

Irlannin hallitusta johtavan puolueen jäsenenä olemme johdonmukaisesti vastustaneet Euroopan parlamentissa esitettyjä ehdotuksia, joissa tuomitaan Euroopan unionin yksittäisten hallitusten ja yksittäisten valtioiden sisäisiä toimia.

Olemme Euroopan unioniin liittymisestämme alkaen vastustaneet poliittisia strategioita, joissa Euroopan parlamenttia pyydetään tuomitsemaan poliittisia jakoja ja väitteitä Euroopan unionin yksittäisten valtioiden sisäisissä asioissa.

Tämä on ollut ja on edelleen poliittinen kantamme. Olemme aina olleet johdonmukaisia.

Kannatamme aina sananvapautta, joka on kaikkien Euroopan kansalaisten perusoikeus.

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Äänestyksen yllättävä tulos saa toivottavasti aikaan todellista keskustelua, keskustelua tiedotusvälineiden moniarvoisuutta uhkaavien ongelmien substanssista yhteisössä. Kannatamme koko sydämeistämme tällaista keskustelua. Me kaikki tiedämme, että lehdistönvapauteen kohdistuu paineita useissa jäsenvaltioissa (katsokaa Toimittajat ilman rajoja -järjestön viimeksi julkaistua lehdistön vapautta koskevaa indeksiraporttia).

On kuitenkin tärkeää, että valitsemme näihin ongelmiin perusteellisen lähestymistavan ja kehitämme välineen tilanteen parantamiseksi kaikkialla EU:ssa, jotta toimittajat voivat tehdä työtään ilman painostusta yksityisten ja julkisten sidosryhmien taholta. Jotkut parlamentin jäsenet katsoivat parhaaksi valita kansallisen taktiikan ja ratkaista kansallisia asioita, mutta on hyvä, että strategia epäonnistui, sillä vaarana olisi ollut keskustelun tyrehtyminen alkuunsa. Meidän on nyt päästävä näistä kansallisista peleistä kerta kaikkiaan ja sijoitettava energiamme rakenteellisiin ratkaisuihin ongelmassa, joka pitkällä ajanjaksolla on todellinen uhka oikeusvaltiolle ja demokratialle Euroopassa.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Väite, jonka mukaan Italiassa olisi millään tavoin loukattu tiedottamisen vapautta, on virheellinen. Ensinnäkään Euroopan parlamenttia ei pidä käyttää foorumina, jossa tarkasteltaisiin asioita, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden tuomioistuinten ja parlamenttien sisäiseen toimivaltaan. Lisäksi on selvää, että Italiaa kohtaan hiljattain esitetty kritiikki on pyrkimys hyökätä Italian pääministeriä Silvio Berlusconiä vastaan. Äänestin näin ollen mietintöä vastaan.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Poliittisen vallan ja journalismin välinen suhde on monimutkainen ja arka, mutta minulle on selvää, ettei kenelläkään ole oikeutta sanella omaa totuuttaan, sensuroida ajatuksia, vainota toimittajia tai rajoittaa sananvapautta ja tiedottamisen vapautta. Tiedonvälityksen vapaus ja sananvapaus ovat Euroopan unionin perusperiaatteita, ja olennaisia kaikissa demokratioissa. Tämä merkitsee myös sitä, ettei meidän pidä väheksyä tätä keskustelua tai käyttää sitä poliittisiin tarkoituksiin.

Jättäessään tiedonvälityksen vapautta Italiassa koskevan päätöslauselman Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä sekoittaa Euroopan parlamentin Italian parlamenttiin. He osoittavat kaksinaismoralisminsa kieltäytyessään sisällyttämään ehdotukseen tapauksia muista valtioista, kuten Saksasta, Unkarista tai Portugalista, josta mainittiin *Jornal Nacional* -ohjelman perusteeton lakkauttaminen TV1-kanavalla. He eivät ole kiinnostuneita tiedonvälityksen vapaudesta Euroopassa, ainoastaan Italiassa... Kiinnostusta herättää se, että juuri tänään saimme kuulla, että Portugali on menettänyt 14 pistettä toimittajat ilman rajoja -järjestön julkaisemassa lehdistönvapautta koskevassa luokituksessa.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Lehdistönvapaus on keskeistä demokraattisessa yhteiskunnassa. Tämän vuoksi katson, että jäsenvaltioiden olisi tunnustettava tasapainoisten tiedotusvälinemarkkinoiden tarpeellisuus ja tuettava niiden syntymistä sitoutumalla sekä yksittäin että yhteisesti antamaan Euroopan kansalaisille mahdollisuus saada paikkansapitävää ja monipuolista tietoa. Katson, että on ehdottoman tärkeää, että kaikki Euroopan kansalaiset käyttävät aktiivisesti oikeuksiaan ja täyttävät velvoitteensa, jotta he saavat asianmukaista tietoa, mutta voivat myös ymmärtää ja kritisoida tapaa, jolla yhteisön toimielimet sekä yksittäiset jäsenvaltiot heille tiedottavat.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Entisenä toimittajana äänestin tyhjää kaikista ehdotuksista ja tarkistuksista, joista tänä keskiviikkona äänestettiin. Pyrin tällä ilmaisemaan voimakkaan kritiikkini niin

perustavaa laatua olevan asian kuin lehdistönvapautta koskevan keskustelun käyttöä puoluepoliittisiin tarkoituksiin. Tällaisen perustavaa laatua olevan oikeuden ei missään tapauksessa pidä olla vasemmiston ja oikeiston välisten poliittisten lehmänkauppojen ja taistelujen kohteena!

Italiassa hyökätään lehdistönvapautta vastaan, eikä sitä voida hyväksyä. Olemmeko kuitenkin kuulleet myös bulgariaisten, romanialaisten tai ranskalaisten toimittajien tilanteesta? Olemmeko tutkineet tarkkaan poliittista tai taloudellista sekaantumista muissa EU:n jäsenvaltioissa? Kuinka voimme olla varmoja, ettei politiikka omista kotimaissamme sekaannu toimitukselliseen valvontaan ja sisältöön? Jos tutkimusta olisi laajennettu uudella mietinnöllä, olisimme voineet tukea päätöslauselmiamme, jotta ne todella asianmukaisella tavalla osuisivat oikeisiin kohteisiin: lehdistönvapauteen Euroopan unionissa! Minusta tämä perustavaa laatua oleva oikeus ansaitsee enemmän panostusta kuin mitä näistä teksteistä käy ilmi – teksteistä, joissa on unohdettu olennainen.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tiedotusvälineiden keskittymistä ja niiden moniarvoisuuden suojelua koskevaa direktiiviä vaativan päätöslauselman puolesta. EU:n tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja keskittymistä koskeva lainsäädäntökehys on valitettavasti edelleen riittämätön. Euroopan unioni takaa sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden perusoikeuskirjan 11 artiklassa sekä Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 10 artiklassa. Itse asiassa perusoikeuskirjan 11 artiklassa todetaan nimenomaisesti, että ”tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan.” Tiedotusvälineiden vapaus ja moniarvoisuus ovat vapaan, terveen ja demokraattisen yhteiskunnan edellytyksiä. Tiedotusvälineiden yhä laajempi keskittyminen varakkaiden patruunoiden käsiin selvästikin vaientaa avointa keskustelua. Meidän on oltava hyvin tietoisia niistä terveistä liiketoimintaintresseistä, joilla valvotaan tiedon kulkua ja joilla edistetään omaa markkinaetua, sääntelemättömyyttä ja usein ammattiliittojen vastaista suunnitelmaa. Julkisten tiedotusvälineiden toimijoiden olisi yhtäläillä ja samoista puolueettomuuden varmistamista koskevista syistä oltava riippumattomia eikä hallituksen viranomaisten pidä puuttua heidän toimintaansa.

Frank Engel (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamenttia pyydetään jälleen kerran esittämään kantansa kansallisesta asiasta, toisin sanoen sananvapauteen kohdistuvasta uhasta Italiassa. PPE-ryhmän luxemburgilaiset jäsenet katsovat, että periaatteessa Euroopan parlamentin ei pidä puuttua todelliseen tai kuviteltuun eturistiriitaan jäsenvaltiossa. Parlamentin ei pidä pyytää yhteisöltä lainsäädäntötoimia aina kun poliittisia tai oikeudellisia asioita ei voida ratkaista kaikkia asianosaisia tyydyttävällä tavalla jäsenvaltiossa. Äänestimme näin ollen kaikkia niitä pyrkimyksiä vastaan, joilla tähdättiin yhteisön tason lainsäädäntöön tietyin jäsenvaltion eturistiriita-asiassa.

Kannatamme kuitenkin aitoa eurooppalaista keskustelua tiedotusvälineistä ja alan ongelmallisista yhteenliittymistä. Keskustelun ei pidä keskittyä tiettyyn jäsenvaltioon, vaan asiaa olisi tarkasteltava objektiivisesti ja johdonmukaisesti koko EU:ssa, jotta ratkaisut näihin ongelmiin voivat perustua olemassa olevaan yhteisön lainsäädäntöön.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin portugalin sosialistien valtuuskunta irtisanoutuu tiettyjen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) portugalilaisten jäsenten toimista ja tuomitsee ne. He pyrkivät tahraamaan kuvaa Portugalista ja Portugalin pääministerin perusteettomilla syytöksillä tiedotusvälineiden toimintaan puuttumisesta. Tämä tehtiin osana kampanjaa, jolla pyrittiin peittelemään Silvio Berlusconiin johtaman Italian hallituksen hyökkäyksiä tiedotusvälineiden vapautta ja sananvapautta vastaan. Sosialistien valtuuskunta voi vain pahoitella sitä, että eräät portugalilaiset Euroopan parlamentin jäsenet pyrkivät siirtämään tämän keskustelun, jonka aloittivat eräät puolueet hiljattaisessa vaalikampanjassaan, ja johon portugalilaiset äänestäjät antoivat painavan vastauksensa, kansainväliselle näyttämölle.

Toisin kuin kampanjan käynnistäjät, sosialistit eivät pyydä yhtään Portugalin kansalaista luopumaan kansallisuudestaan, mutta tuomitsemme Portugalin hyvän maineen tahraajien pyrkimykset mahdollisina sitoumuksina Silvio Berlusconiin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Komission jäsen Viviane Reding vetosi parlamenttiin, jotta se tästä asiasta keskustellessaan ei pyrkisi hyödyntämään yhteisön toimielimiä sellaisten asioiden ratkaisemisessa, jotka kuuluu ratkaista kansallisella tasolla perustamissopimustemme mukaisesti. Olen täysin samaa mieltä ja pahoittelen eurooppalaisen vasemmiston ja erityisesti sosialistien tällaista taktiikkaa. Muistan, että edellisellä vaalikaudella espanjalaiset sosialistit pyrkivät manipuloimaan Euroopan parlamenttia hankkimalla ulkopuolista tukea – koska kotimaassa tuki on vähäistä – tuhoisalle terrorismin vastaiselle politiikalle. Tämä valitettava käyttäytymismalli on edelleen havaittavissa. Kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit)

ryhmän puheenjohtaja valitti, tällaisiin asenteisiin liittyy hyvän tahdon puute, eivätkä ne todellakaan edistä kansalaisten luottamusta yhteisön toimielimiin.

Pohdin, olisiko Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä yhtä innokas käymään vastaavanlaista keskustelua Portugalista ja sen hallituksen jatkuvasta puuttumisesta tiedotusvälineisiin, joka on viime kuukausien aikana johtanut merkittävän sanomalehden (*O Público*) päätoimittajan vaihtamiseen ja television ajankohtaisohjelman (TV1) äkilliseen lakkauttamiseen, jonka tiedotusvälineiden sääntelyviranomainen on jo tuominut.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tiedonvälityksen vapautta puolustavan päätöslauselman puolesta, koska uskomme sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden puolustamiseen ja pikemminkin moniarvoisuuteen kuin tiedotusvälineiden keskittymiseen. Olemme kuitenkin eri mieltä tietyistä päätöslauselman näkökohdista, jotka lähenevät yksittäisten valtioiden demokraattiseen elämään puuttumista, ja suhtaudumme hyvin epäileväisesti asiaa koskevaan mahdolliseen direktiiviin, ottaen erityisesti huomioon Euroopan parlamentin nykykokoonpanon.

Taisteluumme tiedonvälityksen vapauden, sananvapauden, toimittajien ja muiden tiedotusvälineiden ammattilaisten vapauden, yleisen tiedonsaannin ja tiedotusvälineiden taatun moniarvoisuuden puolesta ei voida käyttää suojana joillekin partisaanisunnitelmille, joiden ensisijaisena tavoitteena on Euroopan parlamentin puuttuminen valtioiden sisäisiin asioihin kaksinaismoralistisesti riippuen siitä, mikä poliittinen elin mistäkin asiasta on kiinnostunut.

Äänestimme tämän vuoksi tyhjää myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän ehdotuksista, jotka koskivat Portugalin TV1-kanavaa, vaikka Portugalin kommunistipuolueen tiedetään suhtautuvan tilanteeseen kriittisesti Portugalissa.

Mathieu Grosch (PPE), kirjallinen. – (FR) Minusta keskustelu lehdistönvapaudesta on hyvin merkittävä. Italian tilanne on huolestuttava, mutta Euroopan parlamentin tehtävänä on keskustella aiheesta yleisesti tai kaikkien niiden valtioiden osalta, joilla on ongelmia tällä alalla.

Se että mainitaan ainoastaan Italia, vaikka tiedetään ongelmia esiintyvän myös esimerkiksi Romaniassa, Bulgariassa, Portugalissa ja Unkarissa, saa aikaan puolueellisen keskustelun, jolla ei edistetä sananvapautta tai lehdistönvapautta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tänään PPE-, ECR- ja EFD-ryhmien ehdottamaa tiedonvälityksen vapautta Italiassa ja muissa jäsenvaltioissa koskevaa yhteistä päätöslauselmaa sekä näiden ryhmien vasemmiston ja yhdistyneen keskustan esittämään yhteiseen päätöslauselmaan ehdottamia tarkistuksia vastaan, sillä niillä tähdättiin pääasiassa Italian pääministerin vapauttamiseen velvollisuudestaan kunnioittaa moniarvoisuuden periaatetta, joka on demokratiamme perusarvo. He myös hyökkäsivät järkyttävällä tavalla Italian tasavallan presidentti Giorgio Napolitanoa vastaan. Tuin voimakkaasti ryhmäni allekirjoittamaa yhteistä päätöslauselmaa, sillä kannatan voimakkaasti sananvapautta ja yhteisön lainsäädäntöä tiedotusvälineiden yhteensulautumisesta oikeiston moneen kertaan osoitetusta vastustuksesta huolimatta. Meidän on pantava merkkeille Italiassa koettu pelko sen jälkeen kun Silvio Berlusconi on hiljattain painostanut italialaisia ja eurooppalaisia sanomalehtiä sekä Euroopan komission sananvapautta, mitä tulee Italian viranomaisten maahanmuuttajien käännättämiseen meritse Libyaan, mikä on palautuskiellon periaatteen vastaista.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestin päätöslauselmaehdotusta vastaan, sillä se on vahingollinen eikä siinä noudateta yhteisön sääntöjä. Tiettyjen erityisintressien vuoksi vasemmisto on rikkonut muun muassa yhtäläisten sääntöjen soveltamista kaikkiin jäsenvaltioihin koskevaa periaatetta. Jäsen Szájerin suullisesta tarkistuksesta järjestettävän äänestyksen estäminen on riittävä todiste siitä, että päätöslauselman todellinen tavoite ei ollut tiedotusvälineiden vapautta koskevan huolen ilmaiseminen. Päätöslauselman todellinen tavoite oli halu hyökätä Italian hallitusta vastaan ja ainoastaan Italian hallitusta vastaan. Tämä vain koska vasemmisto ei pidä kyseisestä hallituksesta. Vasemmisto saa vapaasti olla pitämättä Italian hallituksesta. En kuitenkaan näe mitään syytä osallistua tähän pyrkimykseen käyttää Euroopan parlamenttia välineenä ja pyrkimykseen saada parlamenttimme osallistumaan jatkuvaan poliittiseen taisteluun yhdessä jäsenvaltiossa.

Tiedotusvälineiden vapaus on yleismaailmallinen ja merkittävä asia myös silloin, kun siihen kohdistuu vasemmistohallituksen aiheuttama uhka. Olen hyvin iloinen siitä, että luonnos hylättiin, sillä se oli esityslistalla vain, jotta vasemmisto voisi hyökätä poliittisia vastustajiaan vastaan Italiassa.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, sananvapaus ja riippumaton media ovat demokratian kulmakivi ja niitä on pidettävä suuressa arvossa ja suojeltava. Monien muiden kollegojen tavoin jaan huolen siitä kehityksestä, jota muutamissa jäsenvaltioissa on nähty, Italia ja Unkari mukaan lukien. Mikäli tämä päätöslauselma olisi käsitellyt tiedonvälitystä ja sen ongelmia yleisesti koko EU:ssa, olisin sitä lämpimästi myös tukenut. Nyt en voinut. Tuen ryhmämme EPP:n periaatetta, että EU:n tulee olla puuttumatta sellaisiin kansallisiin asioihin, joihin sillä ei ole laillista mandaattia puuttua. Olen siksi tyytyväinen tiedonvälityksen vapautta Italiassa koskevan äänestyksen lopputulokseen, siihen että kaikki yhdeksän päätöslauselmaesitystä hylättiin tänään täysistunnossa. Jaan ryhmämme huolen siitä, että vaatimuksillaan Euroopan laajuisesta lainsäädännöstä mediapluralismin ja omistussuhteiden osalta parlamentti olisi tuhoamassa enemmän lehdistönvapautta kuin luomassa sitä. EU:n jäsenvaltioilla on kullakin asianmukaiset instituutiot perusongelmien ratkaisemiseksi, ja tämäkin Italiaa koskeva ongelma tulee selvittää kansallisella tasolla. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä että meidän tulisi kieltää koko ongelman olemassaolo.

Äänestin itse ryhmämme linjan mukaisesti sosialistien, liberaalien ja vihreiden yhteisestä päätöslauselmaesityksestä yhtä kohtaa lukuun ottamatta. Ryhmämme tarkistus 10 väheksyy, tai suorastaan kieltää, Italian tiedonvälityksen vapautteen liittyvät ongelmat, siksi en voinut sitä tukea. Loogisuuden nimissä en voinut myöskään tukea ryhmämme omaa päätöslauselmaesitystä, sillä se sortui yhtälailla yhden jäsenmaan tilanteen käsittelyyn, ja vastapainoa hakiessaan sortui vähättelemään ongelmia.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, Italiassako valtion päämies uhkaa, ryhtyy oikeustoimiin vähäisimmästäkin kritiikistä ja osallistuu itse henkilökohtaisesti poliittisen opponenttinsa tuhoamiseksi? Italiassako vallassa oleva puolue kohtelee vähänkin hännystelemätöntä tiedotusta "halpamaisuutena", "täysin ennenkuulumattomana väkivaltaisuuskampanjana", tahallisenä pyrkimyksenä "kampittaa" valtionpäämies? Italiassako lehdistöä kritisoidaan, kun se levittää uutisia esimerkiksi valtionpäämiehen lasta suosivasta nepotismista? Pelkästään Italiassako valtaapitävillä on erityisiä yhteyksiä suurten yksityisten televisiokanavien johtoon ja he nimittävät julkisten kanavien johtajat? Italiassako audiovisuaalista mainontaa koskevaa lainsäädäntöä muutetaan ystäville suotuisaksi?

Italiassako ministeri pyydettiin merkittävään television ajankohtaisohjelmaan tunnustamaan osallisuutensa seksiturismiin, joka on rikosoikeudellisesti tuomittava teko, paitsi tämän ministerin tapauksessa? Ei, tämä on Ranskassa! Minua hämmästyttää, etteivät parlamentin ranskalaiset sosialistit, kommunistit ja vihreät katso tarpeelliseksi käyttää tätä keskustelua mahdollisuutena tuomiota "sarkozian" epäilyttäviä käytäntöjä!

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tiedonvälityksen vapautta Italiassa ja muissa jäsenvaltioissa koskevaa päätöslauselmaa vastaan pääasiassa sen D kohdan vuoksi, jossa mainitaan "kriittinen tilanne Romaniassa ja Bulgariassa", lainaten Freedom Housen raporttia. Olen lukenut kyseisen raportin huolellisesti, erityisesti sen kotimaatani koskevan osion, joten voin sanoa, ettei lause on totta. Raportissa todetaan selvästi, että "Romanian perustuslaissa suojellaan lehdistönvapautta, ja hallitus kunnioittaa näitä oikeuksia yhä tarkemmin".

Romanian presidentistä Traian Băsescusta raportissa todetaan, että "tämä on osoittautunut tiedotusvälineitä vähemmän valvovaksi ja manipuloivaksi kuin edeltäjänsä". Toinen voimakas argumentti, joka todistaa sananvapaudestamme on se, että "Romaniaa pidetään alueen johtajana nopeiden laajakaistaverkkojen alalla". Internetin kautta kaikki toimittajat voivat vapaasti ilmaista itseään ja saada yhteyden laajaan yleisöön. Katson tämän vuoksi, että Romaniaa ja Bulgariaa viitattiin tarkastelematta koko asiayhteyttä.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman puolesta ja kannatan voimakkaasti pyyntöjä estää mediamonopoliin toiminta Euroopassa. Tiedonvälityksen vapaus on valtavan tärkeä asia, ja ottaen huomioon voimakkaat tunteet ja tiukan äänestyksen, toivon meidän palaavan tähän asiaan. Olin pettynyt, kun emme tarkistusten hylkäämisen jälkeen voineet hyväksyä lopullista päätöslauselmaa.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin oikeiston esittämää päätöslauselmaa RC7 0088/2009 vastaan ja parlamentin muiden ryhmien esittämän päätöslauselman RC7 0090/2009 puolesta, koska kannatan sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja koska olen huolissani tilanteesta Italiassa, jossa on olemassa eturistiriita poliittisen, taloudellisen ja tiedotusvälineitä koskevan vallan kesken sekä huolestuttava mediakeskittymä, joka koskee niin julkisia kuin yksityisiäkin tiedotusvälineitä. Tilanne Italiassa on vakava hyökkäys tiedotusvälineiden moniarvoisuutta vastaan, ja tämän osalta pääministeri Berlusconiin johtaman oikeistolaisen hallituksen toimet ovat tuomittavia. Katson, että tämä epänormaali tilanne on korjattava, koska sillä voi olla vakavia vaikutuksia koko Euroopan unioniin, ja on ryhdyttävä toimiin julkisten mediakanavien riippumattomuuden takaamiseksi ja niiden suojelemiseksi

hallituksen puuttumiselta toimintaan. Halusin äänelläni nimenomaisesti osoittaa, etten hyväksy Italian viranomaisten painostusta eurooppalaisia kansallisia sanomalehtiä vastaan tai niiden häirintää.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tämänpäiväinen äänestys päätöslauselmaesityksistä perustuu keskusteluun, jota on vaikea ylittää poliittisen yksipuolisuuden osalta. Yhdistynyt vasemmisto hyökkäsi Berlusconiä vastaan ja kosti tälle. On totta, että tiedotusvälineet ovat hyvin keskittyneitä Italiassa, mutta sananvapauteen ja demokratiaan kohdistuvia uhkia on liioiteltu. On ilmeistä, että he vastustavat kaikkea ei-vasemmistolaisia.

Yhteisessä päätöslauselmaesityksessä vihreät, sosialidemokraatit, kommunistit ja liberaalit pyysivät EU:lle valtaa seurata tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, kuten sitä kaunistelevasti kutsutaan. Vastustan tätä tiukasti, sillä toimivallan tällä alalla on kuuluttava yksinomaan jäsenvaltioille. Katsoin, että minun on tuomittava nämä puoluepoliittiset pyrkimykset sekaantua asioihin ja minun oli äänestettävä yhteistä päätöslauselmaesitystä vastaan, koska minun ja Itävallan oikeuspuolueen mielestä tiedotusvälineiden vapaus ja sananvapaus on mitä tärkeimpiä näkökohtia demokratiassa ja niitä on puolustettava.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Sananvapaus on yksi demokratian perustan muodostavista arvoista. Euroopan unionin toimielinten on puolustettava toimitaan sananvapautta ja näytettävä tässä esimerkkiä koko maailmalle. Euroopan parlamentti ei kuitenkaan voi toimia välittäjänä tai painostajana kansallisissa poliittisissa kiistoissa, josta tässä päätöslauselmassa on kyse, kuten myös edellisessä istunnossa äänestettävänä olleessa Liettuan ”tilannetta” koskeneessa päätöslauselmassa. Näiden perustelujen vuoksi äänesti päätöslauselmaesitystä vastaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) On totta, että Italian tiedonvälityksen vapaudessa on merkittäviä puutteita, erityisesti koska Italian pääministeri Berlusconi on saanut suurimman osan televisiokanavista suoraan tai epäsuorasti vaikutusvaltaansa poliittisen asemansa ja mediaimperiuminsa ansiosta. Ongelma ei kuitenkaan koske pelkästään Italiaa. Esimerkiksi Ranskassa perustuslakiuudistus on johtanut säännöksiin, joiden mukaan tasavallan presidentti nimittää julkisten yleisradioyhtiöiden (Groupe France Télévision, France 2-5) johtajat. Tämä on aiheuttanut merkittäviä kiistoja Ranskassa. (Lisäksi suurimman yksityisomisteisen televisiokanavan, TF1:en puheenjohtaja oli presidentti Sarkozyn bestman, joten heillä on läheinen suhde.) On mahdollista, että tämä tapaus on Euroopan unionin näkökulmasta pikemminkin puoluepoliittisesti ja Berlusconiä vastaisesti motivoitunutta kuin aitoa keskustelua tiedotusvälineiden vapaudesta ja tiedonvälityksen vapaudesta. Äänestin tämän vuoksi päätöslauselmaesitystä vastaan.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Ottaen huomioon, että Freedom House luokitteli kolme Euroopan unionin jäsenvaltiota (Romania mukaan lukien) sellaisiksi, joissa tiedotusvälineet ovat ”osittain vapaita”, uskon vahvasti, että tarvitaan Euroopan tason toimia sen varmistamiseksi, että yhtä demokratian tärkeimmistä periaatteista, tiedotusvälineiden vapautta, kunnioitetaan.

Minusta meidän on pyydettävä komissiota takaamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuus soveltamalla yhteisiä sääntöjä EU:n tasolla. Äänestin Euroopan unionin päätöslauselman puolesta ja haluan käyttää tätä mahdollisuutta toistaakseni, että tarvitaan tiedonvälityksen vapautta koskeva direktiivi.

Judith Sargentini (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Verts/ALE-ryhmä, S&D-ryhmä, ALDE-ryhmä ja GUE-ryhmä esittivät yhteisen tekstin. Aivan viime hetkiin asti nämä ryhmät osoittivat halukkuutta ottaa huomioon muut parlamentin poliittiset ryhmät, myös PPE-ryhmän ehdotukset lehdistönvapautta muissa jäsenvaltioissa koskevien huolien ilmaisemiseksi. Kävi ilmi, että nämä ehdotukset eivät olleet vakavia pyrkimyksiä yhteisymmärryksen löytämiseksi. Sopimuksesta maksettu hinta oli kaikkien Italiaa koskevien viittausten sekä komissiolle osoittamamme pyynnön ehdottaa direktiiviä tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta EU:ssa poistaminen, vaikka ne olivat päätöslauselmamme ydinsisältö.

PPE-ryhmän esittämällä tarkistuksilla pyrittiin ainoastaan heikentämään tekstiä ja jakamaan tekstin kannattajia. Tämän vuoksi meidän vihreiden oli äänestettävä vastaan, vaikka ainakin joidenkin tarkistusten osalta olisi voitu pasta sopimukseen neuvotteluissa. Tämä ei ole PPE:ltä rakentavaa työskentelyä. Pahoittelemme, että oikeistolaiset ryhmät jälleen kerran kieltäytyivät pyytämästä yhteisön vastausta yhteisön ongelmaan.

Catherine Soullie (PPE), kirjallinen. – (FR) Lehdistönvapaus on aivan ehdoton vaatimus. Euroopan parlamentin kaltainen demokraattinen lakiasäätävä toimielin ei tietenkään voi kyseenalaistaa tätä oikeutta. Tiedonvälityksen vapauden suojeleminen ja puolustus on taattava kaikissa olosuhteissa. Euroopan parlamentin ei kuitenkaan kuulu toimia ylikansallisena tuomioistuimena. Kaikkien tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja vapaus on varmistettava Euroopan unionissa, mutta se ei velvoita meitä Euroopan parlamentin jäsenenä tuomitsemaan valtiota tai sen johtajia lehdistön ja politiikan välisten suhteiden luonteesta.

Euroopan parlamentin puuttumista asiaan ei voida hyväksyä. Millä legitimititeetillä me annamme minkäänlaisia lausuntoja Italian tiedotusvälineiden tilasta? Kyse on jäsenvaltion sisäisestä poliittisesta keskustelusta, keskustelusta jota on käytävä ja joka on ratkaistava kyseisen valtion rajojen sisällä. Se, että tarkistus, jolla pyrittiin muuttamaan päätöslauselman otsikkoa, jotta se olisi enemmän yhteisöön suuntautunut, hylättiin, osoittaa keskustelun kohdennetun ja puhtaasti poliittisen luonteen. Meidän on varottava muuttamasta parlamenttia tuomioistuimeksi.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kieltäydyimme ottamasta osaa äänestykseen päätöslauselmasta, jossa Berlusconiin valvomisen Italian tiedotusvälineissä verukkeella edistetään rahavallan yleisiä etuja tiedotusvälineiden keskittämiseksi kansallisella ja EU:n tasolla. Siinä pyydetään direktiivien antamista pääasiassa tiedonsaantioikeuden ja sananvapauden muuttamiseksi sisämarkkinoita ja kilpailua koskeissa asioissa säätämällä suuryritysten tietomanipuloinnista ja mukauttamalla julkiset palvelut yksityisen sektorin edellytyksiin ja vapaiden markkinoiden sääntöihin. Euroopan yksisuuntaisen kadun keskustaoikeistolaiset ja keskustavasemmistolaiset kannattajat ylistävät ja toivovat EU:n puuttumista EU:n jäsenvaltioiden sisäisiin asioihin, tukevat suuryritysten suvereeniutta tiedonvälityksessä ja kilpailevat vastenmielisin selkkauksin ja naamioiduin aikein siitä, kuka voittaa rahavallan suosion sen etujen parhaasta valvelemisesta. Suurimmat tiedotusvälineet pyrkivät rahvaanomaisella tavalla manipuloimaan työntekijöiden ajatuksia soveltaakseen keskustaoikeistolaisten ja keskustavasemmistolaisten hallitusten ruohojuuriluokan vastaista pääomapolitiikkaansa. Euroopan parlamentissa käydyillä kukkotappeluilla ja pyrkimyksillä kohottaa se sensorin asemaan, joka muuten on pääomaetujen perustavaa laatua oleva tukikehys, ei petetä kansalaisia.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kannatamme yhteistä päätöslauselmaesitystä, mutta emme halua tulla liitetyiksi tiedotusvälineiden keskittymistä ja moniarvoisuuden suojelemista koskevaa komission direktiiviehdotusta koskeviin viittauksiin, sillä katsomme, että toimivalta tässä vakavassa ja tärkeässä asiassa kuuluu jäsenvaltioille.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Katson osoittaneeni tukeni tiedotusvälineiden vapaudelle Italiassa äänestämällä S&D-, ALDE-, Verts- ja GUE-ryhmän esittämän yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta. Vaaleilla valittuna edustajana katson, että tehtäväni on tukea toimia tiedotusvälineiden liiallisen keskittymisen torjumiseksi, ei pelkästään Italiassa, vaan kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Katson tiedotusvälineiden monopolisoitumisen olevan vaarallista ja uskon olevan tarpeen vaatia tiedotusvälineille suurempaa vapautta kaikkialla Euroopassa. Euroopan kansalaisten ei pidä altistua tiedotusvälineiden sensuroinnille ja valikoiville uutisotsikoille.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hieman yli vuosi sitten istahdin ensimmäistä kertaa täällä istuntosalissa ja olin hyvin liikuttunut, koska kunnioitan yhteisön toimielimiä ja erityisesti tätä parlamenttia. Pahoittelen syvästi sitä, että parlamenttia halvennetaan pakottamalla se tuhlaamaan aikaa sellaisten poliittisten puolueiden kohdennettuihin hyökkäyksiin, jotka hyödyntävät sitä omiin kansallisiin ja alueellisiin intresseihinsä.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, juuri alhaisimmalla, kunnallisella tasolla Italiassa tapahtuvat tapahtumat ovat merkittävän osoitus lehdistön ja tiedonvälityksen vapaudesta: ajatelkaa kaikkia paikallisia sanomalehtiä, kaupunkien sanomalehtiä, suuria ja pieniä, joita ihmiset lukevat päivittäin ja joista he löytävät puheenaiheensa! Ajatelkaa *La Repubblica* ja kaikkien vasemmistolehtien kaltaisia sanomalehtiä. Euroopan parlamentti menetti tänään jälleen kerran mahdollisuuden ryhtyä vakavaan keskusteluun tiedotusvälineiden vapaudesta Euroopassa, sillä se joutui tätä parlamenttia aseena Italian pääministeriä vastaan käyttävien panttivangiksi.

- Päätöslauselmaesitys: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin lehdistön heikkenevää tilaa Euroopassa ja erityisesti Italiassa kritisoivan päätöslauselman puolesta. Siinä vaadittiin myös lainsäädäntöä tiedotusvälineiden yhteensulautumisista. Tämän vuoksi minusta on järkyttävää, että oikeisto – heidän joukossaan UMP-puoluetta edustavia Euroopan parlamentin jäseniä – on vastustanut sananvapauden puolustamista ja näin liittynyt äärioikeiston ja eurofobisten Euroopan parlamentin jäsenten joukkoon. Tällä äänestyksellä oikeisto osoitti automaattisen toimensa olevan Italian pääministeri Silvio Berlusconiin puolustaminen. Hän on PPE-ryhmän jäsen ja johtaa poliittiselle hahmolle ennenkuulumattomalla tavalla mediaimperiumia ja uhkailee säännöllisesti toimittajia ja toimiaan vastustavia vaaleilla valittuja edustajia. Ei ole asioihin sotkeutumista sanoa, että Italian hallituksen pääministerin valta Alppien kautta leviävään mediaan on loukkaus eurooppalaisen lehdistön vapautta kohtaan. Varmasti Italian demokratiaa on kunnioitettava, kuten kaikkia EU:n demokratioita. Sen edustaja ei kuitenkaan tänään ole osoittanut olevansa kunnioituksen arvoinen. Italian kansaa kohtaan tuntemamme kunnioituksen nimissä tehtävämme on sensuroida häntä tänään.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin yhteisen esityksen puolesta, koska olen syvästi huolissani tiedotusvälineiden omistuksen keskittymisestä Italiassa ja kaikkialla Euroopassa. Meillä Irlannissa on mahdollisesti kehitymässä vastaavanlainen tilanne, ja toivon Euroopan parlamentin tutkivan asiaa uudelleen. Nämä kysymykset on tutkittava perusteellisesti, ja parlamentin on pysyttävä valppaana mediaomistuksen kehityksen ja suuntauksien osalta Irlannissa ja kaikkialla EU:ssa. Esitän myös pettymykseni siihen, että Fianna Fáil TD:t äänestivät tätä vaatimatonta mediaomistusta Italiassa koskevaa esitystä vastaan.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Asia, josta äänestimme, liittyy mediaomistuksen sääntelyyn. Monet puhuvat EU:n demokratiavajeesta, mutta kun otetaan huomioon mediaomistuksen keskittyminen kaikkialla Euroopassa, suurin uhka todelliselle demokratialle ovat maailman mediakeisarit. Jos ollaan sitä mieltä, etteivät omistajat vaikuta sanomalehtiin, mietitäänpä uudestaan. Rupert Murdoch omistaa lähes 200 uutistoimistoa ympäri maailman. Vain pienellä vähemmistöllä niistä oli Irakin sodan vastainen kanta. Demokratia on riippuvainen siitä, että kansa saa tietoa. Median omistuksen keskittyminen merkitsee sitä, että elittivähemmistön liiketoimintaintressien tukeminen voidaan naamioida riippumattomaksi pääkirjoitukseksi. Kansalaisilla on aina oltava valinnan vapaus uutisten levittämisen suhteen. Meillä on Irlannissa omat ongelmamme median omistuksen kanssa, ja meidän on säädeltävä sitä. Parlamentin on tuettava sananvapautta ja tiedotusvälineiden vapautta. Pahoittelen oikeistokollegoiden eriävää mielipidettä.

Catherine Soullie (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on hyvin tyytyväinen tiedonvälityksen vapautta Italiassa ja koko Euroopan unionissa koskeneen yhteisen päätöslauselman äänestystulokseen. Tehtävämme oli selkeästi määrittää Euroopan parlamentin asema: olemme lakiasäättävä elin emmekä jäsenvaltioiden sisäisiä asioita tarkasteleva oikeusistuin. Parlamentin ei olisi ollut asianmukaista tukea tällaista naamioitua henkilöön kohdistuvaa hyökkäystä. Olen hyvin tyytyväinen äänestystulokseen. Vaikka tulos oli hyvin täpärä, sillä vahvistettiin uudelleen toissijaisuusperiaate Euroopan unionissa ja sen toimielimissä.

5. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

6. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

7. Tervetulotoivotukset

Puhemies. - (CS) Olen iloinen voidessani ilmoittaa, että Etelä-Afrikan parlamentin valtuuskunta on nyt paikalla arvovaltaisten vieraiden lehterillä. Haluan toivottaa lämpimästi tervetulleeksi Etelä-Afrikan valtuuskunnan, joka on saapunut tänne osallistuakseen Euroopan parlamentin ja Etelä-Afrikan parlamentin väliseen 14. tapaamiseen. Valtuuskuntaa johtaa Etelä-Afrikan kansalliskokouksen kauppa- ja teollisuusvaliokunnan puheenjohtaja Joanmariae Louise Fubbs, ja hänen mukanaan ovat kansainvälisten suhteiden valiokunnan puheenjohtaja sekä viisi muuta kollegaa Etelä-Afrikan parlamentista.

Kuten tiedätte, Euroopalla ja Etelä-Afrikalla on yhteiset demokratiaa, ihmisoikeuksia ja monenvälistä yhteistyötä koskevat arvot. Etelä-Afrikan tasavalta ei ole pelkästään alueellinen voimatekijä vaan myös nouseva globaali talous ja arvokas kumppani, joka auttaa meitä ratkaisemaan maailmanlaajuiseen rahoitus- ja talouskriisiin liittyviä haasteita. Uskomme vahvasti, että meidän on syvennettävä vuoropuheluumme ja kehitettävä entistä tiiviimpiä suhteita ja yhteistyötä. Kahden alueemme olisi toimittava yhdessä, ei pelkästään ponnisteltaessa löytämään tietä tästä kriisistä, vaan myös luotaessa uutta maailmanjärjestystä, josta on pitkäaikaista etua meille kaikille. Hyvä Joanmariae Louise Fubbs ja arvostetut kollegat Etelä-Afrikan parlamentista, toivotan teidät vielä kerran tervetulleiksi.

8. Unionin ulkoisten toimien yksikön perustamiseen liittyvät institutionaaliset näkökohdat – Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen: jäsenvaltioiden kanssa käytävien neuvottelujen tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu Elmar Brokin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamiseen liittyvät institutionaaliset näkökohdat (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) sekä neuvoston ja komission Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista koskevista julkilausumista.

Elmar Brok, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, lähestymme vihdoin Lissabonin sopimuksen lopullisen ratifioinnin aikaa ja alamme nyt tarkastella sitä, kuinka sopimus on pantava täytäntöön. Me kaikki tiedämme, että sopimus on siirrettävä todellisuuteen, mikä on aivan yhtä merkittävää kuin perustuslain tai sopimuksen kaltaisen primäärilainsäädännön kirjoitettu teksti.

Tämän vuoksi haluan jälleen kerran muistuttaa kaikkia alkuperäisestä tarkoituksesta, sillä tämänhetkiset keskustelumme ulkosuhdehallinnosta, korkeasta edustajasta ja komission varapuheenjohtajasta ovat yksi valmistelukunnan tuloksista, jonka hallitustenvälinen konferenssi hyväksyi Lissabonin sopimukseen.

Tarkoitus oli tehdä Euroopan unionista entistä tehokkaampi etenemällä kohti tilannetta, jossa EU puhuu yhdellä äänellä. Tämän vuoksi me tarvitsemme tällaisen uuden korkean edustajan ja varapuheenjohtajan, jonka yksikön on oltava luotettava, jotta tämä voi tehdä oikeutta tehtävilleen.

Valmistelukunnan toinen periaate oli avoimuus ja kolmas demokratia. Nämä olivat kolme peruslähtökohtaa, ja valmistelukunnan erityisesti kansallisista parlamentin jäsenistä koostuvalle parlamentaarille enemmistölle oli selvää, että Euroopan unioni on aina parempi aloilla, joilla se toimii yhteisömenetelmän mukaisesti, ja aina suhteellisen heikko aloilla, joilla se toimii hallitusten välisen menetelmän mukaisesti.

Näiden valmistelujen hengen mukaisesti sopimuksen täytäntöönpanon ei pidä johtaa hallitusten välisen lähestymistavan vahvistamiseen sillä seurauksella, että tukahdutetaan demokraattisesti paremmin valvottava, menestyksekkäämpi ja avoimempi yhteisömenetelmä.

Tämän vuoksi en aina ymmärrä, miksi jäsenvaltiot ovat ensisijaisesti kiinnostuneita organisaatiokaavioista, mutta eivät siitä, kuinka nämä periaatteet käytännössä toteutetaan. Olemme sitä mieltä, ettemme tarvitse uutta neuvoston ja komission väliin sijoitettavaa byrokraattista yksikköä, joka pitkällä ajanjaksolla koostuisi 6 000–8 000 henkilöstä, eläisi omaa elämäänsä ja muodostuisi itsenäiseksi kuningaskunnaksi, jota emme voisi valvoa.

Olettakaamme, että yksikkö osoitetaan komissiolle hallinnollisena elimenä, ja tunnustakaamme, että sen on oltava luonteeltaan ainutlaatuinen. Se ei voi olla tavanomainen komission virasto, sillä ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla toimivalta jakautuu yhteisön ja neuvoston kesken. Tämän vuoksi meidän on varmistettava, että neuvostolla on takeet, jotta se voi kohtuullisesti ilmaista oikeutensa ja jotta siihen sovelletaan lojaalia lähestymistapaa.

On tärkeää korostaa, että komission kansallisia asiantuntijoita on kohdeltava eri tavalla kuin ennen, toisin sanoen heillä on oltava samat oikeudet. On tehtävä selväksi, että parlamentin valvonta- ja budjettivaltaa ei mitenkään saa rajoittaa, vaan sen sijaan niitä on vahvistettava.

Tämän vuoksi haluan muistuttaa komissiolle keskustelun tässä vaiheessa, ettei meillä ole pelkästään kuulemisoikeutta vaan että me parlamentaarikot olemme myös pakottaneet komission antamaan suostumuksensa. Emme jätä komissiota ja korkeaa edustajaa kuulemisten ulkopuolelle. Meidän on varmistettava, että henkilöstösääntöä ja varainhoitosäädöksiä muutettaessa Euroopan parlamentilla on yhteispäätös-oikeus samalla tavalla kuin talousarviomenettelyssä. Tämän vuoksi kehotan kahta toimielintä kuvaamaan julkilausumissaan sitä tapaa, jolla tehokkuuden, avoimuuden ja demokratian periaatteet voidaan yhdistää toisiinsa. Tämä ei käynyt minulle selväksi aiemmista Coreper-asiakirjoista, jotka sain käsiini.

(Suosionosoituksia)

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa esittelijä Brok, arvoiset parlamentin jäsenet, tiedän, että Euroopan ulkosuhdehallinnon kehittäminen on asia, joka kiinnostaa paljon täällä parlamentissa. Luin esittelijä Brokin esittämän ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan maanantaina hyväksymän mietinnön suurella mielenkiinnolla ja

voimakkaalla osallistumisen tunteella. Puheenjohtajavaltio on luonnollisesti täysin samaa mieltä siitä, että esittelijä Brok mietinnössään toteaa ulkosuhdehallinnon olevan keskeinen tekijä pyrkiessämme tekemään yhteisön ulkopolitiikasta aktiivisen ja entistä yhtenäisemmän välineen, jonka avulla yhteisön politiikka näyttättyy paremmassa valossa ympäri maailmaa.

Tarkoituksen on kuroa umpeen komission ja neuvoston työskentelyn välillä ollut kuilu, jotta unionin politiikka etenee samaan suuntaan. Tämä on tarpeen, jotta voimme olla mahdollisimman tehokkaita. Tämän vuoksi on tärkeää, että ulkosuhdehallinto saa mahdollisimman hyvän alun. Tämä on yksi Lissabonin sopimuksen suurimmista ja merkittävimmistä haasteista. Pelissä on paljon palasia, joiden on osuttava kohdalleen, ja tämän vuoksi neuvostossa on käynnissä laaja-alaisia valmisteluja.

Eurooppa-neuvoston tavoitteena on päästä sopimukseen raportista, jota korkea edustaja nimitetyksi tultuaan voi käyttää lähtökohtana esittäessään ehdotuksia ulkosuhdehallinnolle. Euroopan parlamenttia tietenkin kuullaan tämän työnaikana korkean edustajan ehdotusten esittämisestä. Siihen asti puheenjohtajavaltio varmistaa, että Euroopan parlamentin kanssa käydään säännöllistä vuoropuhelua. Olemme käyneet tätä vuoropuhelua tähänkin asti ja jatkamme samalla tavalla. On tärkeää, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat säännöllisesti yhteydessä toisiinsa näissä asioissa, ei pelkästään virkamiesten välityksellä vaan myös poliittisella tasolla.

Heti Irlannin kansanäänestyksen jälkeen – ja olemme todella iloisia myönteisestä tuloksesta – jäsenvaltiot ja komissio aloittivat tiiviin työskentelyn ulkosuhdehallinnon valmistelemiseksi. Työ edistyy, ja olen aivan varma, että kykenemme ensi viikolla esittämään Eurooppa-neuvostolle useita käyttökelpoisia ajatuksia tulevasta korkeasta edustajasta. Koska lopullisen ehdotuksen esittäminen on korkean edustajan tehtävä, hän tietenkin osallistuu työhön heti nimityksensä jälkeen. Tämä on hyvin tärkeää, jotta hänellä on mahdollisuus esittää osansa ehdotukseen.

Puheenjohtajavaltio esittää sopimuksen periaatteista, jotka kattavat viisi tärkeintä tekijää, jotka ovat ulkosuhdehallinnon toiminnan ulottuvuus, sen laillinen asema, sen henkilöstö ja rahoitus sekä EU:n lähetystöt. Tätä ei vielä ole saatettu loppuun, ja keskustelut jatkuvat, mutta esitän teille esimerkin siitä, kuinka pitkälle olemme tähän mennessä päässeet, ja tämän osalta neuvoston ja komission ja toivottavasti lopulta myös Euroopan parlamentin kesken yhteisymmärrys vaikuttaa laajalta.

Euroopan ulkosuhdehallinnon toiminnan ulottuvuuden osalta on selvää, että meidän on perustettava yhteisen vastuun maantieteellisiä ja alakohtaisia ”toimistotehtäviä” niitä tehtäviä varten, joita tällä hetkellä hoitavat komissio ja neuvoston sihteeristö. Komission tulee jatkossakin olemaan pääasiallisessa vastuussa kauppaa, kehitysapua ja laajentumista koskevista asioista, vaikka onkin vielä määritettävä täsmällisesti, missä jako komission ja ulkosuhdehallinnon välillä kulkee kehitysavun osalta.

Jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä myös siitä, että ulkosuhdehallinnon laillisen aseman on kuvastettava ja tuettava sen ainutlaatuisia *sui generis* -asemaa, joka sillä on EU:n järjestelmässä. Riippumatta siitä, minkälaiseen oikeudelliseen ratkaisuun päädytään, sen on noudatettava hyvän hallintotavan ja vastuuvetovollisuuden periaatteita.

Henkilöstö rekrytoidaan komissiota, neuvoston sihteeristöstä ja jäsenvaltioista. Tästä määrätään selkeästi Lissabonin sopimuksessa. Kaikilla henkilöstöluokilla on oikeus virkaan yhtäläisin ehdoin. EU:n lähetystöt tulevat olemaan korkean edustajan alaisuudessa heti kun Lissabonin sopimus tulee voimaan.

Yksi merkittävä asia Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisessa on yhteys Euroopan parlamenttiin. Kun korkea edustaja on nimitetty, hän kuulee säännöllisesti Euroopan parlamenttia niin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kuin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspoliitikankin tärkeimmistä linjoista ja merkittävistä suuntausvalinnoista. Olen varma, että tiiviit yhteyksiä Euroopan parlamenttiin vaalitaan myös virkamiestasolla. Euroopan ulkosuhdehallinnolla on siis oltava yhteyksistä parlamenttiin vastaava yksikkö.

Suurin piirtein näin pitkälle olemme päässeet keskusteluissa. Enempää yksityiskohtia en voi esittää, sillä keskustelut jatkuvat edelleen, mutta teemme kaiken voitavamme pitääksemme parlamentin edelleen ajan tasalla edistymisestä. Korkeaa edustajaa ei tietenkään vielä ole nimitetty, joten nämä ajatukset ovat edelleen vain ajatuksia, siinä kaikki. Viime kädessä on korkean edustajan tehtävä esittää ehdotus Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti.

Tämän kerrottuaani haluan kiittää teitä mahdollisuudesta käyttää puheenvuoro ja odotan rakentavaa keskustelua, jonka aikana kuuntelen luonnollisesti tarkkaan parlamentin kantoja ja vastaan parhaan kykyni mukaan mahdollisiin kysymyksiinne.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme toivoakseni viimeisellä kierroksella ennen Lissabonin sopimuksen voimaan saattamista, saattamassa päätökseen kahdeksan vuotta kestäneitä keskusteluja ja neuvotteluja. Irlannin kansanäänestyksen ratkaisevan tuloksen jälkeen me kaikki toivomme, että myös Tšekin tasavalta seuraa pian esimerkkiä. Jos saavutamme tämän Euroopan uudelleenyhdentymisen 20-vuotisjuhlan aikana, se on suuri päivä Euroopalle ja sen kansalaisille – eikä vähiten sen vuoksi, että voimme kiinnittää kaiken huomiomme tulevaisuuden painaviin haasteisiin ja poliittisiin huoliin.

Nyt saavuttaessamme viimeiset vaiheet haluan onnitella parlamenttia, erityisesti sen perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa esittelijänään Elmar Brok kantansa esittämisestä Lissabonin sopimuksen keskeisestä tekijästä, joka on Euroopan ulkosuhdehallinto. Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen tarjoaa Euroopan unionille ja kaikille siihen kuuluville toimielimille mahdollisuuden saavuttaa se, mitä olemme jo kauan toivoneet: yhteinen ääni maailmassa ja EU:n vaikutusvallan vahvistaminen maailmassa.

Jäsen Brokin mietinnössä tunnustetaan tämä suuri mahdollisuus. Yhdessä tämän merkittävän keskustelun ja monien muiden parlamentin edustajien kuulemisten kanssa mietintö on merkittävä panos työhömmme puheenjohtajavaltio Ruotsin, mutta myös jäsenvaltioiden ja neuvoston sihteeristön kanssa tulevina kuukausina. Olen iloinen voidessani vahvistaa, että komissio kannattaa vahvasti parlamentin yleistä lähestymistapaa. Olen samaa mieltä juuri mainitsemistanne avoimuuden, demokratian ja johdonmukaisuuden periaatteista. On luonnollisesti tärkeää, että kaikki toimielimet tekevät yhteistyötä auttaakseen vastanimettyä korkeaa edustajaa ja varapuheenjohtajaa tämän Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamispäätöksen valmisteluissa – sillä kuten tiedätte, tämä päätös edellyttää komission suostumusta ja parlamentin kuulemista.

Ensinnäkin haluan mainita Euroopan ulkosuhdehallinnon aseman. Se tulee todellakin olemaan ainutlaatuinen, eikä ole valmista mallia noudatettavaksi. Me olemme luomassa jotain uutta. Se ei tule olemaan hallitusten välinen eikä puhtaasti yhteisömenetelmään perustuva, mutta meidän on varmistettava, että uuden järjestelmän lähestymistapa on aidosti yhteisöllinen ja että sitä ohjaa ja se perustuu yhteisön politiikan vahvuuksiin, kuten täällä myös mainittiin. Keskeinen meitä kaikkia kiinnostava kysymys on mitä Euroopan ulkosuhdehallinnon on kyettävä toteuttamaan. Tämän pitäisi olla tavoitteemme. Saattamalla yhteen ulkosuhteiden alan eri toimijoita voimme varmistaa, että suhteemme ulkomaailmaan ovat selkeitä, johdonmukaisia ja perustuvat yhtenäisiin poliittisiin tavoitteisiin. Sen on toimittava EU:n ulkopoliittikan ytimen auktoriteettina, paikkana, jossa politiikka kehitetään ja koordinoitaan. Se on myös koettava tällaiseksi niin Euroopan unionin sisällä kuin sen ulkopuolellakin, ja Euroopan ulkosuhdehallinto voi olla tehokas vain, jos se toimii hyvin muiden toimielinten kanssa ja kunnioittaa täysimääräisestä toimielinten välistä tasapainoa.

Tämän vuoksi katson hyvin tärkeäksi, että Euroopan ulkosuhdehallinto perustetaan siten, että se voi tehdä hyvin tiivistä yhteistyötä komission ja neuvoston kanssa ja noudattaa täysimääräisesti vastuuvälillisyytensä Euroopan parlamentille. Uskoakseni parlamentin kannalta ulkoasiain vastuun keskittäminen yhteen yksikköön merkitsee selkeää muutosta parlamentin kyvyssä täyttää tehtävänsä unionin politiikan valvojana. Yksikön itsensä tavoin myös parlamentin suhteiden siihen ja korkeaan edustajaan tai varapuheenjohtajaan on tavallaan oltava *sui generis*.

Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen edellyttää erilaisia päätöksiä, todennäköisesti muutoksia varainhoitoasetukseen ja henkilöstösääntöön, jotka molemmat edellyttävät komission ehdotusta ja hyväksyntää yhteispäätösmenettelyssä.

Korkea edustaja/varapuheenjohtaja tarvitsee toimivaltaa johtaakseen yksikköä, mutta yksikön on palveltava myös koko EU:n järjestelmää – todennäköisimmin Euroopan komission puheenjohtajaa ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa sekä muita ulkosuhteiden alalla toimivia komission jäseniä. Sen on kyettävä auttamaan niin Brysselissä kuin kolmansissakin maissa Euroopan parlamenttia ja sen ulkomaille matkustavia virallisia valtuuskuntia.

Jäsenvaltioiden tiivis osallistuminen uuden yksikön toimintaan on yksi keskeisistä innovaatioista. Coreper-lähettiläät tarkastelevat, kuinka jäsenvaltioiden korkealaatuiset diplomaatit saadaan parhaiten yksikköön varhaisessa vaiheessa. Me komissiossa tarkastelemme sitä, kuinka tämä on toteutettavissa ennen henkilöstösäännön muuttamista, ja yksikköön nimittämisen on tapahduttava ansioihin perustuvien valintaprosessien kautta. Maantieteellinen jakautuminen ja sukupuolten välinen tasapaino on otettava asianmukaisesti huomioon. Tämä kaikki vastaa hyvin laajasti mietinnössä esitettyjä toiveita.

Uskomme myös, että Euroopan ulkosuhdehallinnon jäsenillä, olivatpa nämä EU:n virkamiehiä tai jäsenvaltioiden virkamiehiä määräaikaisin sopimuksin, on oltava samat oikeudet. Heidän on oltava joka suhteessa tasa-arvoisia.

Mitä tulee yksikön toimialaan, sillä on oltava kattava näkemys unionin suhteista muuhun maailmaan, joten se tarvitsee maantieteellisiä toimistoja sekä horisontaalisia yksiköitä tarkastelemaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikka, yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, ihmisoikeuksia sekä suhteita YK:n elimiin koskevia kysymyksiä. Tavoitteena on välttää päällekkäisyyksiä ja varmistaa, että kaikki EU:n ulkopoliitikasta vastaavat tekevät tehokasta yhteistyötä, ja myös komissiossa tulee edelleen olemaan kaupasta, kehityspoliitikasta, kehitysavun täytäntöönpanosta, humanitaarisesta avusta ja laajentumisesta vastaavat yksiköt. Komissio jatkaa tietenkin myös unionin keskeisten sisäpolitiikan alojen ulkoisten näkökohtien johtamista, ja keskeinen kysymys nykyisessä keskustelussa on, kuinka ulkoisen tuen suunnittelua hallinnoidaan.

Voin vakuuttaa parlamentille, että EU:n kehitysapupoliitiikka, myös köyhyyden poistaminen, tulee olemaan keskeinen osa komission ulkoisissa toimissa. Korkea edustaja/varapuheenjohtaja sekä kehitysavusta vastaava komission jäsen tulevat tekemään asiassa hyvin tiivistä yhteistyötä. Siitä, että uusi korkea edustaja on myös komission varapuheenjohtaja, joka vastaa kaikkien EU:n ulkoisten toimien koordinoinnista, on apua. Yksikkö vastaa myös lähetystöjen hallinnosta, vaikka lähetystöjen henkilöstö tulee, kuten nytkin eri yksiköistä – ei pelkästään Euroopan ulkosuhdehallinnosta vaan myös komission yksiköistä ja kenties myös muista Euroopan unionin toimielimistä ja elimistä.

Sopimuksen tullessa voimaan komission lähetystöistä tulee EU:n lähetystöjä. Tämä tuo niille uusia vastuita, muttei heikennä niiden asemaa kaikkien komission toimien edustajina. EU:n lähetystöjen on vastattava edustuksesta, koordinoinnista ja neuvotteluista sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen. Useimmissa paikoissa menettely tapahtuu sujuvasti. Joissain paikoissa, joissa työtaakka on erityisen raskas, on kuitenkin organisoitava jonkinlaista taakanjakoa, ei pelkästään kiertävälle puheenjohtajalle vaan myös muille jäsenvaltioille.

Täysin uuden ulkosuhdehallinnon perustaminen on suuri tehtävä. Kuten mietinnössänne todetaan, se kehittyy ajan myötä. Me saamme oppia yhdessä. Ensimmäisen tavoitteemme on oltava, että sopimuksen voimaantulon ja Euroopan ulkoasianhallinnon perustamisen välisenä ajanjaksona EU:n ulkoisten politiikanalojen tehokas toiminta jatkuu. Teemme neuvoston sihteeristön kanssa yhteistyötä korkean edustajan/varapuheenjohtajan kanssa varmistaaksemme, ettei aukkoja synny. Meidän on kuitenkin katsottava pidemmälle. Olemme saattamassa yhteen virkamiehiä ja diplomaatteja eri toimielimistä ja kaikissa jäsenvaltioista. Kuten tiedämme, yhteinen ulkopoliitiikka ei ole vain 27 kansallisen politiikan summa. Euroopan ulkosuhdehallintoon tarvitaan ihmisiä, jotka menettämättä erityisiä kansallisia yhteyksiään osaavat ajatella eurooppalaisesti. Tämän vuoksi meidän on siis luotava EU:n diplomaattinen kulttuuri ja EU:n ryhmähenki. Tässä koulutus on hyvin tärkeää.

Mietinnössä esitetään kiehtova ajatus yhteisön diplomaattiakatemiasta. Sillä välin voimme hyödyntää jäsenvaltioiden diplomaattikoulutusta. Osallistuin aivan hiljattain yhteisön diplomaattiohjelman 10-vuotisjuhlaan. Se on tehnyt tietä valmiiksi. On syytä panna merkille, että komissio on jo 1970-luvulta lähtien järjestänyt koulutusseminaareja yli 5 700 diplomaatille. Yksi Euroopan ulkosuhdehallinnon tehtäviä tulee olemaan koulutusstrategian laatiminen sen varmistamiseksi, että kaikilla sen jäsenillä on taustoistaan riippumatta valmiudet hoitaa tehtävänsä. Erityisesti lähetystöjen päälliköiden on kyettävä hoitamaan poliittisten tehtäviensä lisäksi myös komission toimintoja, jotka ovat hyvin merkittävä osa lähetystöjen mandaattia.

Jäsen Brokin mietinnössä pohditaan myös sitä, olisiko Euroopan ulkosuhdehallinnon vastattava myös konsulipalveluista. Komissio suhtautuu asiaan avoimesti, vaikka sen kehittäminen voikin viedä jonkin aikaa. Nämä ovat tulevaisuuden asioita. Tällä hetkellä haasteenamme on varmistaa, että Euroopan ulkosuhdehallinto toimii hyvin ja kaikkien eduksi: Euroopan kansalaisten, jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin eduksi. Komissio kannattaa Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista, haluaa sen menestyvän ja tekee kaikin tavoin osansa tämän varmistamiseksi. Mietintö osoittaa, että parlamentti on samoilla linjoilla.

Pahoittelen puheenvuoroni pituutta, mutta minusta tämä on niin tärkeä asia. Arvoisa puhemies, toivon teidän antavan minulle anteeksi.

Puhemies. – (EN) Hyvä komission jäsen, annan tietenkin teille anteeksi, sillä olen täysin samaa mieltä. Tämä on hyvin tärkeä asia.

Alojz Peterle, PPE-ryhmän puolesta. – (SL) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät entiset kollegat valmistelukunnasta, hyvät kollegat, onnittelen esittelijä Elmar Brokia siitä, että hän on hyvin selkeästi määrittänyt Euroopan parlamentin kannan Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamiseen liittyvissä asioissa.

Tällaisen yksikön perustaminen on hyvin looginen ja välttämätön seuraus päätöksestä yhdistää kaksi ulkopoliittista tehtävää yhteen, ja se on välttämätöntä Euroopan unionin ulkopoliittisen identiteetin kehittämiseksi. Yhdennettyä diplomatiaa merkitsee yksinkertaistamista, entistä yhdenmukaisempia ja tehokkaampia toimia sekä suurempaa näkyvyyttä ja tunnustettavuutta.

Tämän yhteisen yksikön perustaminen ei ole pelkästään tekninen tehtävä. Sillä on vaikutusta myös niiden poliittisten aikeiden täytäntöönpanossa, jotka Euroopan unioni haluaa toteuttaa yhdistämällä korkean edustajan ja Euroopan komission varapuheenjohtajan tehtävät yhdelle henkilölle. Uuden yksikön kehittämisen olisi juonnettava juurensa samasta ajatuksesta, jonka mukaan nämä kaksi ulkopoliittista tehtävää yhdistettiin ja jonka seurauksena neuvoston ja komission ulkopoliittiset pyrkimykset yhdentyivät.

On tärkeää, että yksikön perustamisessa otetaan asianmukaisesti huomioon komission, neuvoston ja parlamentin asemat ja niiden välinen yhteistyö, ja että se perustuu keskinäiseen luottamukseen ja yhteistyöhaluun.

Vaikka katsonkin, että Euroopan unionin edun mukaista olisi, että yhtenäinen yksikkö aloittaisi toimintansa mahdollisimman pian, kannatan voimakkaasti suositusta sen asteittaisesta käyttöönotosta, jotta se voi hakea itselleen kaikkein asianmukaisimman ja tehokkaimman muodon. Minusta vaikuttaa järkevältä, että yksikkö olisi osa komission hallintorakennetta, niin organisaationsa kuin talousarvionsa osalta.

Minusta on ehdottoman tärkeää, että tulevan yksikön henkilöstöön kuuluu myös henkilöstöä kansallisista diplomaattisista yksiköistä, mikä varmasti tekisi siitä Euroopan unionin kansalaisten kannalta paremman ja helpommin lähestyttävän ja erityisesti tämä koskee valtioita, joilla on vain vähän diplomaattista edustusta.

Roberto Gualtieri, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tällä keskustelulla ja huomenna hyväksyttävällä mietinnöllä parlamentti aikoo osoittaa halunsa auttaa Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisessa, jo tässä alustavassa vaiheessa käymällä rakentavaa keskustelua neuvoston ja komission kanssa. Katsomme, että tämän toimielinten välisen keskustelun käynnistäminen on ennen kaikkea hyödyllistä ja järkevää, koska sopimuksessa määrätyn menettelyn mukaan parlamentti esittää kantansa korkean edustajan esittämään ehdotukseen ja koska parlamentin toimivalta talousarvion osalta edellyttää sen suostumusta ja yhteistyötä. Tämä siis mainitsematta komission suostumusta, josta jäsen Brok puhui, sillä se tuo parlamentille lisää toimivaltaa.

Katsomme kuitenkin myös, että velvollisuutemme on vaatia tätä keskustelua heti, sillä Euroopan ulkosuhdehallinto on yksi merkittävimpiä Lissabonin sopimuksen innovaatioita. Sen ominaispiirteillä on määrä olla suurta merkitystä yhteisön hallinnon uudelleenorganisointiin, tapaan, jolla unionin toimielinten välisestä yleisestä tasapainosta päätetään käytännössä.

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä jakaa Brokin mietinnössä esitetyn kannan ja oli aktiivisesti mukana sen laatimisessa. Kannalla pyritään kehittämään ulkosuhdehallinnon asemaa unionin ulkoisten toimien yhteisöluottuvuuden ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan hallitusten välisen luottuvuuden välisenä siltana Lissabonin sopimuksen V osastossa esitetyllä tavalla.

Olemme luonnollisesti tietoisia ulkosuhdehallinnon ainutlaatuisesta luonteesta, jossa otetaan huomioon myös korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan asema, aivan kuten olemme tietoisia siitäkin, ettei ulkosuhdehallintoon pidä sisällyttää kaikkia niitä yksiköitä, joita komissio käyttää pannessaan täytäntöön ulkoisten toimien moninaisia näkökohtia – sillä kyse ei ole pelkästään YUTP:sta – alkaen kehitysyhteistyöstä.

Pidämme kuitenkin ratkaisevan tärkeänä, että ulkosuhdehallinto pystyy tekemään unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikasta entistä tehokkaampaa ja sen ulkoisista toimista johdonmukaisempia. Pidämme myös ratkaisevan tärkeänä, että ulkoasianhallinto on parlamentin demokraattisessa valvonnassa, ja tämän vuoksi katsomme, että sen sisällyttäminen komission hallintorakenteeseen on näiden tavoitteiden kannalta johdonmukaisin vaihtoehto, jota todella kannatamme. Äänestimme tämän vuoksi Brokin mietinnön puolesta.

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on aivan oikeassa todetessaan, että ulkosuhdehallinnolla olisi oltava käytössään kaikki tarvittavat välineet ja varat, jotta se voi harjoittaa aktiivista maailmanlaajuista ulkopoliittikkaa. On ratkaisevan tärkeää, että kaikki tämän hienon hankkeen osapuolet alkavat luottaa toisiinsa ja ulkosuhdehallintoon, myös tiheimmin asutut ja määrälliset valtiot.

On tärkeää, että Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministeriö lähettää ulkoasianhallintoon pikemminkin huippuphenkilöstöään kuin hylkiöitä. Olen täysin samaa mieltä siitä, että parlamentaarisen valvonnan ja varainhoidon valvonnan vuoksi ulkoasianhallinto olisi liitettävä komissioon, niin hallinnollista kuin talousarviotakin koskevista syistä. Minun on todettava neuvostolle, ettei voida hyväksyä ulkoasianhallinnon sijoittamista samaan luokkaan talous- ja sosiaalikomitean tai oikeusasiamiehen kanssa osana varainhoitoasetusta. Minusta Brokin mietinnön laatiminen on ollut käytännöllinen valmisteluvaihe ulkosuhdehallinnon perustamisprosessissa, mutta minusta meidän on nyt pysähdyttävä ja odotettava tärkeiden kysymysten kanssa kunnes korkea edustaja/varapuheenjohtaja on valittu.

Parlamentille on hyvin tärkeää, että meillä on poliittinen neuvottelukumppani neuvoteltaessa ulkoasianhallinnon perustamisesta ja tulevasta ohjelmasta, joten toivomme jäsenvaltioiden toimittavan henkilöstöä kaikkiin näihin virkoihin.

Indrek Tarand, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on ollut hieno ja miellyttävä kokemus tehdä työtä useiden ihailtavien henkilöiden kanssa. Onnittelen jäsen Brokia ja myös monia muita, jotka antoivat panoksensa. Nyt haluan kuitenkin lainata puheenjohtaja Barrosoa, joka totesi tänään aamulla viisaasti: ”Edes toimielimet eivät ole ikuisia, tarvitaan valtavasti poliittista tahtoa.” Itse asiassa toimielinten perustaminen ei ole mahdollista ilman poliittista tahtoa. Estääksemme tilanteen, jossa vain perustamme uuden toimielimen, poliittisen tahtomme on oltava etusijalla uuden laitoksen perustamisessa. Tavoitteena on aidosti eurooppalainen ja todellisuudessa ainutlaatuinen organisaatio, joka palvelee kaikkien Euroopan kansalaisten yhteisiä etuja. Jos haluamme välttää niin tyypillistä päällekkäisyyttä tai mahdollista resurssien tuhlaamista, meidän on varmistettava, että budjettivarojen osoittaminen ja näiden varojen käyttö tapahtuu Euroopan parlamentin valvonnassa.

Mietinnössä määritetään laajasti yhteisöjen tuomioistuimelle raportoidut periaatteet, jotka auttavat meitä nimeämään korkean edustajan ja laatimaan myös suunnitelman. Suunnitelman laadittuamme olemme paremmassa asemassa ja meillä on myös mahdollisuus toteuttaa omaa poliittista tahtoaamme. Koska vihreiden toiveet ovat kaikkien tiedossa – kuten rauhan luominen, perusoikeuskirjan ehdoton soveltaminen ja tietenkin sukupuolten välinen tasa-arvo – en nyt käsittele näitä aiheita tänään, mutta lupaan tarkastella näitä aiheita uudestaan ajallaan. Joka tapauksessa minusta neuvoston olisi hyvin viisasta harkita naisen nimittämistä korkeaksi edustajaksi, sillä me kaikki tiedämme, ettei komission puheenjohtaja ole nainen. Itse asiassa naista ei ole koskaan nimitetty johtamaan Eurooppaa, ja kun me nyt luomme uutta yhteisön toimielintä, olisi kenties hyvä ajatus tarkastella tätä näkökohtaa.

Mietintöä tarkastellessani olen kiinnittänyt huomiota joidenkin alueiden erittäin kielteisiin asenteisiin. On ehdotettu, ettei Euroopan parlamentilla olisi tässä mitään tehtävää ja että se vain pyrkii tekemään itseään tärkeämmäksi tällä mietinnöllä. Vastaan tähän, että parlamentti on tärkeä ja meidän on otettava tämä huomioon. Ulkoasianhallintoa koskeva mietintömme tarjoaa oikein hyvän mahdollisuuden tuoda esiin näitä tosiseikkoja. Kehotan näin ollen kaikkia tukemaan mietinnön hyväksymistä, ottaen huomioon sen, ettei se sisällä kaikkia parannuksia ja toiveita. Tärkeintä on nyt hyväksyä mietintö.

Ashley Fox, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista pettymykseni siihen, että parlamentti jälleen tarkastelee mietintöä, jossa ennakoidaan Lissabonin sopimuksen ratifiointia. Pohdin mahtaisimmeko käydä tätä keskustelua tänään, jos Saksan perustuslakituomioistuin edelleen tutkisi sopimusta. En usko siihen, joten kysynkin, miksi Tšekin tasavaltaa kohdellaan toisin. Kuten englantilainen kirjailija George Orwell olisi saattanut huomauttaa, kaikki jäsenvaltiot ovat tasa-arvoisia, mutta eräät ovat muita tasa-arvoisempia.

Haluan puhua eurooppalaisen diplomaattikorkeakoulun perustamista vastaan. Aikana, jona kaikkiin jäsenvaltioihin kohdistuu valtavia budjettipaineita, EU:n olisi osoitettava malttia. Meidän olisi toimittava julkisen kukkaron vartijoina. Tavoitteemme tulisi olla julkisten varojen harkitseva käyttö ja pyrkimys palauttaa rahaa edustamillemme jäsenvaltioille ja veronmaksajille silloin kun voimme.

Ehdotuksella ei ole hintaa. Se on jälleen esimerkki siitä, kuinka jotkut parlamentin jäsenet ovat liian halukkaita toteuttamaan suuria tekoja muiden ihmisten rahoilla. Eurooppalainen diplomaattikorkeakoulu on rahan tuhlausta ja siitä tulisi vain yksi lisätaakka veronmaksajille.

Haluan muistuttaa kollegoja siitä, että mahdollisen yhteisen ulkopoliittisen kannan määrittävät neuvostossa edustettuina olevat jäsenvaltiot, ei komissio eikä varmasti tämä parlamentti. Euroopan ulkoasianhallinnon mahdollisesti tarvitsema lisähenkilöstö on lähetettävä jäsenvaltioista eivätkä he tarvitse erillistä koulutusta. Heidän maailmalle edustamansa politiikka on ministerineuvoston politiikkaa, ei jotain itsenäistä eurooppalaista politiikkaa.

Diplomaattikorkeakoulu olisi tarpeen vain, jos EU aikoi viedä ulkoasioiden valvonnan jäsenvaltioilta. Toivon, ettei se päivä koskaan koita ja aion tehdä kaikkeni sen estämiseksi.

(Puhuja suostui vastaamaan kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kysyä puhujalta, että jos hän joutuu pettymään ja sopimus itse asiassa tulee voimaan, tukisiko hän Chris Pattenin nimittämistä korkeaksi edustajaksi?

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen siitä, että mielipidettäni kysytään, mutta epäilenpä, ettei se olisi päätökseni.

Helmut Scholz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän mahdollisuudesta käyttää tänään puheenvuoro. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto on toistuvasti tehnyt selväksi täysistunnoissa perustavaa laatua olevan kriittisyytensä Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan suuntaa ja luonnetta kohtaan ja vastustanut tätä suuntausta, myös Lissabonin sopimusta. Tämä yhteinen keskustelu vaalikauden alussa koskee yhtä kauden merkittävintä mietintöä. Vaikka ymmärränkin jäsen Brokin motiivit parlamentin toiminnan näkökulmasta, meidän on saatava jotain aikaan määräajassa, jolloin on vaikea punnita asianmukaisesti ja vastuullisesti uudesta rakenteesta seuraavia ulottuvuuksia ja monimutkaisia asioita.

Keskustelun aikana on tullut selväksi, kuinka paljon on vielä valitettavasti ilmassa ja näin ollen kansallisen vallan ja hallitusten sekä EU:n rakenteiden välisen pokeripelin varassa. GUE/NGL-ryhmä vastustaa tätä. Tämän vuoksi toivomme, että Euroopan parlamentilla on neuvottelujen jälkeen mahdollisuus jälleen tarkastella Euroopan ulkosuhdehallintoa tämän aamun täysistunnossa puheenjohtajavaltio Ruotsille ilmaistujen odotusten mukaisesti neuvotteluvaltuuksien maltillisen laatimisen osalta. Meidän on parlamentissa myös varmistettava, että Euroopan kansalaisille tiedotetaan mahdollisimman laajasti Euroopan ulkosuhdehallinnon eri näkökohdista, erityisesti Lissabonin sopimukseen liittyvien epäilysten ja kritiikin sekä entistä suuremman avoimuuden ja demokraattisen yhteispäätösmenettelyn soveltamista koskevan vaatimuksen osalta.

Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista koskevia keskusteluja on käyty kuukausia suljetuin ovin. Ryhmäni haluaa jälleen todeta, että Euroopan parlamentin, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, joita asia on tähän mennessä koskettanut, tai jopa kansallisten parlamenttien jättäminen ulkopuolelle herättää vakavia kysymyksiä. Tämä varsinkin, kun vilkas ja avoin keskustelu toimielinrakenteista on hyvin tärkeää niiden tulevaisuuden legitimiiden ja julkisen vastuuvollisuuden kannalta. Tämän vuoksi olen tyytyväinen jäsen Brokin lähestymistapaan, jolla hän pyrkii mietinnössään saamaan Euroopan parlamentille vähintään parlamentaarisen yhteispäätösvoimavarojen. Joillakin vaatimuksillamme pyritään samaan tulokseen.

Vastustamme kaikkia pyrkimyksiä – ja tämän totean yksiselitteisesti ja kategorisesti – sisällyttää ulkosuhdehallintoon poliittis-sotilaallisia rakenteita riippumatta siitä, tehdäänkö se nyt vai tulevaisuudessa. Muiden muassa Ranska on ehdottanut tätä neuvostossa. Mielestämme mahdollista sotilaallisen suunnitelman, salaisen palvelun rakenteiden sekä yleisten diplomaattisten ja poliittisten tehtävien yhdistelmää ei voida hyväksyä.

Morten Messerschmidt, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, minulta kysyttiin eilen kolmea syytä sille, miksi ihmisten olisi äänestettävä tätä mietintöä vastaan. Se on varsin helppoa: demokratia, demokratia ja demokratia.

Ensinnäkin on naurettavaa, että parlamentti haluaa antaa mietinnön, joka perustuu sopimukseen, jonka kohtalo on vielä täysin epävarma. Kukaan ei tunne Lissabonin sopimuksen tulevaisuutta, ja jokainen, joka vähänkään kunnioittaa demokraattisia rakenteita – joka vähänkään kunnioittaa Tšekin tasavallan kaltaisia jäsenvaltioita – odottaisi tämän hankkeen kanssa, kunnes sopimuksen tulevaisuus on täysin selvä.

Toiseksi tämä mietintö (ja koko parhaillaan rakenteilla oleva ulkosuhdehallinto) kuvastavat jäsenvaltioiden oman ulkopoliittikkansa harjoittamista koskevan suvereenin oikeuden täydellistä vaarantamista, kieltämistä ja kunnioittamatta jättämistä. Tämän vuoksi mietinnössä pyritään myös saamaan komissio vastuuseen kaikesta. Komissio, varsinkaan virkamiehen roolissaan, ei tietenkään luonnollisesti ole kansan valitsema. Toisin sanoen, jos kansalaiset haluavat toisenlaista ulkopoliittikkaa, siihen ei ole mitään mahdollisuutta, sillä ainoastaan neuvoston, mikä tarkoittaa hallituksia, kansalaisten on mahdollista vaihtaa – ei komissiota.

Kolmanneksi tämä tarkoittaa sitä, että on demokraattinen farssi, kun parlamentti haluaa antaa enemmän valtaa joillakin suvereenien valtioiden aivan ratkaisevan keskeisillä aloilla komissiolle, jolla ei ole kansalta saatuja valtuuksia. Tämä parlamentti perustuu pelkästään *kratosiin* – pelkästään valtaan. Se ei koskaan perustu

demosiin. Meidän olisi keskityttävä sen sijaan *demosiin* – meidän olisi keskityttävä kansaan eikä valtaan. Tarvitsemme siis enemmän demokratiaa. Tämän vuoksi mietintö on hylättävä.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnöllä pyritään tuomaan meille mielenrauha uudesta yksiköstä, mutta minusta se toimii täysin päinvastoin. Toisaalta siinä väitetään, että yksikkö täydentää jäsenvaltioiden diplomaattia, eikä kyseenalaista sitä. Mielestäni loppumietintö on kuitenkin jyrkässä ristiriidassa tämän vakuutuksen kanssa.

Mietinnön 4 kohdassa todetaan, että yksikön toimintaa – tällä tarkoitetaan sen toimivaltaa – ei voida täydellisesti rajata tai määritellä etukäteen. Sen 8 kohdan d alakohdassa ehdotetaan, että ulkosuhdehallintoon kuuluvat lähetystöt voisivat ottaa hoitaakseen jäsenvaltioiden konsulipalvelut. On selvää, että yksiköllä pyritään – ei lyhyellä vaan pitkällä aikavälillä – valtaamaan ja korvaamaan jäsenvaltioiden diplomaattiset edustustot, kenties lopulta jopa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan veto-oikeus YK:n turvallisuusneuvostossa.

Kun EU:n toimielin vakuuttaa, ettei se tee sitä tai tätä, on varsin selvää, mitä se aikoo tehdä. Pyydän anteeksi Shakespearelta, tuo raportti vakuutti mielestäni liiaksi. Kuka tai mikä tätä elintä lainkaan valvoo? Ei uskoakseni neuvosto. Sen on toimittava yksimielisesti. Jos se ei pysty tekemään päätöstä, yksikkö yksinkertaisesti jatkaa oman agendansa toteuttamista. Entä parlamentti? Ei, sitä ainoastaan kuullaan. Tämä elin harjoittaa ulkopoliittikkaa jäsenvaltioiden johtajien ohi ja ilman jäsenvaltioiden tai Euroopan parlamentin tehokasta valvontaa. Kansallisten hallitusten asema heikkenee kirkkovaltuuston tasolle.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katson ensinnäkin velvollisuudekseni kiittää esittelijää, joka on tehnyt loistavaa työtä, ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajana minun on kiitettävä myös kaikkia valiokunnan jäseniä ja molempien lausuntonsa antaneiden valiokuntien jäseniä – ulkoasiainvaliokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan – niiden ripeästä työstä.

Olemme itse asiassa pyrkinneet laatimaan asiakirjan – jonka toivon hyväksyttävän – esitettäväksi 29. ja 30. lokakuuta kokoontuvalle neuvostolle. Olemme tietoisia siitä, että tämä ei ole lopullinen mietintö. Siinä pyritään pikemminkin esittelemään uusia toimintasuuntia, jonkinlainen polku seurattavaksi neuvostolle ja nimitettävälle korkealle edustajalle.

Korkean edustajan tehtävänä on laatia oma organisaatiosuunnitelmansa, jota me vuorostamme tarkastelemme. Parlamentille siis esitetään vain suuntaviivoja. Tiedämme myös, että ulkosuhdehallintoa koskevan operaation menestys liittyy korkean edustajan asemaan, jolla on toimivalta organisoida ja hallinnoida kaikkea. Haluamme saada hänen kauttaan aikaan johdonmukaisen ja yhdenmukaisen ulkopoliittikan. Olemme tietoisia siitä, että ongelmia on, se on jo todettu, mutta ongelmat on ratkaistava. Tärkeää on, että suunta, tiedot ja ulottuvuus ovat selkeitä.

Brokin mietinnössä esitetään joitakin mielenkiintoisia ehdotuksia tämän osalta – minun on puhuttava lyhyesti, sillä aikani loppuu – mutta niihin sisältyy joka tapauksessa yksikön sisällyttäminen komission hallintorakenteeseen, päätös yhteisömallin kehittämisestä edelleen sekä ehdotus, joka lisäksi perustuu Lissabonin sopimukseen, että henkilöstö otetaan komission ja neuvoston sihteeristöistä ja komission omista edustustoista.

Minusta kaksi innovaatiota ansaitsee maininnan: unionin lähetystöt, joita johtavat Euroopan ulkosuhdehallinnon virkamiehet, joihin kuuluvat myös kolmansissa maissa toimivat komission edustustot ja neuvoston yhteystoimistot, ja joihin on mahdollista lähettää pääosastojen asiantuntijoita sekä eurooppalaisen diplomaattikorkeakoulun perustaminen, mikä on mielenkiintoinen ajatus.

Puheaikani on päättynyt. Toivon vaan, että mietintö todella hyväksytään, ja suurella enemmistöllä.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten me kaikki tiedämme, Euroopan ulkosuhdehallinto on yksi Lissabonin sopimuksella ehdotetuista merkittävimmistä innovaatioista. Meidän on siksi toimittava hyvin varovaisesti ja vastuullisesti sen perustamisessa.

Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että sen olisi aloitettava toimintansa heti, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan. Komissio ja neuvosto laativat parhaillaan suuntaviivoja, jotka niiden on määrä esittää Eurooppa-neuvostolle tämän kuun lopussa. Tämän vuoksi on tärkeää, että Euroopan parlamentti vaikuttaa prosessiin.

Tämän päivän keskustelu ja sen tuloksena saatava päätöslauselma ovat hyvin merkittäviä, sillä meidän on nyt lähetettävä selkeä viesti todisteena yksikön perustamista koskevasta poliittisesta yksimielisyydestä neuvostolle ja Euroopan komissiolle.

Olen hyvin ylpeä kollegani työstä, joka on tulos yli puoluerajojen käydystä pohdinnasta parlamentissa. Vaadimme yhteisön mallin säilyttämistä unionin ulkosuhteissa. Parlamentin jäsenet haluavat yksikön liitettävän Euroopan komission ja osaksi yhteisön yleistä talousarviota. Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi oltava hallinnollisesti osa komissiota ja sen talousarviota ja muodollisesti komission rakenteeseen liitetty ainutlaatuinen elin.

Talousarviotoimeksianto on hyvin tärkeä. Se on taso, jolla Euroopan parlamentti voi harjoittaa toimivaltaansa. Tällä tavalla parlamentti voisi harjoittaa ja harjoittaisi talousarvion valvontaa ja demokraattista valvontaa. On paljon ratkaistavia asioita, esimerkiksi tehtävien selkeä jako ulkosuhdehallinnon ja asiasta vastaavien Euroopan komission yksiköiden kesken – ottaen huomioon, ettemme vielä tiedä tulevan komission rakennetta – sekä korkean edustajan ja unionin eri ulkomaanedustajien välinen suhde, mutta päätöslauselma on Euroopan parlamentin ensimmäinen kanta, jonka pohjalta on hyvä jatkaa.

Emme saa unohtaa myöskään inhimillisiä tekijöitä. Korkea edustajan on oltava ansioitunut, asiantunteva ja arvostettu sekä komission, neuvoston ja kansallisten diplomaattiyksiköiden tukema. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan ulkosuhdehallinnon institutionaaliseen perustamiseen on sisällyttävä sukupuolirakenne, joka kuvastaa asianmukaisesti unionin sitoumuksia tasa-arvon valtavirtaistamisessa.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä, 15 vuotta naisten yhtäläisen poliittisen edustuksen eteen työtä tehneenä olisin iloinen, jos henkilö olisi nainen.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, eräät kollegat ovat katsoneet asiakseen pyrkiä luennoimaan meille demokratiasta. Tämän vuoksi haluan korostaa, että varmistimme niin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa kuin ulkoasiainvaliokunnassa, jonka lausunnon minä laadin, ettei keskustelua ja äänestystä teksteistämme toteuteta ennen kuin Irlannin kansanäänestyksen tulos oli selvillä. Toimimme näin kunnioittaaksemme Irlannin kansalaisten tuomiota. He sanoivat onneksi ”kyllä”, mutta olisivat voineet sanoa ”ei”. Halusimme ottaa tämän huomioon, kuten ensi viikon Eurooppa-neuvoston kokouksenkin. Meidän oli siis käytävä keskustelumme ja saatettava tekstit valmiiksi hyvin lyhyessä ajassa. Samat jäsenet, jotka haluavat luennoida demokratiasta, ovat tietenkin moittineet tätäkin. Olen toista mieltä.

Elämme nyt hyvin merkittävää aikaa. Tekstimme, joista ilmaistaan mielipiteemme siitä, millainen uuden Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi oltava, ennakoivat uutta aikaa Euroopan unionissa. Ne meistä, jotka ovat seuranneet vuosia unionin kehitystä ja muistavat sen ensimmäiset vaatimattomat askeleet ulkopoliitikassa, puhumattakaan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta – ensin Maastrichtin ja sitten Amsterdamin sopimus – ovat kenties ajatelleet, kuten minä tuolloin, ettemme koskaan näe tätä päivää, ettemme koskaan kykene luomaan perustuksia yhteiselle eurooppalaiselle diplomatialle.

Ne meistä, jotka ovat seuranneet tarkkaavaisesti, kun ajatukset tästä ovat kehittyneet, muistavat myös, että vain muutama kuukausi sitten eräät kansalliset diplomaattiset yksikkömme olivat täysin haluttomia hyväksymään yhtäkkistä suurta muutosta, kaikkien nykyisten edustustojen saattamista tulevan korkean edustajan alaisuuteen heti ensimmäisestä päivästä alkaen. Olen hyvin tyytyväinen tähän.

Oma poliittinen vastuuni ja hallitusvastuuni edellisissä poliittisissa tehtävissäni ovat opettaneet minulle, ettei tässä ole mitään yksinkertaista. Elämme kuitenkin merkittävää aikaa, ja toivon, että mietintö hyväksytään suurella enemmistöllä.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmämme kannattaa jäsen Brokin mietinnössään ehdottamaa perusrakennetta ja erityisesti Euroopan parlamentin valvontaoikeuksien säilyttämistä sekä yhteisön tehtävien pitämistä yhteisön tehtävinä. Yhteisen ulkosuhdehallintomme todellisen menestyksen ja sen, ettei siitä tule pelkkä komission tai neuvoston jatke, varmistamiseksi meidän on nyt keskusteltava sen sisällöstä ja sen tehtävistä.

EU tarvitsee uutta yhdenmuetta ulkopoliittikkaa, joka antaa sille mahdollisuuden vastata maailman ongelmiin tehokkaasti. Ulkosuhdehallinnon on annettava EU:lle valmiudet panna täytäntöön laaja-alaisia, yhdenmuetta poliittisia strategioita ja kampanjoita. Tarvitsemme yksikköä esimerkiksi nyt Kööpenhaminassa käytävien ilmastomuutoskeskustelujen aikana. Meidän on luovuttava perinteisestä diplomatiasta, muuten uudella yksiköllä on hyvin vähän lisäarvoa.

Tämän vuoksi haluan korostaa neljää alaa, jotka mielestäni auttavat yksikköä luomaan uutta ulkopoliittikkaa. Ensinnäkin haluamme, että uudessa yksikössä on osasto rauhanrakentamista ja kriisinhallintaa varten. Niitä koskevat rahoitusvälineet ja valtuutukset ovat valmiina, mutta tähän mennessä meillä on ollut vain pieniä ja hajanaisia organisatorisia yksiköitä. Toiseksi haluamme henkilöstölle kattavan koulutuksen. Pelkkä diplomaattikorkeakoulun käyminen ei riitä. Lisäksi haluamme varmistaa, että virkapukuisella henkilöstöllä on muutakin kuin sotilaskoulutusta Heidän kaikkien on täydennettävä ainakin osittain koulutustaan yhdessä, ja tämän vuoksi ehdotamme eurooppalaista diplomaattikorkeakoulua. Kolmanneksi emme halua neuvoston puheenjohtajalle kaksinkertaista rakennetta neuvoston sihteeristöön. Tämän vuoksi myös sihteeristön on tuettava ulkosuhdehallintoa. Mitä tulee huippuvirkoihin nimittämiseen, kollegani Tarand totesi jo, että uskomme vakaasti, että on aika nimittää nainen.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kun unioni nyt hake merkittävämpää asemaa kansainvälisissä asioissa, sillä pitäisi olla välineet heijastaa yhteisiä arvojamme kaikkialla maailmassa, tietenkin sillä edellytyksellä, että kaikki 27 jäsenvaltiota ovat yksimielisiä.

Kuinka tämä asema sitten kehittyy? Mihin se rajoittuu? Federalismin vastustajina katsomme ECR-ryhmässä, että ulkopoliittikan on viime kädessä kuuluttava yksittäisille jäsenvaltioille. Olemme tämän vuoksi huolestuneita siitä, että Lissabonin sopimuksella, jos se tulee voimaan, ilmeisesti käynnistetään kehitys, joka voi johtaa tämän etuoikeuden vaarantamiseen.

Ehdotetun Euroopan ulkosuhdehallinnon on täydennettävä jäsenvaltioiden kahdenvälistä diplomaattitoimintaa, ei kilpailla sen kanssa tai vaarantaa sitä, ja sen on saatava toimivaltansa pääasiassa neuvostolta, ei komissiolta. Parlamentin on harjoitettava oikeutta valvoa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja laatia sen talousarvio. Koska Brokin mietinnössä puhutaan paljon EU:n lähetystöistä, haluan komission toistavan minulle vuosi sitten antamansa vakuutuksen, jonka mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon valtuuskuntia tai edustustoja ei kutsuta lähetystöiksi. Niiden kutsuminen lähetystöiksi kasvattaa pelkoa siitä, että EU pyrkii valtaamaan kaikki suvereenin valtion statusmerkit.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni – Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto – äänestää tätä mietintöä vastaan, pääasiassa siksi, ettemme kannata Lissabonin sopimusta.

Mielestämme Lissabonin sopimus ei heijasta kansalaisten kansalaisille suunnitteleman Eurooppa-hankkeen henkeä. Tilanne on itse asiassa päinvastainen. Se tarjoaa kriisimallin, mallin, jolla estetään julkinen puuttuminen talouteen.

Toivotaan edistymistä kahdella eri vauhdilla: kiirehdimme varmistamaan, että Eurooppa puhuu yhdellä äänellä ulkomailla, mutta Euroopan unionilla ei ole valtaa herättää taloutta eloon käyttämällä omia välineitään, koska sillä ei ole valtiovarainministeriötä tai aktiivista teollisuuspolitiikkaa. Sillä ei myöskään ole valmiuksia vaikuttaa rahan hintaan tai valvoa Euroopan keskuspankkia. Tämän vuoksi emme hyväksy tätä filosofiaa.

Jos Lissabonin sopimus hyväksytään komission suostumuksella ja parlamenttia kuulemalla, Euroopan ulkosuhdehallintoon värvätään viisi tuhatta virkamiestä tulevan varapuheenjohtajan ehdotuksen perusteella tehdyllä neuvoston päätöksellä.

Emme hyväksy tätä rakennetta, koska sille annetaan myös valta ratkaista kaikenlaisia sotilaallisia kriisejä. Uskomme, että tässä on valvonnan puutetta. Meidän mielestämme valvonnan olisi täytettävä korkeimmat demokraattiset edellytykset, kuten jokaisessa jäsenvaltiossakin.

Katsomme siis, ettei tämä ajattelutapa ole sellaisen Euroopan hengen mukainen, jota ryhmämme haluaa rakentaa, nimittäin sellaisen Euroopan, joka itse asiassa kykenee puuttumaan asioihin, jotka todella vaikuttavat meihin, kuten hiljattaiseen taantumaa ja työttömyysasteisiin, jotka ovat nyt korkeammalla kuin koskaan 1930-luvun jälkeen.

Hyvät kollegat, tämän vuoksi äänestämme mietintöä vastaan.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä Brokin mietintö on näyttö siitä, että on syntymässä yhtenäinen Euroopan unionin supervaltio. Kurjalla Lissabonin sopimuksella jo pakotetaan meidät kaikki hyväksymään presidentti ja ulkoministeri, joita ei valita vaaleilla. Nyt mietinnöllä tähän lisätään

vielä uusi eurooppalainen diplomaattinen yksikkö, niin kutsuttu Euroopan ulkosuhdehallinto, mutta lähetystöt edustavat kansallisia etuja.

Mitä kansallisia etuja nämä EU:N uudet diplomaatit ja lähetystöt edustavat? Eivät ainakaan kansallisvaltioiden, kaupan tai yritystemme etuja. Ne edustavat Euroopan komission etuja. Kaikista muista lähetystöistä tulee tarpeettomia. Yhdistyneen kuningaskunnan lähetystöt ympäri maailmaa myyvät jo kiinteistöjään.

Tämä EU-supervaltiota koskeva yleissuunnitelma perustuu petokseen, epärehellisyyteen ja kieltämiseen, mutta federalistit eivät ole luomassa uutta Amerikan yhdysvaltaa. He ovat luomassa uutta Jugoslaviaa. Pakottamalla hyvin erilaisia kansakuntia, kulttuureja ja talouksia yhteen tiukkaan, epädemokraattiseen neuvostotyyliiseen byrokratiaan, te etenette hyvin vaarallisille vesille.

Työskentelin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle Pohjois-Irlannin rauhanprosessissa. Näin mitä tapahtui, kun demokratia petti. Se ei ole kaunista katsottavaa. Nyt näen demokratian pettävän täällä Euroopassa. Saarnaatte rakastavanne rauhaa, mutta jyräämällä läpi Lissabonin sopimuksen ja sieppaamalla vallan lähetystöiltämme te johdatte Euroopan tiukasti takaisin tielle kohti sotaa.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, neuvoston toimet eivät ole avoimia. Päätökset tehdään itse asiassa lukuisissa pääosin läpinäkymättömissä työryhmissä ja Coreperissa. Vuonna 2008 vain yhtä prosenttia ulkoministerineuvoston esityslistan asioista käsiteltiin julkisesti.

Juuri tätä taustaa vasten Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka (ETPP) on kehittynyt 1990-luvun lopusta asti, ilman kuulemisia tai demokraattista valvontaa. Juuri tätä taustaa vasten perustetaan myös Euroopan ulkosuhdehallinto. Vastaukseni on selvä ei. Se ei saa toteutua. Me tarvitsemme aidosti demokraattista parlamentaarista valvontaa sekä aitoa avoimuutta.

Olen myös jokseenkin yllättynyt siitä, että juuri te, jäsen Brok, yhtäkkiä kannatatte parlamentaarista valvontaa. Eikö olekin niin, että erityisesti ETPP:n alalla Lissabonin sopimus poistaa parlamentaarisen valvonnan? Te kuitenkin kannatatte sopimusta. Talousarvion valvonnan alalla neuvoston vastuuvapaudesta päättäminen osoitti selvästi, kuinka ryhmänne toimii. Eikö olekin niin, että muutaman seuraavan viikon aikana ryhmänne äänestää vastuuvapauden neuvostolle myöntämisen puolesta talousarvion valvontavaliokunnassa, vaikka neuvosto ei ole antanut asianmukaisia vastauksia?

On valitettavaa, että vaikka luonnoksenne alkaa oikein hyvin, se on itse asiassa tekopyhä, ei uskottava, ja viime kädessä siinä myönnetään, että Lissabonin sopimus on epäonnistunut.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – (EN) Paljon kiitoksia arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja arvoisa ministeri. Minun on aloitettava alaviitteistä. Vaikka todella ihailenkin suuresti UKIP-puoluetta edustavia ystäviämme, minusta on Keski-Euroopasta kotoisin olevana varsin mielenkiintoista, että olette valmiit jakamaan kokemuksianne Titon johtaman Jugoslavian tai neuvostoliiton hallinnon alla elämisestä. Todella mielenkiintoista.

Ensinnäkin haluan onnitella Elmar Brokia sellaisen mietinnön laatimisesta, joka niin loistavasti edustaa valtavirtaa, ja toistan vielä, tämän parlamentin valtavirtaa.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon ja uuden yksikön myötä me lisäämme kykyämme puhua yhdellä äänellä. Olemme samaa mieltä siitä, että uuden yksikön on oltava mahdollisimman lähellä komissiota, sillä ainoastaan yhteisömenetelmä takaa toimiemme johdonmukaisuuden ja, mikä vielä tärkeämpää, meidän kaikkien näkökannat otetaan samanasteisesti huomioon.

Jotta uusi yksikkö olisi uskottava, sen on saatava mahdollisimman paljon demokraattista legitimiyyttä. Tämän vuoksi on käsiteltävä kaikkia pyrkimyksiä huolehtia parlamentin valvontavallasta.

Tärkeintä on, että teemme kaikkemme sen varmistamiseksi, että uusi yksikkö on parasta laatua ja että kaikki luottavat siihen. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta komissio, neuvosto ja 27 jäsenvaltiota lähettävät parhaan henkilöstönsä työskentelemään Euroopan ulkosuhdehallintoon. Tämän vuoksi heidän on oltava yhdenvertaisessa asemassa. Työskentely yksikössä on katsottava olennaiseksi osaksi heidän uraansa kotimaassa. Yksikön henkilöstö on valittava ansioidensa perusteella, mutta on myös noudatettava maantieteellistä tasapainoa niiden perusteettomien pelkojen torjumiseksi, että joku voisi kaapata vallan yksikössä.

Lissabonin sopimus on merkittävä ja eroaa kaikista muista sopimuksista, koska niin paljon riippuu sen täytäntöönpanosta. Toivon parlamentin näkemysten auttavan neuvostoa ja komissiota todella panemaan täytäntöön sopimuksen tavalla, jolla lisäämme valmiuksiamme puhua yhdellä äänellä.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Brokin mietintöön ja kehotan etenemään nopeasti Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisessa demokraattisesti vastuulliseksi yksiköksi. Minulla on suuria toiveita siitä, että yksikön luominen voi johtaa entistä laajempaan johdonmukaisuuteen poliittisten tavoitteidemme ja päätöstemme kesken, erityisesti silloin, kun ne koskevat maailmanlaajuisesti kestäväan kehitykseen, ihmisoikeuksiin ja köyhyyden poistamiseen.

Olemme tähän mennessä epäonnistuneet politiikkamme johdonmukaisuuden varmistamisessa. Kauppapolitiikkamme on usein suoraan ristiriidassa kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa. Haluan myös varoittaa ajatuksista, jotka koskevat kehitysyhteistyöpolitiikan sisällyttämistä osaksi ulkopoliittikaamme. Tarvitsemme itsenäisen kehitysapuyksikön, joka vastaa itsenäiselle kehitysavusta ja humanitaarisesta avusta vastaavalle komission jäsenelle. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi tarvitsemme ehdotettujen päätösten vertailua, seurantaa ja vaikutustenarviointia, kun ne vaikuttavat kehitysyhteistyöpolitiikkamme tavoitteisiin.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnittelen ja kiitän jäsen Brokia hänen erinomaisesta mietinnöstään, jota kutsuisin jopa merkittäväksi mietinnöksi.

Uuden ulkoisten toimien yksikön perustaminen on mahdollisuus, joka ei saa mennä hukkaan. Parlamentin on voitava esittää kantansa, eikä pelkästään talousarviosta, vaan myös yksikön yleisestä rakenteesta. Kuten täällä on todettu, yksiköllä on oltava ainutlaatuiset sisäiset toimintasääntönsä. Ilman tällaisia, sopimuksen hengen mukaisia toimintasääntöjä emme selviä. Toisella tavalla toimiminen merkitsisi tiettyjen jäsenvaltioiden epäluottamuksen herättämistä. Ajattelen erityisesti pienimpiä ja uusimpia jäsenvaltioita.

Meidän on myös keskityttävä ulkoisten toimien yksikön keskeiseen mandaattiin, laadittava strategia ja ensisijaiset poliittiset tavoitteet sekä luotava ulkoisiin toimiin johdonmukaisuutta. On tärkeää, ettemme astu ansaan ja luo päällekkäisyyksiä ulkoisten toimien yksikön ja komission edustustojen välille, vaan kehitämme erityisen yksikön, joka luo lisäarvoa yhteisiin ulkoisiin toimiimme. Ulkoisten toimien yksikön on oltava täysin samoilla linjoilla komission kanssa. Se ei saa ajautua kurssilta ja muuttua hallitusten väliseksi toiminnaksi tai johtaa sellaiseen. Haluan myös lisätä, että korkean edustajan/varapuheenjohtajan profiili on selvästi ratkaisevan tärkeä yksikön lisäarvolle.

Lopuksi, arvoisa puhemies, vaikka olemmekin samaa mieltä siitä, että kehitysyhteistyöllä on omat tavoitteensa, se on kuitenkin samalla ulkopoliittinen väline. Sen kieltäminen olisi naiivia. Yksi ratkaisu voisi olla, että suunnittelu olisi kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen vastuulla korkean edustajan suostumuksella.

Viimeinen seikka on, ettei tätä keskustelua voida erottaa Euroopan kehitysrahaston talousarviota koskevasta keskustelusta.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, nyt kun Irlannin kansanäänestys on takana, Euroopan parlamentti pyrkii taas osoittamaan, mitä se kannattaa, ja se tekee sen vauhdikkaasti ja innokkaasti. Mietinnössä maalataan utopistinen kuva ulkoisten toimien yksiköstä, jonka tehtävänä on panna täytäntöön yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP), vaikka se ei vielä ole toimintakunnossa.

Yksi hämmästyttävä piirre mietinnössä on sen sankarillinen pyrkimys saada komissio heittämään koko institutionaalinen painonsa vaakaan. Mikä on syy tähän kantaan? Uskon monien kollegojeni haluavan käyttää ulkoisten toimien yksikköä Troijan hevosena, jolla voidaan valvoa YUTP:a komission kautta.

On häpeällistä, ettei Euroopan parlamentilla ja muilla toimielimillä vielä ole ajatusta siitä, kuinka yksikön täsmällisesti odotetaan toimivan. Mietinnön 4 kohdassa tarkasteltu asteittainen prosessi on riskialtis institutionaalinen hanke, aivan yksinkertaisesti, ja johtaa varmasti institutionaalisiiin kyyneliin, jos sallitte sanaleikin.

György Schöpflin (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan liittyä Brokin mietinnön kannattajien kuoroon ja ilmaista ihastukseni sitä vainoharhaisuutta kohtaan, jota toisella puolella parlamenttia esiintyy.

Ulkoisten toimien yksikkö on epäilemättä tekijä, jolla on suuret mahdollisuudet lisätä johdonmukaisuutta EU:n suhteissa muuhun maailmaan. Nämä suhteet ovat usein erilaisia ja monimutkaisia ja niillä on merkittävä vaikutus Euroopan ulkopuoliseen maailmaan. Tämän vuoksi on tärkeää, että toimintaa koordinoidaan perusteellisesti sen varmistamiseksi, että EU:n politiikalla on se vaikutus, joka sille on suunniteltu. On totta, että kun ulkoisten toimien yksikkö on perustettu, sillä tulee olemaan vaikutusta esimerkiksi EU:n kantaan

yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, kuten jo on todettu, demokratian, ihmisoikeuksien ja avun kanavoimisen edistämiseen sekä kehitysavun monitahoisten näkökohtien tarkasteluun.

Tässä yhteydessä johdonmukaisuus on keskeinen seikka. Jos eri osissa Euroopan unionia politiikkaa painotetaan eri tavoin, sen vaikutukset lievenevät ja niillä voi hyvin todennäköisesti olla tahattomia seurauksia. Yhtenäisyys on ratkaisevan tärkeää tässä yhteydessä. Ulkoisten toimien yksiköllä tulee olemaan tässä suuri vastuu toimia yhteistyössä kaikkien muiden Euroopan unionin toimielinten kanssa, joilla on ulkoinen ulottuvuus. Yksikön tehokkuus luonnollisesti muokkaa korkean edustajan työtä, mutta keskipitkällä aikavälillä sen työ saa vastakaikua kaikista Euroopan unionin toimielimistä. Prosessi on kaksisuuntainen.

Tältä kannalta tarkasteltuna on tärkeää, että yksikkö vastaa toimistaan luonnollisesti korkealle edustajalle mutta myös laajemmin parlamentille. Viime kädessä yksikkö edustaa Euroopan unionia kaikkine näkökohtineen, joten on korostettava vastuuvuorollisuutta, avoimuutta ja johdonmukaisuutta.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yksi Eurooppa, yksi ääni! Olemme ottaneet merkittävän askeleen kohti jäsenvaltioiden yhteistä ulkopoliittikkaa. Ratkaiseva tekijä liittyy sen varmistamiseen, että korkean edustajan virkaan otetaan vahva, itsenäinen ja pätevä henkilö ja että tällä on tarvittava liikkumavara ja vapaus kehittää ja muokata yksikköä vaatimusten mukaiseksi ja tietenkin Euroopan unionin periaatteiden mukaiseksi, jolloin siihen sisältyy myös perustavaa laatua olevien ihmisoikeuksien tarkkailu. Sitä *sui generis* merkitsee.

On tärkeää, että tämä toteutetaan avoimesti, että parlamentilla on asianmukainen asema ja että budjettivallan käyttäjän oikeudet ja talousarvion valvonta säilyvät budjettivallan käyttäjällä. On kuitenkin myös tärkeää, että kansalliset hallitukset kerta kaikkiaan asettavat omat etunsa alemmalle tasolle ja tarjoavat täyden tukensa tälle yksikölle ja sen tehtäville eivätkä jatkuvasti puutu asioihin aina kun niin haluavat, sillä siihen me olemme valittavasti saaneet tottua.

On myös tehtävä selväksi, ja tämä on meille hyvin tärkeää, että kehitysyhteistyöpolitiikan on jäätävä itsenäiseksi alaksi, sillä näitä asioita ei voi yhdistää sattumanvaraisesti. Tarkastelkaamme uutta virastoa ja uutta salkkua, jonka vuoksi olemme taistelleet useita vuosia, tulevaisuuden mahdollisuutena. Meidän ei pidä puhua sitä kumoon ja repiä sitä kappaleiksi heti aluksi. Yksi Eurooppa, yksi ääni! Se on tavoitteemme ja siihen meidän on keskityttävä. Ei enempää eikä vähempää.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, mitä me haluamme saavuttaa Euroopan diplomaattisella yksiköllä? Haluamme asettaa Euroopan unionin ensisijaiset poliittiset tavoitteet 2000-luvulle. Euroopan ulkopuolella monet valtiot ja monet ihmiset odottavat Euroopan omaksuvan vahvan aseman rauhan turvaamisessa ja konfliktien ehkäisyssä sekä, siellä, missä tämä ei ole onnistunut, rauhan palauttamisessa ja valtion uudelleenrakentamisessa. Tämän vuoksi on järkevää perustaa rauhanrakentamisyksikkö.

Neuvotteluissa eräät jäsenvaltioiden edustajat neuvostossa ovat kuitenkin painaneet voimakkaasti jarrua, myös sellaisten jäsenvaltioiden, joita tavallisesti pidetään Eurooppa-myönteisinä. Parhaimmassa tapauksessa heillä on toinen jalka kaasulla ja toinen jarrupolkimella. Tästä syntyy paljon lämpöä, muttei juurikaan liikettä. Toivomme tämän vuoksi, että Euroopan parlamentin valvomat neuvottelut todella vahvasta Euroopan ulkosuhdehallinnosta ovat menestyksekkäät. Euroopan kansalaiset haluavat Euroopan puhuvan yhdellä äänellä. Ihmiset Euroopan ulkopuolellakin odottavat tätä. Euroopan ulkosuhdehallinto ei pysty tähän yksinään. Se on kuitenkin askel oikeaan suuntaan. Varmistakaamme, että se toimii.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katson, että keskustelun aiheen merkityksen vuoksi parlamentilla olisi oltava enemmän aikaa kantansa selittämiseen neuvostolle. Sen sijaan valiokuntamenettely kesti vain muutaman päivän, ja nyt me keskustelemme parlamentissa kaksi päivää perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan annettua tekstinsä.

Ehdotus Euroopan diplomaattisen yksikön perustamisesta on valtava harppaus eteenpäin verrattuna siihen, mitä perussopimuksissa tarkkaan ottaen määrätään. Lisäksi Euroopan ulkosuhdehallinto vaikuttaa, sellaisena kuin se on kuvattu mietinnössä, vaikeasti yhteensovittavalta jäsenvaltioiden ulkoministeriöiden kanssa. Mitä näille ministeriöille tapahtuu? Häviävätkö ne? Se vaikuttaa epätodennäköiseltä.

Entäpä kuinka näiden lähetystöjen toimivalta esimerkiksi viisumien alalla sopii yhteen kansallisten lähetystöjen jo tekemän työn kanssa? Kuka nimittää Euroopan unionin niin kutsutut suurlähettiläät? Ilmeisesti komissio, vai voivatko jäsenvaltiot nimittää omansa? Lisäksi ajatus tulevien edustajien kutsumisesta "suurlähettiläiksi" on provokatiivinen, koska Euroopan ulkoasianministerin viran perustavaa Euroopan perustuslakisopimusta

ei hyväksytty. Emme voi teeskennellä, etteivätkö ranskalaiset ja alankomaalaiset olisi hylänneet Euroopan perustuslakisopimusta.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionia koskeva hankkeemme on luonnollisesti ainutlaatuinen, kuten olemme usein korostaneet. Lissabonin sopimuksen voimaantulolla, jonka toivon tapahtuvan tehokkaasti, luodaan uusia instituutioita. Yksi tällainen on perustettava Euroopan ulkosuhdehallinto, jonka on määrä pääasiassa varmistaa, että ulkosuhteet ovat sekä johdonmukaisia että tehokkaita.

Kuten komission jäsen Ferrero-Waldner totesi, siitä tulee ainutlaatuinen yksikkö, mutta samalla on syytä muistaa jäsen Brokin toteamus, että yksikköä perustettaessa sovellettavat pääasialliset periaatteet ovat tehokkuuden lisäksi avoimuus ja demokraattinen mandaatti. Tehokkuus on varmistettavissa sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista koskevalla yksimielisyydellä toimielinten kesken, ja olin tyytyväinen neuvoston ja komission julkilausumiin, että myös sisällyttämällä siihen kehitysapua, humanitaarista apua ja kansainvälistä kauppaa koskevat asiat. EU tarvitsee voimakkaan äänen myös esimerkiksi energiapolitiikkaa ja solidaarisuutta koskevissa asioissa.

Mitä avoimuuteen tulee, odotan, että Euroopan ulkosuhdehallintoa perustettaessa päästään tasapainoon. En tarkoita tällä pelkästään toimielinten välistä tasapainoa, vaan myös maantieteellistä tasapainoa, täytettäessä Euroopan ulkosuhdehallinnon virkoja. Tämä on äärimmäisen tärkeää, enkä voi korostaa sitä tarpeeksi. Nykyiset edustustot eivät täytä tätä vaatimusta, jos tarkastelemme esimerkiksi ulkosuhteiden pääosastoa tai komission edustustoja EU:n ulkopuolella. Yksikkö on perustettava demokraattisten normien mukaan, ja odotan parlamentille merkittävää asemaa tässä, niin perustamisprosessissa kuin myöhemmin haastateltaessa edustustojen johtajaehdokkaista yhdessä ulkoasianvaliokunnan kanssa.

Henkilöstön koulutuksen osalta ehdotetaan Euroopan diplomaattikorkeakoulun perustamista. Hanke on merkittävä, mutta haluan tässä yhteydessä korostaa, että on jo olemassa kansallisia keskuksia ja useita eurooppalaisia kouluja, joilla on asiantuntemusta henkilöstön kouluttamisesta. Meidän on hyödynnettävä niiden kokemusta. Ajattelen nyt Bruggen, Natolinin, Lirenzen ja Maastrichtin oppilaitoksia.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin olen tyytyväinen Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamiseen, joka on askel oikeaan suuntaan ja merkitsee edistymistä tehtäessä unionista entistä johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa toimijaa kansainvälisellä näyttämöllä.

Uskon tämän yksikön perustamisen myös lisäävän merkittävää poliittista ulottuvuutta Eurooppa-hankkeeseen ja antavan Euroopalle entistä poliittisemmän profiilin.

Haluan myös korostaa johdonmukaisuuden tarvetta yksikön toiminnassa hallinnollisen ja talousarviota koskevan vastuun osalta, ja tässä yhteydessä tietenkin suhteita toisaalta komissioon ja toisaalta parlamenttiin, sillä ne ovat erittäin tärkeitä.

Parlamentin osalta katson myös, että yksikön on tehtävä välitöntä ja hyvin tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa, jotta parlamentin jäsenet olisivat jatkuvasti tietoisia sen toiminnasta, myös merkittävimpien virkojen täyttämiseksi. Lisäksi korkea edustaja tulee luonnollisesti olemaan tunnettu henkilö, mutta katson, että myös muiden yksikön jäsenten on oltava suurta luottamusta herättäviä henkilöitä.

Seuraavaksi haluan korostaa palvelukseen ottamista koskevaa kysymystä. Kuten eräät kollegani ovat todenneet, maantieteellinen edustavuus on tärkeää, ja on löydettävä pieniä ja uusia jäsenvaltioita tyydyttävä tasapaino.

Lopuksi haluan mainita lyhyesti yhteisen eurooppalaisen kulttuurin merkityksen. Se tietenkin luodaan erilaisissa kouluissa ja instituutioissa, mutta katson että aihetta koskeva johdonmukainen aloite Euroopan tason rakenteen perustamisesta on hyvä ajatus.

Mário David (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, on tärkeää, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen ensisijainen tavoite on vahvistaa yhteisön toimielinten pyrkimyksiä. Näin varmistetaan, että luodaan tehokas yksikkö, joka kykenee artikuloimaan, muotoilemaan ja panemaan täytäntöön yhteisön vastauksen nykyisiin kansainvälisiin haasteisiin.

Sen olisi myös oltava enemmän kuin osiensa summa, sen olisi tuotava lisäarvoa jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin nykyisiin toimiin. Tätä taustaa vasten katson hyvin tärkeäksi, että keskeistä tässä uudessa toteutuksessa on oltava sen, mikä tekee EU:sta erityislaatuisen, toisin sanoen yhteisömenettelyn. Tämän vuoksi tuen täysin Brokin mietintöä, jossa kannatetaan ja jolla varmistetaan komission ja tulevan yksikön välinen tiivis yhteistyö.

Haluaisin esittää tästä kaksi huomiota. Ensinnäkin tarvitaan tiivistä yhteistyötä komission puheenjohtajan ja korkean edustajan välille, jonka on myös oltava komission varapuheenjohtaja, jotta varmistetaan tehokkuus ja sujuvuus. Toiseksi tarvitaan parlamentin ja komission välistä liittoa, jotta voidaan torjua ajautuminen hallitusten väliseen toimintaan, sillä se voisi vaarantaa yksikön tehokkaan toiminnan.

Parlamentin on siis oltava valpas ja varmistettava, että Euroopan ulkosuhdehallinnosta tulee huippuosaamiskeskus, joka omaa ulkopoliittikan parhaan asiantuntemuksen.

(Puhemies antoi puheenvuoron William Dartmouthille, joka esitti sinistä korttia nostamalla kysymyksen Cristian Dan Predalle)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Hyvä jäsen Preda, puhuitte puheenvuorossanne ”yhteisestä eurooppalaisesta kulttuurista”. Katsotteko Turkin liittymisen Euroopan unioniin täysin yhteensopivaksi yhteisen eurooppalaisen kulttuurin kanssa, johon viittasitte?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Puhuin puheenvuorossani yhteisestä kulttuurista diplomatian näkökulmasta, osana poliittista kulttuuria. Minusta tässä mielessä Turkkin on osa Euroopan poliittista kulttuuria, joka käsittää täysin kunnioitettavan diplomaattisen perinteen. Kiitos kysymyksestänne. Minun olisi pitänyt tarkastella tätä ensin.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä olen huolissani tavasta, jolla komissio ja neuvosto sivuuttavat parlamentin, kun on kyse Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Meillä ei ole asiakirjoja, ja olemme ainoat joilta ne puuttuvat, joita ei ole otettu mukaan toimintaan ja jotka pakotetaan hyväksymään neuvottelutulos. Tämä on raivostuttavaa!

Olen tässä keskustelussa ja kahden toimitelimen edustajien julkilausumien jälkeen havainnut, että yhteisön välineitä ollaan purkamassa. Tulemme vielä näkemään sellaisten välineiden ulkopuolelle jättäytymisen, joihin liittyy parlamentin oikeuksia, kuten varainhoitoasetus. Meidän on oltava tarkkaavaisia Euroopan parlamentissa. Vastaus kysymykseen siitä, kuka mitään päättää, ei ole tullut minulle selväksi tämän keskustelun aikana. Mielestäni kysymys on avoin. Katson myös, että jos talousarviota ja sen valvontaa koskevia oikeuksiamme ja yhteispäätösoikeuttamme ei kunnioiteta, meidän on hyvin vaikeaa tehdä yhteistyötä neuvoston ja komission kanssa muutaman seuraavan vuoden aikana.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan vahvaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, jolla on maantieteellisesti koko maailman kattava verkosto, joka vastaa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta ja jossa yhdistyvät neuvoston ja komission toiminnot suunnittelussa, konfliktien ehkäisemisessä ja kriisinhallinnassa.

Olen kuitenkin samaa mieltä neuvoston puheenjohtaja Malmströmin kanssa siitä, ettei tämä vaarannu, vaikka vastuu kaupasta, kehitysavusta ja laajentumisesta säilyisi komissiolla, ja tämän vuoksi olen tehnyt yhteistyötä kollegani Gualtierin kanssa tarkistuksesta 6 kohdan c alakohtaan. Kannatamme EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan suunnittelun ja täytäntöönpanon yhdistämistä.

Kriitikoiden on ymmärrettävä, että nykyisessä järjestelmässä on ongelmia. Korkea edustaja, joka ei ole suoraan vastuussa meille, parlamentille, neuvoston ja komission toimintojen päällekkäisyys, EU:n erityisedustajan ja komission edustustojen päälliköiden väliset erot, ihmisoikeuksien sivuuttaminen kaupallisten tai geopolittisten etujen vuoksi jne.

Tämä Lissabonin sopimuksen merkittävä uudistus on saatava toimimaan ja me teemme sen.

Lopuksi totean arvoisalle komission jäsen Ferrero-Waldnerille, että tiedän hänen nielevän intonsa kuullessaan Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen puheenvuorojen jälkeen. Hän ymmärtää myös, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystöt ole myynnissä.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Arvoisa puhemies, näytämme tänään vihreää valoa sille, että Euroopan unioni pyrkii merkittäviin saavutuksiin luodakseen itselleen entistä merkittävemmän aseman maailman ulkopoliitikassa. Onnittelen jäsen Brokia yksityiskohtaisesta ja hyvin merkittävästä mietinnöstä. Minusta on tärkeää, että uusi yksikkö täydentää Euroopan unionin nykyisiä palveluja, joiden tarjoamista jatketaan. On myös tärkeää, etteivät Euroopan unionin edustustot maailmassa kaksinkertaistu tai kolminkertaistu. Minusta tässä on suuri vaara, että näin tapahtuu.

Lopuksi haluan lisätä, että meidän on korostettava näiden edustustojen tarjoamien konsulipalvelujen merkitystä. Pienillä valtioilla ei ole paljon rahaa eikä niillä ole edustustoja kaikkialla Euroopassa ja maailmassa,

joten ne odottavat paljon tältä yksiköltä. Meillä on Sloveniassa hyviä kokemuksia yhteistyöstä Itävallan diplomaattien kanssa. Arvoisa komission jäsen, haluaisimme tämän yhteistyön edelleen toimivan eräänlaisena mallina.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari Ferrero-Waldner, haluaisin kiinnittää huomiotanne siihen, että Euroopan unioni on sitoutunut kaikessa toiminnassaan noudattamaan ihmisoikeuksia, ja niihin kuuluvat tietenkin myös täällä jo mainitut naisten oikeudet. Itse uskon että yhteinen ulkosuhdehallinto kyllä parantaa meidän mahdollisuuksiamme ottaa ihmisoikeudet kaikessa toiminnassa huomioon, mutta ei tämä itsestään tapahdu.

Haluaisinkin kuulla teiltä, millä tavalla te aiotte varmistaa sen, että ihmisoikeudet ja tasa-arvopyrkimykset valtavirtaistetaan tähän tulevaan ulkosuhdehallintoon. Annan teille esimerkin: kaikki EU:n delegaatiot eivät tällä hetkellä täysin noudata meidän yhdessä sopimiamme seitsemää ihmisoikeussuuntaviivaa. Nyt meillä on tilaisuus esimerkiksi koulutuksen avulla lisätä tällaisten asioiden painoarvoa ja Brokin mietinnössähän mainitaan myös koulutus. Niinpä olisin kiinnostunut kuulemaan teidän mielipiteenne näistä asioista.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, täällä kysytään nyt ja me keskustelemme varsinaisesti siitä, että kun seuraamme Lissabonin sopimuksessa viitoitettua tietä, johtaako se supervaltioaloitteeseen vai 27 valtion tiiviiseen institutionaaliseen yhteistyöhön. Myös perustuslakituomioistuimet tarkastelevat asiaa, ja haluavat tehdä päätöksen. Ennen ensimmäistä istuntoa Strasbourgissa nostettiin EU:n lippu, soitettiin EU:n hymniä ja seurattiin sotilasparaattia. Valtiolla on hymni ja lippu, yhteistyöllä ei. Olemme kuulleet täällä puhuttavan suurlähettilään lähettämisestä edustamaan meitä ympäri maailmaa. Olemme kuulleet myös yksiäänisestä Euroopasta. Emme ole samaa mieltä asiasta. Me suunnittelemme eri tietä Euroopan tulevaisuudelle. Se ei tee meistä vainoharhaisia, kuten suvaitsevaisuudesta saarnaavat väittävät. Me haluamme edelleen Eurooppaa, mutta erilaista Eurooppaa kuin enemmistö.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska puhuja niin ystävällisesti suostui vastaamaan kysymykseen, minä esitän sellaisen. Real Madridilla, espanjalaisella jalkapallojoukkueella, on lippu ja hymni. Uskotteko sen olevan valtio?

(Naurua ja suosionosoituksia)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Muiden valtioiden lippuja ei yleensä nosteta sotilasparaatien aikana, kuten tässä tapauksessa, hymniä soittaen. Jos usotte Euroopan toimivan jalkapallojoukkueen tavoin, se tarkoittaa, että teillä on oma näkemysenne tästä. Euroopan ei pidä olla fanaattinen joukkue, joka pyörii yhden lipun ympärillä, vaikka olisittekin onnekas kannattaja, vaan sen olisi pikemminkin oltava joukkue, joka edustaa erilaisia näkökulmia.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelua Euroopan ulkosuhdehallinnosta käydään aikana, jona tarvitaan kiireesti EU:n pitkän ajanjakson strategiaa siitä, kuinka toimia muiden maailman osien kanssa dramaattisesti muuttuvassa maailmassa. Tarvitaan rohkeita strategioita, näkemyksiä ja toimia, sillä nousevat suurvallat nykyaikaistuvat nopeammin kuin Eurooppa koskaan ja niistä tulee yhä itsevarmempia.

Ulkopolitiikkamme geopoliittinen strateginen ajattelu ei voi rajoittua ilmastonmuutokseen ja energiavarmuuteen. Yhdellä kolmesta toimielimestä, jotka käytännössä toimivat aktiivisesti ulkopoliittikan alalla – neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja ja korkea edustaja – on oltava geopoliittista strategista asiantuntemusta, eikä kyse ole pelkästään ilmenevien ongelmien lyhytaikaisesta ratkaisemisesta, mikä johtaa pienimpään yhteiseen nimittäjään perustuvaan ulkopoliittikkaan. Minusta luonnollinen ehdokas strategisen kompetenssin vastaavaksi on korkea edustaja, joka turvautuu Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivaltaan ja asiantuntemukseen.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen ja sen toiminnan menestyksellä käynnistäminen on Euroopan unionin merkittävä poliittinen saavutus sen pyrkiessä asianmukaisen Euroopan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteeseen. Näin Eurooppa kykenisi todella puhumaan yhdellä äänellä. Sitten on mahdollista vastata Henry Kissingerin kuuluisaan kysymykseen: ”Kenelle soitan, jos haluan soittaa Eurooppaan?”, sillä Euroopan puhelinnumero on Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan puhelinnumero. Tällä hetkellä, jos haluamme saada selville Euroopan kannan, tarvitsemme 27 puhelinnumeroa, jokaiseen jäsenvaltioon.

Sanomattakin on selvää, että yksikön toiminnan käynnistäminen edellyttää, että mahdollisen korkean edustajan on täällä parlamentissa esitettävä ehdotuksensa yksikön perustamiseksi. Toivon myös, että kyseinen

henkilö ottaa huomioon Brokin mietinnön ja huolehtii kaikkien jäsenvaltioiden, erityisesti uusien jäsenvaltioiden, yhtäläisestä ja tasapuolisesta edustuksesta.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on todella mielenkiintoista kuulla, kuinka eräät kollegat niin ärsyyntyvät kuuluisan yhteen ääneen puhumisen kyseenalaistamisesta ja koko vallitsevan tilanteen kyseenalaistamisesta. Kehotan Euroopan kansalaisia, jotka ovat valinneet meidät tänne, kuuntelemaan tätä keskustelua avoimesti Internetissä ja esittämään mielipiteensä kaikista näistä asioista, joista me puhumme.

Halusin kuitenkin puhua toisesta asiasta, joka tuli mieleeni keskustelun aikana, kuinka komission jäsen Ferrero-Waldner vieraili Israelin hallituksessa Gazan sodan kauhean verilöylyn aikana. Arvoisa komission jäsen, en tule koskaan unohtamaan sitä, kuinka halasitte ja suukottelitte Israelin hallituksen jäseniä tuona hirvittävänä aikana.

Kuinka voin olla varma siitä, että jos tämä päätöslauselma hyväksytään, kukaan ei mene minun puolestani halailemaan ja suukottelemaan sotarikollisia?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluan ensiksikin onnitella esittelijä Elmar Brokia hänen mietinnöstään. Kuten edellinen puhuja totesi, on kulunut jo kolme vuosikymmentä siitä, kun Yhdysvaltojen ulkoministeri Henry Kissinger kysyi: ”Kenelle soitan, jos haluan soittaa Eurooppaan?” Korkea edustajan viran ja ulkoisten toimien yksikön perustaminen antaa Euroopan unionille mahdollisuuden vastata kysymykseen.

Kun nämä tehtävät täytetään, uskon eurooppalaisen diplomatian kykenevän toimimaan aktiivisemmin ja määrätietoisemmin EU:n perusetujen puolustamisessa, mikä koskee myös energiavarmuutta.

Olen tyytyväinen siihen, että korkean edustajan ja diplomaattiedustustojen päälliköiden on sitouduttava pysyvään vuoropuheluun Euroopan parlamentin kanssa.

Mitä tulee ulkoisten toimien yksikön henkilöstöön, katson, että sen lisäksi että työntekijöillä on oltava erinomaista tietämystä ja taitoja, on otettava ehdottomasti huomioon myös jäsenvaltioiden asianmukainen ja suhteellinen edustus.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan esittää vilpittömät kiitokseni tästä loistavasta ja ajantasaisesta mietinnöstä. Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen ansiosta Euroopan unionilla on mahdollisuus aktiiviseen läsnäoloon kansainvälisellä näyttämöllä kansainvälisen politiikan laatijana. Se on äärimmäisen tärkeää. Olemme tietenkin kaikki samaa mieltä siitä, että yksikön laadusta vastaavat pääasiassa komissio ja jäsenvaltiot, ja että tämän osalta tarvitaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välistä yhteistyötä.

Haluan kuitenkin kysyä komission jäseneltä, tarkasteleeko hän Euroopan parlamentin -suhteidensa perusteella mahdollisuutta hyödyntää työtämme aktiivisessa yhteistyössä esimerkiksi parlamenttien välisistä suhteista vastaavissa valtuuskunnissa. Minusta on monia foorumeja, joilla korkea edustaja ja Euroopan ulkosuhdehallinto voivat tehdä aktiivista yhteistyötä parlamentin kanssa, myös näissä valtuuskunnissa. Onko tällaista jo valmisteltu?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, ensinnäkin haluan myös omalta osaltani kiittää mietinnön laatijaa erinomaisesta mietinnöstä. Haluan kuitenkin korostaa sitä, että jotta me saamme ulkosuhdehallinnosta toimivan, meidän on myös todella huomioitava pienet jäsenvaltiot ja kunkin maan erityispiirteet ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Vain tätä kautta ja tätä keskustelua käymällä me voimme tehdä ulkosuhdehallinnosta toimivan kokonaisuuden.

On tärkeää, että mietinnössä mainittiin vahvasti myös avoimuus ja demokratia. Sen lisäksi katson, että meidän tulee painottaa ulkosuhdehallinnon puolella nimenomaan niitä pehmeän turvallisuuden kysymyksiä. Euroopan unioni on luotu rauhan ja vakauden pohjalle ja me voimme edistää niitä globaalisti nimenomaan humanitäärisen avun, kehitysyhteistyön, kriisinhallinnan ja kansainvälisen kaupan keinoin.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on mielenkiintoista, että jotkut arvoisat parlamentin jäsenet, jotka puhuvat niin lämpimästi demokratiasta, eivät voi hyväksyä sitä, että Lissabonin sopimus on demokraattisesti hyväksytty 26 parlamentissa ja yhdessä kansanäänestyksessä.

(Suosionosoituksia)

Myönnön, että yhden miehen allekirjoitus puuttuu, mutta suhtaudun luottavaisesti siihen, että sopimus tulee voimaan hyvin pian ja että saamme perustettua Euroopan ulkosuhdehallinnon. Se on hyvä asia. Sitä tukevat jäsenvaltiot, kansalliset parlamentit ja, arvoisat parlamentin jäsenet – esimerkiksi Eurostatin selvitysten

mukaan – myös kansalaiset kaikkialla Euroopan unionissa. Tämä johtuu siitä, että he ajattelevat – kuten mekin, kuten minäkin, kuten suurin osa ihmisistä täällä – olevan tärkeää, että Euroopan unioni kykenee toimimaan entistä yhtenäisemmin ja voimakkaammin, kun haluamme edistää arvojamme ja tehdä työtä rauhan ja demokratian levittämiseksi koko maailmaan.

Meidän on tietenkin vältettävä byrokratiaa ja päällekkäisyyksiä, mutta kuten komission jäsen Ferrero-Waldner totesi, kehitämme aivan uutta elintä. Se on ainutlaatuinen, joten meidän on keksittävä tavat sen kehittämiseen. Se, mistä Coreperissa keskustellaan yhteistyössä neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin jäsenten kanssa – jäsen Brokin ja muiden, ja itse olen käynyt useita keskusteluja puhemies Buzekin kanssa tiedottaakseni parlamentille – on ulkoisten toimien yksikön yleinen rakenne ja tehtävät. Tästä on nyt käytävä poliittista keskustelua, ja korkean edustajan tehtävä on sitten hioa yksityiskohtia. Se tehdään tiiviissä yhteistyössä ja vuoropuhelussa Euroopan parlamentin kanssa. Olen siitä varsin vakuuttunut.

On tietenkin vielä ratkaistavia asioita. Tärkeää on se, että korkealla edustajalla on välineet tehtäviensä toteuttamiseen mahdollisimman tehokkaalla tavalla. Tämä tarkoittaa sitä, että hänen on oltava vastuussa ulkoisten toimien yksikön hallinnollisesta talousarviosta, mutta myös virkamiesten nimittämisestä. Luonnollisesti valitsemamme oikeudellisen ratkaisun – ja tästä on vielä keskusteltava täällä – on oltava nykyisten varainhoitosääntöjen mukainen ja varmistettava asianmukainen vastuuvälvollisyys.

Neuvosto ei kenties ole samaa mieltä kaikista Brokin mietinnön yksityiskohdista, mutta minusta se on hyvin arvokas panos tässä keskustelussa. Toivon sen saavan laajaa kannatusta täällä parlamentissa. Kiitän jäsen Brokia tämän tekemästä työstä sekä tästä keskustelusta parlamentissa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran todeta, ettemme me päätä siitä, perustetaanko ulkoisten toimien yksikköä vaiko ei: se perustuu Lissabonin sopimukseen. Kuten kollegani juuri totesi, ja minäkin suhtaudun siihen luottavaisesti, Lissabonin sopimus tulee voimaan varsin pian.

Kommentoin nyt joitakin keskustelussa esiin tulleita seikkoja, ja katson, että ne on syytä tuoda esiin. Ensinnäkin me olemme komissiossa sitoutuneet toteuttamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon menestyksekkäästi. Sen on oltava yhteinen ponnistus, jonka kaikki EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot hyväksyvät täysimääräisesti. Omien kokemusteni ansiosta ulkosuhteista vastaavana komission jäsenenä uskon, että monet asiat tehdään toisella tavalla tulevaisuudessa. Ymmärrän, että korkealla edustajalla/varapuheenjohtajalla on oltava jonkinlaista hallinnollista ja talousarviota koskevaa riippumattomuutta.

Samalla on selvää, että ulkosuhdehallinto tarvitsee hyvin tiiviitä yhteyksiä useisiin komission yksiköihin, ja tämän vuoksi on tärkeää, että teemme yhteistyötä. Kannatan parlamentin tavoitteita Euroopan ulkosuhdehallinnon talousarviojärjestelyjen avoimuuden ja vastuuvälvollisuuden alalla. Tämäkin on selvää, joten uskon meidän kaikkien odottavan yhteistyötä etsittäessä tähän oikeaa mallia.

Toiseksi, Lissabonin sopimuksen mukaan vastuuvälvollisyys Euroopan parlamenttia kohtaan kulkee pääasiassa komission puheenjohtajan, korkean edustajan/varapuheenjohtajan ja muiden komission jäsenten kautta. Olemme tyytyväisiä Brokin mietinnössä annettuun selkeään viestiin, jonka mukaan korkean edustajan/varapuheenjohtajan on oltava Euroopan ulkosuhdehallinnon sekä edustustojen korkeimpien virkojen nimittävä viranomainen.

Uudessa järjestelmässä edustustojen korkeimmat virkamiehet ja muut Euroopan ulkosuhdehallinnon korkeimmat virkamiehet ovat EU:n virkamiehiä, joihin sovelletaan henkilöstösääntöä tarkoin määrättyine nimittämismenettelyineen ja riippumattomuusvelvoitteineen. Pohdimme, mitä seurauksia olisi siitä, että jokin ryhmä valittaisiin Euroopan parlamentin kuultavaksi tällä tavalla. Tämä koskee myös tilannetta, jossa olisi kyse vain erityisen poliittisia virkoja koskevista kuulemisista. Minusta tämä ei todellakaan ole jäsenvaltioiden käytäntöjen mukaista.

Ymmärrämme kuitenkin tässäkin, että parlamentilla on tarve tiiviiseen vuorovaikutukseen, viralliseen tai epäviralliseen, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja edustustojen korkeimpien virkamiesten kanssa. Minusta tämä voitaisiin hoitaa sitten, kun joku on nimitetty; he voisivat sitten tulla parlamenttiin keskustelemaan.

Panin myös suurella mielenkiinnolla ja tyytyväisenä merkille, että ihmisoikeudet ja naisten oikeudet mainittiin. Voin vain todeta, että kaikki EU:n toimielimet ovat sitoutuneet tasa-arvon valtavirtaistamiseen. Tämä koskee myös Euroopan ulkosuhdehallintoa, mutta nimitysten on myös perustuttava ansioihin, joten ansioiden ja tasa-arvon valtavirtaistamisen on sovittava yhteen.

Haluan nopeasti kommentoida Israelin hallitusta ja matkaani Lähi-itään. Gazan selkkauksen jälkeen tärkeää oli saavuttaa tulitauko. Pyrin osaltani edistämään ensimmäisen tulitauon aikaansaamista, ja uskon erityisesti oman panokseni mahdollistaneen humanitaaristen käytävien avaamisen ja aikojen vahvistamisen humanitaaristen tarvikkeiden toimituksille tuona hyvin vaikeana ja ratkaisevana aikana.

Lopuksi, mitä tulee valtuuskuntiin, kuten olen jo aiemmin todennut: ne ovat jo olemassa. Mainitsemanne Euroopan parlamentin valtuuskunnat ovat avoinna komission tai neuvoston jäsenille, mutta kyse on myös aikatauluista. Tilanteen olisi oltava sama tulevaisuudessa.

Elmar Brok, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, täällä nyt tehtyt hyökkäykset Euroopan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikka vastaan kuuluvat menneisyyteen. Mielipidekyselyissä 70 prosenttia Euroopan kansalaista sanoo haluavansa voimakkaampaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, koska he tietävät sen olevan ainoa tapa säilyttää rauha Euroopassa ja valvoa Euroopan etuja kaikkialla maailmassa. Esittämämme väitteet kuuluvat menneisyyteen. Tällaiset väitteet ovat johtaneet Euroopan sotiin, ja me haluamme lopettaa ne.

Haluamme myös todeta, että haluamme tämän ulkopoliittikan vahvistavan Euroopan valmiuksia toimia. Haluan myös todeta yksiselitteisesti, ettei ulkopoliittikka kuulu parlamenteille. Operatiivisen ulkopoliittikan on kuuluttava täytäntöönpanoviranomaisen vastuualaan. Näin on kaikissa kansallisvaltioissa. Tämä kuitenkin merkitsee, että parlamenteilla – ja tässä tapauksessa Euroopan parlamentilla – on oltava täysi valvontavalta. On oltava selvää, kuinka tätä sovelletaan talousarvioon, millä aloilla on oikeus saada tietoja ja millä aloilla on täysi tilintekovelvollisuus.

Kehotan neuvostoa ja komissiota sisällyttämään asiakirjoihinsa vähemmän tietoja organisaatiokaavioista ja tiettyihin virkoihin nimitettävien kansallisten valtuuskuntien jäsenistä. Sen sijaan niiden on kuvattava näissä Coreper-asiakirjoissa parlamentin oikeudet, eikä riittä, että vain todetaan, että parlamentin oikeudet on säilytettävä. Minusta tällä alalla on toteutettava toimia. Lisäksi olen sitä mieltä, että nimitettävän korkean edustajan tai varapuheenjohtajan on osallistuttava ehdotusten laatimiseen, eikä hänelle voida esitellä asiaa *fait accompli*. Tämäkin on otettava huomioon: Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, herättäisi paljon luottamusta, jos vastaisuudessa viittaisitte korkeaan edustajaan korkeana edustajana tai komission varapuheenjohtajana. Silloin puhuisimme kaikki samasta asiasta, ja siitä olisi apua sen osoittamisessa, että me todellakin puhumme samasta asiasta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 22. lokakuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Gabriele Albertini (PPE), kirjallinen. – (IT) Teksti, josta valmistaudumme huomenna äänestämään, on erinomainen perusta tuleville neuvotteluille.

Olen kiitollinen jäsen Brokille ja jäsen Neyts-Uyttebroeckille heidän erinomaisesta työstään näin lyhyessä ajassa. Tämän työn pohjalta valiokunta, jonka puheenjohtajana minulla on kunnia toimia, voi käydä rakentavaa ja tiukkaa keskustelua tulevan korkean edustajan kanssa ja puolustaa uuden ulkoisten toimien yksikön yhteisöluonnetta. Viesti, jonka haluamme lähettää komissiolle ja neuvostolle, on ytimeltään seuraava: haluamme yksikön, jolla on laaja toimivalta ja joka täyttää kunnianhimoiset tavoitteemme tehdä Euroopan unionista maailmanlaajuinen poliittinen toimija. Haluamme myös, että tämä toteutuu konsensuksen hengessä, toisin sanoen kaikkien kolmen toimielimen – parlamentin, komission ja neuvoston – panostuksella ja tuella.

Kehotan tämän vuoksi komissiota olemaan neuvotteluissa rohkea ja puolustamaan yhteisömallia, ja kehotan jälleen kerran neuvostoa ottamaan parlamentin ja erityisesti johtamani valiokunnan mukaan neuvotteluihin alusta alkaen, jotta voimme saattaa päätökseen tämän todellisen eurooppalaisen ulkopoliittikan ratkaisevan luomisvaiheen.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Euroopan ulkosuhdehallinnon luominen on aivan välttämätöntä EU:n ulkoisten toimien tehokkuuden parantamiseksi. Tavoitteena on edistää paljon johdonmukaisempaa ulkopoliittikkaa ja nostaa EU:n profiilia kansainvälisellä tasolla. Näiden tavoitteiden saavuttaminen on kuitenkin kiinni siitä, kuinka yksikkö organisoidaan.

Mietinnössä on useita erityisen merkittäviä ehdotuksia. Tarvitsemme organisaation, joka on mahdollisimman tehokas ja jossa vältetään päällekkäisyyksiä. Tämän vuoksi kannatan kolmansissa maissa toimivien komission edustustojen, neuvoston yhteystoimistojen ja EU:n erityisedustajien toimistojen sulauttamista sekä EU:n suurlähetystöjen perustamista. Tehokkuuden näkökulmasta minusta ovat mielenkiintoisia myös ehdotukset, joiden mukaan nämä valtuuskunnat ottaisivat myös hoitaakseen tiettyjä konsultitehtäviä, kuten Schengen-viisumien käsittely.

Haluan korostaa henkilöstön peruskoulutuksen tarvetta, jotta meillä on todella ammattitaitoinen, EU:n tarpeita vastaava yksikkö. Euroopan diplomaattikorkeakoulun perustaminen vaikuttaa ihanteelliselta ratkaisulta, jolla diplomaattiselle henkilöstölle tarjotaan yhteisiin standardeihin perustuvaa koulutusta Euroopan ulkosuhdehallinnon johdonmukaisuus. Vastaisuudessa eurooppalaisen diplomaatin ura voisi olla todellakin yhtä houkutteleva kuin jäsenvaltion diplomaattinen ura.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä on jälleen yksi niistä pahoiteltavista asiakirjoista, joilla Euroopan parlamentti pyrkii vaikuttamaan sanan kielteisessä merkityksessä koko Euroopan unionin toimintatapaan hyödyntämällä Lissabonin sopimuksessa sille osoitettua oikeushenkilön asemaa, vaikka sopimus ei ole vielä tullut voimaan ja odotamme edelleen Tšekin tasavallan sopimuksen ratifiointia.

Mietintö on oireellinen osoitus Euroopan unionin sotilaallisesta luonteesta. Mietinnöllä pyritään varmistamaan, että ulkopoliittika palvelee Euroopan unionin suurimpien valtojen sotilaallista laajentumista hyödyntämällä sitä, minkä ne saivat sisällytettyä Lissabonin sopimukseen vahvistaakseen päätöksentekovaltaansa, vaikka on jäsenvaltioita, jotka ovat toista mieltä.

Esimerkkinä on seuraava mietinnössä esitetty lausuma:

sotilaallisesta ja siviilikriisinhallinnasta vastaavat yksiköt on siirrettävä korkean edustajan alaisuuteen, vaikka sotilashenkilöstön komento- ja organisaatorakenteen on ehkä oltava erilainen kuin siviilihenkilöstön vastaavan rakenteen; tiedustelutiedon analyysien jakaminen Euroopan ulkosuhdehallinnon toimijoiden kesken on äärimmäisen tärkeää, jotta voidaan avustaa korkeaa edustajaa täyttämään tehtävänsä unionin yhtenäisen, johdonmukaisen ja tehokkaan ulkopoliittikan johtamisessa.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Herra Puhemies, arvoisat komission ja neuvoston edustajat, hyvät kollegat! Euroopan parlamentti hyväksyi viime keväänä Dehaenen mietinnön Lissabonin sopimuksen vaikutuksista EU:n institutionaaliseen tasapainoon. Siinä parlamentti vaati, että EU:n tulevaisuuden johtajanimityksissä on otettava myös sukupuolten tasa-arvonäkökulma huomioon. Nyt vain muutamaa kuukautta myöhemmin europarlamentti ottaa vieläkin tiukemmin kantaa tasa-arvon toteutumisen puolesta. Parlamentin kanta tasa-arvoon on siis selvä! Komission varapuheenjohtaja Margot Wallström on ollut tasa-arvoasioissa aktiivinen. Myös komission puheenjohtajaksi uudelleentalittu José Manuel Barroso on luvannut olla tasa-arvolle myönteinen uutta komissiota muodostaessaan. Jäsenvaltiot ovat kuitenkin ratkaisevassa asemassa. Olen vakuuttunut, että Euroopan Unionin jäsenmaista löytyy päteviä komissaariehdokkaita, sekä miehiä että naisia. Kiitos.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Lissabonin sopimuksella luvattiin kaikenlaisia muutoksia. EU:sta piti tulla vastaanottavampi ja entistä demokraattisempi, Euroopan parlamentin piti saada enemmän yhteispäätösvaltaa ja kansalaiset saivat EU-kansanäänestyksensä. Itse asiassa jäsenvaltioita painostetaan nyt kuitenkin oman komission jäsenen menettämällä. EU:n on nyt aika osoittaa hyvää tahtoaan ja lopultakin kysyä kansalaisten mielipidettä Turkin liittymisestä. Kansanäänestyksiä kuitenkin pidetään ilmeisesti vain jotta ne voidaan sivuuttaa. On myös vaikea ymmärtää kuinka EU:sta on määrä tulla vastaanottavampi, jos uusien virkojen vastuualueet vain luonnostellaan sopimuksessa. Konfliktit ovat tällä alalla yhtä mahdottomia välttää kuin uudessa ulkoisten toimien yksikössä, jonka oikeuksia ei vielä ole selvennetty. Erinomaisesta talousarviostamme on jo nyt tulossa hyvin kallis ja se kattaa yhä tiheimmän EU:n virastojen verkoston, johon liittyy väijäämättä toiminnan päällekkäisyyksiä ja päällekkäistä toimivaltaa. On siis tärkeää säilyttää tasapaino, toisaalta jottei uudesta järjestelmästä seuraa päällekkäisyyksiä vaan se mahdollistaa synergian hyödyntämisen, ja toisaalta jottei parlamentin valvontaa voida kiertää, jäsenvaltioita ei voida sitoa ja kansallinen toimivalta säilyy muuttumattomana. Tämän kaiken lisäksi uudella elimellä on oltava tarvittava toimivalta tehtäviensä toteuttamiseen ja tehokkaaseen työskentelyyn Euroopan strategisten kumppanien kanssa.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kollegat, Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen on poikkeuksellinen hanke ja ansaitsee erityistä tukea. Sen on määrä avustaa korkeaa edustajaa, mutta samalla meidän on muistettava varmistaa asianmukainen pätevyystaso sekä institutionaalinen ja kansallinen edustusluonne. Yksikön henkilöstön palvelukseen otossa on pidettävä erityistä huolta tiettyjen

avoimuutta ja tasa-arvoa koskevien periaatteiden vaalimisesta. On myös syytä panna merkkeille, että Euroopan ulkosuhdehallinto laajentaa mahdollisuuksia saada diplomaattista apua, koska sitä voi hakea jokainen EU:n kansalainen. Tämä merkitsee todellista laajennusta nykyisiin mahdollisuuksiin pyytää apua toisen jäsenvaltion ulkosuhdehallinnolle, jos lähtöjäsenvaltiolla ei ole diplomaattista toimistoa tai konsulipalveluja tietyssä valtiossa. Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi edustettava myös lisäarvoa kolmen perustavaa laatua olevan osatekijänsä synergian vuoksi – yksiköiden, joiden juuret nyt ovat Euroopan komissiossa, neuvostossa ja jäsenvaltioissa. Minusta Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi värvättävä ehdokkaita kaikista kolmesta lähteestä. Näin varmistetaan ammattitaito, tehokkuus ja ainutlaatuinen luonne. Tehokkuutta lisää myös Euroopan unionin edustustojen suuri määrä, sillä niitä muodostuu nykyisistä komission edustustoista. Viitataan jäsen Grzybin puheenvuoroon ja olen samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että Euroopan diplomaattikorkeakoulun perustaminen voidaan välttää hyödyntämällä kansallisia ja alueellisia keskuksia, jotka jo ovat tunnettuja kaikkialla Euroopassa tuleville diplomaateille tarjoamastaan ammatillisesta koulutuksesta.

9. Transatlanttisen talousneuvoston kokouksen valmistelut ja EU:n ja USA:n huippukokous 2. ja 3. marraskuuta 2009 – Transatlanttinen oikeudellinen yhteistyö ja poliisiyhteistyö (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumista:

1. Transatlanttisen talousneuvoston kokouksen valmistelut ja EU:n ja USA:n huippukokous (2. ja 3. marraskuuta 2009) sekä
2. transatlanttinen oikeudellinen yhteistyö ja poliisiyhteistyö.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, suhteemme Yhdysvaltoihin sekä EU:n ja Yhdysvaltojen välinen transatlanttinen yhteistyö ovat hyvin merkittäviä. Kyse on EU:n ulkopoliittikan kulmakivistä, joka perustuu vapauden, demokratian sekä ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamisen arvoille, sillä ne yhdistävät meitä. Yhdysvaltojen uusi hallinto on osoittanut suurta halukkuutta syventää ja laajentaa yhteyksiään meihin Euroopassa. Ensimmäinen transatlanttinen talousneuvosto presidentti Obaman hallinnon kanssa kokoontuu 26. ja 27. lokakuuta. Pian tämän jälkeen, 3. marraskuuta, pidetään EU:n ja Yhdysvaltojen välinen huippukokous. Nämä ovat kaksi merkittävää mahdollisuutta vahvistaa suhteitamme. Tämän päivän keskustelu on siis hyvin tärkeä.

Haluan tuoda esiin joitakin aloja, joilla teemme yhteistyötä ja joiden osalta toivomme saavamme aikaan tuloksia ja tiiviimmät suhteet huippukokouksen aikana.

Ilmaston osalta olemme tyytyväisiä Yhdysvaltojen entistä kunnianhimoisempiin tavoitteisiin. Meidän on tehtävä yhteistyötä Yhdysvaltojen hallinnon kanssa, jotta saamme Kööpenhaminassa aikaan kattavan, maailmalaajuisesti sitovan sopimuksen. Kehotamme Yhdysvaltoja asettamaan tavoitteita, jotka ovat verrattavissa EU:n asettamiin. Yhdysvaltojen ja EU:n on oltava yhdessä valmistautuneita tukemaan päästövähennysten, sopeutumistoimien, rahoituksen ja muun kehitykselle annettavan tuen kaltaisia ilmastotoimenpiteitä.

Toinen hyvin tärkeä aihe on luonnollisesti rahoitus- ja talouskriisi. Tarvitaan hyvin tiivistä yhteistyötä, jotta voimme noudattaa G20-huippukokouksessa aikaan saatuja sopimuksia ja palauttaa luottamuksen rahoitusmarkkinoihin. Teemme yhdessä työtä saattaaksemme Dohan kierroksen myönteiseen päätökseen vuonna 2010, sillä tämä on hyvin tärkeää elpymisen edistämiseksi ja protektionismin torjumiseksi.

Keskustelemme luonnollisesti monista alueellisista aiheista kuten Afganistanista, Pakistanista, Iranista, Lähi-idästä, Venäjästä ja Länsi-Balkanista. Yhteistyömme kriisinhallinnassa on säännöllistä ja yhä tiiviimpää, ja tämä oli nähtävissä esimerkiksi Yhdysvaltojen osallistumisessa siviilialan yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevassa tehtävässä, Eulex-oikeusvaltio -operaatiossa Kosovossa.

Teemme yhteistyötä myös energia-asioissa, ja tätä on nyt vahvistettava, ja toivomme voivamme perustaa erityisen EU:n ja Yhdysvaltojen välisen energianeuvoston ministeritasolla.

Molemmiin puolin on kiinnostusta yhteistyön syventämiseen sisä- ja oikeusasioissa. Palaan tähän hetken kuluttua, sillä ymmärsin että keskustelut on yhdistetty.

Ydinaseiden leviämisen estämistä ja aseistariisuntaa koskeva EU:n ja Yhdysvaltojen hallinnon yhteistyö on saanut uutta pontta, ja Obaman hallinto on pitänyt tätä hyvin tärkeänä. Toivomme, että tämä voisi heijastua

uudessa yhteisessä ydinaseiden leviämisen estämistä ja aseistariisuntaa koskevassa julkilausumassa huippukokouksen yhteydessä marraskuussa.

Molemmiin puolin Atlanttia ollaan kiinnostuneita yhteistyön vahvistamisesta kehitysyhteistyön alalla. EU ja Yhdysvallat vastaavat luonnollisesti suurimmasta osasta maailman kehitysapua. Tuleva huippukokous tarjoaa erinomaisen tilaisuuden keskustella näistä ja muista tärkeistä kysymyksistä korkeimmalla tasolla. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on hyvin iloinen voidessaan edustaa EU:ta.

Haluan sanoa muutaman sanan talouskumppanuudesta ja transatlanttisesta talousneuvostosta. Tämä tarjoaa meille korkeimman mahdollisen tason mekanismin nykyisten neuvottelujen vauhdittamiseksi ja uusien alojen vahvistamiseksi sääntely-yhteistyölle. Meidän on laadittava työohjelma transatlanttiselle talousneuvostolle, joka voidaan perustaa ensi vuonna. Se tarjoaa meille yhteistyöfoorumin, jossa voimme tarkastella globalisaatioon ja nopeisiin teknisiin muutoksiin liittyviä asioita. Se on ollut tähän mennessä merkittävä foorumi, mutta voisi tietenkin olla parempikin, varsinkin kun on kyse laajemmista strategisista asioista, jotka koskevat transatlanttista taloutta ja yhteisiä taloudellisia aiheita. Transatlanttinen talousneuvosto on nyt entistäkin tärkeämpi rahoitusalan kriisin vuoksi.

Haluan sanoa muutaman sanan myös oikeudellisesta yhteistyöstä ja poliisiyhteistyöstä. Olemme jo jonkin aikaa tehneet Yhdysvaltojen kanssa yhteistyötä tällä alalla, ja se näkyy lukuisissa luovutussopimuksissa ja sopimuksissa vastavuoroisesta oikeudellisesta avusta, jotka tulevat voimaan muutaman kuukauden sisällä. Keskustelemme tästä usein Euroopan parlamentin kanssa, ja tiedän sen olevan aktiivinen ja sitoutunut kumppani näissä asioissa – usein myös kriittinen kumppani, mikä on hyvä asia. Tämän osalta tarvitsee vain muistaa esimerkiksi keskustelu matkustajarekisteritiedoista. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan parlamentin vaikutusvalta ja osallistuminen näihin asioihin lisääntyy.

Työstämme parhaillaan niin kutsuttua Washingtonin julkilausumaa, jossa kuvataan oikeudellisen ja poliisialan tilannetta sekä EU:n ja Yhdysvaltojen välistä yhteistyötä tällä alalla. Julkilausuman on oltava merkityksellinen ja sitä on seurattava konkreettisia toimenpiteitä. Emme tarvitse enää kauniita sanoja vaan pikemminkin kouriintuntuvaa ja aktiivista yhteistyötä.

Meidän on luonnollisesti vahvistettava yhteiset arvomme, erityisesti demokratia ja oikeusvaltioperiaate sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen. Olemme tietenkin kiinnostuneita yhteistyöstä kaikilla aloilla, jotka uhkaavat näitä yhteisiä arvoja.

Pyrimme varhaiseen keskusteluun osapuolten välillä toiseen osapuoleen mahdollisesti vaikuttavien poliittisten tapahtumien yhteydessä. Korostamme yhteisiä kunnianhimoisia tavoitteitamme toimia aktiivisesti kansainvälisillä foorumeilla monenvälisten velvoitteiden täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Teemme yhteistyötä lisätäksemme matkustusasiakirjojen turvallisuutta ja ottaaksemme käyttöön biometriset passit kansainvälisenä standardina. Merkittävä esimerkki tästä on lentoliikenteen matkustajatietoja koskeva sopimus. Varmistamme yhdessä, että sopimus toimii, mutta samalla on suojeltava yksityisyyttä ja kunnioitettava eri valtioiden järjestelmiä.

Yhteistyöalojen luettelo on pitkä. Mainitsen niistä vain muutaman: ihmiskauppa, lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, huumekauppa, talousrikokset, verkkorikollisuus, korruptio, rikollisuuden tukemisen ja siitä saatavien voittojen takavarikoiminen sekä terrorismin torjunta. Kaikki tämä edellyttää yhteisiä ja jossain määrin koordinoituja toimia.

Olemme tehneet työtä parantaaksemme oikeudellista yhteistyötä rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin havaitsemiseksi, tutkimiseksi ja siitä syytteeseen asettamiseksi. Odotamme EU:n ja Yhdysvaltojen välistä sopimusta luovuttamisesta ja vastavuoroisesta oikeusavusta, joka tulee voimaan ensi vuoden alussa.

Sopimus on nyt saatettu osaksi kaikkien EU:n 27 jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, ja on perustettu EU:n ja Yhdysvaltojen välinen yhteinen työryhmä, joka varmistaa sopimuksen täytäntöönpanon. Nyt suunnitellaan osapuolten kutsumista seminaareihin tiiviimmän yhteistyön takaamiseksi ja näiden auttamiseksi täytäntöönpanon seurannassa.

Lopuksi haluan mainita kolme muuta asiaa. Ensimmäinen koskee ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua. Se on äärimmäisen tärkeää. Rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunta edellyttää uusien henkilötietojen vaihtoa, joka jossain määrin pakottaa meidät tekemään tiettyjä myönnytyksiä perusvapauksien ja -oikeuksien osalta. Tätä on tasapainotettava perustavaa laatua olevalla ja tiukalla henkilötietojen suojalla. Yhteistyö ja vuoropuhelu tällä alalla jatkuvat, ja niitä tulisi vauhdittaa.

Toinen asiani koskee kriittistä infrastruktuuria. Meidän on tehtävä yhteistyötä niiden vahinkojen osalta, joita luonnonkatastrofit tai terroristihyökkäykset tai hyökkäykset tietojärjestelmiimme voivat aiheuttaa kriittisissä infrastruktuureissa. Sillä voisi olla tuhoisia seurauksia. Tällä alalla yhteistyöllä on valtavan suuri merkitys.

Kolmanneksi EU ja Yhdysvallat työskentelevät vapauden, demokratian ja oikeuden periaatteiden pohjalta. Edistämme määrätietoisesti näitä arvoja koko maailmassa. Teemme näin aina tehdessämme yhteistyötä ja toimiessamme Yhdistyneiden Kansakuntien kaltaisilla kansainvälisillä foorumeilla.

Yhteyshenkilöiden ja valtuuskuntien välinen yhteistyö on osoittautunut hedelmälliseksi esimerkiksi Länsi-Balkanilla sekä Afganistanissa ja Pakistanissa. Tätä yhteistyötä on kehitettävä edelleen. Tässä yhteistyössä eri toimenpiteet voivat täydentää toisiaan. Meidän on myös koordinoitava teknistä tukeamme entistä paremmin. Jatkamme avunantajayhteistyötä, kehitysapuyhteistyötä sekä operatiivista yhteistyötä Latinalaisessa Amerikassa ja Länsi-Afrikassa auttaaksemme torjumaan huumekauppaa ja vastaamaan muihin haasteisiin.

Olen todella kiitollinen, että Yhdysvaltojen hallinto osoittaa niin suurta kiinnostusta yhteistyöhön kanssamme. On etujemme mukaista ottaa vastaan yhteistyötarjous arvojemme ja etujemme turvaamiseksi rakentavassa vuoropuhelussa ja yhteistyössä, joka toivottavasti johtaa kouriintuntuviin tuloksiin tulevaisuudessa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tarkastelen puheenvuorossani tulevaa EU:n ja Yhdysvaltojen välistä huippukokousta, joka on merkittävä virstanpylväs transatlanttisessa kumppanuudessamme, sekä tiettyjä EU:ta ja Yhdysvaltoja koskevia näkökohtia, erityisesti meneillään olevia ilmastomuutosta koskevia neuvotteluja ja joitakin kriittisiä yleisiä suuntaviivoja koskevia asioita.

Tammikuun muutoksilla Yhdysvaltojen hallinnossa on ollut merkittävä vaikutus EU:n ja Yhdysvaltojen välisiin suhteisiin, ja kumppanuutemme sai hyvän alun. Sanoisin suhteidemme saaneen uutta energiaa, ja olen vakuuttunut siitä, että kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, sekin edistää osaltaan tämän tärkeän suhteen vahvistamista tarjoamalla Euroopan unionille yhä vahvemman ulkopoliittisen identiteetin. Tätä myös ystävämme Washingtonissa odottavat.

Tehdään tämä kuitenkin myös selväksi. Aitoa ja tasavertaista suhdetta Yhdysvaltojen kanssa koskeva toiveemme merkitsee myös, että eurooppalaisten on oltava halukkaita ja kykeneviä tarjoamaan jotain. Sanoisin, että kahdentasoinen vauhti, sisäinen ja ulkoinen, tekee Washingtonin huippukokouksesta niin merkittävän.

Ensimmäinen virallinen huippukokous presidentti Obaman kanssa toteutui Prahassa keväällä järjestetyn epävirallisen tapaamisen jälkeen. Nyt Washingtonin huippukokouksen valmistelut ovat täydessä vauhdissa. Teemme töitä Yhdysvaltojen kanssa saadaksemme aikaan kouriintuntuvia tuloksia painopistealoilla. Todennäköisesti kaksi merkittävintä aihetta, joihin huippukokouksen keskusteluissa keskitytään, ovat globaali talous ja ilmastomuutos, ja niiden lisäksi on lukuisia keskeisiä ulkopoliittisia haasteita.

Talousalalla Washingtonissa keskitytään yhteisiin pyrkimyksiin selviytyä talous- ja rahoituskriisistä sekä tukea kestävästä maailmanlaajuisen talouden elpymistä työpaikkojen turvaamiseksi ja kasvun luomiseksi. Etenemme globaalia taloutta koskevilla hallintoasioilla, erityisesti rahoituksen sääntelyssä ja G20-maiden Pittsburghin huippukokouksen ajankohtaisissa jatkotoimissa. Komissio korostaa myös yhteistä tavoitettamme protektionististen suuntauksien torjumisessa, ja kehotamme Yhdysvaltoja uusiin ponnisteluihin Dohan kierroksen saattamiseksi menestyksekkääseen päätökseen.

Toiseksi, ilmastomuutoksen alalla, Euroopan unioni rohkaisee Yhdysvaltoja lähtemään Kööpenhaminan konferenssiin kunnianhimoisin tavoittein järkevän maailmanlaajuisen sopimuksen aikaansaamiseksi, ja sitoudumme myös Yhdysvaltojen kanssa edistämään cap-and-trade-järjestelmän perustamista yli Atlantin.

Kolmanneksi, ulkopoliittikan alalla keskustelemme luonnollisesti Yhdysvaltojen kanssa kiireellisiin ulkopoliittisiin haasteisiin vastaamisesta. Tässä keskitymme siihen, kuinka voimme tehdä enemmän ja tiiviimpää yhteistyötä Lähi-idän rauhanprosessissa ja Iranin ydinasetavoitteiden asettamisessa haasteissa sekä tavoista, joilla voimme varmistaa sopimuksen uudistamisen Afganistanissa, johon pyrimme yhteisillä toimillamme siellä. Minulla on erillinen ulkopoliittinen tapaaminen ulkoministeri Clintonin ja ulkoministeri Bildtin kanssa näiden asioiden käsittelemiseksi yksityiskohtaisemmin.

Lisäksi odotan huippukokouksessa annettavan ydinaseiden leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskevan julkilausuman, jolla edistetään EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyötä monilla aloilla, jota presidentti Obama määrittä Prahassa ja New Yorkissa pitämässään puheissa. Jo itsessään strategisesti merkittävä aloite on merkki Yhdysvaltojen uudesta sitoutumisesta tehokkaaseen monenväliseen toimintaan, jota Euroopan unioni pyrkii kaikin tavoin tukemaan ja vahvistamaan.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä merkittävä huippukokouksen tulos tulee olemaan EU:n ja Yhdysvaltojen uuden energianeuvoston perustaminen. Se kokoontuu ensimmäisen kerran 4. marraskuuta. EU:n puolesta neuvoston puheenjohtajina toimimme minä, kollegani komission jäsenet Piebalgs ja Potočnik sekä puheenjohtajavaltio, ja Yhdysvaltojen puolesta ulkoministeri Clinton ja ministeri Chu. Neuvosto tarkastelee maailmanlaajuisia energiavarmuutta, energiamarkkinoita ja tuotesääntelyä sekä uutta teknologiaa ja tutkimusta. Lyhyesti sanottuna se tarjoaa lisäarvoa ilmeisen merkittävällä politiikan alalla.

Nyt on olemassa myös uusi transatlanttinen talousneuvosto (TTN). Se täydentää energianeuvostoa, jonka toiminta myös saa uutta energiaa. Transatlanttinen talousneuvosto kokoontuu Washingtonissa ensi tiistaina – siis ennen energianeuvostoa – ja sen tulokset luonnollisesti myös tukevat huippukokouksen keskusteluja.

Lupaava ala transatlanttisessa yhteistyössämme on ennakoiva yhteistyö. Keskustelemme poliittisista lähestymistavoista varhaisessa vaiheessa, jotta voimme ehkäistä erilaista sääntelyä. On sanomattakin selvää, että tällaista yhteistyötä tarvitaan enemmän kuin koskaan. Rahoituskriisin edellyttämä yhtenäinen vastaus on tästä paras esimerkki. Tutkimme myös, voimmeko tehostaa tätä yhteistyöfoorumia nanomateriaalien käyttöä terveydenhoidossa koskeviin tietoihin.

Yhdysvaltojen aloitteesta aiomme myös käynnistää entistä tiiviimmän yhteistyön innovaatioalalla. Molemmat osapuolet tunnustavat, että teollisuutemme ja työvoimamme innovaatiovalmiuksien tukeminen on olennaista uusien työpaikkojen ja kasvun luomiseksi ja näin menestyksekkääksi selviämiseksi tulevista kriiseistä. Komissio tietenkin myös toistaa yhteisön huolen joistakin kriittisistä asioista, kuten kaupan turvaamisesta, valtion tuen mahdollisesti aiheuttamasta kilpailun vääristymisestä sekä Yhdysvaltojen julkisten hankintojen politiikasta.

Lopuksi, olemme komissiossa alusta alkaen luottaneet vahvasti Euroopan parlamentin tukeen transatlanttisen talousneuvoston prosessissa, ja olemme tästä kiitollisia. Voitte siis olla vakuuttuneita siitä, että tuemme voimakkaasti suhteista Yhdysvaltoihin vastaavien Euroopan parlamentin valtuuskuntien aloitteita parlamenttien osallistumisen lisäämisestä transatlanttisen talousneuvoston asioihin molemmin puolin valtamerta.

Haluamme vahvistaa transatlanttisen talousneuvoston asemaa kahdenvälisenä foorumina, joka käsittelee niin jokapäiväisiä kuin strategisiakin transatlanttista kauppaa ja investointeja koskevia asioita. On tärkeää, että transatlanttinen talousneuvosto yltää myös transatlanttisten lainsäätäjien ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien vuoropuheluun, joten tarvitsemme selvästikin lainsäätäjien asiantuntemusta ja yleislinjaa transatlanttisten markkinoiden koko potentiaalin vapauttamiseksi.

Kollegani mainitsi jo, että myös GLS on merkittävä aihe. Washingtonissa järjestetään troikan tapaaminen GLS-asioissa 27. ja 28. lokakuuta, oikeus-, vapaus- ja turvallisuusyhteistyömme puitteissa. Varapuheenjohtaja Barrot edustaa komissiota. Lausuntomme, jolla pyrimme uudistamaan transatlanttisen kumppanuutemme näillä aloilla, on viimeistelyvaiheessa. Washingtonin tapaamisessa on mahdollisuus luovutusta ja vastavuoroista oikeudellista apua koskevien sopimusten ratifiointiasiakirjojen viralliseen vaihtoon, jotta sopimukset voivat tulla voimaan vuoden 2010 alussa. Sopimuksilla vahvistetaan pyrkimyksiämme torjua rikollisuutta nykyisessä globalisoituneessa maailmassa.

Meidän on todellakin edistytävä myös toisessa, kansalaisille tärkeässä kriittisessä asiassa, kuten täällä todettiin. Toistamme pyyntömmme kaikkien EU:n kansalaisten viisumivapaasta matkustamisesta Yhdysvaltoihin. Ilmaisemme huolestamme mahdollisesta sähköisen matkustuslupajärjestelmän maksusta todellisena uutena matkailuverona. Muistutamme jälleen kerran Yhdysvaltoja tarpeesta poistaa hiv/aids-tartunnan saaneiden matkustajien rajoitukset osana Yhdysvaltojen viisumivapausohjelmaa, kuten olette maininneet.

Lopuksi, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan valtuuskunta matkustaa Washingtoniin ministeritapaamisen aikoihin, joten luotamme siihen, että he välittävät samat viestit. Varapuheenjohtaja Barrot on myös valmis tapaamaan kansalaisvapauksien valiokunnan valtuuskunnan Washingtonissa.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Elmar Brok, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, havaitsin juuri, että tasa-arvon valtavirtaistamisesta on tullut keskeinen osa tätä parlamenttia. Meidän on muistettava, että transatlanttinen talousneuvosto (TTN) on hyvin merkittävä elin, ja että muutama vuosi sitten perustettu elin tarvitsee uutta liikkeelle panevaa voimaa, sillä olemme

siirtymävaiheessa, kun Yhdysvalloissa on uusi hallitus ja meillä pian uusi komissio. Toivon ensi tiistain kokouksen varmistavan, että TTN jatkaa toimintaansa ja että siellä on oikea henki.

Transatlanttiset markkinat ilman kaupan esteitä tuottaisivat 3,5 prosentin talouskasvua Yhdysvalloissa ja Euroopassa ja 1,5 prosentin kasvua maailmanlaajuisesti. Talouskriisin yhteydessä asia on tiiviissä yhteydessä työpaikkoihin. Tämän vuoksi meidän on hyödynnettävä mahdollisimman laajasti tätä mahdollisuutta ja selitettävä julkilausumissa, että suhtaudumme vakavasti tähän aloitteeseen. Arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, meidän on myös varmistettava, että energia-alan turvallisuuspolitiikkaa tarkastellaan uudessa energiavarmuutta tarkastelevassa neuvostossa ja että sääntelyasioita käsitellään TTN:ssa. On tärkeää, ettei väitä kahta alaa sotketa toisiinsa, jotta voidaan välttää päällekkäisyyksiä ja varmistaa, että lopulta löydämme ratkaisun.

Tämä koskee erityisesti kysymystä lainsäätäjistä. Esteiden poistaminen ei ole mahdollista ilman Euroopan parlamentin ja Yhdysvaltojen kongressin osallistumista, sillä 80 prosenttia sääntelystä on vahvistettu lainsäädännössä. Tästä syystä hallinto ei selviä tästä yksinään.

Haluaisin vielä esittää yhden huomion huippukokouksesta. Ilmastonmuutos, Afganistan, ydinaseiden ja joukkotuhoaseiden leviämisen estäminen ja aseriisunta ovat kaikki merkittäviä asioita, jotka uuden hallinnon seurauksena tarjoavat uusia mahdollisuuksia. Toivon teille menestystä sen varmistamisessa, että kaikki tämä otetaan huomioon, ja toivon uuden Nobelin palkinnon saajan yhteistyössä Euroopan unionin kanssa saavuttavan suurta menestystä meille kaikille näille aloilla.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, se, että presidentti Obama ja kongressin uusi enemmistö esittävät meille merkittävän mahdollisuuden tehostaa yhteistyötä erityisesti yhteisillä transatlanttisilla markkinoilla, on jo mainittu. Näiden ei kuitenkaan pitäisi olla sääntelemättömät yhteiset markkinat, vaan sosiaalisen markkinatalouden perustalle tai periaatteisiin perustuvat yhteiset markkinat tarvittaessa järkevine ja asianmukaisine sääntelyineen.

Jäsen Brok on aivan oikeassa siinä, että näillä markkinoilla on tietenkin oltava lainsäädäntöperusta riippumatta siitä, onko kyse rahoitusmarkkinoiden sääntelystä tai ympäristöä ja energiapolitiikkaa koskevista säännöksistä. Yhteinen lähestymistapa tällä alalla edistäisi merkittävästi globaalien suhteiden muovaamista.

Yksi ala, joka täällä jo on mainittu ja josta voisimme puhua tänä aamuna, on keskeinen ilmastopolitiikka. Monet meistä ovat muutaman päivän kuluttua Washingtonissa, jossa meillä on mahdollisuus keskustella kollegojemme kanssa kongressissa. Vaikka ilmastopolitiikkaa koskevaa lainsäädäntöä ei vielä ole hyväksytty, Yhdysvaltojen hallituksen edustajilla on ainakin osittain oikeus tehdä sitovia aloitteita, tosin yksityiskohtia ei voida finalisoida ennen kuin Yhdysvaltojen lainsäädäntöprosessi on saatettu päätökseen.

On hyvin tärkeää, että Kööpenhaminassa onnistutaan. Se ei ole prosessin päätöspiste, mutta merkittävä vaihe prosessissa, jossa pyritään yhteiseen ilmastopolitiikkaan. Meidän kaikkien on varmistettava onnistuminen Kööpenhaminassa. Onnistuminen on mahdollista vain, jos meillä on sitovia ilmastopoliittisia tavoitteita.

Lopuksi – ja tämäkin on jo mainittu – riippumatta ystävydestä ja keskinäisestä arvostuksesta ja riippumatta hyvistä suhteistamme on asioita, joita emme voi hyväksyä. Näitä ovat toistuvat protektionistiset toimenpiteet esimerkiksi puolustusmateriaalimarkkinoilla, joihinkin jäsenvaltioihin kohdistuva syrjivä viisumipolitiikka ja Yhdysvaltojen vaatimat viisumimaksut, joihin on jo viitattu. On tärkeää, että keskustelemme Yhdysvaltojen kanssa tasa-arvoisessa asemassa. On tärkeää luoda kumppanuus, mutta on myös tärkeää selittää, mitä emme voi hyväksyä, tässä tapauksessa eurooppalaisia syrjivää politiikkaa.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen ALDE-ryhmän puolesta hyvin tyytyväinen siihen, että päätöslauselmassa vaaditaan EU:n ja Yhdysvaltojen entistä vahvempaa strategista kumppanuutta EU:n ulkopoliittikan kulmakivenä. Siinä todetaan myös aivan oikein yhdenmukaisen transatlanttisten markkinoiden luomisen vuoteen 2015 mennessä merkitys. Meidän ei pidä antaa lukemattomien erityisiä seikkoja koskevien erimielisyyden puiden estää meitä näkemästä ylivoimaisten yhteisten arvojen ja tavoitteiden tarjoamien etujen metsää, muiden mukana toimia demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseksi, konfliktien ratkaisemista ja turvallisuushkia vastaan suojautumista.

Taloudelliselta kannalta ALDE-ryhmä on korostanut tarvetta välttää sääntelyn katvealueita rahoitusalueilla ja tarkastella sellaisia instituutioita, jotka ovat liian suuria epäonnistuaan. Olemme esittäneet tarkistuksen 39 kohtaan, sillä minusta G20-maiden johtajat eivät yksinkertaisesti päässeet sopimukseen valuuttasiirroista

perittävästä tai Tobinin verosta, joten on hullua pitää myönteisenä tätä sopimusta, vaikka olemme niin virheellisesti jo tehneetkin G20-ryhmän tapaamista koskevassa päätöslauselmassa.

ALDE-ryhmä pyytää myös poistamaan 38 kohdan, jolla ilmeisesti pyritään poistamaan teollis- ja tekijänoikeudet. Suuri osa transatlanttisesta suhteesta koskee kuitenkin oikeus- ja turvallisuusasioita, kuten neuvoston puheenjohtaja Malmström selitti. ALDE-ryhmä tukee täysin tiivistä yhteistyötä tällä alalla, mutta siinä on kunnioitettava perusoikeuksia, myös yksityisyyttä, ja sitä on edistettävä demokraattisissa ja avoimissa puitteissa. Tämän osalta on harmillista, ettei Euroopan parlamentin jäseniä ole kuultu ensi viikolla annettavasta yhteisestä julkilausumasta – varsinkin kun lähes kaikki nämä asiat Lissabonin sopimuksen mukaan kuuluvat yhteispäätösmenettelyyn.

Hämmennystä herättää se, miksi komissio ja neuvosto edistävät uutta sopimusta EU:n kansalaisten taloudellisten SWIFT-tietojen saatavuudesta, kun vastavuoroista oikeudellista apua koskevassa sopimuksessa säädetään erityisestä pyynnöstä. Haluaisin saada tähän vastauksen.

Lopuksi, on harmillista, että uusi oikeutta ja luovuttamista koskeva yhteistyökehys kuitenkin mahdollistaa Gary McKinnonin, Aspergerin syndroomasta kärsivän tietokonehackerin luovuttamisen Yhdistyneestä kuningaskunnasta, sillä hänet voitaisiin asettaa syytteeseen siellä.

Aivan lopuksi kannatan täysin sitä, mitä komission jäsen Ferrero-Waldner sanoi kaikkien EU:n kansalaisten viisumivapaasta matkustamisesta, ja suhtaudumme hyvin kriittisesti ESTA:n viisumimaksuun.

Pascal Canfin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja Malmström sanoi puheessaan, että tarvitaan myös tekoja, ei pelkästään kauniita sanoja. Voin kertoa teille, että Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä seuraa Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen huippukokouksen tuloksia hyvin tiiviisti, sillä se tapahtuu ratkaisevalla hetkellä matkallamme toisaalta Kööpenhaminaan ja toisaalta kohti kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistusta.

Viimeksi mainitun osalta kasino on jälleen avattu, pankkien voitot hipovat jälleen historiallisia tasoja – Yhdysvaltojen pankeille 437 miljardin dollarin voitot – ja mielestämme poliittista tahtoa on vähemmän kuin kuusi kuukautta sitten. Huippukokoukseen kohdistuvat odotuksemme ovat siis valtavia, sillä siinä on tarkoitus osoittaa, että niin Yhdysvalloissa kuin Euroopassakin on yhä poliittista tahtoa säännellä kapitalismia ja säännellä rahoituslaitoksia.

Tämän saavuttamiseksi ehdotamme ponnisteluja kahden merkittävän seikan osalta. Ensimmäinen on veroparatiisien torjunta, ja tätä ei mainittu puheissanne. Yhdysvaltain valtiovarainministeriö myöntää, että veroparatiisien ansiosta verotuloja menetetään vuosittain 100 miljardia dollaria. Haluamme tämän vuoksi korostaa tätä seikkaa ja kertoa, että on tärkeää, että Yhdysvallat ja Eurooppa yhdessä tarkastelevat asiaa huippukokouksessa.

Toinen seikka, joka juuri mainittiin, on valuuttasiirroista perittävä vero. Puheenjohtaja Barroso sanoi selvästi ollessaan ehdolla uudelleen valittavaksi puheenjohtajaksi, että hän kannattaa tällaista veroa. Pari viikkoa sitten Euroopan parlamentti äänesti ensimmäistä kertaa suurella enemmistöllä valuuttasiirroista perittävän veron puolesta osana kansainvälistä kehystä. Vihreiden ryhmä pyytää teitä siis ottamaan asian Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen marraskuun alussa pidettävän huippukokouksen esityslistalle.

Lopuksi haluan sanoa, että ilmastoasiassa meidän vastuullamme on poistaa piikki Obaman lihasta. Presidentti Obama haluaa toimia, mutta enemmistö estää häntä. Parasta, mitä Euroopan unioni voi hänelle tehdä, on tehdä lokakuun lopussa sitoumus 30 miljardin euron tarjoamisesta ilmastomuutokseen mukautumisesta aiheutuvien menojen rahoitukseen eteläisissä valtioissa sekä sitoutua omien päästöjensä 30 prosentin vähennykseen. Kun tämä on tehty, voimme edetä neuvotteluissa. Tämä on meidän vastuullamme. Meidän on tehtävä se ennen huippukokousta.

Tomasz Piotr Poręba, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisen suhteiden syventämisen on oltava EU:n ulkopolitiikan perusta. Yhdysvallat on loppujen lopuksi ollut läheisin liittolaisemme vuosien ajan. Meillä on nyt edessämme monia haasteita, jotka meidän on kohdattava yhdessä, rinnakkain Washingtonissa. Turvallisuusosalalla meitä huolestuttaa Iranin asenne ja Afganistanin heikkenevä tilanne. Hieman lähempänä rajojamme Venäjästä on tulossa yhä ennalta-arvaamattomampi ja autoritaarinen naapuri, ja Kremlissä harjoitetaan uusimperialistista painostusta aivan rajojen ulkopuolella oleviin valtioihin.

Puolustaaksemme Yhdysvaltojen ja Euroopan yhteisiä arvoja ja ollaksemme niille uskollisia meidän on aina puhuttava yhdellä äänellä, kun on kyse ihmisoikeusrikkomuksista ja kansalaisten perusvapauksiin

kohdistuvista uhista. Meidän on yhdessä puolustettava turvallisuuttamme. Emme saa unohtaa, että NATO on transatlanttisten suhteidemme perusta. Tämän vuoksi turvallisuuteen, vapauteen ja demokratiaan perustuvaa aluetta olisi laajennettava kattamaan ne eurooppalaiset valtiot, jotka lisäävät euro-atlanttista turvallisuutta. On tärkeää, että Yhdysvaltojen-suhteiden aktiivinen vahvistaminen on Euroopan unionin ensisijainen tavoite.

Jean-Luc Mélenchon, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, tämän hetkisessä taluskriisissä vasta valitulla parlamentilla on oikeus saada mahdollisimman täsmällistä ja tuoretta tietoa suurista transatlanttisista markkinoista koskevan suunnitelman rakenteesta sekä sääntelyn purkamista koskevista tavoitteista, joita tämä edellyttää talous- ja rahoituslalla, toisin kuin joidenkin kollegojen esittämissä haaveissa.

Onko nämä laajat sääntelemättömät markkinat tarkoitus panna täytäntöön vuoteen 2010 vai vuoteen 2015 mennessä? Onko siitä jo päätetty? Katson, että se olisi Euroopalle hyvin haitallista, ottaen huomioon Yhdysvaltojen talouden perustekijöiden surkean tilan ja sen, että Yhdysvallat kieltäytyy siivoamasta rahoitusalaansa. Tämän lisäksi on periaatteita, joiden vuoksi vastustan ajatusta siitä, että kumppanuus olisi, kuten monet teistä ovat sanoneet, Euroopan unionin politiikan kulmakivi.

Tämä herättää minussa myös kysymyksen siitä, mitä toimenpiteitä toteutetaan dollarin romahtamisen ja sen Euroopalle ja muulle maailmalle asettaman riskin torjumiseksi. Miksi Kiinan esittämä ehdotus maailman yhteisestä valuutasta, josta olisi etua maailmantalouden vakaudelle, hylättiin ilman vakavaa tarkastelua?

Haluan varoittaa vanhanaikaisesta innokkuudesta transatlanttista yhteistyötä kohtaan, sillä kyse on loppujen lopuksi muinaisaikaisesta konformismista maailmanhistorian tässä vaiheessa, jossa tarvitsemme enemmän kuin koskaan Amerikan yhdysvaltojen toiveista riippumattoman olemassaolomme vahvistamista.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää ehdotuksen rikos- ja ihmisoikeusasianajajana yhteisestä terrorismin torjunnasta. Minusta olisi hyvin tärkeää ja hyödyllistä perustaa yhteinen asiantuntijoiden, tutkijoiden, asianajajien ja muiden vastaavien työryhmä, joka tekisi päätelmiä niistä usein hyvin tuskallisista kokemuksista, kun ihmisoikeuksista luovuttiin terrorismin torjunnan nimissä syyskuun 11. päivän tapahtumien vuoksi.

Tulen valtiosta, jossa hallitus on kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana luopunut ihmisoikeuksista ja lähettänyt ihmisiä vankilaan täysin perusteettomasti. Näinä aikoina se tehdään terrorismin torjunnan nimissä. Meillä on 16 hyvin todennäköisesti poliittista vankia vankilassa syytettynä terrorismista ilman minkäänlaisia todisteita. Ihmisoikeuksista luopuminen, habeas corpus -laki, puolustautumisoikeudet, vankien oikeudet: tiedän, mistä on kyse. Meidän on oltava hyvin varovaisia puhuessamme terrorismin torjunnasta ja se on tehtävä hyvin ammattitaitoisesti ja hyvin varovaisesti.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, suhde Yhdysvaltoihin on strategisesti tarkasteltuna Euroopan unionin merkittävin suhde.

Yhdysvalloilla on keskeinen asema maailmassa, Euroopan unionista on tulossa yhä merkittävämpi globaali toimija. Me voimme ja meidän pitäisi tehdä paljon asioita yhdessä. Ensinnäkin meidän on otettava johtoasema luotaessa uutta, globaalia maailmaa, johon liittyy uusia haasteita ja uusien toimijoiden ilmaantuminen.

Meidän on edelleen vahvistettava suhdettamme ja luotava uusia kansainvälisiä mekanismeja. Nyt on oikea aika näille toimille. Washingtonissa on monenvälisyyttä puoltava hallitus, Euroopan unioni vahvistuu Lissabonin sopimuksella ja todistamme uuden maailman muotoutumista, jota haluamme muovata yhdessä.

Päätöslauselmassa, jonka hyväksymme huomenna, tuetaan erityisesti institutionaalisten mekanismien vahvistamista, ja tätä parlamentti vaati 26. maaliskuuta antamassaan päätöslauselmassa.

Kaksi vuotta sitten tehty päätös transatlanttisen talousneuvoston perustamisesta oli oikea. Nykymaailmassa meidän on kuitenkin kehitettävä myös politiikan ja turvallisuuden alan erinomaista koordinoitua. Tarvitaan ulkoasioista ja turvallisuudesta vastaavien virkamiesten säännöllisiä tapaamisia. Tämän vuoksi tämä parlamentti tuki transatlanttisen talousneuvoston luomista, johon on tulevaisuudessa sisällyttävä myös energianeuvosto, jonka haluatte perustaa seuraavassa huippukokouksessa.

Parlamentti haluaa myös kaksi vuosittaista huippukokousta. Jos Venäjän kanssa pidetään kaksi huippukokousta, miksei Yhdysvaltojen kanssa? Hyvät kollegat, puhutaan yhä enemmän Yhdysvaltojen ja Kiinan G2:sta, toisin sanoen globaalien huipputoimijoiden kahdenvälisestä suhteesta. Minua huolestuttaa, että me eurooppalaiset saatamme heikentää asemaamme kumppanina ja vaarantaa etuoikeutetun

kumppanuutemme Yhdysvaltojen kanssa. Meidän on selitettävä Yhdysvalloille, että ulkopolitiikan alalla sopimus vahvistaa unionia.

Euroopan unioni, tai nykyinen Eurooppa, ei enää ole sama ongelma kuin vuosikymmenten ajan. Nykypäivän monimutkaisessa maailmassa Euroopan on oltava osa ratkaisua, ja toivon Yhdysvaltojen kokevan tilanteen näin. Jotta näin tapahtuu, kuten komission jäsen korosti, eurooppalaisten on myös toimittava toivomansa globaalin aseman mukaisesti ja oltava valmiina sen etuoikeutetun suhteen osalta, jota toivomme Yhdysvaltojen kanssa.

Yhteenvetona totean, että keskeinen asia tulevassa huippukokouksessa on mielestäni transatlanttisten suhteiden vahvistaminen myös institutionaalisella tasolla.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, niin EU:lle kuin Yhdysvalloillekin hyvin tärkeät transatlanttiset suhteet ovat olleet todellisessa koetuksessa viime vuosina. Nyt kun valkoisen talo uusi hallinto määrittää uudelleen Yhdysvaltojen ensisijaisia tavoitteita ja Ranska on jälleen NATOn sotilaallisessa rakenteessa, näkymät ovat paremmat. Henkilökohtaisesti katson, että aika on kypsä transatlanttisten suhteiden perusteelliseen arviointiin, jotta ne saavat ansaitsemansa vankan perustan kansainvälisen ympäristön nykyisiin yhteisiin haasteisiin vastaamiseksi. Nämä haasteet koskevat energiaa, ilmastonmuutosta, kehittyviä talousmahteja, talous- ja rahoituskriisiä ja terrorismia.

Tällä kertaa meidän on mentävä pinnallisia poliittisia erimielisyyksiä syvemmälle ja arvioitava syvempiä yhteisiä etujamme, joita on tähän asti pidetty itsestäänselvyyksinä. Totuus on, että ilman tällaista yhteistä syvällistä arviointia me voimme täällä lännessä menettää aloitevallan muille voimakeskittymille, jotka eivät epäröi muovata maailmaa omien etujensa, ei meidän etujemme mukaan.

Esimerkiksi Euroopan turvallisuus on yksi tällainen yhteinen etu, joka sen vuoksi onkin transatlanttisten suhteiden ytimessä. Vaikka sota ei tällä hetkellä olekaan maanosassamme vakava uhka, joidenkin nykyisten kielteisten suuntausten kulminoituminen voisi tuoda sen mahdollisuuden takaisin, jos emme osaa toimia oikein. Edistys ei ole peruuttamatonta, kuten me niin hyvin tiedämme Keski-Euroopassa. Tämän vuoksi meidän on ennen maanosan nykyisen turvallisuusarkkitehtuurin arviointia koskevan ehdotuksen tarkastelua pyrittävä saamaan lopullisia vastauksia Yhdysvaltojen osallisuuden jatkumisesta, NATOn tulevaisuudesta ja Euroopan unionin odotetusta asemasta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan.

Jos Eurooppa haluaa toteuttaa kunnianhimoisen tavoitteensa ja tulla todelliseksi maailmanpolitiikan toimijaksi, sen on poistettava nämä eroavuudet jäsentensä väliltä ja pyrittävä motivoimaan niitä tasapuolisesti aidosti yhteisillä taloudellisilla eduilla.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, transatlanttisen talousneuvoston neljäs tapaaminen on foorumille ihanteellinen mahdollisuus kääntää esiin uusi sivu. TTN:n on oltava entistä kunnianhimoisempi. Molemmat transatlanttisen vuoropuhelun osapuolet myöntävät, että talouskriisistä selviäminen ja ilmastonmuutoksen torjuminen ovat ensisijaisia tavoitteitamme. Nyt on kyse TTN:n erityisen esityslistan laatimisesta kuvastamaan näitä ensisijaisia tavoitteita.

Vähän hiilidioksidia tuottavien talouksien innovaatioiden ja energiatehokkaiden yhteiskuntien alan yhteistyö on erityisen merkittävää. Lisäksi on tärkeää ottaa entistä tiiviimmin mukaan toimintaan eri sidosryhmiä, kuten transatlanttinen kuluttajavuoropuhelu, 80 kuluttajajärjestöstä koostuva foorumi. Nämä järjestöt voivat auttaa tekemään kuluttajansuojasta keskeisen aiheen rahoitusmarkkinoiden sääntelyä koskevassa keskustelussa. Tavoite yhteisten transatlanttisten markkinoiden luomisesta vuoteen 2015 mennessä voi vaikuttaa liian kunnianhimoiselta, mutta sitä on arvioitava sen tosiseikan perusteella, että se parantaa ihmisten elämää molemmin puolin Atlanttia. Tämän vuoksi me vihreät kannatamme uutta transatlanttista sopimusta.

James Elles (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä niiden puhujien kanssa, jotka sanoivat, että meillä on Yhdysvaltojen uuden hallituksen myötä todellinen mahdollisuus.

Esitän kolme nopeaa huomiota. Ensinnäkin näytämme ajautuneen tilanteeseen, jossa valtavasta määrästä aiheita keskustellaan EU:n ja Yhdysvaltojen välillä, mutta strategista vuoropuhelua ei käydä, ja kuitenkin minulle kerrottiin Washingtonissa, että Yhdysvallat ja Kiina käyvät paljon strategisempaa vuoropuhelua kuin Atlantin yli. Eikö tässä huippukokouksessa ole aika sanoa, että haluamme strategista vuoropuhelua strategiseen kumppanuuteen?

Toiseksi, mitä tulee TTN:n protektionismiin, on varsin selvää, että suurin vaara seuraavan vuoden kuluessa on pikemminkin markkinoiden sulkeutuminen kuin avautuminen, ja kuitenkin meillä on transatlanttiset

markkinat, jotka, kuten jäsen Brok totesi, ovat suurin mahdollisuutemme saada aikaan kasvua Atlantin molemmin puolin.

Eikä nyt ole aika tehdä transatlanttisista markkinoista merkittävä osa kaupan kehittämistä, sen sijaan että ne katsotaan sääntelyasiaksi? Itse asiassa kyse on suuresta mahdollisuudesta.

Lopuksi pahoittelen sitä, ettei meillä ole komission jäsen Verheugenin lupaamaa tutkimusta ja etenemissuunnitelmaa. Parlamentti maksoi tutkimuksen. Jos toivotte parlamentin yhteistyötä siinä, kuinka markkinat avataan, toimittakaa raportti meille 15. marraskuuta mennessä, kuten päätöslauselmassa vaaditaan.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jos katsoo, että Euroopan unioni tarvitsee kumppaneita, kuten kaikki edelliset puhujat ovat sanoneet, asia on erityisen selvä talousalalla. Transatlanttisten markkinoiden kaupan määrä on noin kaksi miljardia euroa päivässä. Tämä paljastaa selvästi, kuinka merkittävä Maailman kauppajärjestö (WTO) on. On myös selvää, että vapaakauppasopimukset ovat tärkeitä ja että meidän on ennen kaikkea keskityttävä tiiviisti transatlanttiseen kumppanuuteen.

Olen toisinaan huolissani siitä, mitä toisella puolen Atlanttia tapahtuu, kun tarkastelen uutta presidenttiä. Hänellä oli aikaa ottaa vastaan Nobelin rauhanpalkinto Oslolla, mutta monen eurooppalaisen valtion tai hallituksen päämiehen oli vaikea päästä tapaamaan häntä G20-huippukokouksen aikaan. Kööpenhaminassa hänellä oli aikaa tukea kotikaupunkinsa olympiaehdokkuutta, mutta valitettavasti hänellä ei ollut aikaa liittyä seuraamme juhlistamaan merkittävää eurooppalaista vuosipäivää, Berliinin muurin ja rautaesiripun murtumisen 20-vuotispäivää. Olisin tyytyväinen, jos saisimme hänet vakuutettua siitä, ettei hänen pidä odottaa viimeisiin päiviin päättääkseen, pidetäänkö TTN-kokous, vaan että hänen olisi tuettava täysin vakuuttavasti TTN:a muutaman seuraavan vuoden ajan.

Euroopan ja Yhdysvaltojen välistä kauppaa on helpotettava. Tarvitaan parannuksia yhteisen standardoinnin alalla. Tarvitaan tullien ja tullien ulkopuolisten esteiden poistamista. Meidän on estettävä entistä protektionistisemmat toimenpiteet molemmin puolin. Meidän on taattava, että tuotteet ovat kuluttajille turvallisia. Meidän on estettävä se, että terrorismin vastaiset toimenpiteet haittaavat kaikkia nyt keskustelun aiheena olevia toimia. Tämän vuoksi olisin iloinen, jos todella edistyisimme yhteistyössämme. Monet asioista, jotka huolestuttavat meitä muilla maailman alueilla, kuten palkkojen polkeminen ja sosiaalinen tai ympäristöperusteinen polkumyynti, eivät ole ongelmia transatlanttisissa suhteissa.

Minusta meidän olisi tartuttava mahdollisuuteen toisaalta tehdä yhteistyötä amerikkalaisten kanssa yhteisten ongelmien ratkaisemiseksi ja toisaalta pyrkiä hoitamaan yhteisiä tehtäviä kaikkialla maailmassa edistymällä WTO:ssa tai muissa kansainvälisissä organisaatioissa, kuten Kansainvälisessä työjärjestössä. Toivon tämän osalta hyviä tuloksia ensi viikolla.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, presidentti Obaman valintaa on aivan oikein kehuttu Yhdysvaltojen demokratian voittona. Hänelle hiljattain myönnetty Nobelin rauhanpalkinto kuitenkin kohdistaa häneen paineita. Rauha Lähi-idässä? Sitä me todella toivomme, mutta hän ei varmasti ole valttikortti. Rauha Afganistanissa? Siellä Yhdysvaltojen strategialla on liikkumavaraa, mutta jos presidentti Obama kuuntelee haukkojaan, vaarana on uusi Vietnam. On paljonpuhuva merkki, että Gordon Goldsteinin kirja Vietnamin sodan epäonnistumiseen johtaneesta dramaattisesta kierteestä on kadonnut Washingtonin kirjakaupoista.

Presidentin on nyt valittava kahdesta strategiasta: toisessa keskitytään vakauttamiseen, köyhyyden poistamiseen ja Afganistanin talouskehitykseen tarjoamalla niin sotilaallista kuin siviililäsnäoloa kaikkialla maassa. Toisessa pyritään keskittymään joihinkin harvoihin kaupunkialueisiin ja käynnistämään sieltä laaja-alaisia al-Qaidan vastaisia operaatioita. Molemmat vaihtoehdot edellyttävät joukkojen lähettämistä, mutta ensimmäinen on kohdistettu ihmisiin ja toinen sotaan, jonka taustalla piilee katastrofin vaara.

Eikö Euroopan kuuluisi pelastaa Barack Obama Yhdysvaltoja riivaavilta vanhoilta demoneilta ja auttaa häntä valitsemaan ensimmäinen, ihmisiin keskittyvä strategia? Tämä on ainakin ryhmäni näkemys.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ECR-ryhmä tukee voimakkaasti transatlanttista yhteistyötä ja pyrkii entistä tiiviimpiin taloudellisiin, kaupallisiin ja poliittisiin siteisiin Yhdysvaltojen kanssa, sillä katsomme sen EU:n ensisijaiseksi liittolaiseksi emmekä kilpailijaksi. Olemme myös velkaa Yhdysvalloille sen panostuksesta NATOon, joka perustuu yhteisiin demokraattisiin arvoihimme, ja olemme tyytyväisiä Yhdysvaltojen myöhemmästä sitoutumisesta ilmastomuutoksen torjuntaan.

Meidän ei kuitenkaan pidä esittää olevamme kaikesta samaa mieltä. Olen huolissani esimerkiksi Yhdysvaltojen hallinnon lähettämistä ristiriitaisista Venäjää koskevista viesteistä. Se, että Washingtonissa korostetaan

Yhdysvaltojen ja Venäjän suhteiden uudistamista vaikuttaa oikeuttavan Kremlin räikeän puuttumisen naapureiden, erityisesti Georgian ja Ukrainan asioihin.

Yhdysvaltojen Puolaan ja Tšekin tasavaltaan tarkoitettun ohjuspuolustusjärjestelmän romuttaminen oli myös kyseenalaista.

Salaisen ydinlaitoksen löytyminen hiljattain Iranista voi hyvin vahvistaa tämän arvion, mutta meidän kaikkien on nyt kaksinkertaistettava pyrkimyksemme hillitä Iranin ydinasetavoitteita, ja Yhdysvaltojen liittolaisina tuemme vahvasti heidän sotilaallista taisteluaan jihadi-terroristeja vastaan Irakissa ja Afganistanissa sekä heidän voimakkaita pyrkimyksiään rakentaa kestävä rauha Lähi-idässä.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, aluksi haluan korostaa Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisten suhteiden merkitystä, erityisesti globaalin talouskriisin aikana. On yhä suurempi tarve ryhtyä yhteisiin toimiin kriisin selättämiseksi, energiamarkkinoilla ja terrorismin torjunnassa, mutta tarvitaan myös kohdennettuja toimia, jotka eivät käänny verotuksen lisäämiseksi tai tällä hetkellä rahoitusjärjestelmään kohdistuviin absurdeihin hyökkäyksiin, sillä järjestelmä on markkinoille välttämätön.

Rahoitusalan osalta haluan korostaa, että niin Yhdysvalloissa kuin Euroopan unionissakin tähdätään parempaa lainsäädäntöä koskevaan politiikkaan, jossa korostetaan kaikkien sidosryhmien osallistumista raportista käytävään keskusteluun. Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin väliset koordinoitut toimet ovat ratkaisevia, jos haluamme saavuttaa taloussuhteissa kypsempään vaiheeseen, sellaisen joka todellakin johtaa transatlanttisten markkinoiden syntymiseen, ehkäpä vuoteen 2015 mennessä.

Meidän on myös puolustettava transatlanttisia suhteita. On aivan yhtä tärkeää vähentää Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisiä hallinnollisia esteitä kilpailukykyisen ympäristön ja yhtälailla yksittäisiä kuluttajia kuin yrityksiäkin houkuttelevien markkinoiden luomiseksi. Uskon, että transatlanttiset markkinat voidaan rakentaa vakaalta neuvottelupohjalta, joka piristää talouksia ja lakkauttaa uusien nyt kokemamme kaltaisten talous- ja sosiaalikiisien uhan.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan tehdä täysin selväksi, että edellytykset ovat aivan ainutlaatuiset, ja että myönteisempi transatlanttisiin suhteisiin suhtautuminen voi parantaa tilannetta.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, komission jäsen Ferrero-Waldner viittasi siihen, kuinka tärkeää on varmistaa, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta osallistuu EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen transatlanttiseen huippukokoukseen, ja olen iloinen siitä, että hän korosti asiaa.

Lisäksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajana haluan kiinnittää huomionne ensinnäkin siihen, kuinka tärkeää on allekirjoittaa luovuttamista ja vastavuoroista oikeusapua koskevat sopimukset. On tehty paljon työtä ei pelkästään poliittisen vaan myös oikeudellisen yhteistyön vahvistamiseksi ja näin Eurojustin ja Yhdysvaltojen vastaavien toimielinten välisten siteiden vahvistamiseksi.

Toiseksi haluan korostaa panostusta transatlanttisen vuoropuhelun vahvistamiseksi ja käynnistämiseksi seuraavien viiden vuoden aikana, ja kolmanneksi haluan korostaa tämän parlamentin tekemää työtä.

Tämän vuoksi pyydän, että Euroopan parlamentin seuraavan istuntokauden aikana marraskuussa meille toimitetaan tietoja huippukokouksen tuloksista ja erityisesti oikeudellista yhteistyötä ja yhteistyötä rikosasioissa koskevasta luvusta.

Neljänneksi on selvää, että Lissabonin sopimuksen voimaantulosta seuraa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen valtava käynnistyminen Euroopan unionin uutena vastuualueena ja yhteisön politiikan uutena alana, jota koskevaan päätöksentekoon myös parlamentti osallistuu.

Tämän vuoksi tietosuojaan ja perusoikeuksien, PNR- ja SWIFT-tietoja koskevien sopimusten kaltaisissa arkaluontoisissa asioissa on aina toimittava johdonmukaisesti tämän parlamentin henkilötietojen suojan takaamiseksi antamien päätöslauselmien ja erityisesti 17. syyskuuta annetun päätöslauselman kanssa.

Lopuksi, mitä tulee viisumeihin, meidän on muistettava vastavuoroisuuden merkitys, sillä tällä alalla on vielä paljon parantamisen varaa. On hyvä tehdä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa viisumiasioissa, mutta tämä on meille erinomainen mahdollisuus vahvistaa vastavuoroisuuden merkitystä sen varmistamiseksi, että pysymme tasavertaisessa asemassa Yhdysvaltojen kanssa sopimuksia allekirjoitettaessa.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan ja Yhdysvaltojen välinen yhteistyö on ratkaisevan tärkeää maailman

suurimpien kriisien ratkaisemisessa, ja Yhdysvaltojen uusi hallinto todella tarjoaa tähän mahdollisuuden. Se on jo tehnyt aloitteita, jotka poikkeavat aiemmasta: Irakissa, Guantánamossa, ja ohjuskilpasiassa. Olisi kuitenkin naiivia ajatella, että se riittäisi saamaan Yhdysvaltojen ja Euroopan näkemykset identtisiksi kaikissa tilanteissa ja että nyt transatlanttisista suhteista tulee hyvin yksinkertaisia.

Olipa kyse Kööpenhaminaan valmistautumisesta tai avusta kehitysmaille, Dohasta ja protektionismista, rahoitusalan sääntelystä ja veroparatiisien lakkauttamisesta, Lähi-idän rauhanprosessin uudelleen käynnistämisestä tai tiukasta suhtautumisesta Iranin ydinasekysymykseen, Yhdysvallat on äärimmäisen haluton toteuttamaan toimia. Tämä ylittää sen, onko hallinnolla hyvät aikeet vai ei, ja liittyy usein kongressin lobbausryhmien vaikutusvaltaan tai pelkästään sen omien etujen puolustamiseen suurvaltana, jota uusi maailmanjärjestys ravistelee.

Kaikilla näillä aloilla edistytään vain, jos Eurooppa huolehtii omasta poliittisesta asemastaan erillisenä globaalina toimijana, tasavertaisessa kumppanuudessa – komission jäsenen ilmaisua käyttäkseni – ja kantaa täysimääräisesti vastuunsa.

Tältä kannalta minun on sanottava, että Euroopan asenteessa on tietynlaista sekaannusta ja toisinaan jopa eräänlaista naiiviutta, ja että se ulottuu myös parlamenttiin. Komission jäsenenä toimineen Sir Leon Brittanin älytön suunnitelma suurista transatlanttisista markkinoista ja niitä koskeva lähestymistapa sisältää tiettyjä riskejä.

Kaupan esteitä tarkastellaan aivan kuin ongelma olisi luonteeltaan vain tekninen. Luonnollisesti taloudellinen ja kaupallinen vaihto Yhdysvaltojen ja Euroopan välillä on tärkeää työpaikkojen ja yritysten kannalta. Sitä on kehitettävä. Kauppa ei kuitenkaan ensinnäkään ole todella vaarassa. Toiseksi, konfliktitapauksessa on kyse joko omien taloudellisten etujemme puolustamisesta – kuten esimerkiksi Airbusin tapauksessa – tai terveyttä ja ympäristösääntöjämme koskevasta uhasta – kuten hormonilihan tai esimerkiksi kloorikäsittelyjen kanojen tapauksessa – eikä meidän siis pidä katsoa taloussuhteidemme parantamista ensisijaiseksi oman sisäisen mallimme, sosiaalisen mallimme, ympäristömallimme tai kehitysmallimme sijaan, ikään kuin taloudelliset suhteet olisivat itsetarkoituksellisia. Meidän on kyettävä yhdistämään molemmat, emmekä saa luopua poliittisesta riippumattomuudestamme pyrkinessämme kumppanuuteen, joka sellaisenaan on suositeltava tavoite.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää muutaman näkökohdan. On vaikea nähdä, kuinka saamme sisällytettyä koko TTN:a koskevan päätöslauselman TTN:oon. Kuten tiedämme, operaatio on hyvin pieni. Arvoisa komission jäsen, tulen sinne ensi tiistaina. Odotan tapaavani teidät, jäsen Brokin ja muuta muita parlamentin jäseniä, ja palaan tähän lopuksi.

Meillä on kuitenkin keskeisiä asioita, jotka on tuotava esiin TTN:ssa ja niitä voidaan tarkastella, koska ne ovat riittävän ennakoivia, lainatakseni teidän sanojanne, arvoisa komission jäsen. Esimerkiksi rahoituspalvelut, joita on asianmukaista tarkastella, koska tuloksista keskustellaan tiiviisti ja sopimukseen pääsy on lähellä – ei ainoastaan G20-taholla vaan parhaillaan parlamentissa ja komission ja amerikkalaisten kanssa käytävässä keskustelussa.

Erityisesti kirjanpito on edelleen poliittisten päätöksentekijöiden ja lainsäätäjien ulottuvilla oleva näkökohta. Korkealaatuisten globaalien kirjanpitostandardien hyväksyminen vuoteen 2011 mennessä on asia, josta Yhdysvaltojen on päätettävä pikaisesti. Myös vakuutuslalla Solvenssi II on auttanut laatimaan globaalia sääntelyä – ja tähän todella tarvitaan Yhdysvaltojen vastaus – ja kiitän Yhdysvaltojen kongressin puhemiestä Kanjorskia tämän tekemästä työstä liittovaltion tiedotusvirastossa.

Lopuksi haluan sanoa transatlanttisesta lainsäätäjien vuoropuhelusta, että kongressin ja parlamentin on nopeutettava toimintaansa tällä alalla. Emme halua seurata Yhdysvaltain hallintoa ja komissiota, kuten suuri osa täällä parlamentissa myöntää. Haluamme kuulua muutosjohtajiin. Meidän on oltava muutoksen liikkeellepaneva voima. TTN tarvitsee tukeamme, mutta lainsäätäjien transatlanttisen vuoropuhelun on oltava keskustelun ytimessä – ei sivussa eikä pelkästään neuvoa-antavana, vaan aivan keskeisenä näkökohtana transatlanttisissa suhteissa.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitän puheenvuorosta. Minusta on hyvin tärkeää, että keskustelemme transatlanttisista suhteista, sillä olemme osittain paradoksaalisessa tilanteessa. Yhdysvalloissa toteutuneet muutokset on otettu laajasti oikein hyvin vastaan Euroopassa. Toisaalta Yhdysvallat kuitenkin osoittaa suurempaa mielenkiintoa muista merkittäviä valtioita ja maanosia kohtaan kuin aiemmin. Erityisesti on seurattu Yhdysvaltojen ja Kiinan välisten yhteyksien piristymistä sekä pyrkimyksiä parantaa suhteita Venäjään.

Minusta meidän ongelmamme on se, että haluamme tuoda keskusteluun liian monta asiaa. Minusta meidän on keskityttävä kahteen alaan. Toinen koskee rahoitus- ja talousasioita. Toinen ala on turvallisuus. Yhdysvallat ja Eurooppa saisivat yhdessä paljon enemmän aikaa näillä molemmilla aloilla.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme laatineet merkittävän päätöslauselman, joka kattaa useita asioita. Yhtä merkittävää seikkaa – kauppaa – kuitenkin tarkastellaan vain lyhyesti. Mielestäni kansainvälinen kauppa on ratkaiseva tekijä. Maailmankaupan romahtaminen on yksi talous- ja rahoituskriisin syistä, ja toivoisin maailman kauppaan kiinnitettävän enemmän huomiota, jopa nyt transatlanttisessa talousneuvostossa (TTN).

Ei ole kyse siitä, että Yhdysvallat ja Euroopan unioni ovat samaa mieltä kaikilla aloilla. Päinvastoin, meillä on vain muutama kauppasopimus, kahdenvälisyys on riski ja on mahdollista, ettei Yhdysvallat jatka Dohan kehityskierrosta. Tämän vuoksi meidän on tarkasteltava kriittisiä kohtia, ja toivon, että TTN saa aikaan uusia kannustimia kansainvälisen kaupan piristämiseksi.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan jälleen tarkastella yhtä transatlanttisen yhteistyön näkökohtaa poliisi- ja oikeusallalla. Kyse on SWIFTistä, joka on jo mainittu, toisin sanoen SWIFT-pankkitietojen siirtämisestä Yhdysvaltoihin.

Minusta meidän on tästä seikasta keskustellessamme muistettava, että neuvosto on antanut itselleen valtuudet neuvotella Yhdysvaltojen kanssa tiedon siirtämisestä. Meidän on muistutettava neuvostoa, että sen on pysyttävä valtuuksiensa rajoissa neuvotellessaan Yhdysvaltojen kanssa. Olen hyvin huolissani siitä, että Eurooppa-neuvostoa painostetaan hyväksymään Yhdysvaltojen vaatimukset ja kiertämään eurooppalaisia tietosuojanormeja.

Minusta tämä lähettäisi väärän signaalin, varsinkin kun monilla aloilla tietosuoja tasoa tarkistetaan muutaman seuraavan vuoden aikana Lissabonin sopimuksen seurauksena Europolin ja Eurojustin kaltaisissa virastoissa. Minusta signaalimme olisi oikea, jos neuvosto ja komissio noudattaisivat tietosuojanormeja ja puolustaisivat niitä Yhdysvalloille tai vaatisivat lykkäystä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Luin seuraavaa vuonna 1996 annetusta Euroopan unionin valkoisesta kirjasta: tulevana vuosikymmeninä on odotettavissa kiihkeä globaali taistelu Euroopan, Yhdysvaltojen, Japanin ja Aasian kehittyvien talouksien välillä. Taistelua ei onneksi käydä asein, vaan pääasiassa talousalalla. Euroopan on pidettävä tässä puoliaan. Valmistelukunnan puheenjohtaja presidentti Giscard d'Estaing, epäonnistuneen perustuslain laatineen hallituksen johtaja, sanoi, ettei Euroopan pidä olla Yhdysvaltojen kilpailija, vaan luotettava kumppani. Tämä on keskeinen asia EU:n ja Yhdysvaltojen välisen huippukokouksen menestyksen kannalta. Meidän on tähdättävä kumppanuuteen, mutta jos ainoa huolenaiheemme on, että Yhdysvaltojen on pidettävä meitä kumppaneina, ja vältämme konflikteja Euroopan väestön puolesta, emme edisty tärkeissä asioissa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia parlamentin jäseniä panoksestaan tässä keskustelussa. Yhteistyömme syventämisestä Yhdysvaltojen hallinnon kanssa ja tulevan huippukokouksen merkityksestä ollaan laajasti yhtä mieltä. Olen todella iloinen siitä, että Yhdysvaltojen hallinto osoittaa niin suurta kiinnostusta suhteidemme syventämiseen ja kehittämiseen. Katson, että olemme tehneet läksymme ja olemme valmistautuneet hyvin joihinkin merkittäviin askeliin. Meillä on useita yhteisiä ongelmia kumppanimme Yhdysvaltojen kanssa, joten on asianmukaista etsiä yhteisiä ratkaisuja.

Uskon, että pystymme edistymään ilmastoasioissa, talouskriisiä ja Dohan kierrosta koskeissa asioissa – ja vakuuttamaan jälleen kerran, kuinka tärkeää on saada kierros päätökseen – ja että kykenemme käynnistämään hyvin merkittävän prosessin oikeudellisella alalla. Talouskumppanuus on meille erityisen tärkeä foorumi. Ymmärrämme myös, että on tärkeää keskustella merkittävistä alueellisista aiheista – esimerkiksi Afganistanista, Pakistanista ja Lähi-idästä.

Minulle esitettiin joitakin kysymyksiä. Jäsen Ludfordin viisumikysymykseen vastaan, että neuvosto ja komissio tekevät kaikkensa, jotta viisumivapautta sovelletaan kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. On valitettavaa, ettei näin vielä ole, mutta teemme edelleen kovasti työtä sen eteen.

Mitä tulee niin kutsuttuun Tobinin veroon, tiedän, että parlamentissa on jäseniä, jotka kannattavat tätä vahvasti. Totean seuraavaa: Tobinin vero voi toimia ainoastaan, jos se on globaali ja jos siihen liittyy globaalit valvontavälineet – muutenhan kyseessä on pelkästään uusi protektionistinen toimenpide. Tällä hetkellä ei

ole minkäänlaista perustaa Tobinin veroa koskevalle kansainväliselle globaalille sopimukselle, eikä puheenjohtajavaltio näin ollen painota tätä asiaa. Haluan tehdä sen selväksi.

Mitä tulee SWIFTiin, olemme Yhdysvaltojen kanssa samaa mieltä siitä, että on tärkeää kyetä vaihtamaan tietoja varojen siirroista. Sillä on suuri merkitys rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa. Nyt tarvitaan uusi sopimus, kun belgialainen yritys SWIFT muuttaa Eurooppaan, mutta olemme molemmat halukkaita säilyttämään ohjelman terrorismin rahoituksen estämiseksi.

Siirtymävaiheessa meidän on tehtävä sopimus, jota voidaan soveltaa lyhyen aikaa, kunnes Lissabonin sopimus tulee voimaan. Asiantuntijat ovat tarkastelleet asiaa, muiden mukana ranskalainen tuomari Jean-Louis Bruguyère, jota EU pyysi tutkimaan terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa. Bruguyère totesi, että nykyisen sopimuksen oikeusvarmuusvaatimukset ja henkilötietojen suoja ovat asianmukaisia. Laadittaessa pysyvämpää sopimusta ja Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, Euroopan parlamentilla on mahdollisuus osallistua aktiivisesti sen muotoiluun.

Ensi viikon kokous on hyvin tärkeä, mutta kuitenkin vain kokous. Uskon, että voimme edistyä, ratkaista joitakin asioita ja käynnistää joitakin merkittäviä prosesseja, jotka koskevat meitä yhdistäviä asioita, jotka on ratkaistava tiiviissä ja strategisessa kumppanuudessa Yhdysvaltain hallinnon kanssa. Olen hyvin iloinen Euroopan parlamentin vankasta tuesta neuvoston ja komission pyrkimyksille. Raportoin teille luonnollisesti tuloksista seuraavan kerran kun tapaamme täysistunnossa Brysselissä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin olen samaa mieltä James Ellesin kanssa merkittävästä strategisesta vuoropuhelusta ja merkittävästä strategisesta kumppanista. Tämä on tavoitteemme.

Kuten jo aiemmin totesin, kyse on yhteistyöstä globaalin elvytyksen alalla, joten rahoitusta ja taloutta koskevat kysymykset ovat etusijalla esityslistallamme. Olemme olleet yksi liikkeelle panevista voimista G20-huippukokousprosessissa, joka kuten tiedätte, esitettiin johtajien tasolla viime marraskuussa puheenjohtaja Barroson ja presidentti Sarkozyn aloitteesta, mutta me emme ole ainoat, joita tarvitaan.

Pittsburghin G20-huippukokous oli myös menestys, koska se tarjosi perustan joustavalle makrotaloudelliselle koordinoinnille, sillä pyrimme myös irtautumisstrategioihin, jotta voimme asteittain leikata välitöntä vastausta kriisiin koskevia politiikkojamme.

IMF ja Maailmanpankki ovat yhtä mieltä siitä, että tämä edellyttää kaikilta osapuolilta erilaisia lähestymistapoja niiden taloustilanteen mukaisesti. Globaalin taloustilanteen vuoksi johtajat luonnollisesti keskustelevat myös mahdollisista poistumisteistä kriisistä, kasvun vauhdittamisesta ja työpaikkojen luomisesta, ja rahoitusmarkkinoiden sääntelyä koskeva kysymys on hyvin merkittävä.

Katsomme, että on varmistettava makrovakauserävalvonnan globaalisti koordinoitujen järjestelmän nopea perustaminen tiiviissä yhteistyössä Kansainvälisen valuuttarahaston ja rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (FSB) kanssa.

Pankkialalla meidän on hyödynnettävä Lontoon ja Pittsburghin sitoumuksia yhä suuremmasta ja paremmasta pääomasta ja entistä tiukemmista vakautta koskevista säännöistä johdonmukaisesti sovellettuina rahoituskeskuksissa. Meidän on tehostettava pyrkimyksiämme kohti tehokkaita globaaleja lähestymispolitiikkoja kriisinhallinnassa ja systemaattisesti merkittävässä rahoituslaitoksissa.

Meidän olisi myös saatava aikaan yhtenäiset rahoitusvälineiden korkealaatuiset kirjanpito-standardit vuoden 2010 loppuun mennessä ja toivottavasti kattava lähentyminen kesäkuuhun 2011 mennessä.

Ilmastonmuutoksesta kävimme ensimmäisen keskustelun presidentti Obaman kanssa Prahassa. Olin itse läsnä, ja me painostimme Yhdysvaltoja lisätoimiin ilmastonmuutoksen osalta, mutta tiedämme myös, että presidentti Obamalla on meneillään merkittävä terveydenhuoltokeskustelu kongressissa ja senaatissa. Katson tämän vuoksi, että meidän on painostettava häntä vielä enemmän kaksinkertaistamaan ponnistelunsa, jotta Kööpenhaminassa päästään tiukkoihin ja sitoviin säännöksiin, ottaen huomioon hänen sisäpoliittiset sitoumuksensa.

TTN on hyvin merkittävä mekanismi, tai uudelleen herätetty mekanismi, vapaita markkinoita ja markkinaesteitä koskevien seikkojen tarkastelemiseksi. Haluamme poistaa esteet, ja tämä on viime kädessä TTN:n tavoite. Tämä todettiin selvästi TTN-puitesopimuksessa 30. huhtikuuta 2007. Olen tietenkin tietoinen hiljattain esitetyistä erilaisista ajatuksista – kuten yhdenmukaisen transatlanttisten markkinoiden aikaansaamisesta vuoteen 2015 mennessä taloudellisen yhdentymisen nykyisten esteiden poistamisella: se

on niin kutsuttu Millán Mon raportti. Meidän on epäilemättä tehtävä työtä löytääksemme tasapainon kunnianhimoisten tavoitteiden ja realismin välillä, ja tämän vuoksi valmistelemme TTN:n keskipitkän aikavälin ensisijaisia tehtäviä.

Mitä tulee esteisiin, me tiedämme jo, että parlamentti haluaa tutkimuksen, ja kiitämme tutkimukselle antamastanne tuesta. Sellainen olisi tärkeä TTN:n tulevan työn ohjaamisessa. Tutkimusta ei ole vielä saatettu päätökseen, mutta sellainen on tekeillä, ja joitakin teknisiä seikkoja on vielä selvitettävä ennen kuin se on valmis julkaistavaksi. Komission jäsen Ashton tarkastelee tätä, ja välitän hänelle parlamentin kiinnostuksen asiaan.

Haluan myös todeta, koska tämä mainittiin täällä, että energianeuvosto ei ole päällekkäinen TTN:n kanssa. Niiden esityslistat täydentävät toisiaan. On selvää, että turvallisuusasioita tarkastellaan energianeuvostossa kun taas sääntelyasioita tarkastellaan TTN:ssa. Energianeuvostossa keskitytään uusiin teknologioihin ja energiavarmuuteen.

Vielä pari sanaa SWIFTistä ja joistakin GLS-kysymyksistä, jotka otettiin esille. SWIFT-sopimusta tarvitaan, koska se sisältää erityisiä tietosuojatakeita. Tämä on selvää, ja vastavuoroista oikeusapua koskevalla sopimuksella pyritään samaan.

On myös ymmärrettävä, että vastavuoroista oikeusapua koskeva sopimus kuuluu SWIFT-sopimuksen ytimeen, ja kaikki EU:n oikeusviranomaiset on hyväksyttävä Yhdysvaltojen pyynnöt tässä yhteydessä, joten meidän on jatkettava työtämme.

Sähköisestä matkustuslupajärjestelmästä (ESTA) esitimme alustavan arvion, jossa todettiin että (kyseisen säädösluonnoksen perusteella), ettei ESTA vastaa Euroopan komission yhteisessä konsuliohjeistossa määriteltyä Schengen-viisumihakemusmenettelyä. Toteutamme kuitenkin lopullisen arvioinnin kun ESTA-säännös on julkaistu, ja arvioinnissa tarkastellaan myös ESTA-maksua, jos maksu todella otetaan käyttöön. Voitte kuvitella, että me emme sitä halua.

Vielä viimeinen, terrorismia koskeva vastaus. Huippukokoustyössämme keskustelemme Yhdysvaltojen kanssa siitä, kuinka voimme tiivistää yhteistyötämme terrorismin torjunnassa, erityisesti Guantánamon sulkemista koskevien suunnitelmien valossa.

Keskeistä on varmistaa perusoikeuksien kunnioittaminen. Vastavuoroista oikeusapua koskevien sopimusten tekeminen auttaa myös tässä. Tämän vuoksi tarkastelemme yhdessä myös ääriliikkeiden torjumista sekä Internetin väärinkäyttöä.

Kuten havaitsette, tarkasteltavia asioita on valtavasti. Olemme puhuneet kaikista poliittisista aiheista aiemmin, mutta olen samaa mieltä neuvoston puheenjohtajan kanssa siitä, että vaikka kyseessä on merkittävä huippukokous, se on kuitenkin vain yksi muutaman tunnin mittainen kokous. Kaikkea ei ratkaista yhdessä kokouksessa, mutta se on hyvä alku tai uusi alku.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 22. lokakuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) EU:n ja Yhdysvaltojen väline huippukokous marraskuussa vahvistaa transatlanttista kumppanuutta ja edistää kahden suurvallan välistä vuoropuhelua. Näiden välisten suhteiden on perustuttava yhteisiin arvoihimme ja tavoitteisiimme, ja yhä tiiviimpi yhteistyö on yhteisen etumme mukaista.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on otettava merkittävä asema ilmastomuutoksen torjunnassa. Tämän osalta on tehty useita yhteisiä sitoumuksia maapallon lämpenemisen kielteisten vaikutusten torjumiseksi. Euroopan kannalta yksi kestävä ja käytännöllinen ratkaisu ympäristön suojelemiseksi on ottaa käyttöön Mainin-Reinin ja Tonavan kanava, joka tarjoaa suoran yhteyden Rotterdamin ja Constanţan satamien välille.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Sisävesiliikenteen käyttäminen vaihtoehtona vetää puoleensa monia taloudellisia etuja ja auttaa myös vähentämään saastumista ja leikkaamaan kasvihuonekaasupäästöjä. Kanavan käyttö ja sen profiilin nostaminen tekee tavaroiden kuljettamisesta halvempaa, turvallisempaa ja energiavarojen käytön kannalta tehokkaampaa.

Ympäristönsuojelupolitiikkaa voidaan täydentää toimenpiteillä, joilla tuetaan mannerten välistä liikkuvuutta ja kansainvälisiä yhteyksiä takaamalla samalla eurooppalaisten tavaroiden ja kansalaisten turvallisuus.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Lissabonin sopimuksen tullessa pian voimaan kahden suurimman demokraattisen ja taloudellisen vallan välisen transatlanttisen suhteen nopealla edistymisellä on yhä suurempi merkitys. Sekä EU että Yhdysvallat ovat edelleen kansainvälisen kaupan ja vakauden alan keskeisiä toimijoita. Euroopan parlamentti on ollut liikkeelle paneva voima transatlanttisessa yhteistyössä ehdotettuaan päätöslauselmissaan transatlanttisten vapaiden markkinoiden perustamista sekä uusien rakenteiden luomista entistä tiiviimmille poliittisille ja parlamenttien välisille suhteille. Transatlanttinen talousneuvosto on tehnyt tähän mennessä hyvää työtä. Toivon, että voimme lähitulevaisuudessa työstää ratkaisuja EU:n ja Yhdysvaltojen välisten sääntelyesteiden poistamiseksi. Lainsäätäjillä on merkittävä asema tässä suhteessa. Euroopan parlamentin jäsenet ovat halukkaita ja valmiita ottamaan täysimääräisesti osaa TTN-prosesseihin.

Meidän on kannustettava Yhdysvaltojen kongressia sitoutumaan täysimääräisesti lainsäätäjien säännölliseen transatlanttiseen vuoropuheluun sekä aktiiviseen TTN-osallistumiseen. Kysyn komissiolta ja neuvostolta, kuinka Euroopan parlamentin päätöslauselmia on noudatettu, ja samalla kannustan molempia toimielimiä tekemään tiiviisti työtä transatlanttisen vapaan markkina-alueen luomiseksi.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin väliset suhteet ovat aina olleet vahvat. Amerikkalaisen avun turvin Eurooppa kykeni jälleenrakennukseen ja kehitykseen sodan jälkeisinä vuosina. Nyt maailma kohtaa jälleen kriisin, ja on tärkeämpää kuin koskaan, että säilytämme tämän yhteyden ja teemme yhdessä työtä ratkaistaksemme maailmantalouden ongelmat. Euroopan unionilla ja Yhdysvalloilla on strateginen tehtävä elvytysprosessissa. Yhdistetyt bruttokansantuotteemme ovat yli puolet koko maailman BKT:sta, ja meillä on maailman vahvin kahdenvälinen kauppakumppanuus, joka vastaa lähes 40 prosenttia maailmankaupasta. Tarvitaan kuitenkin lisäkehitystä, jos talouskriisi halutaan selättää tehokkaasti. Transatlanttinen talousneuvosto on asettanut tavoitteekseen yhdenmukaisesti transatlanttisten markkinoiden perustamisen vuoteen 2015 mennessä. Tämä tapahtuu vähentämällä kaupan esteitä. Jos tavoite saavutetaan, talouskasvu voi käynnistyä uudelleen ja elpymisprosessi alkaa. Luottokriisin uhka ei ole vielä ohi. Uusien taloudellisten romahdusten ja työttömyyden välttämiseksi EY:n on varmistettava koordinoitujen talouspolitiikkajen käynnistäminen molemmilla alueilla.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Sanomattakin on selvää, että Yhdysvaltojen ja EU:n välinen taloudellinen suhde on säilytettävä. Meidän ei kuitenkaan missään tapauksessa pidä sallia Yhdysvaltojen taloudellista monopolia Euroopassa. Päinvastoin, meidän on otettava opiksemme talouskriisistä, jonka juuret olivat Yhdysvaltojen valvomattomissa rahoitusmarkkinoissa. Euroopan on säilytettävä taloudellinen riippumattomuutensa ja löydettävä oma tiensä ulos kriisistä, varsinkin kun nytkin puhuessamme New Yorkin osakemarkkinoilla maksetaan miljardien dollarien bonuksia. Haluan tämän vuoksi Euroopan vahvistavan asemaansa transatlanttisessa talousneuvostossa. EU:n ja Yhdysvaltojen välisessä huippukokouksessa Prahassa huhtikuussa 2009 presidentti Obama painosti Euroopan unionia tarjoamaan Turkille täysjäsenyyttä lähitulevaisuudessa väittäen, että EU edistäisi näin islamilaisen maailman parempaa ymmärtämistä. Sen, että Yhdysvallat tukee strategista NATO-liittolaistaan (jotta Turkki tekisi tietä Rasmussenin NATO-pääsihteeriydelle), ei pidä johtaa täysjäsenyyttä koskevien neuvottelujen nopeuttamiseen. Yhdysvaltojen tuesta huolimatta Turkista ei tule sopivaa jäsen ehdokasta, koska ei ole havaittu merkkejä valtavien kulttuuristen, maantieteellisten, taloudellisten ja poliittisten erojen vähentämisestä. EU:n on esitettävä selkeä kantansa tästä asiasta Yhdysvalloille.

Richard Seiber (PPE), kirjallinen. – (DE) Talouskriisin ja Kööpenhaminan ilmastokonferenssin valmistelujen vuoksi meidän on tärkeää tarttua transatlanttisen talousneuvoston kokouksen tarjoamaan mahdollisuuteen vahvistaa edelleen EU:n ja Yhdysvaltojen välisiä suhteita. Ympäristöalalla meidän on keskusteltava erityisesti uusista elintarvikkeista. Myös nanoteknologian tarjoamat mahdollisuudet ja näkymät ovat merkittävä aihe. Meidän on ehdottomasti käytävä avointa keskustelua geneettisestä muuntelusta ja eläinten kloonauksesta. Euroopan ei pidä pelätä joidenkin jäsenvaltioiden huolien tarkkaa selvittämistä kauppakumppanilleen. Kemiallisten ja myrkyllisten aineiden osalta meidän on pyrittävä korkeatasoiseen suojeluun ja entistä parempaan koordinointiin. Tämä ei pelkästään helpota kauppa- ja taloussuhteita vaan takaa myös erityisesti sen, että eurooppalaisia kuluttajia suojellaan myrkyllisiltä aineilta ympäristössä ja käyttämissään tuotteissa. Rakentava keskustelu auttaa säilyttämään EU:n ja Yhdysvaltojen erityislaatuista suhteita.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on hyvä, että päätöslauselmassa tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen talousneuvoston kokouksesta (2. ja 3. marraskuuta 2009) kehoitetaan sivulla 17 Yhdysvaltoja kohtelevaan Euroopan unionin kansalaisia tasavertaisesti ja sisällyttämään kaikki EU:n jäsenvaltiot viisumivapausohjelmaan.

Parlamentin vetoomusten, komission pyrkimysten ja viisumiasiassa syrjittyjen jäsenvaltioiden toiveiden on jo korkea aika tuottaa tuloksia. Muuten on ryhdyttävä radikaaleihin toimiin ja otettava käyttöön Yhdysvaltojen kansalaisia koskeva viisumivaatimus. On lopultakin aika lopettaa Yhdysvaltojen nauttima yksipuolinen etuoikeus. Euroopan parlamentti ei saa sallia Yhdysvaltojen syrjiä Euroopan kansalaisia näiden kansallisuuden perusteella. Parlamentin kanta on tässä asiassa sitäkin merkityksellisempi, koska kaikki jäsenvaltioiden hallitukset eivät ymmärrä tarvetta viisumien vastavuoroisuuteen. Yksi näistä on Puolan tasavallan hallitus. Kansalaisten kanta on täysin poikkeava. Yli 61 prosenttia puolalaisista kannattaa maahantuloviisumien käyttöönottoa Yhdysvaltojen kansalaisille. Internet-kyselyssä vastaajista jopa 96 prosenttia kannatti tällaista toimenpidettä.

Uskon tulevan EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen olevan käännekohta ainakin viisumipolitiikan alalla ja että tulevana vuonna 2010 kaikkien EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset voivat matkustaa vapaasti. Toisin sanoen toivon heidän saavan saman vapauden kuin kaikilla Yhdysvaltojen kansalaisilla, jotka voivat matkustaa haluamaansa EU-valtioon.

10. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0212/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 1 (H-0303/09)

Aihe: Ihmisoikeudet Kuubassa

Mikä on neuvoston arvio Kuuban nykyisestä ihmisoikeustilanteesta, erityisesti poliittisista vangeista? Tietääkö neuvosto, millaisissa oloissa kuubalaista lääkäriä tri Darsi Ferreriä ja samassa sellissä olevaa Alfredo Dominquezia pidetään vangittuina, sillä miehiä pidetään ilmeisesti äärimmäisen epäinhimillisissä oloissa?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Olen tietenkin valmis siirtymään Yhdysvalloista Kuubaan ja jäsen Posseltin esittämään hyvin vakavaan asiaan, joten kiitän kysymyksestä, hyvä jäsen Posselt.

Neuvosto on edelleen hyvin huolissaan Kuuban ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien edistymättömyydestä. Kuuban kansalaisilla ei ole sanan- tai kokoontumisvapautta. Vapaata lehdistöä ei ole. Tiedon saanti, myös pääsy Internetiin, on rajoitettua. Kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen Kuubassa ja sen ulkopuolella kohdistuvat rajoitteet eivät ole muuttuneet. Kuubassa on tällä hetkellä 208 poliittista vankia. Luku on laskenut 2 034 vangista vuonna 2007, mutta suurin osa vapautuksista johtui tuomion täyttymisestä. Jäsenvaltioiden edustustot Kuubassa seuraavat tiiviisti poliittisten vankien luetteloa, ja niillä on erityinen ihmisoikeustyöryhmä, jossa tarkastellaan merkittäviä tapauksia.

Ihmisoikeuksien puolustajien sekä poliittisten vankien ja näiden perheiden todistusten mukaan vankilaolot eivät todellakaan täytä Yhdistyneiden Kansakuntien vankien kohtelua koskevia vähimmäisnormeja. Joidenkin vankien terveydentila on heidän perheidensä mukaan hyvin huono, eivätkä he saa asianmukaista hoitoa. Julmasta ja alentavasta kohtelusta on raportoitu usein, vankeja muun muassa piestään, heiltä evätään terveydenhoito ja heitä painostetaan psyykkisesti. Kuitenkaan vielä ei ole raportoitu vanginvartijoiden tai poliisien asettamisesta syytteeseen väärinkäytöksistä.

Kuuban hallitus kiistä poliittisten vankien olemassaolon ja kieltäytyy valitettavasti edelleen riippumattomien kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen ihmisoikeustarkastuksista. Neuvoston kanta Kuubaa kohtaan esitettiin vuonna 1996 annetussa yhteisessä kannassa, jota neuvosto on siitä lähtien arvioinut vuosittain. EU ja Kuuba sopivat lokakuussa 2008 sopivat jatkavansa laaja-alaista poliittista vuoropuhelua. EU:n politiikan mukaan vuoropuheluun osallistuu Kuuban viranomaisten lisäksi myös kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajia. Neuvosto kiinnittää erityistä huomiota demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien periaatteisiin yhteisen kannan vuoden 2009 vuotuisessa arvioinnissa.

Tämän vuoden kesäkuussa annetuissa päätelmissä teimme selväksi, että nämä seikat ovat EU:n keskeisiä painopistealoja suhteissa Kuubaan. Neuvosto kehotti Kuuban hallitusta erityisesti vapauttamaan ehdoitta

kaikki poliittiset vangit, myös vuonna 2003 vangitut, ja ilmaisimme huolestamme vangeista ja heidän terveydentilastaan.

Neuvosto kehotti lisäksi Kuuban viranomaisia helpottamaan välittömästi kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen pääsyä Kuuban vankiloihin. Sen jälkeen kun poliittinen vuoropuhelu Kuuban kanssa käynnistyi viime vuonna, EU on tuonut poliittiset vangit esiin joka ainoassa tapaamisessa. Kuten neuvoston viimeisimmissä päätelmissä todetaan, näissä korkean tason vierailuissa on aina tarkasteltava ihmisoikeuksia ja tarvittaessa vierailuihin on yhdistettävä tapaamisia rauhanomaisen demokratiaa ajavan opposition kanssa.

Neuvosto päätti jatkaa vuoropuhelua Kuuban kanssa koska se tarjoaa mahdollisuuden keskustella yhteistä etua koskevista asioista ja huolista, myös ihmisoikeustilanteesta, mutta olemme edelleen hyvin huolissamme Kuuban tilanteesta ja jatkamme yksittäisten tapausten seuraamista, varsinkin vankien, joilla on vakavia terveysongelmia.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman vangin tilanteeseen, Euroopan unioni esitti elokuussa puheenjohtajavaltio Ruotsin aloitteesta solidaarisuuden ilmauksen Havannassa. Tämä tehtiin, koska haluttiin osoittaa vangitun Darsi Ferrerin perheelle, että unioni on huolestunut siitä, etteivät Kuuban viranomaiset noudata kansallista rikosprosessioikeutta. Puheenjohtajavaltio seuraa myös toisen vangin Alfredo Domínguezin tapausta ja ottaa asian esiin vuoropuhelussa Kuuban kanssa. Olemme myös yhteydessä hänen perheeseensä.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän neuvoston puheenjohtaja Malmströmiä hänen erinomaisesta ja yksityiskohtaisesta vastauksestaan.

Kansainvälisen ihmisoikeuskomission jäsen Brechtmann on antanut minulle kattavia tietoja vankilaoiloista. Kysyn neuvostolta, voiko se pyrkiä tutkimaan yksittäisten vankien oloja, ja kuinka se arvioi Kuuban kehitystä sen Euroopan unionin-suhteiden osalta?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Meillä ei ole virallista pääsyä näihin tietoihin, mutta saamme tietoa, tosin melko sirpaleista sellaista, poliittisten vankien tilanteesta kansainvälisten järjestöjen, kansalaisjärjestöjen, kontaktiemme, poliittisten puolueiden ja muiden kautta. Tiedämme, että joissain tapauksissa heidän terveydentilansa on hyvin huolestuttava. Pyrimme tekemään yhteistyötä perheiden ja kansalaisjärjestöjen kanssa tilanteen helpottamiseksi, mutta yksi ongelmista on tietenkin se, että meillä on vain vähän konkreettista ja vahvistettua tietoa.

Toinen ongelma on se, että monet näistä vangeista ovat vankilassa ilman oikeudenkäyntiä ja ilman, että heitä syytettäisiin mistään. Tämä on vastoin Kuuban lainsäädäntöä. Vangeilla on oikeus tietää miksi ovat vankilassa ja mistä heitä syytetään – tämä on perustavaa laatua oleva ihmisoikeus kaikissa yhteiskunnissa, mutta kuten tiedämme, sitä ei kunnioiteta Kuubassa.

Vuoropuheluun Kuuban kanssa liittyy tietenkin paljon vaikeuksia, mutta tällä hetkellä katsomme, että on tärkeää jatkaa vuoropuhelua päätöksemme mukaisesti, sillä se antaa meille mahdollisuuden pyrkiä yhteistyöhön viranomaisten kanssa ja esittää tiukkaa kritiikkiä, mutta myös tehdä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan ja rauhanomaisten toisinajattelijoiden kanssa. Tähän me pyrimme, ja tällä hetkellä katsomme, että lähestymistapa voi toimia. Tässä ei tule tapahtumaan dramaattisia muutoksia lähitulevaisuudessa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, jäsen Posseltin kysymys koskee ihmisoikeuksia, ja katson, että ihmisoikeuksien alalla voimme tehdä parempaa yhteistyötä niiden valtioiden kanssa, joihin meillä on poliittiset ja diplomaattiset suhteet ja joiden kanssa teemme kauppaa, on yllättävää, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot edelleen suhtautuvat passiivisen kielteisesti Kiinan tasavallan loogisiin ja toistuviin pyyntöihin Yhdysvaltojen kauppasaarron poistamisesta.

Kysyn tämän vuoksi, kuinka puheenjohtajavaltio suhtautuu asiaan ja kuinka teidän mielestänne jäsenvaltioiden olisi suhtauduttava asiaan, koska me kaikki tiedämme, että Kuuba esitti 28. lokakuuta YK:n yleiskokouksessa Yhdysvaltojen kauppasaarron poistamista.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Olen rauhanomainen toisinajattelija yhdestä Euroopan unionin jäsenvaltiosta, Unkarista. Haluaisin pyytää teiltä neuvoa. Kuinka saisimme Unkarin ihmisoikeustilanteelle yhtä paljon huomiota kuin Kuuban ihmisoikeustilanteella?

Unkarissa on syksystä 2006 alkaen ollut valtavasti rauhanomaisiin mielenosoittajiin kohdistunutta poliisin väkivaltaa, ja monia poliittisia vankeja on kidutettu vankiloissa.

Haluan pyytää kuubalaisia poliitikkoja neuvottelemaan puolestamme perustuen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani, mutta puheaikanne on 30 sekuntia, ja nyt on kyse ihmisoikeuksista Kuubassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Koko Euroopan unioni on useaan otteeseen todennut, että vastustamme Yhdysvaltojen kauppasaartoa, emmekä usko sen helpottavan ratkaisun löytymistä Kuuban tilanteeseen.

Euroopan unioni on myös ilmaissut halukkuutensa entistä tiiviimpään yhteistyöhön Kuuban kanssa, myös kaupan alalla, ihmisoikeustilanteen edistymisestä riippuen.

Tällä hetkellä ei kuitenkaan ole mahdollista edetä tämän osalta, koska ihmisoikeusasioissa ja demokratian kunnioittamisessa ei ole edistytty, ja poliittisia vankeja on paljon. Kuuban viranomaisten on nyt osoitettava, haluavatko he suhteisiimme todellista edistymistä. Valitettavasti tähän mennessä edistyminen on ollut vähäistä.

Puhemies. – (EN) Olisin kiitollinen jos jäsenet noudattaisivat kyselytunnin sääntöjä, joiden mukaan lisäkysymykselle annetaan 30 sekuntia ja kysymyksen aiheessa on pysyttävä.

Marian Harkinin laatima kysymys numero 2 (H-0305/09)

Aihe: Ikääntyneiden kaltoinkohtelu

Arvioiden mukaan yli 10 prosenttia ikäihmisistä joutuu kotonaan ja hoitolaitoksissa kaltoinkohdeksi fyysisesti, psykologisesti, taloudellisesti tai henkisesti, ja osuuden arvellaan kasvavan väestökehityksen myötä. Mitä toimia puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo toteuttaa noudattaakseen sitoumuksia Euroopan tason yhteistyön ja toimien parantamisesta, jotta hoitopalvelujen laatu kohenisi eikä vanhuksia kohdeltaisi kaltoin?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Jäsen Harkin otti esille hyvin ajankohtaisen asian, kun väestömme ikääntyneiden osuus lisääntyy koko ajan. Toimenpiteet tällä alalla kuuluvat pääasiassa kansalliseen toimivaltaan, ja yhteisö voi pelkästään tukea ja täydentää jäsenvaltioiden työtä.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi haluaa kuitenkin kiinnittää asiaan huomiota, ja teemme kaikkemme lisätäksimme vanhustenhoidon laatua ja torjuaksemme ikäihmisten kaltoin kohtelua. Tämän osalta haluan muistuttaa Tukholmassa kuukausi sitten pidetystä konferenssista, jonka aiheena oli terveellinen ja arvokas ikääntyminen. Konferenssiin osallistui 160 henkilöä 27 valtiosta. Osallistumistaso oli laajaa. Edustettuina olivat komissio, jäsenvaltiot, terveys- ja sosiaaliala-asiasta vastaavien ministeriöiden virkamiehet ja monet vapaaehtoisjärjestöt.

Tavoitteena oli korostaa nimenomaan arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomia ongelmia: kuinka voimme vastata terveydenhoitoalojen lisääntyneeseen yhteistyötarpeeseen ikääntyneiden kansalaisten tarpeiden täyttämiseksi? Puheenjohtajavaltio pyrkii siihen, että neuvosto antaa tätä koskevat päätelmät 30. marraskuuta pidettävässä työllisyys-, sosiaali-, terveys- ja kuluttajansuojaneuvoston kokouksessa. Päätelmäluonnoksessa pyrimme syvempään ja tiiviimpään yhteistyöhön terveellisen ja arvokkaan ikääntymisen alalla muun muassa jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon avulla. Myös komissiota kehoitetaan laatimaan toimintasuunnitelma ikäihmisten arvokkaasta, terveellisestä ja laadukkaasta elämästä.

Haluan myös korostaa, että neuvosto antoi tämän vuoden kesäkuussa päätelmät otsikolla Naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet: aktiivinen ja arvokas ikääntyminen, nimenomaan laadukkaiden hoitopalvelujen tarjoamisen helpottamiseksi ikääntyneiden ihmisten kotihoidossa ottaen huomioon ikääntyneiden miesten ja naisten erityistarpeet.

Mitä tulee ikääntyneiden kaltoin kohteluun, neuvoston direktiivissä 2000/78/EY kielletään jo ikään perustuva syrjintä työpaikoilla. Komissio ehdotti, että direktiivin tarjoamaa suojaa laajennettaisiin useille muille aloille, kuten sosiaaliturvaan, terveydenhoitoon, sosiaalietuuksiin, koulutukseen, tavaroiden ja palveluiden saatavuuteen, asumiseen ja niin edelleen.

Ehdotukseen sisältyy monia osatekijöitä, joilla on merkitystä ikäihmisten kaltoin kohtelun kannalta. Se kattaa kotihoidon, laitoshoidon ja terveydenhoitopalvelut. Siinä kielletään häirintä, joka on yksi syrjinnän muoto, joka määritetään ei toivotuksi käytökseksi, jolla "loukataan henkilön arvoa ja luodaan uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä tai hyökkäävä ilmapiiri".

Tästä ehdotuksesta keskustellaan parhaillaan neuvostossa, ja Euroopan parlamentti on jo antanut siitä lausunnon. Ehdotuksen hyväksyntä edellyttää neuvostossa yksimielisyyttä. Emme tietenkään voi ennakoida neuvoston keskustelujen tulosta, mutta voin kuitenkin todeta meidän tekevän kaikkemme saadaksemme aikaan lainsäädäntöä, joka auttaa poistamaan kaikenlaisen ikääntyneisiin ihmisiin kohdistuvan väärinkäytön ja kaltoin kohtelun, täysin Euroopan parlamentin antaman lausunnon mukaisesti.

Vankka näkemyksemme on tietenkin, ettei kenenkään pidä joutua kärsimään häirinnästä tai kaltoin kohtelusta, kaikkein vähiten hoidosta riippuvaisten ikääntyneiden ihmisten.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, kiitän harkitusta vastauksestanne. Komission vuonna 2008 antaman tiedonannon mukaan on saatava aikaan oikeat edellytykset niin resurssien, koulutuksen ja hoitajien tuen osalta. Olen tästä täysin samaa mieltä, ja ymmärrän myös, että asia kuuluu kansalliseen toimivaltaan.

On kuitenkin joitakin aloja, joilla EU voi auttaa. Yksin niistä on rajat ylittävä ulottuvuus. Halusin van tietää mielipiteenne virallisen tiedonvaihtorakenteen perustamisesta rajat ylittävälle terveydenhoitoalan ammattilaisille, tässä tapauksessa hoitajille.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kiitän arvoisaa parlamentin jäsentä ehdotuksesta. Kuulen tästä ensimmäistä kertaa. Se kuulostaa hyvältä aloitteelta, mutta minun on esitettävä se asiasta vastaaville ministereille ja sisällytettävä se keskusteluun. Voimme kenties palata asiaan myöhemmin.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopan unionin väestö ikääntyy. Ikääntyneillä ihmisillä on erityistarpeita niin terveydenhoitopalvelujen, heille soveltuvien rakennusten ja julkisen liikenteen aloilla. Ruotsin sosiaalipolitiikalla on pitkät perinteet. Minkälaisista ehdotuksista keskustellette muiden jäsenvaltioiden kanssa, jotta ikäihmisten elinoloja voitaisiin parantaa koko Euroopan unionissa?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, jäsen esitti hyvin merkittävän kysymyksen, ja vastasitte siihen oikein hyvin, mutta laajentaen hieman kysymyksen aihepiiriä, ikääntyneiksi katsotaan nykyisin yli 65-vuotiaat. Voisitteko harkita suosittellevanne unionin laajuisesti eläkeiän nostamista tai sen joustavaa soveltamista sekä asteittaista eläkkeelle siirtymistä pysyvän sijaan, joka nyt näyttää yleisimmältä? Tämä auttaisi valtavasti elämänlaadun parantamisessa ja lisäksi ikääntyneiden kunnioitusta.

Puhemies. – (EN) Minusta menitte nyt hieman ohi kysymyksen aiheen, mutta annan ministerin päättää, haluaako hän vastata vai ei.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Vastaus arvoisan parlamentin jäsenen ensimmäiseen kysymykseen on kyllä, sillä meidän on erityisesti keskusteltava näistä asioista.

Troikka – puheenjohtajavaltiot Ranska, Tšekin tasavalta ja Ruotsi – on sopinut terveydenhoitoa ja ikääntyneitä ihmisiä koskevista asioista käytävän vuoropuhelun vahvistamisesta. On järjestetty esimerkiksi Alzheimerin tautia käsittelevä konferenssi ja kuukausi sitten pidetyssä konferenssissa, johon jo viittasin, tarkasteltiin ikääntyvien ihmisten arvokasta kohtelua. Se tarjosi siis mahdollisuuden keskustella asiasta, ja päätelmistä keskustellaan Epsco-neuvostossa marraskuun lopussa. Siellä tietenkin tarkastellaan myös Euroopan parlamentin mietintöä.

Eläkeikä on asia, josta kaikki jäsenvaltiot päättävät itse, mutta Lissabonin strategiaa – ei siis tällä kertaa sopimusta – koskevassa keskustelussa siitä, kuinka lisätään kasvua, kehitystä ja työllistettävyyttä, ja kohtaamastamme väestökehityksen haasteesta, tämä on tietenkin asia, jota on tarkasteltava; kuinka hyödyntää myös ikääntyneiden ihmisten pätevyyttä ja asiantuntemusta ja kuinka löydetään keinoja heidän säilyttämisekseen työvoimassa. Neuvoston tehtävä ei ole päättää, missä iässä tämän tarkalleen pitäisi tapahtua, vaan sen on pikemminkin rohkaistava jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti työvoimaansa.

Puhemies. – (EN) Kysymyksen nro 3 esittäjä **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Aihe: Ruotsalainen toimittaja Dawit Isaak vangittuna Eritreassa

Ruotsalaisissa tiedotusvälineissä esiintyneiden tietojen mukaan Ruotsin kansalainen Dawit Isaak, joka on vuodesta 2001 ollut vangittuna Eritreassa, on siirretty nyt uuteen vankilaan. Tietävästi yksikään vanki ei ole lähtenyt tästä vankilasta elävänä. Dawit Isaak on ollut rosvohallinnon vangitsemana lähes kahdeksan vuotta hirveissä olosuhteissa tietämättä, miksi hänet on näin brutaalisti heitetty vankilaan ja erotettu perheestään, ystävistään ja työstään. Tähän mennessä kaikki yritykset vapauttaa Dawit Isaak ovat epäonnistuneet. EU:n pitäisi tehdä asiassa enemmän. Isaak on myös EU:n kansalainen. Jos mitään ei tehdä,

on olemassa vaara, että Isaak kuolee ilman että Ruotsi tai EU ovat onnistuneet saamaan Eritrean presidenttiä edes vakavasti keskustelemaan Isaakin tapauksesta.

Mitä puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo tehdä ottaakseen Dawit Isaakin tapauksen esille korkeimmalla tasolla EU:ssa?

Onko järkevää, että Eritrea saa EU:lta apua, kun maa rikkoo perustavia ihmisoikeuksia näin räikeällä tavalla?

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Ruotsalais-eritrealainen toimittaja Dawit Isaak siepattiin ja vangittiin Eritreassa kahdeksan vuotta sitten. Häntä pidetään vankilassa ilman oikeudenkäyntiä tai edes syytettä. Hänen perheensä, Ruotsin viranomaisten tai kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen ei ole annettu tavata häntä.

Valitettavasti Eritrean ihmisoikeustilanteen paranemisesta ei viime vuosina ole näkynyt mitään merkkejä. Vastuu tilanteesta on kokonaan Eritrean hallituksella. Eritrean jatkuvat kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisten ihmisoikeusvelvoitteiden rikkomiset aiheuttavat EU:ssa suurta huolta.

Olemme erityisen huolissamme poliittisista vangeista ja sananvapauden puutteesta. EU on useita kertoja vaatinut kakkien Eritrean poliittisten vankien, luonnollisesti Dawit Isaak mukaan luettuna, vapauttamista ehdoitta. Puheenjohtajavaltio antoi 18. syyskuuta 2009 Euroopan unionin puolesta hyvin selkeän lausunnon, jossa toistimme vaatimuksemme kaikkien poliittisten vankien vapauttamisesta ehdoitta ja totesimme, että Eritrean toimet ovat selkeästi kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan, Eritrean ratifioiman YK:n kansainvälisen sopimuksen vastaisia.

Valitettavasti Dawit Isaakin tapausta ei ole ratkaistu, mutta se on edelleen EU:n, puheenjohtajavaltio Ruotsin ja Ruotsin hallituksen ensisijainen tavoite. Emme luovu ponnisteluistamme ennen kuin hänet on vapautettu humanitaarisin perustein ja hän voi palata perheensä pariin. Voin vakuuttaa teille, että keskustelemme hänen tapauksestaan ja muiden vankien tilanteesta korkeimmalla tasolla Asmarassa.

Ihmisoikeudet ovat keskeinen osatekijä EU:n ja Eritrean välisissä suhteissa. Olemme valmiita auttamaan Eritrean hallitusta ihmisoikeustilanteen parantamisessa. Rahoitusavun kannalta tätä säännellään ja se on riippuvaista Cotonoun sopimuksesta. Sopimus koskee sekä ihmisoikeuksia että poliittista vuoropuhelua painostamiseksi muutosten aikaansaamisessa. Kyse on jatkuvasta prosessista, joka etenee epätoivoisen hitaasti, mutta toivomme voivamme edistyä tämän välineen avulla.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) minun ei tarvitse esittää lisää yksityiskohtia Dawit Isaakin järkyttävästä tapauksesta. Tiedän myös, että puheenjohtaja Malmström on hyvin omistautunut tälle asialle.

Tietääkseni Dawit Isaak on ainoa EU:n kansalainen, joka on vangittu ilmaisunvapauden harjoittamisesta. Eikö EU:n tämän vuoksi pitäisi antaa yhteinen erityinen julkilausema Dawit Isaakista? Eikö neuvostolle voisi ehdottaa erityistä julkilausemaa? Ehkäpä puheenjohtaja Malmströmin tai jonkun muun olisi myös mentävä Eritreaan ja pyrittävä tapaamaan Dawit Isaak sekä presidentti Isaias Afewerki. Toivon tämän toteutuvan, sillä mielestäni on täysin kohtuutonta, että EU:n kansalainen on vuodesta toiseen vangittuna, ilmeisesti sairaana ja mahdollisesti vaarassa kuolla vankilassa.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Jäsen Schmidtille haluan sanoa, että jaan todella hänen valtavan huolensa ja turhautuneisuutensa siitä, että tilanne on jatkunut vuodesta toiseen, eikä ole mitään mahdollisuutta vaikuttaa Eritrean viranomaisiin. Jäsen Schmidt ja muut jäsenet ovat varmasti nähneet raportteja Eritreasta ja kuunnelleet sen presidentin haastatteluja. Hän ei ole helposti lähestyttävä ihminen, ja väärinkäytökset ovat Eritreassa yleisiä.

Jatkamme pyrkimyksiämme kaikkien tuntemiemme kanavien kautta, mutta meillä ei ole pääsyä vankilaan. Emme ole voineet tavata häntä, emmekä tunne hänen vointiaan. Emme tietenkään sulje pois mahdollisuutta mennä sinne, jos uskoisimme sen edistävän asiaa, mutta tällä hetkellä ei ole mahdollista saada minkäänlaista lupausta siitä, että saisimme tavata hänet tai keskustella hänen tilanteestaan tai tavata hänen perhettään Eritreassa. Tämä on äärimmäisen turhauttavaa. Olemme tehneet kantamme hyvin selväksi. Kuten jäsen Schmidt totesi, Dawit Isaak on tietääkseni ainoa EU:sta lähtöisin oleva poliittinen vanki, ja pyrimme monin eri tavoin lisäämään Eritrean viranomaisten painostamista ja saamaan heidät ymmärtämään, että Dawit Isaak ja muut vangit on vapautettava, ainakin valtion itse ratifioimien yleissopimusten mukaisesti, mutta mikään tavanomainen vuoropuhelu ei ole helppoa kyseisen valtion kanssa.

Puhemies. – (EN) Muita lisäkysymyksiä ei ole, joten siirrymme seuraavaan kysymykseen.

Kysymyksen nro 4 esittäjä **Anna Hedh** (H-0312/09)

Aihe: EU:n alkoholistrategia

On kulunut lähes kolme vuotta siitä, kun EU:n alkoholistrategia hyväksyttiin. Tarkoitus oli, että strategiaa arvioitaisiin kesään 2009 mennessä. Valitettavasti näyttää siltä, että arviointia on lykätty. Ruotsi on aina pitänyt alkoholipolitiikkaa tärkeänä ja etusijalla olevana kysymyksenä EU-yhteistyössä.

Aikooko puheenjohtajavaltio Ruotsi työskennellä sen hyväksi, että arviointi tehdään pian, ja mikäli vastaus on myönteinen, minä ajankohtana?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kiitos, jäsen Hedh. Aluksi haluan muistuttaa jäsen Hedhiä siitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on asettanut alkoholin ja terveyden keskeiselle sijalle asialistalla merkittävänä näkökohtana pantaessa täytäntöön EU:n strategiaa jäsenvaltioiden tukemiseksi alkoholiin liittyvien haittojen vähentämisessä.

Tältä pohjalta on jo järjestetty kolme merkittävää tilaisuutta. Ensimmäinen on terveysministerien epävirallinen tapaaminen heinäkuussa Jönköpingissä, jossa kiinnitettiin erityistä huomiota alkoholijuomien myyntiin ja markkinointiin ja siihen, kuinka ne vaikuttavat nuorten alkoholinkäyttöön. Toinen tapahtuma oli asiantuntijoiden alkoholia ja terveyttä koskeva konferenssi Tukholmassa 21.–22. syyskuuta, jossa pyrittiin tukemaan kestävää, pitkän ajanjakson ja kattavaa EU:n alkoholistrategiaa. Tapahtumaan osallistui yli 450 henkilöä periaatteessa kaikista EU:n jäsenvaltioista, ja osanottajat antoivat vahvan tukensa Ruotsin ensisijaisille tavoitteille alkoholin ja terveyden alalla.

Kolmas tapahtuma oli alkoholia, terveyttä ja sosiaalista kehitystä käsitellyt maailmanlaajuinen asiantuntijatapaaminen 23. syyskuuta. Tapahtuman järjesti puheenjohtajavaltio Ruotsi yhdessä Sidan (Ruotsin kansainvälinen kehitysyhteistyövirasto) sekä Norjan terveydenhoitopalvelujen ministeriön kanssa Maailman terveysjärjestön sponsoroimana. Tavoitteena oli edistää osaltaan maailmanlaajuisia strategiaa maailman terveyskokouksen ensi vuoden toukokuun kokousta varten. Kokouksessa esiteltiin havaintoja alkoholin haitallisen käytön, sosiaalisen kehityksen ja infektioautien, kuten hiv/aidsin ja tuberkuloosin leviämisen välillä, joka on merkille pantava merkittävä yhteys.

Kysymyksen ”aikooko puheenjohtajavaltio Ruotsi työskennellä sen hyväksi, että strategian arviointi tehdään pian” vastaus on siis kyllä; strategian hyväksyminen EU:ssa vuonna 2006 oli merkittävä askel. Hyväksyessään strategian komissio tunnusti alkoholin yhdeksi merkittävimmistä terveyteen vaikuttavista tekijöistä EU:ssa sekä sen, että on EU:n vastuulla puuttua riskialttiiseen ja haitalliseen alkoholinkulutukseen. Tätä tuki kaikkien EU:n terveysministerien tuki marraskuussa 2006 annetuissa päätelmissä.

Komissio on seurannut alkoholinkulutuksen suuntauksia ja alkoholiin liittyviä haittoja sekä muutoksia EU:n politiikassa tammikuusta 2007 alkaen. Vaikka edistystä on havaittu monilla aloilla, aikaa on ollut aivan liian vähän alkoholipolitiikan ja juomatottumusten terveysvaikutusten kokonaisvaltaiseen arviointiin. Komission ensimmäinen raportti, joka esitettiin asiantuntijakonferenssissa muutama viikko sitten, oli tilanneraportti EU:n alkoholistrategiasta. Sen on vuonna 2012 annettava loppuraportti edeltävä välivaiheen raportti.

Puheenjohtajavaltio luonnollisesti perehtyy tilanneraporttiin ja tarkastelee alkoholia ja terveyttä käsitelleen asiantuntijakonferenssin tuloksia. Me seuraamme edistymistä. Olemme myös rahoittaneet useita uusia tutkimuksia varmistaaksemme sen, että alkoholi säilyy keskeisellä sijalla EU:n asialistalla. Yhdessä rahoittamistamme tutkimuksista tutkitaan alkoholin markkinoinnin vaikutuksia nuoriin, toisessa tarkastellaan alkoholin vaikutuksia ikääntyneisiin kymmenessä eri jäsenvaltiossa ja kolmannessa tutkitaan rajat ylittävän kaupan vaikutusta kansalliseen alkoholipolitiikkaan.

Luonnoksessamme alkoholia ja terveyttä koskeviksi päätelmiksi, josta parhaillaan keskustellaan neuvoston työryhmässä, ehdotamme, että komissiota kehoitettaisiin käynnistämään analyysi ja ensisijaisten tavoitteiden määrittäminen alkoholia ja terveyttä koskevan työn seuraavaa vaihetta varten, korostaaksemme sitä, että meidän on tarkasteltava aikaa vuoden 2012 jälkeen, kun arviointi ja nykyinen alkoholistrategia päättyvät. Tämän keskustelun perusteella puheenjohtajavaltio pyrkii antamaan neuvoston päätelmät alkoholistrategian tukemiseksi joulukuussa 2009.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Arvoisa puheenjohtaja Malmström, tiedän, että puheenjohtajavaltio on pitänyt useita rakentavia konferensseja ja käyttänyt paljon aikaa tähän asiaan.

Kysymykseni koski erityisesti alkoholistrategiaa, sillä olen esittänyt saman kysymyksen ennekin, noin kuusi kuukautta sitten. Minulle kerrottiin tuolloin, että alkoholistrategiaa arvioitaisiin ennen kesää. Esitin kysymykseni tämän vuoksi, sillä asiaa ei ole näkynyt esityslistalla.

On tapahtunut paljon sen jälkeen kun puheenjohtajavaltio Ruotsi ehdotti EU:lle alkoholistrategiaa vuonna 2001. Alkoholistrategia hyväksyttiin vuonna 2006, ja sen jälkeen on tapahtunut paljon. Joissain jäsenvaltioissa on nostettu ikärajoja, joissain on nostettu alkoholiveroja ja jotkut ovat laskeneet hyväksyttävien veren alkoholipitoisuuksia. Olen tähän hyvin tyytyväinen. Olisin toivonut puheenjohtajavaltio Ruotsin menevän kenties hieman pitemmälle mainonnan suhteen, mutta olen hyvin tyytyväinen siihen, että on toteutettu mainontaa, alkoholia ja nuoria koskeva tutkimus.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kiitän teitä tuestanne tässä asiassa. Olemme todellakin pyrkinneet tuomaan esiin asiaa, joka on tietenkin EU:n työskentelykehys: konferenssien järjestäminen, tutkimusten tuottaminen, aikataulujen vahvistaminen sen varmistamiseksi, että kaikki edistyy sekä tulevien puheenjohtajavaltioiden osallistumisen varmistaminen. Olen tyytyväinen siihen, että saimme selvitettyä selkeän väärinkäsityksen. Oli tarkoitus laatia välivaiheen raportti, joka on tietenkin aivan yhtä merkittävä, ja jota tulemme tarkastelemaan ja analysoimaan, mutta lopullinen arviointi saadaan vuonna 2012. Ennen sitä on valtavasti tehtävää, ja voin myös vakuuttaa, että monet jäsenvaltiot tekevät valtavasti työtä, sillä kaikissa jäsenvaltioissa kaikki tuntevat alkoholinkulutuksen terveysvaikutukset.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Arvoisa ministeri, tieliikennekuolemien määrä on laskenut EU:n tasolla, mutta kunnianhimoisia tavoitteita ei saavuteta ensi vuonna. Yleisin aiheuttaja on alkoholi. Joissakin valtioissa itsemurha-aste on kauhea, ja jälleen syypää on alkoholi.

Ettekö katso, että meidän olisi tiukennettava jo nyt tiukkoja alkoholinkulutuksen rajoituksia Skandinavian mallin mukaisesti? Erityisesti nuorten kulutusta on rajoitettava. Voisiko Ruotsi tehdä tästä aloitteen?

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Haluan kiinnittää arvoisan ministerin huomion siihen, että edustamassani Skotlannin vaalipiirissä käydään parhaillaan keskustelua alkoholituotteiden vähimmäishinnoista. Halusin tarttua mahdollisuuteen kysyä ministeriltä, keskustellaanko neuvostossa alkoholituotteiden vähimmäishinnoittelusta. Skotlannissa keskustelu on laajaa, ja mietin, mikä on neuvoston näkökanta ja keskustellaanko tästä lainkaan neuvostossa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Yksi EU:n alkoholistrategian viidestä ensisijaisesta tavoitteesta on nimenomaan alkoholiin liittyvien liikenneonnettomuuksien aiheuttamien vammojen ja kuolemantapausten vähentäminen. Kuten arvoisa jäsen totesi, tämä on suuri ongelma, joka aiheuttaa valtavasti kärsimystä ja myös taloudellisia kustannuksia.

Komissio on suositellut matalampaa rajaa kokemattomille kuljettajille ja ammattikuljettajille, mutta valtioissa, joissa jo on rajoitukset, niitä ei pidä laskea. Tämä on suositus, ja me teemme yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa.

Monissa valtioissa suositusta on jo noudatettu, ja tiedotustoimintaa on paljon.

En ole tietoinen meneillään olevista hintakeskusteluista. Voi olla, että sellaisia käydään. Tarkistan tämän asiasta vastaavalta kollegaltani terveysministeriltä, mutta en usko nimenomaan tästä keskusteltavan.

Monia muita alkoholia koskevia asioita tarkastellaan juuri nyt, mutta kenties juuri tätä ei, sillä asia ei tietenkään kuulu EU:n toimivaltaan.

Puhemies. – (EN) Kysymyksen nro 5 esittäjä **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Aihe: Kaasuputkien ympäristönäkökohdat

Euroopan unionissa kiinnitetään suurta huomiota EU:hun rakennettavien uusien kaasuputkien (Nabucco, pohjoisen ja etelän kaasuputket) ympäristönäkökohtiin. Pohjoisen kaasuputki, joka rakennetaan Itämeren pohjaan, on poikkeuksellinen hanke kokonsa puolesta ja niiden mahdollisten vaikutusten osalta, joita sillä on ympäristöön Itämeren alueella.

Mitä vaaroja ympäristölle puheenjohtajavaltio Ruotsi näkee kaasuputkien rakentamisessa ja mitä se aikoo tehdä niiden eliminoimiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Pohjoisen kaasuputki on kokonsa ja mahdollisten vaikutustensa vuoksi ainutlaatuinen hanke Itämeren alueella. Neuvosto on tietoinen pohjoisen kaasuputken

ympäristönäkökohtia koskevista epäilyksistä ja on tutkinut huolella viime vuoden heinäkuussa annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman Itämeren pohjalle rakennettavaksi suunnitellun Venäjän ja Saksan välisen kaasuputken ympäristövaikutuksista.

Kaikki EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan yhteisö ovat osapuolia Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1991 Espoon yleissopimuksessa. Yleissopimus koskee ympäristövaikutusten arviointia rajat ylittävissä yhteyksissä. Yleissopimukseen sisältyy useita asiaa koskevia velvoitteita, jotka sitovat osapuolia, ja erityisenä tavoitteena on varmistaa, että toteutetaan ympäristövaikutusten arviointi, johon kuuluu tietyn hankkeen kaikkien osapuolten kuuleminen.

Pohjoista kaasuputkea koskevan hankkeen vaikutus Itämeren ympäristöön on hyvin tärkeä asia, joka on tutkittava huolellisesti. Sillä saattaa olla vaikutusta Natura 2000 -alueisiin sekä alueisiin, joilla on miinoja ja joihin on upotettu kemiallisia aseita. Sedimentin leviäminen voi vaikuttaa meren kasvi- ja eläinlajeihin, ja sillä voi olla vaikutusta myös kalastusalaan. Myös kaasuputken sijainti lähellä merkittäviä laivaväyliä saattaa aiheuttaa ympäristö- ja turvallisuusriskejä.

Kaikki Itämeren ympäristön valtion ovat nyt tehneet yhteistyötä yli kolmen vuoden ajan Espoon yleissopimuksen puitteissa määrittääkseen, kuinka velvoitteet vaikuttavat siihen, kuinka hanke on toteutettava.

Neuvosto haluaa kuitenkin korostaa, että pohjoista kaasuputkea koskeva hanke on yksityinen hanke. Tämän vuoksi hankkeen osapuolten on esitettävä tiedot, jotka osoittavat, että hanke on asiaa koskevan lainsäädännön mukainen, asianomaisten jäsenvaltioiden valvonnassa.

Neuvosto ei siis voi kommentoida pohjoista kaasuputkea koskevaa hanketta tavalla, joka voitaisiin katsoa kansalliseen oikeusprosessiin puuttumiseksi.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Arvoisa ministeri, kiitos todella kattavasta vastauksestanne. Asia luonnollisesti koskee suuresti myös Ruotsia, varsinkin kun Ruotsi on Itämeren rannalla sijaitseva valtio. Haluan vain korostaa, ettei tällaisiin asioihin voi kiinnittää liikaa huomiota. Toivon teidänkin toteavan näin, ja toivon Ruotsin puheenjohtajakautensa aikana jatkuvasti seuraavan asiaa tiiviisti ja toteuttavan asianmukaisia toimia.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Voin taata arvoisalle jäsenelle, että Ruotsi toimii juuri näin. Olemme hyvin valppaita, kun on kyse Itämeren herkästä ympäristöstä, joka on tietenkin riskialtis kaikenlaisten hankkeiden osalta, ja tämän vuoksi olemme asettaneet tälle nimenomaiselle hankkeelle hyvin tiukat ympäristövaatimukset, ja monet asiasta vastaavat viranomaiset tutkivat ja valvovat asiaa. Hanke ei koske Ruotsin aluetta, mutta kylläkin sen talousaluetta, ja tämän vuoksi olemme hyvin huolellisesti korostaneet, että kantamme perustuvat Espoon yleissopimuksen kaltaisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin. Meidän ei pidä tehdä asiasta poliittisia tai taloudellisia päätelmiä. Ruotsin valtio voi tarkastella asiaa, ja niin me todella teemme.

Puhemies. – (EN) **Silvia-Adriana Țicău**n laatima kysymys numero 6 (H-0318/09)

Aihe: Työvoiman vapaan liikkuvuuden esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä

Neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsi myönsi, että nykyisessä talouskriisissä on erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot kykenevät vastaamaan ongelmiin yhdessä, löytämään ratkaisuja tästä talous- ja rahoituskriisistä selviämiseksi ja ennen kaikkea vähentämään työttömyyttä ja sen kielteisiä vaikutuksia. Niiden jäsenvaltioiden työntekijöiden kohtaamat vapaan liikkuvuuden esteet, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004 jälkeen, rajoittavat kyseisten maiden kansalaisten oikeuksia ja voivat johtaa laittomaan työntekoon ja sosiaaliseen polkumyyniin. Näiden esteiden poistaminen suojelee yhtä lailla maahanmuuttajatyöntekijöitä kuin maan omiakin työntekijöitä. Koska puheenjohtajavaltio Ruotsi on sitoutunut toimimaan aktiivisesti Euroopan työmarkkinapolitiikan alalla, voiko neuvosto kertoa, mihin käytännön toimiin se aikoo ryhtyä poistaakseen nopeasti esteet, jotka tällä hetkellä haittaavat niistä jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004 jälkeen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Neuvosto haluaa korostaa, että henkilöiden vapaa liikkuvuus on yhteisön lainsäädännön takaama perusoikeus ja siihen sisältyy EU:n kansalaisten oikeus asia ja työskennellä toisessa jäsenvaltiossa.

Neuvosto antoi kokouksessaan 9. maaliskuuta 2009 kehotuksen niille jäsenvaltioille, jotka edelleen soveltavat vapaata liikkuvuutta rajoittavia siirtymäajan sääntöjä. Saatavilla olevien tietojen perusteella neuvosto totesi tuolloin, että näiden jäsenvaltioiden olisi harkittava rajoitusten soveltamisen jatkamista. Jäsenvaltioita myös

kehoitettiin poistamaan rajoitukset kolmannen vaiheen aikana, jos työmarkkinoilla ei esiinny vakavia häiriöitä tai vakavien häiriöiden vaaraa kyseisissä jäsenvaltioissa.

Neuvosto myös korosti jäsenvaltioille, että ensisijaisiksi on katsottava EU:n ulkopuolelta tulevan työvoiman sijaan jäsenvaltioiden kansalaiset ja että uusien jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka jo asuvat ja työskentelevät jäsenvaltiossa, suojelun on jatkuttava siirtymäajanjakson ajan. On tarkasteltu myös perheenjäsenten oikeuksia aiempien laajentumisten yhteydessä sovelletun käytännön mukaisesti.

Neuvosto korosti voimakasta eriyttämistä ja joustavuutta työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevissa säännöissä. Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että ne pyrkivät lisäämään näiden uusien jäsenvaltioiden kansalaisten työmarkkinoille pääsyä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, pyrkien vauhdittamaan yhteisön lainsäädännön sisällyttämistä lainsäädäntöönsä.

Komissio antoi marraskuussa 2008 tiedonannon työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vaikutuksista EU:n laajentumisen yhteydessä. Komissio korosti, että Bulgariasta, Romaniasta ja EU10-jäsenvaltioista tulevat työntekijät auttoivat vastaamaan vastaanottavien valtioiden entistä suurempaan työvoimatarpeeseen ja edistivät näin osaltaan merkittävästi talouden kestävästä kasvusta. Saatavilla olevan näytön mukaan EU:n sisäinen liikkuvuus laajentumisen jälkeen ei ole johtanut – eikä todennäköisesti johda – vakaviin häiriöihin työmarkkinoilla.

Komissio totesi myös, että maahanmuuttovirtojen koko ja suunta EU:n sisällä perustui pikemminkin yleiseen työvoiman tarjontaan ja kysyntään kuin työmarkkinoille pääsyä rajoittaviin sääntöihin. Lopuksi komissio totesi, että jäsenvaltioiden soveltamat rajoitukset saattavat viivyttää työmarkkinoiden mukautumista ja jopa lisätä pimeää työtä.

Työvoiman vapaa liikkuvuus on Euroopan unionin tärkeä ensisijainen tavoite. Työvoiman liikkuvuus auttaa luomaan lisää työpaikkoja, jotta taloutta voidaan mukauttaa jopa talouskriisin aikana. Työntekijöiden liikkuvuus auttaa myös vähentämään sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä.

Mitä tulee arvoisan jäsenen mainitsemaan vapaata liikkuvuutta koskevaan siirtymävaiheeseen, jäsenvaltioilla on oikeus säilyttää rajoituksensa siirtymäajanjakson kolmannen vaiheen loppuun asti. Neuvosto katsoo kuitenkin, ettei Euroopan tämänhetkistä talouskriisiä pidä käyttää perusteena siirtymävaiheen sääntöjen soveltamiselle. Myös aikoina, joina työvoiman kysyntä on vähäistä, työnantajien voi olla vaikea saada palkattua työntekijöitä omasta valtiosta.

Neuvosto tarkastelee säännöllisesti siirtymävaiheen järjestelyjä. Viimeisin tarkastelu oli heinäkuun 2009 istunnossa, jossa neuvosto pani merkille komission esittämät tiedot vapaan liikkuvuuden vaikutuksista EU:n laajentumisen yhteydessä. Komissio kertoi neuvostolle, että kolme EU:n 15 vanhasta jäsenvaltiosta oli ilmoittanut komissiolle 1. toukokuuta 2009 mennessä vakavista häiriöistä työmarkkinoilla tai sellaisten vaarasta. Saksa ja Itävalta sovelsivat edelleen työmarkkinoille pääsyn rajoituksia säilyttämällä työlupavaatimuksen, kun taas Yhdistynyt kuningaskunta soveltaa ex post -rekisteröintijärjestelmää, joka sallii työntekijän aloittaa työt, mutta edellyttää rekisteröitymistä 30 päivän kuluessa.

Neuvostolle toimittamissaan tiedoissa komissio myös ilmoitti varmistavansa liittymissopimuksen määräysten noudattamisen ja pidiäntä itsellään oikeuden vaatia selvityksiä rajoitusten soveltamista jatkavilta jäsenvaltioilta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Haluan kysyä sisältyykö Ruotsin puheenjohtajakauden esityslistan aikatauluun toimia, joilla pyrkisitte taivuttamaan työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevia esteitä säilyttävät jäsenvaltiot poistamaan esteet. Toinen kysymykseni on, aiotteko sisällyttää tällaisen ehdotuksen työvoiman vapaan liikkuvuuden esteiden poistamisesta Ruotsin puheenjohtajakauden päätelmiin.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Haluan kiittää arvoisaa jäsentä tästä kysymyksestä. Kaikki puheenjohtajatroikan jäsenet, Ranska, Tšekin tasavalta ja Ruotsi, vahvistivat päätelmissään, että laajentumisesta on ollut suurta etua EU:lle, se on saanut aikaan talouskasvua eikä mikään osoita vakavia taloudellisia häiriöitä ilmenneen.

Meillä on mekanismit, joilla tarkistamme säännöllisesti siirtymäajanjakson sääntöjä. Näiden tarkistusten välillä voimme tietenkin kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä syrjivän lainsäädännön poistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että koko EU:n ammattitaitoista työvoimaa hyödynnetään, mutta puhtaasti oikeudellisia näkökohtia tarkastellaan komission kanssa. Kuten jo aiemmin totesin, toteutimme tarkistuksen aiemmin tänä vuonna.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kysymyksen esittänyt kollega luonnollisesti keskittyi huomautuksissaan tilanteeseen niissä jäsenvaltioissa, joista osa väestöä lähtee etsimään työtä muualta. Ymmärrän sen.

Itävaltaan, kuten Saksaankin, kohdistuu sen sijaan valtavaa maahanmuuttoa, ja se voisi saada jatkoa siirtymäajanjaksolle kunnes työmarkkinat ovat täysin avoimet. Syyt ovat selvät. Suurista tuloeroista johtuvat kielteiset vaikutukset toiminnan siirtämiseen ja jakautumiseen, erityisesti työmarkkinoiden nykyisiä ongelmia vasten, sekä yhä kasvava maahanmuutto ovat johtaneet työmarkkinoiden ylikuormittumiseen, joka johtaa sosiaalisiin jännitteisiin, joita kaikkia haluavat välttää.

Kysymykseni kuuluukin seuraavasti: tunnustetaanko nämä Itävaltaan ja Saksaan vaikuttavat ongelmat ja suunnitellaanko niihin asianmukaisia ratkaisuja?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Talouskriisi ja työttömyys ovat tietenkin vaikuttaneet kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. Luvut poikkeavat hieman toisistaan, mutta kaikki ovat kärsineet tilanteesta. Valtiolla on oikeus ottaa käyttöön siirtymävaiheen sääntöjä, kuten esimerkiksi Itävalta on tehnyt, ja on mahdollista hakea näiden sääntöjen jatkamisoikeutta tietyin menettelyin, jos komissiolle esitetään perustelut. Minulla ei ole riittävästi tietoja Itävallan täsmällisestä tilanteesta. En tiedä, ovatko ongelmat siellä suurempia kuin muualla. Kuten totesin, kaikilla jäsenvaltioilla on valtavia ongelmia työmarkkinoilla.

Komissio totesi raportissaan, ettei mikään osoita vapaan liikkuvuuden aiheuttaneen häiriöitä yhdessäkään jäsenvaltiossa. Kotimaassani Ruotsissa, jossa työttömyysaste on myös hyvin korkea, emme ole havainneet yhteyttä vapaan liikkuvuuden ja työttömyyden välillä. Muista EU:n jäsenvaltioista tulleet on toivotettu tervetulleiksi ja he ovat työmarkkinoilla.

Puhemies. – (EN) **Nikolaos Chountis**in laatima kysymys numero 7 (H-0319/09)

Aihe: Turkin suorittama Euroopan unionin rajavalvontaviraston (Frontex) ilma-alusten häirintä

Turkki on häirinnyt EU:n rajavalvontaviranomaisten (Frontex) ilma-aluksia joko ilma-aluksillaan tai radiolähettimellä kuusi kertaa toukokuusta 2009 alkaen. Tuorein tapaus sattui 8. syyskuuta 2009, kun kahden latvialaisen lentäjän ohjaama Frontexin helikopteri oli matkalla Kosin saarelta Samoksen saarelle. Farmakonisi-saaren yläpuolella alus joutui turkkilaisen Datça-tutkan radiohäirinnän kohteeksi ja sitä vaadittiin poistumaan alueelta ja toimittamaan lentosuunnitelma.

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Onko edellä mainittu tapaus neuvoston tiedossa? Miten se arvioi sitä? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä Turkin suhteen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kyllä, neuvosto on tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista tapahtumista. Puheenjohtajavaltio haluaa todeta, että ehdokasvaltiona Turkin on jaettava Euroopan unionin arvot ja tavoitteet perussopimusten mukaisesti. Selkeä sitoutuminen hyviin naapurussuhteisiin ja konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen on EU-jäsenyyden ratkaiseva ja merkittävä edellytys. Neuvottelupuitteiden ja neuvoston asiaa koskevien päätelmien mukaan EU on kehottanut Turkia välttämään kaikenlaisia uhkia, konfliktin lähteitä tai toimenpiteitä, jotka voivat vahingoittaa hyviä suhteita ja mahdollisuuksia ratkaista kiistat rauhanomaisella tavalla.

Haluan vakuuttaa arvoisalle jäsenelle, että EU nostaa hyvät naapurussuhteet esiin järjestelmällisesti, hiljattain assosiaationeuvoston kokouksessa 19. toukokuuta sekä EU:n troikan ja Turkin poliittisten johtajien tapaamisessa Tukholmassa tämän vuoden heinäkuussa.

Mitä tulee nimenomaan Frontexin lentokoneisiin, haluan todeta, että Frontex koordinoi lukuisia yhteisiä operaatioita ja pilottihankkeita. Ne edistävät osaltaan merkittävästi unionin ulkoisten meri- maa- ja ilmarajojen suojelua.

Yksi operaatioista on Poseidon 2009, jota Kreikka isännöi. Sillä pyritään ehkäisemään henkilöiden luvattomat rajanylitykset Turkista tai Turkin kautta Pohjois-Afrikasta pyrittäessä Kreikan rannikolle. Arvoisa jäsen on tietenkin tietoinen tästä. Poseidoniin liittyy myös teknisten laitteiden sijoittamista Euroopan ilmatilaan Kreikan saarien rajoille. Turkille on tietenkin ilmoitettu operaatiosta.

Mitä tulee Frontexin ja toimivaltaisten Turkin viranomaisten väliseen operatiiviseen yhteistyöhön, työtavoista neuvotellaan parhailaan. Tämä on hyvin positiivista. Sopimus kattaisi tiedonvaihdon ja Turkin viranomaisten mahdollisuuden osallistua Frontexin yhteisiin operaatioihin. Tällainen yhteistyö voisi olla merkittävää laittoman maahanmuuton torjumiseksi ja se voisi auttaa naapurussuhteiden parantamisessa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, kiitän jälleen kerran vilpittömistä pyrkimyksistänne vastata kysymyksiimme, mutta saanen todeta, että vastauksestanne päätellen olette ilmeisen tietoinen tapahtumasta. Me teemme yhteistyötä Turkin kanssa, mutta ette esittänyt selvää vastausta, joten keskityn tähän ja toistan kysymykseni siitä, loukattiinko Frontexin operaatiossa Turkin ilmatilaa, kuten Turkki väittää.

Syy siihen, että sanon näin, on se, että tutkimme kiistääkö Turkki Kreikan suvereenit oikeudet. Lisäksi haluan muistuttaa teille, että vieraillessaan hiljattain Kreikassa Frontexin varapääjohtaja Fernandez väitti, ettei loukkauksia ole tapahtunut, ja viittasi pilotin raporttiin tapahtumasta. Esitän siis uudelleen kysymykseni: Syyllistyiinkö Frontexin operaatiossa ilmatilan loukkauksiin kuten Turkki väittää vaiko ei, ja mitä te teette asialle?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. - (SV) Puheenjohtajavaltio Ruotsin on hyvin vaikea määrittää tarkkaan, milloin on loukattu ilmatilaa ja milloin ei. Meille on tiedotettu useaan otteeseen monien kreikkalaisten kollegojeni tuntemasta huolesta. Olemme keskustelleet tästä ja olemme pyytäneet Turkin viranomaisia ja turkkilaisia kollegojamme keskustelemaan kanssamme ja kehottaneet heitä parantamaan naapuruussuhteita. Puheenjohtajavaltion on hyvin vaikea määrittää tarkkaan, milloin on loukattu ilmatilaa ja milloin ei. Tässä sovelletaan luonnollisesti kansainvälisiä sopimuksia, ja kyse on kahden jäsenvaltion välisestä asiasta.

Puhemies. - (EN) Jäsen Morvai, ilmaisitte haluavanne jälleen puheenvuoron. Kyse on lisäkysymyksestä, ja teillä on 30 sekuntia puheaikaa.

Krisztina Morvai (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, luette ilmeisesti ajatuksiani, sillä en ilmaissut haluavani puheenvuoroa, mutta halusin pyytää anteeksi ylimääräisen 20 sekunnin käyttämistä tästä hyvin vilkkaasta ja valtavan demokraattisesta keskustelusta niin mitättömään kysymykseen valtavasta poliisiväkivallasta ja poliittisista vangeista jäsenvaltiossa. Olen pahoillani.

Puhemies. - (EN) Jos teillä on kysymys, teidän on toimitettava se tavanomaisesti kirjallisena, ja jos se on asianmukaista, siihen vastataan. Monet jäsenet toivovat vastausta kysymyksiinsä tänään, ja heitä kunnioittaaksemme meidän on toimittava tässä hyvässä järjestyksessä.

(Kysymys 8 raukesi laatijan poissaolon vuoksi)

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 9 (H-0325/09)

Aihe: Asetuksen (EY) N:o 1/2005 tarkistaminen

Voiko neuvosto kertoa, mitä mieltä puheenjohtajavaltio on eläinten suojelua kuljetusten aikana koskevan asetuksen (EY) N:o 1/2005 tarkistamisesta? Ottaako puheenjohtaja huomioon kaikki mahdolliset vaikutukset, joita asetuksen tarkistamisesta aiheutuu?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. - (SV) Kiitos kysymyksestänne. Neuvosto jakaa luonnollisesti arvoisan parlamentin jäsenen huolen eläinten hyvinvoinnista. Puheenjohtajavaltio vastasi jäsen Harkinin esittämään vastaavaan kysymykseen syyskuussa ja totesi, että yksi puheenjohtajavaltio Ruotsin tavoitteista on rohkaista eläinten hyvinvoinnista käytävää keskustelua, ja tämä luetellaan puheenjohtajakautemme ensisijaisissa tavoitteissa.

Neuvosto sai 7. syyskuuta pidetyssä kokouksessaan komissiolta tiedon, että ehdotusluonnos eläinten suojelua kuljetusten aikana koskevan asetuksen (EY) N:o 1/2005 tarkistamisesta esitetään mahdollisimman pian. Samassa kokouksessa neuvosto kuuli valtuuskuntien näkemykset uusien välineiden, esimerkiksi satelliittipaikannusjärjestelmien, tarpeesta elävien eläinten kansainvälisten kuljetusten valvonnan ja tarkastusten parantamiseksi. Asianmukainen satelliittipaikannusjärjestelmä voisi helpottaa jäsenvaltioiden viranomaisten valvontatyötä, sillä tällä hetkellä on hyvin vaikeaa osoittaa sääntöjen puutteellista noudattamista nykyisin välinein.

Asetus (EY) N:o 1/2005 on voimakasta lainsäädäntöä eläinten suojelusta kaupallisten kuljetusten aikana, koska siinä vahvistetaan asianmukaiset osapuolet ja osoitetaan näiden vastuualat. Siinä otetaan myös käyttöön entistä tiukempia toimenpiteitä lupien ja tarkastusten muodossa sekä tiukemmat kuljetusta koskevat säännöt.

Nämä säännökset eivät kata tiettyjä eläinten kuljetusten näkökohtia, nimittäin kuljetusten enimmäismäärää ja eläinten tilavaatimuksia. Asetuksen 32 artiklan mukaan nämä näkökohdat on sisällytettävä neljän vuoden sisällä annettavaan kertomukseen, johon voidaan liittää uusi ehdotus.

Puheenjohtajavaltio voi vakuuttaa, että aiomme käynnistää komission asetuksen tarkistamista koskevan ehdotuksen tarkastelun heti kun komissio esittää sen. Sitä ei vielä ole tapahtunut, mutta tarkastelu alkaa heti, kun saamme sen, sillä jaamme arvoisan jäsenen mielenkiinnon asetuksen tarkistamista kohtaan.

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Kiitos kattavasta vastauksestanne.

Jaan huolen eläinten hyvinvoinnista, mutta haluan realistisen asetuksen, jossa myös sallitaan laillinen ja asianmukaisesti hoidettu eläinkauppa, ja olen sitä mieltä, ettemme tarvitse lisäsääntelyä. Nykyisiä säädöksiä on pantava täysin asianmukaisesti täytäntöön, ja mielestäni huomionne esimerkiksi paikallistamisesta ovat hyödyllisiä tässä keskustelussa. Annetaan tieteen määrätä.

Kehotan teitä keskittymään vaikkapa hevoskuljetuksiin. Ne ovat erityinen ongelma, eikä säännöksiä noudateta. Kenties voisitte kommentoida tätä asiaa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. - (EN) En ole asiantuntija eläinten kuljetusten hevosalalla, mutta kuuntelin ehdotuksenne ja vien sen eteenpäin.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että tavallisesti varsin usein vika on täytäntöönpanossa, eikä aina ole uusien säännösten tarvetta. Kun saamme komission ehdotuksen, me tarkastelemme sitä, arvioimme sen ja päätämme tarvitaanko lisätoimenpiteitä vaiko pelkästään täytäntöönpanon vahvistamista, kuten ehdotitte. Palaamme siis asiaan heti saatuaamme komission ehdotuksen

Seán Kelly (PPE). - (EN) Jatkan kollegani McGuinnessin esittämää kysymystä. Koska Irlanti on saarivaltio, se on hyvin riippuvainen eläinten merikuljetuksista, ja monet alan ihmiset näkevät sovellettavat rajoitukset sekä ehdotetut rajoitukset haitallisiksi kustannusten kannalta. Ottaisitteko ystävällisesti tämän huomioon tarkistuksen yhteydessä? Jos meillä ei ole elävien eläinten kuljetuksia, tuloksena on tehtaiden välinen mukava kartelli, joka laskee edelleen hintoja ja ajaa yhä useammat ihmiset luopumaan maataloudesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. - (EN) Ymmärrän Irlannin tilanteeseen liittyvät ongelmat, sillä se on saari ja riippuvainen kuljetuksista.

Minusta kaikessa lainsäädännössä on tärkeää, että olemme hyvin huolellisia. Tiedämme, että kansalaiset painostavat meitä huolehtimaan eläinten hyvinvoinnista, mutta tekemään sen tietenkin asianmukaisella tavalla ja arvioimaan sitä, mitä on tehty. Ovatko säännökset riittäviä? Tarvitaanko niitä? Tarvitaanko niitä lisää? Tarvitaanko täytäntöönpanoa? Kaikkea tätä on pohdittava ennen kuin laadimme lisää säännöksiä.

Olen varma siitä, että jäsenvaltioiden kanssa käytävissä keskusteluissa kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus kuvata oma erityinen tilanteensa panoksena keskusteluun.

(Kysymys 10 raukesi laatijan poissaolon vuoksi)

Seán Kellyn laatima kysymys numero 19 (H-0357/09)

Aihe: Urheilu yhdeksi komission vastuualueeksi

Koska lasten ylipainoisuus lisääntyy Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa ja koska ihmisten terveys koko heidän elinaikanaan on tärkeää väestön ikääntyessä, urheilun ottamista EU:n toimivallan piiriin Lissabonin sopimuksen myötä on syytä pitää tervetulleena. Jotta voitaisiin ilmentää urheilun merkityksen entistä korostetumpaa tunnustamista perussopimuksessa, tukisiko neuvosto mahdollista aloitetta urheilun sisällyttämiseksi yksiselitteisesti jonkun tulevan komission jäsenen vastuualueeseen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. - (EN) Urheilutoimintaan sovelletaan nyt EU:n lainsäädäntöä, ja kuten arvoisa jäsen aivan oikein korosti, Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan se tarjoaa EU:lle oikeusperustan, jonka nojalla se voi osaltaan edistää eurooppalaista urheilutoimintaa ottaen huomioon urheilun erityisen luonteen, sen rakenteet, vapaaehtoistoiminnallisen perustan sekä sen sosiaaliset ja kasvattavat tehtävät.

Neuvosto ei kuitenkaan voi ottaa kantaa seuraavan komission sisäiseen organisaatioon, joka perussopimuksen mukaan kuuluu komission puheenjohtajan vastuualaan.

Olen samaa mieltä siitä, että urheilu ja terveys liittyvät läheisesti toisiinsa. Urheilutoiminta edistää myös sosiaalista yhteenkuuluvuutta, demokratiaa ja yksilön kehitystä. Urheilu on tietysti myös viihdettä, niin paikallisen jalkapallokerhon peleissä kuin kansainvälisissä kilpailuissa.

Katson, että vapaalla ja riippumattomalla urheiluliikkeellä on vastuuta yhteiskunnallisissa asioissa, kuten kansanterveydessä ja demokraattisten arvojen turvaamisessa.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi katsoo urheilupolitiikan ensisijaisesti kansalliseksi asiaksi. On myös oltava varovainen sellaisten uusien ehdotusten ja ohjelmien kanssa, joilla laajennetaan politiikkaa EU:n tasolle tavalla, joka voi vahingoittaa kansalaisyhteiskunnan vuosien aikana kehittämiä jo nyt hyvin toimivia järjestelmiä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Paljon kiitoksia siitä, että vastasitte kysymykseeni. Arvostan sitä suuresti. Kiitos myös vastauksestanne, joka oli tyhjentävä. Mielestäni kuvasitte oikein selvästi urheilun arvon, erityisesti sen terveysarvon, ja olen melko varma siitä, että kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, voimme käsi kädessä mennä varmistamaan, että urheilu saa tasapuolisen osuutensa markkinoinnista ja julkisuudesta Euroopan unionin kompetenssina.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Kiitos, että vastasitte kysymykseen, sillä jäsen Kelly on hyvin ujo, eikä kertonut olevansa Irlannin suurimman urheilujärjestön, Gaelic Athletic Association -urheiluliiton entinen puheenjohtaja, ja tämän vuoksi kiinnostunut urheilusta. Hän on hyvin kaino asian suhteen, mutta minusta teidän on hyvä tietää se.

Puhemies. – (EN) Paljon kiitoksia tästä tiedosta.

Kyselytunti on päättynyt.

– (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

11. Parlamentaarin koskemattomuus: ks. pöytäkirja

12. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

13. Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) ja viisumitietojärjestelmän (VIS) tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

14. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

15. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 19.05.)